

โรงเรียนเอกแบบแฟชั่น

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศาสตราจารย์ ดร. อรุณรัตน์ วิชาวิทิต ภาควิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2556 - 2557

28

โรงเรียนออกแบบแฟชั่น

Fashion Design School

นางสาวพัชรา วรอนธารทิพย์
 Ms.Patchara Varoonthantip

เลขหมู่.....
 เลขทะเบียน.....
 วัน,เดือน,ปี.....

12650960

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
 ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต (สาขาสถาปัตยกรรม)
 สาขาวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 ปีการศึกษา 2556

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญา
สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ โสวิทย์สกุล
คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รศ.สุภาวดี

รัตนมาศ

ประธานคณะกรรมการ

ผศ.โอชกร

ภาคสุวรรณ

รองประธานคณะกรรมการ

อ.พิสิฐ

พินิจจันทร์

กรรมการ

อ.ธีร์

อังคะสุวพลา

กรรมการ

อ.ปรีศณี

เมฆศรีสวัสดิ์

กรรมการและเลขานุการ

ผศ.ดร.สาธิตี สุกุลรัตนเมธิ

อาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อโครงการ : โรงเรียนออกแบบแฟชั่น
(Fashion Design School)
นักศึกษา : นางสาวพัชรา วรณชารทิพย์
รหัส : 52020056
ปริญญา : สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา : ผศ.ดร.สาลิณี ศุกลรัตน์เมธี
ภาควิชา : สถาปัตยกรรมและการวางแผน
ปีการศึกษา : 2556 - 2557

บทคัดย่อ

เมื่อพิจารณาวงการอุตสาหกรรมแฟชั่นในประเทศไทย พบว่าลักษณะการผลิตสินค้าเป็นแบบรับจ้างผลิตตามแบบ มากกว่าที่จะออกแบบสินค้าด้วยตนเอง สาเหตุนี้เนื่องจากผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่ได้จบจากสาขาที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจแฟชั่น โดยตรง ส่งผลให้ประเทศไทยประสบกับปัญหาแนวโน้มสินค้าส่งออกประเภทอุตสาหกรรมแฟชั่นลดลงอย่างต่อเนื่อง ทั้งๆที่ประเทศไทยมีความพร้อมทางด้านแรงงาน ทรัพยากร และวัตถุดิบ ถ้าได้พัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพมากขึ้น มีแหล่งรวบรวมความรู้ทางด้านแฟชั่น ด้านการทำธุรกิจแฟชั่น หรือเทคโนโลยีการผลิต มีสถานที่แสดงความสามารถและผลงาน จึงได้จัดตั้งโรงเรียนออกแบบแฟชั่นขึ้น เพื่อพัฒนานักออกแบบของไทย ส่งผลให้เศรษฐกิจของไทยมีแนวโน้มที่ดีขึ้น

โรงเรียนออกแบบแฟชั่นแห่งนี้ เป็นโรงเรียนเอกชนที่มีการจัดการศึกษาแบบนอกระบบ โดยให้การศึกษาด้านการออกแบบเฉพาะทาง รวมไปถึงองค์ประกอบที่ส่งเสริมให้เกิดความงาม ได้แก่ เครื่องประดับ ศิลปะการแต่งหน้า การออกแบบทรงผม หรือแม้กระทั่งการถ่ายภาพ โดยที่ดินของโครงการมีขนาด 5,740 ตารางเมตร ตั้งอยู่บนถนนพระรามที่ 4 สามารถเดินมาจากสถานีรถไฟฟ้าพระโขนงได้ด้วยระยะทางเพียง 400 เมตร เป็นอาคารเดี่ยวสูง 7 ชั้น มีพื้นที่สุทธิทั้งโครงการ 11,170.50 ตารางเมตร จากแนวความคิดของโครงการที่มาจากลักษณะท่าทางการเดินของนางแบบ/นายแบบ มีลักษณะที่สง่างามแสดงออกถึงความมั่นใจ เป็นการสะท้อนภาพลักษณะของโรงเรียน จึงได้นำมาใช้ในส่วนของโครงสร้างต่างๆของอาคาร ทั้งลักษณะของเสา โครงTruss และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Façade นอกจากนี้ยังมีการบิดอาคารออกจากแนวแกนในทิศทางที่สามารถบังแดดได้ เพื่อให้มีความสัมพันธ์กับท่าทางการเดิน การแบ่งส่วนของอาคาร ส่วนที่อยู่ชั้นล่างจะมีความเป็น Public ที่บุคคลภายนอกสามารถเข้าถึงได้ เช่น ส่วนนิทรรศการ ส่วนแพชชั่น โชว์ ส่วนร้านค้า เป็นต้น ในส่วน Semi-Public ที่เป็นส่วนเชื่อมโยงระหว่างนักเรียนและบุคคลทั่วไป ได้แก่ ส่วนห้องสมุดแพชชั่น และโรงอาหาร ส่วนด้านบนของอาคารจะเป็นส่วนของโรงเรียนแพชชั่น ผู้ใช้งานส่วนใหญ่ คือ นักเรียน และครูอาจารย์ พื้นที่ภายในส่วน โรงเรียนมีการเจาะช่องพื้นให้เป็น Open to Below เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงกันภายใน โรงเรียน สามารถพบปะกันได้ง่าย และยังเป็นการกระตุ้นให้เกิดความสนใจในหลักสูตรการเรียนอื่นๆด้วย ห้องเรียนภาคทฤษฎีมีการจัดสัดส่วนตามหลักสูตรการสอน และออกแบบให้เกิดความยืดหยุ่นต่อการใช้งาน เพื่อรองรับการเรียนในหลักสูตรระยะสั้นที่มีการใช้ห้องเรียนพร้อมกันหลายห้อง ส่วนห้องเรียนภาคปฏิบัติออกแบบโดยคำนึงถึงการใช้งานของแต่ละห้อง เพื่อให้สามารถทำงานได้สะดวกและเต็มประสิทธิภาพมากที่สุด

รูปแบบสถาปัตยกรรมออกแบบให้มีความโดดเด่นทันสมัย มีการใช้แสงสีซ่อนอยู่ตามเสา และ Façade เพื่อให้ได้บรรยากาศของการแสดงแพชชั่น โชว์ เป็นการดึงดูดสายจากผู้คนภายนอกได้เป็นอย่างดี การใช้วัสดุต่างๆ คำนึงถึงฟังก์ชันการใช้งานข้างใน อย่างส่วนที่เป็นห้องเรียนและสำนักงาน ใช้วัสดุผนังเป็นโพลีคาร์บอเนตขาวขุ่นเพื่อให้ได้แสงที่นุ่มนวล ส่วน โถงกลาง และส่วน Cat Walk ใช้กระจกเป็นหลัก เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงกันระหว่างบริบทภายในกับภายนอก กระตุ้นให้เกิดความสนใจจากผู้คนที่ผ่านไปมา และเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนของ โรงเรียนออกแบบแพชชั่นแห่งนี้มีแรงผลักดัน แรงบันดาลใจให้ประสบความสำเร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี จากความช่วยเหลือของบุคคล หลายท่าน ข้าพเจ้าอยากขอขอบคุณทุกคน ซึ่งอาจกล่าวได้ไม่หมดในที่นี้

ข้าพเจ้าขอขอบคุณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.สาลินี สุกรัตน์เมธี ที่ช่วยให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ ให้ความรู้ คอยตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่ จึงทำให้การทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอบคุณ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่คอยกระตุ้น และให้กำลังใจตลอดการทำงาน

ขอบคุณ ครอบครัว ที่คอยเป็นกำลังใจให้ คอยเอาใจใส่ และเป็นห่วงเสมอมา

ขอบคุณ พี่น้องรหัส 56 ทุกคน พี่บอย พี่โบ๊ท น้องพัค ไตเติ้ล น้องปาย น้องอัน ที่คอยช่วยเหลือ และอยู่ด้วยกันมาตลอด ดีใจที่ได้เป็นพี่น้องสายรหัสนี้

ขอบคุณ เพื่อนหมิกินข้าวเย็น เบล โห๊ะโอ แพรกบ ต้ม(ฝน) พีดา กรีน สมิง อ้อม ที่คอยช่วยเหลือทุกอย่าง เป็นกำลังใจให้กัน อยู่เป็นเพื่อนกันมาจนจบ

ขอบคุณ เพื่อน สด.ก๊ก โนบั้ง 37 ที่มาร่วมสร้างเรื่องราวในขณะนี้

ขอบคุณ แจ็ก ที่อยู่ด้วยกันเสมอมา คอยช่วยเหลือทุกอย่าง เป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้ผ่านพ้นเรื่องราวต่างๆ ในวันที่ท้อแท้มาได้ ขอขอบคุณที่เห็นความสำคัญของกันและกันนะ

ขอบคุณใครอีกหลายๆคนที่อาจไม่ได้กล่าวถึง ในการเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จในครั้งนี้

นางสาว พัชรา วุฒินารทิพย์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

เนื้อเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	I
กิตติกรรมประกาศ	II
สารบัญ	III
สารบัญรูป	IV
สารบัญตาราง	V
บทที่ 1 บทนำ	1-1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของ โครงการ	1-1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	1-5
1.3 ประโยชน์ของโครงการ	1-6
1.4 ขอบเขตและระเบียบวิธีการศึกษาโครงการ	1-6
บทที่ 2 การศึกษาลักษณะพื้นฐานของโครงการ	2-1
2.1 ความหมายของสถานศึกษาและสถาบันออกแบบแฟชัน	2-1
2.2 การจัดหลักสูตรการศึกษาของโครงการ	2-3
2.2.1 หลักสูตรระยะยาว	2-3
2.2.2 หลักสูตรระยะสั้น	2-3
2.3 นโยบายสนับสนุนความเป็นไปได้ของ โครงการ	2-3
2.3.1 โครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น	2-4
2.3.2 นโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	2-5
2.4 ข้อมูลพื้นฐานการแสดงผลแฟชั่นโชว์	2-9
2.4.1 นิยามของการจัดแสดงผลแฟชั่นโชว์	2-9
2.4.2 วัตถุประสงค์ของการจัดแสดงผลแฟชั่นโชว์	2-10
2.4.2.1 ความต้องการนำเสนอเสื้อผ้าคอลเลคชั่นใหม่	2-10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.2.2 ความต้องการดึงดูดความสนใจจากสื่อ	2-10
2.4.2.3 ความต้องการให้แบรนด์เป็นที่จดจำ	2-10
2.4.2.4 ความต้องการสนับสนุนการตัดสินใจซื้อ	2-10
2.4.2.5 ความต้องการสร้างความคาดหวัง	2-10
2.4.3 รูปแบบของการจัดแสดงแฟชั่นโชว์	2-11
2.4.4 แนวโน้มของการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ในอนาคต	2-20
บทที่ 3 การศึกษาอาคารตัวอย่าง	3-1
3.1 การศึกษาอาคารตัวอย่างในประเทศไทย	3-2
3.1.1 แมงคอค เอฟ เอ (Bangkok Fashion & Arts School)	3-2
3.1.1.1 การศึกษาและพิจารณาเพื่อการออกแบบโครงการ	3-17
3.1.2.1 การศึกษาและพิจารณาเพื่อการออกแบบโครงการ	3-31
3.2 การศึกษาอาคารตัวอย่างต่างประเทศ	3-32
3.2.1 Pearl Academy of Fashion / Morphogenesis	3-32
3.2.2 Fashion & Art Graduate School	3-41
บทที่ 4 การศึกษาวิเคราะห์ผู้ใช้โครงการ	4-1
4.1 การกำหนดประเภทผู้ใช้บริการ	4-1
4.1.1 ผู้ใช้บริการ	4-1
4.1.2 ผู้ให้บริการ	4-2
4.2 การกำหนดอัตราบุคลากรภายในโครงการ	4-3
4.2.1 ผู้ให้บริการ	4-3
4.2.1.1 โรงเรียนออกแบบแฟชั่น	4-4
4.2.1.2 ส่วนจัดแสดง	4-6
4.2.1.3 ส่วนบริการโครงการ (Service)	4-6
4.2.2 ผู้ใช้บริการ	4-8
4.2.2.1 ผู้ใช้บริการปกติ	4-8
4.2.2.2 ผู้เข้ามาใช้บริการชั่วคราว	4-8
4.3 การศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ	4-9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1 ผู้ใช้บริการ	4-9
4.3.1.1 ผู้ใช้บริการหลัก (Main User)	4-9
4.3.1.2 ผู้ใช้บริการรอง (Sub User)	4-10
4.3.2 ผู้ให้บริการ	4-12
บทที่ 5 การศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบโครงการ	5-1
5.1 การกำหนดองค์ประกอบของโครงการ	5-1
5.1.1 การกำหนดองค์ประกอบจากวัตถุประสงค์ของโครงการ	5-1
5.1.2 การกำหนดองค์ประกอบจากพฤติกรรมผู้ใช้โครงการ	5-4
5.2 การศึกษารายละเอียดขององค์ประกอบโครงการ	5-11
5.2.1 โรงเรียนออกแบบแฟชั่น (Fashion Design School)	5-11
5.2.1.1 ห้องบรรยาย (Lecture Room)	5-12
5.2.1.2 ห้องปฏิบัติการ (Studio Work Shop)	5-14
5.2.2 ห้องสมุด (Library)	5-16
5.2.3 ห้องประชุมสัมมนา (Seminar Room)	5-18
5.2.4 ส่วนจัดการแสดงแฟชั่นโชว์ (Multi-Purpose Hall)	5-19
5.2.4.1 รูปแบบการจัดแสดงแฟชั่นโชว์และการใช้พื้นที่	5-19
5.2.4.2 ปัจจัยในการจัดแสดงแฟชั่นที่ดี	5-20
5.2.5 ส่วนจัดแสดงนิทรรศการ (Exhibition Hall)	5-11
5.2.5.1 ลักษณะของนิทรรศการ	5-23
5.2.5.2 ปัจจัยเกี่ยวกับการรับรู้	5-28
5.2.5.3 หลักการออกแบบนิทรรศการ	5-30
5.2.5.4 ระบบ Circulation ภายในห้องแสดงงาน	5-32
5.3 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบโครงการ	5-36
5.3.1 องค์ประกอบหลัก	5-36
5.3.2 องค์ประกอบรอง	5-41
5.3.3 องค์ประกอบอื่นๆ	5-44
5.4 สรุปพื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบโครงการ	5-47

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6 การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

	6-1
6.1 เกณฑ์ในการเลือกที่ตั้งโครงการ	6-1
6.1.1 ราคาที่ดินที่เหมาะสม (Minimal Land Cost & Site Development)	6-1
6.1.2 ที่ตั้งสัมพันธ์กับพื้นที่ให้บริการ (Location Relative to Service Area & Community)	6-2
6.1.3 การเข้าถึงที่ตั้ง (Accessibility)	6-2
6.1.4 ขนาดและรูปร่างที่ดินโครงการ (Site Size & Shape)	6-2
6.1.5 แนวโน้มที่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม (Potential of Environment Pollution)	6-2
6.1.6 พิจารณาเขตการใช้ที่ดินและกรรมสิทธิ์ที่ดิน	6-3
6.1.7 ลักษณะของสถานที่ตั้ง	6-3
6.1.8 สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ (Utilities & Facilities)	6-4
6.1.9 แนวโน้มอนาคต (Future Expansion)	6-4
6.1.10 ปัจจัยทั่วไป (Desirable Criteria)	6-4
6.2 การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ	6-4
6.3 วิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ	6-10
6.4 พิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ	6-15
6.5 การศึกษารายละเอียดที่ตั้งโครงการ	6-18
6.5.1 รายละเอียดที่ตั้งโครงการ	6-18
6.5.2 การวิเคราะห์ด้านกฎหมาย	6-20
6.5.3 การวิเคราะห์การเข้าถึงที่ตั้งโครงการ	6-22
6.5.4 การวิเคราะห์ทัศนวิสัยและสภาพภูมิอากาศของที่ตั้งโครงการ	6-23
6.5.5 การวิเคราะห์ด้านกฎหมาย	6-23
6.5.6 การวิเคราะห์มุมมองที่ตั้งโครงการ	6-24
6.5.7 การวิเคราะห์การแบ่งบริเวณความเป็นส่วนตัว-สาธารณะ	6-24

บทที่ 7 การศึกษางานระบบที่ใช้ในการออกแบบ

7.1 ระบบวิศวกรรมโครงสร้าง	7-1
---------------------------	-----

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.1.1 เสาเข็ม	7-1
7.1.2 ฐานราก	7-2
7.1.3 โครงสร้างหลักของอาคารในโรงงาน	7-3
7.1.4 โครงสร้างพื้น	7-3
7.1.5 โครงสร้างผนัง	7-4
7.1.6 โครงสร้างหลังคา	7-6
7.2 ระบบไฟฟ้าและแสงสว่างภายในอาคาร	7-7
7.2.1 ไฟฟ้าแรงสูง	7-7
7.2.2 ไฟฟ้ากำลัง	7-7
7.2.3 ไฟฟ้าแสงสว่าง	7-7
7.2.4 ไฟฟ้าฉุกเฉิน	7-7
7.3 ระบบแสงสี	7-9
7.3.1 การให้แสงสว่างสำหรับการใช้งานทั่วไป	7-9
7.3.1.1 การมองเห็น (Visibility)	7-9
7.3.1.2 ความสวยงาม และการตกแต่ง (Decoration)	7-9
7.3.1.3 บรรยากาศ (Mood & Atmosphere)	7-10
7.3.2 การให้แสงสว่างสำหรับห้องจัดแสดงนิทรรศการ	7-10
7.3.3 การให้แสงสว่างสำหรับห้องสมุด	7-10
7.3.4 การออกแบบแสงสว่างสำหรับการแสดง	7-11
7.3.4.1 ตำแหน่งของดวงไฟ	7-11
7.3.4.2 ตำแหน่งของดวงไฟที่ส่องมาจากเพดาน	7-12
7.3.4.3 Wall Slot	7-13
7.4 ปรับอากาศและระบายอากาศ	
7.4.1 ระบบปรับอากาศ	7-13
7.4.2 การระบายอากาศ	7-15
7.5 ระบบสุขาภิบาลและการบำบัดน้ำเสีย	7-16
7.5.1 ระบบการจ่ายน้ำ	7-16
7.5.2 ระบบระบายน้ำฝน	7-16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.5.3 ระบบระบายน้ำโสโครก (Sanitary Sewage)	7-17
7.5.3.1 น้ำทิ้ง	7-17
7.5.3.2 น้ำเสีย	7-17
7.5.4 ระบบน้ำทิ้ง	7-17
7.6 ระบบป้องกันอัคคีภัยและระบบดับเพลิง	7-19
7.6.1 ระบบหัวกระจายน้ำดับเพลิง (Sprinkle System)	7-19
7.6.2 ถังดับเพลิง	7-19
7.7 ระบบสื่อสารและอินเทอร์เน็ต	7-20
7.7.1 ระบบโทรศัพท์	7-20
7.7.1.1 ระบบโทรศัพท์ภายนอก	7-20
7.7.1.2 ระบบโทรศัพท์ภายใน	7-20
7.7.2 ระบบอินเทอร์เน็ต	7-21
7.7.3 ระบบโทรทัศน์	7-21
7.8 ระบบขนส่งในโครงการ	7-22
7.8.1 ระบบบันได	7-22
7.8.2 ระบบทางลาด การใช้ระบบทางลาด	7-22
7.8.3 ระบบลิฟต์	7-22
7.8.3.1 ลิฟต์โดยสาร (Passenger Elevator)	7-22
7.8.3.2 ลิฟต์บรรทุกของ (Freight Elevator)	7-23
7.9 ระบบรักษาความปลอดภัย	7-23
7.9.1 เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	7-23
7.9.2 การออกแบบอาคาร	7-23
7.9.3 การใช้ระบบโทรทัศน์วงจรปิด CCTV	7-23
7.9.4 ระบบ Access Control	7-24
7.10 ระบบการคืนหนังสือ	7-25
7.11 ระบบการจัดเก็บและกำจัดขยะ	7-26

บทที่ 8 ผลงานการออกแบบ

8-1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

ภาคผนวก ก. กฎหมายและเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้อง

บ. - 1

ผก. - 1

ภาคผนวก ข. พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน

ผข. - 1

ภาคผนวก ค. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

ผค. - 1

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
รูปที่ 1.1 แสดงตำแหน่งที่ตั้งสถาบันการศึกษาแฟชั่น	1-1
รูปที่ 1.2 แผนภูมิวงกลมแสดงสัดส่วนการประกอบอาชีพในวงการอุตสาหกรรมแฟชั่น	1-3
รูปที่ 1.3 กราฟสถิติสินค้าส่งออกสำคัญของไทย ประเภทเครื่องนุ่งห่ม	1-4
รูปที่ 1.4 แผนผังแสดงขั้นตอน โดยรวมในการศึกษาโครงการ	1-8
รูปที่ 2.1 ตัวอย่างภาพการจัดแสดงแฟชั่นโชว์เพื่อสื่อมวลชน	2-11
รูปที่ 2.2 ตัวอย่างภาพการจัดแสดงแฟชั่นโชว์เสื้อผ้าชั้นสูง	2-12
รูปที่ 2.3 ตัวอย่างภาพการจัดแสดงแฟชั่นโชว์เสื้อผ้าสำเร็จรูป	2-13
รูปที่ 2.4 ตัวอย่างภาพการจัดแสดงแฟชั่นโชว์เพื่อใช้แสดงสินค้า	2-14
รูปที่ 2.5 ตัวอย่างภาพการจัดแสดงแฟชั่นโชว์บุคคลที่มีชื่อเสียง	2-15
รูปที่ 2.6 ตัวอย่างภาพการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ประเภทสตรีทสไตล์	2-16
รูปที่ 2.7 ตัวอย่างภาพการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ประเภทเสมือนจริง	2-17
รูปที่ 2.8 ตัวอย่างภาพการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ลักษณะดั้งเดิม	2-18
รูปที่ 2.9 ตัวอย่างภาพการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ลักษณะละคร	2-19
รูปที่ 2.10 ตัวอย่างภาพการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ลักษณะแนวคิด	2-20
รูปที่ 3.1 ตราสัญลักษณ์ Bangkok Fashion & Arts School	3-2
รูปที่ 3.2 ส่วนประชาสัมพันธ์ ค้อนรับ	3-2
รูปที่ 3.3 ผังพื้นที่อาคารทุกชั้น	3-4
รูปที่ 3.4 ผังพื้นที่ชั้น 1	3-4
รูปที่ 3.5 ส่วนประชาสัมพันธ์ ค้อนรับ	3-5
รูปที่ 3.6 ผังพื้นที่ชั้น 2	3-5
รูปที่ 3.7 บริเวณ โถงชั้น 2	3-6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่3.8 ห้องเรียน FA201	3-6
รูปที่3.9 ห้องเรียน FA202	3-7
รูปที่3.10 Art Room	3-7
รูปที่3.11 การเชื่อมต่อพื้นที่ด้วยประตูบานเลื่อนระหว่างห้องเรียน 2 ห้อง	3-8
รูปที่3.12 ห้องเรียน FA203	3-8
รูปที่3.13 ห้องเรียน FA204 สำหรับสอนออกแบบแฟชั่น(Fashion Drawing, Fashion Design)	3-9
รูปที่3.14 บรรยากาศภายในห้องเรียน (FA204 Room)	3-9
รูปที่3.15 ผังพื้นที่ชั้น 3	3-10
รูปที่3.16 Façade ภายนอกอาคาร สามารถอำพรางพื้นที่วางคอมเพรสเซอร์แอร์ได้	3-10
รูปที่3.17 Make Up Room มีกระจกโต๊ะเครื่องแป้งล้อมรอบห้อง	3-11
รูปที่3.18 ห้องเรียน FA301	3-11
รูปที่3.19 ห้องเรียน FA302	3-11
รูปที่3.20 ห้องFA302 สามารถปรับฟังก์ชันการใช้งานเป็นห้องถ่ายภาพได้	3-12
รูปที่3.21 โถงหน้าห้องของ FA302 Room และ Studio	3-12
รูปที่3.22 Studio	3-12
รูปที่3.23 การเชื่อมโยงกิจกรรมระหว่างห้องด้วยประตูกระจก	3-13
รูปที่3.24 Toilet Room	3-13
รูปที่3.25 ผังพื้นที่ชั้น 4	3-14
รูปที่3.26 FA402 Room	3-14
รูปที่3.27 FA403 Room	3-15
รูปที่3.28 Pattern1 Room	3-15
รูปที่3.29 Pattern1 Room	3-15
รูปที่3.29 Pattern2 Room	3-16
รูปที่3.31 แผนที่สถานที่ตั้งของ Bangkok Fashion & Arts School	3-16
รูปที่3.32 ตราสัญลักษณ์ สถาบันออกแบบนานาชาติชนาพัฒน์	3-18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่3.33 ตราสัญลักษณ์ สถาบันออกแบบนานาชาติชนาพัฒน์	3-18
รูปที่3.34 มุมมองจากทางเข้าหลักของสถาบันฯ	3-19
รูปที่3.35 หลังคายื่นออกมารับทางเข้าอาคาร	3-20
รูปที่3.36 ผังพื้นที่ชั้น 1	3-21
รูปที่3.37 พื้นที่อเนกประสงค์ใต้อาคาร	3-21
รูปที่3.38 Courtyard ที่ล้อมรอบด้วยอาคารเรียน	3-22
รูปที่3.39 โถงลิฟต์และบันได เชื่อมต่อตั้งแต่ชั้น 1-4	3-22
รูปที่3.40 ผังพื้นที่ชั้น 2	3-23
รูปที่3.41 ห้องเรียน 201	3-23
รูปที่3.42 Sewing room	3-24
รูปที่3.43 Computer room	3-24
รูปที่3.44 ผังพื้นที่ชั้น 3	3-25
รูปที่3.45 ห้องเรียน 301	3-25
รูปที่3.46 Conference room	3-26
รูปที่3.47 ผนังด้านนอกของ Conference room	3-26
รูปที่3.48 ผังพื้นที่ชั้น 4	3-27
รูปที่3.49 Studio	3-27
รูปที่3.50 มุมมอง Courtyard จากบันไดอาคาร	3-28
รูปที่3.51 Façade	3-28
รูปที่3.52 บันไดหนีไฟ	3-29
รูปที่3.53 ผนังอาคารที่ช่องร่องให้เหมือนกับลวดลายของผ้าไหมปะกน	3-29
รูปที่3.54 หน้าต่างห้องน้ำ ที่ซ่อนพัดลมระบายอากาศไว้ที่หน้าต่าง ทำให้คงรูปด้านไว้	3-29
รูปที่3.55 ช่องหน้าต่างบานกระทุ้ง ซ้ำๆ คล้ายกับบานหน้าต่างของวัด	3-30
รูปที่3.56 การซ่อนคอมเพรสเซอร์แอร์ ไว้ในส่วนหักมุมของอาคาร เพื่อให้มองเห็นไม่ชัดเจน	3-30
รูปที่3.57 Landscape detail	3-30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่3.58 ภาพทัศนียภาพภายนอกอาคาร Pearl Academy of Fashion	3-32
รูปที่3.59 ตราสัญลักษณ์และชื่อโครงการ Pearl Academy	3-33
รูปที่3.60 Court ภายในอาคาร	3-33
รูปที่3.61 พื้นที่ภายในอาคาร	3-34
รูปที่3.62 Solar study	3-34
รูปที่3.63 บ่อน้ำภายในโครงการ เพื่อการระบายอากาศ	3-35
รูปที่3.64 Jaali Façade	3-36
รูปที่3.65 ขกอาคารสูง เพื่อให้อาคารมีความโปร่ง	3-36
รูปที่3.66 Site Plan	3-37
รูปที่3.67 พื้นที่ชั้นล่าง ที่เปิดโล่งให้ลมพัดผ่าน	3-37
รูปที่3.68 Ground floor plan	3-38
รูปที่3.69 Landscape Floor Plan	3-39
รูปที่3.70 Section	3-40
รูปที่3.71 Sectional View	3-40
รูปที่3.72 Sectional Detail	3-40
รูปที่3.73 ทัศนียภาพภายนอกโครงการ Fashion & Art Graduate School	3-41
รูปที่3.74 โถงภายในอาคาร	3-42
รูปที่3.75 พื้นที่พักผ่อนของนักเรียน	3-43
รูปที่3.76 Layout	3-43
รูปที่3.77 Model	3-44
รูปที่3.78 Ground Floor Plan	3-45
รูปที่3.79 Studio Floor Plan	3-46
รูปที่3.80 Administration Floor Plan	3-46
รูปที่3.81 Elevation	3-47
รูปที่3.82 Elevation	3-47

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.83 Section	3-48
รูปที่ 3.84 Section	3-48
รูปที่ 3.85 Diagrams	3-49
รูปที่ 3.86 Physical Model	3-49
รูปที่ 3.87 Physical Model	3-50
รูปที่ 4.1 แผนผังแสดงความสัมพันธ์ของการแบ่งประเภทผู้ใช้งาน	4-2
รูปที่ 4.2 แผนผังแสดงเครือข่ายส่วนบริหารของโครงการ	4-3
รูปที่ 4.3 แสดงพฤติกรรมของนักเรียน โรงเรียนออกแบบแฟชั่น	4-9
รูปที่ 4.4 แสดงพฤติกรรมของผู้ใช้บริการทั่วไป	4-10
รูปที่ 4.5 แสดงพฤติกรรมของผู้ชมการแสดงแฟชั่นโชว์	4-11
รูปที่ 4.6 แสดงพฤติกรรมของนางแบบ/นายแบบ	4-11
รูปที่ 4.7 แสดงพฤติกรรมผู้ที่มาติดต่อธุรกิจกับทาง โครงการ	4-12
รูปที่ 4.8 พฤติกรรมของอาจารย์ประจำโรงเรียนออกแบบแฟชั่น	4-13
รูปที่ 4.9 แสดงพฤติกรรมของผู้เชี่ยวชาญและวิทยากรพิเศษ	4-13
รูปที่ 4.10 แสดงพฤติกรรมของผู้อำนวยความสะดวก	4-14
รูปที่ 4.11 แสดงพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ส่วนสำนักงาน	4-14
รูปที่ 4.12 แสดงพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ส่วนสำนักงาน	4-15
รูปที่ 4.13 แสดงพฤติกรรมของพนักงานบริการ	4-15
รูปที่ 4.14 แสดงกราฟวงกลมแสดงสัดส่วนผู้ใช้โครงการ	4-15
รูปที่ 5.1 พื้นที่ห้องปฏิบัติงาน (Work Shop)	5-15
รูปที่ 5.2 พื้นที่ห้องศิลปะ	5-15
รูปที่ 5.3 พื้นที่ห้องปฏิบัติงาน (Work Shop)	5-15
รูปที่ 5.4 แสดงพื้นที่ใช้สอยในห้องสมุด	5-17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.5 รูปแบบเวทีแพชชั่น โห้ว	5-21
รูปที่ 5.6 ภาพแสดงภาพสัดส่วนการวางชั้นสินค้าและบริเวณที่เหมาะสม	5-24
รูปที่ 5.7 ภาพแสดงการจัดหุ่นขึ้นฝั่งในนิทรรศการถาวรที่พิพิธภัณฑ์	5-26
รูปที่ 5.8 นิทรรศการชั่วคราว	5-26
รูปที่ 5.9 นิทรรศการชั่วคราว	5-27
รูปที่ 5.10 ภาพแสดงการจัดนิทรรศการกลางแจ้ง	5-28
รูปที่ 5.11 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้	5-29
รูปที่ 5.12 หลักการออกแบบนิทรรศการ	5-30
รูปที่ 5.13 การออกแบบนิทรรศการด้วยคอมพิวเตอร์	5-31
รูปที่ 5.14 ลักษณะการจัดทางสัญจรแบบ Centralized System of Access	5-32
รูปที่ 5.15 A Rectilinear Circuit	5-33
รูปที่ 5.16 A Twisting Circuit	5-33
รูปที่ 5.17 Waving Freely Layout	5-33
รูปที่ 5.18 Comb Type Layout	5-34
รูปที่ 5.19 Fan Shape	5-34
รูปที่ 5.20 Fan Shape	5-35
รูปที่ 5.21 ลักษณะการจัดทางสัญจรแบบ Decentralized System of Access	5-35
รูปที่ 5.22 สรุปรูป Area Requirement	5-48
รูปที่ 5.23 กราฟวงกลมแสดงสัดส่วนองค์ประกอบของโครงการ	5-48
รูปที่ 5.24 กราฟวงกลม Function Diagram	5-49
รูปที่ 6.1 ปัจจัยที่ส่งเสริมการเลือกกรุงเทพมหานครเป็นที่ตั้งโครงการ	6-5
รูปที่ 6.2 แผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภทท้ายกฎกระทรวง	6-7
รูปที่ 6.3 บรรยากาศของย่านสยามสแควร์	6-8
รูปที่ 6.4 บรรยากาศของย่านสยามสแควร์	6-8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6.5 สัดส่วนการใช้พื้นที่ในสยามสแควร์	6-9
รูปที่ 6.6 แผนที่แสดงเส้นทางรถไฟฟ้า BTS สายสุขุมวิท	6-9
รูปที่ 6.7 ภาพถ่ายทางอากาศแสดงเขตที่ดินที่ตั้งโครงการที่ 1	6-10
รูปที่ 6.8 แสดงขอบเขตแปลงที่ดินของที่ตั้งโครงการที่ 1	6-11
รูปที่ 6.9 ภาพถ่ายทางอากาศแสดงเขตที่ดินที่ตั้งโครงการที่ 2	6-13
รูปที่ 6.10 แสดงขอบเขตแปลงที่ดินของที่ตั้งโครงการที่ 2	6-14
รูปที่ 6.11 ภาพถ่ายทางอากาศแสดงเขตที่ดินที่ตั้งโครงการที่ 2	6-18
รูปที่ 6.12 มุมมองที่ตั้งโครงการจากถนนฝั่งตรงข้าม	6-19
รูปที่ 6.13 มุมมองที่ตั้งโครงการจากถนนฝั่งตรงข้าม	6-19
รูปที่ 6.14 มุมมองฝั่งตรงข้ามที่ตั้งโครงการ	6-19
รูปที่ 6.15 แสดงพื้นที่และขนาดที่ตั้งโครงการ	6-20
รูปที่ 6.16 แสดงที่ตั้งโครงการบนผังเมืองกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2556	6-20
รูปที่ 6.17 แสดงเส้นทางการเข้าถึงโครงการ	6-22
รูปที่ 6.18 แสดงทัศนวิสัยและสภาพภูมิอากาศของที่ตั้งโครงการ	6-23
รูปที่ 6.19 แสดงระยะร่นของที่ตั้งโครงการ	6-23
รูปที่ 6.20 แสดงมุมมองที่ตั้งโครงการ	6-24
รูปที่ 6.21 แสดงการแบ่งบริเวณ	6-24
รูปที่ 7.1 ผนังกระจก (Curtain wall)	7-4
รูปที่ 7.2 โครงสร้างทั่วไปของแผ่นอลูมิเนียมคอมโพสิต	7-5
รูปที่ 7.3 ลักษณะแผ่นอลูมิเนียมคอมโพสิต	7-5
รูปที่ 7.4 ลักษณะแผ่นโพลีคาร์บอนเนต	7-6
รูปที่ 7.5 ตัวอย่างอาคารที่ใช้แผ่นโพลีคาร์บอนเนตเป็นผนังภายนอก	7-6
รูปที่ 7.6 Electrical Riser Diagram	7-8
รูปที่ 7.7 การตกแต่งเสาด้วยหลอดไฟ LED และปกปิดผิวด้วย Polycarbonate Glass	7-9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 7.8 ภาพบรรยากาศการใช้แสง สี ในเวลากลางคืน	7-10
รูปที่ 7.9 แสดงรูปแบบของการให้แสงสว่างในห้องสมุด	7-11
รูปที่ 7.10 แสดงระยะติดตั้ง Lighting Bridges	7-12
รูปที่ 7.11 แสดงระยะและขนาดการติดตั้ง Lighting Bridges	7-12
รูปที่ 7.12 แสดงระยะและขนาดการติดตั้ง Wall Slot	7-13
รูปที่ 7.13 Air Condition Riser Diagram	7-14
รูปที่ 7.14 Water Supply Riser Diagram 1	7-17
รูปที่ 7.15 Water Supply Riser Diagram 2	7-18
รูปที่ 7.16 ถังดับเพลิงที่ใช้ในโครงการ	7-19
รูปที่ 7.17 Fire Protection Riser Diagram	7-20
รูปที่ 7.18 อุปกรณ์ที่ใช้ในระบบ Access Control	7-24
รูปที่ 7.19 ตัวอย่างการติดตั้งตัวล็อกประตู Magnetic Lock	7-24

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 แสดงตัวอย่าง โครงการที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์	2-7
ตารางที่ 5.1 แสดงองค์ประกอบหลักที่ได้จากวัตถุประสงค์	5-2
ตารางที่ 5.2 แสดงองค์ประกอบหลักที่ได้จากพฤติกรรมผู้ใช้โครงการ	5-4
ตารางที่ 5.3 แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วน โรงเรียนออกแบบแฟชั่น	5-37
ตารางที่ 5.4 แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนจัดแสดงงาน	5-39
ตารางที่ 5.5 แสดงองค์ประกอบรอง	5-41
ตารางที่ 5.6 แสดงพื้นที่ส่วนบริการและร้านค้า	5-43
ตารางที่ 5.7 แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนบริการอาคารสถานที่และงานระบบ	5-44
ตารางที่ 5.8 แสดงพื้นที่ที่จอดรถ	5-46
ตารางที่ 5.9 สรุปพื้นที่ใช้สอยทั้งโครงการ	5-47
ตารางที่ 6.1 แสดงข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน	6-6
ตารางที่ 6.2 ตารางแสดงการวิเคราะห์การให้คะแนนเพื่อพิจารณาเลือกที่ตั้งของโครงการ	6-16
ตารางที่ 6.3 แสดงข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินสีแดงประเภท ย.๘	6-21
ตารางที่ 6.4 แสดงการประมาณการพื้นที่อาคาร-พื้นที่เปิดโล่ง	6-22
ตารางที่ 7.1 สรุปงานระบบที่เลือกใช้ในโครงการ	7-27

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

แฟชั่นเป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่อยู่ใกล้ชีวิตประจำวันของผู้คนทั่วโลก แม้ว่าระดับความสามารถในการรับรู้เข้าใจถึงคุณค่าความงาม และความคิดสร้างสรรค์ของผู้คนในแต่ละสังคมจะยัง เหลื่อมล้ำกันตามพื้นฐานการศึกษา ทัศนียม และฐานะ แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่า แฟชั่นนั้นเป็นศิลปะที่อยู่คู่กับคนทุกชนชั้น ไม่ว่าจะเป็ความรู้สึกรักจากภายในหรือการแสดงออกมาเพื่อบ่งบอกความเป็นตัวตน

สถานศึกษาด้านแฟชั่น คือ สถานที่ให้การศึกษาด้านการออกแบบ ให้ความรู้ในเรื่องการออกแบบเสื้อผ้า การตัดเย็บเสื้อผ้า การออกแบบลายผ้า รวมไปถึงองค์ประกอบที่ส่งเสริมให้เกิดความงาม ได้แก่ เครื่องประดับ ศิลปะการแต่งหน้าและการออกแบบทรงผม รวมไปถึงการประยุกต์การออกแบบให้ทันสมัย เหมาะสมกับสถานที่ ฤดูกาล และกาลเวลาที่เปลี่ยนแปลง

- กลุ่มสถาบันการศึกษาที่ยังเปิดการสอน
- กลุ่มสถาบันการศึกษาที่ปิดตัวลง

ภาพที่ 1.1 : ภาพแสดงตำแหน่งที่ตั้งสถาบันการศึกษาแฟชั่น

ที่มา : City Research Unit and TCDC, ปี พ.ศ.2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจุบันปริมาณสถาบันที่เปิดสอนการออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มใน กรุงเทพมหานคร ในช่วงปี พ.ศ. 2536-2554 (ภาพที่ 1.1) พบว่ามีจำนวนทั้งสิ้น 34 แห่ง (ทั้งภาครัฐ และเอกชน) แต่ปัจจุบันเปิดสอนเพียง 27 แห่ง เมื่อพิจารณาหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด สามารถ แบ่งสถาบันตามหลักสูตรที่เปิดสอนได้เป็น 2 ประเภท¹ ดังนี้

1) สถาบันที่เน้นหลักสูตรเพื่อการปฏิบัติ : สร้างทักษะการตัดเย็บ

สถาบันประเภทนี้มุ่งสอนและสร้างทักษะฝีมือการตัดเย็บ ตั้งแต่การทำแบบร่าง วิธีการใช้ เครื่องจักรตัดเย็บ การประกอบชิ้นส่วน และวิธีการตัดเย็บต่างๆ ปัจจุบันมีทั้งหมด 4 สถาบัน วัตถุประสงค์หลักของสถาบันประเภทนี้คือ มุ่งให้ผู้เรียนสามารถออกไปประกอบอาชีพได้เลย ผู้จบ การศึกษาส่วนใหญ่จะเข้าทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม เป็นช่างประจำร้าน หรือรับจ้างซ่อมแซมเสื้อผ้า หลักสูตรประเภทนี้เปิดในสถาบันของภาครัฐ

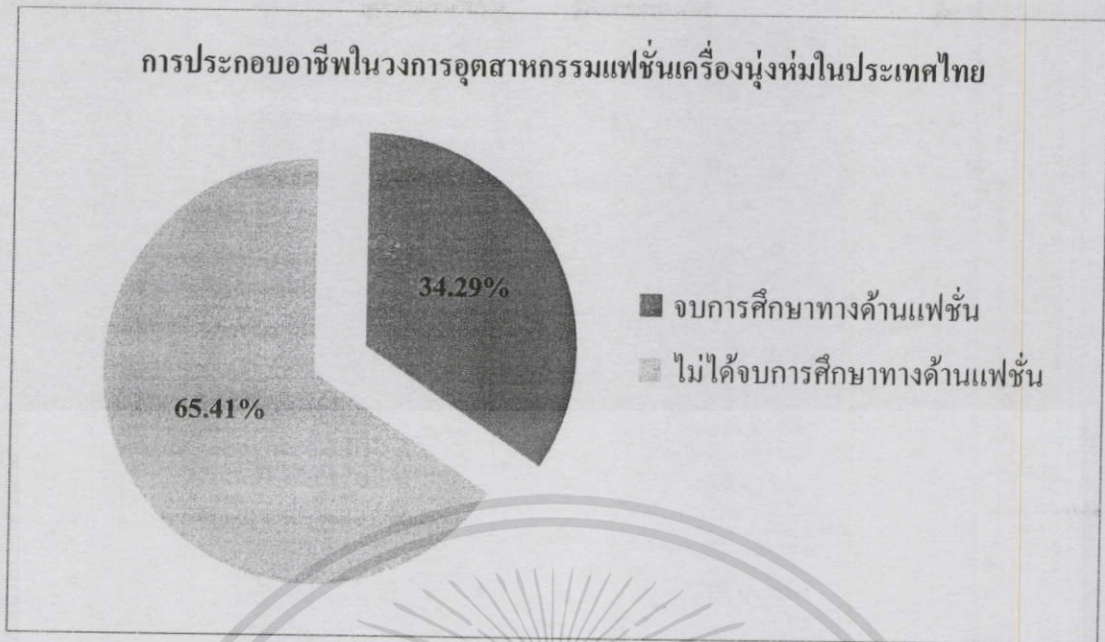
2) สถาบันที่เน้นการออกแบบ : สร้างทักษะการออกแบบควบคุมการตัดเย็บ

สถาบันประเภทนี้เปิดหลักสูตรที่มีการออกแบบและการตัดเย็บไปด้วยกัน ปัจจุบันมี ทั้งหมด 23 สถาบัน เปิดสอนตั้งแต่ระดับประกาศนียบัตรถึงระดับปริญญาสามารถแบ่งตาม หลักสูตรที่เปิดสอนได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1) สอนออกแบบเพื่อประกอบการตัดเย็บ เน้นการสอนออกแบบเพื่อเสริมทักษะการตัด เย็บ การสอนประกอบด้วยการตัดเย็บ การออกแบบ และการสร้างแพทเทิร์น (Pattern) นอกจากนี้ยัง มีการสอนการออกแบบตัดเย็บเฉพาะทาง เช่น ชุดแต่งงาน เสื้อผ้าบุรุษ ชุดราตรี ชุดไทย ผู้จบ การศึกษาส่วนมากจะไปเป็นเจ้าของร้านตัดเย็บเสื้อผ้า หรือมีกิจการ โรงงานเสื้อผ้าสำเร็จรูป สถาบัน ที่เปิดสอนมีทั้งของภาครัฐและเอกชน

2.2) สอนการออกแบบเป็นหลัก การสอนลักษณะนี้มักอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา เป็นการ สอนเพื่อพัฒนารูปแบบสินค้าแฟชั่น มีการสอนการตัดเย็บแต่ส่วนมากเป็นขั้นพื้นฐานเพื่อให้เข้าใจ ถึงหลักการผลิตเสื้อผ้า การสอนเน้นการพัฒนาและสร้างความคิดในเชิงศิลปกรรม การพัฒนาสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม ผู้จบการศึกษามักออกไปเป็นนักออกแบบแฟชั่น

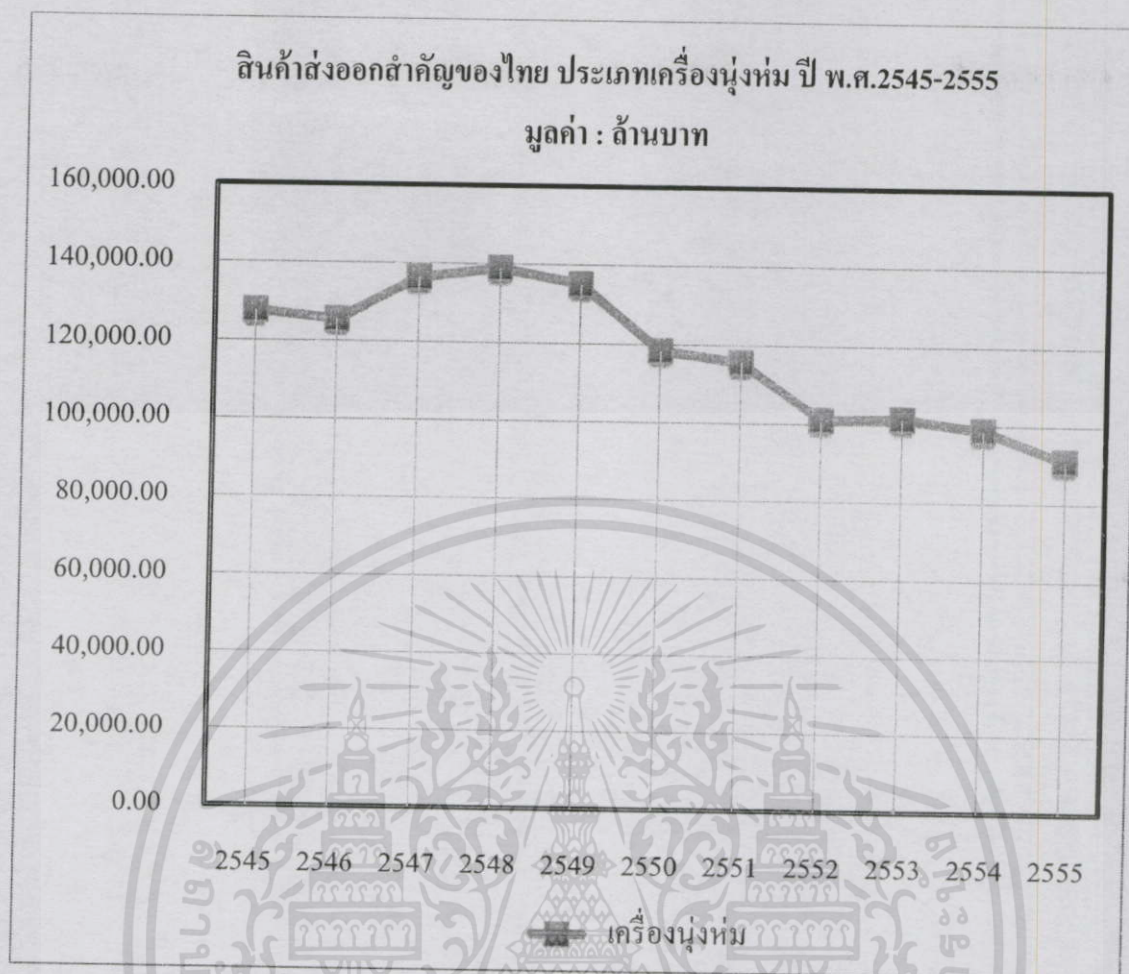
¹ City Research Unit and TCDC, ปี พ.ศ. 2554.

ภาพที่ 1.2 : แผนภูมิวงกลมแสดงสัดส่วนการประกอบอาชีพในวงการอุตสาหกรรมแฟชั่น

เมื่อพิจารณาการประกอบอาชีพในวงการอุตสาหกรรมแฟชั่นเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย พบว่า ส่วนมากผู้ประกอบการเป็นนักออกแบบและเป็นเจ้าของร้านเอง (ร้อยละ 91.66) มีบางส่วนที่จ้างนักออกแบบและรับสินค้าจากที่อื่นมาขาย (ร้อยละ 8.34) เป็นที่น่าสังเกตว่า เจ้าของร้านที่จบการศึกษาทางการออกแบบแฟชั่น โดยตรงมีเพียงร้อยละ 34.29 ส่วนที่เหลือไม่ได้จบโดยตรง (ร้อยละ 65.41) และลักษณะการผลิตเป็นการรับจ้างผลิตตามแบบที่ร้านจำหน่ายสั่งมากกว่าการสร้างแบบสินค้าเอง (ทั้งวัตถุดิบและการตัดเย็บ) การพัฒนาสินค้าเกิดจากการดูแบบจากอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 42.11) บุคลากรส่วนใหญ่เป็นแรงงานฝีมือ (ร้อยละ 61.54) ไม่มีบุคลากรด้านงานออกแบบหรือมีความรู้เฉพาะทางด้านแฟชั่นเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม โดยเฉพาะ กล่าวคือผู้ประกอบการที่จำหน่ายเสื้อผ้าส่วนใหญ่จบการศึกษาจากสาขาที่ไม่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจแฟชั่น ส่วนมากทำงานด้วยใจรักแฟชั่นและมีความสนใจเป็นการส่วนตัว ซึ่งเป็นสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยประสบกับปัญหาแนวโน้มของการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมแฟชั่นลดลงอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 (ภาพที่ 1.2) อย่างไรก็ตามการจำหน่ายเป็นเพียงปลายทางหรือส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรม การพัฒนาอุตสาหกรรมแฟชั่นจะไปได้ไม่ไกลและไม่ยั่งยืน หากกลุ่มงานฝ่ายผลิต งานสิ่งทอ และงานการศึกษา คือการผลิตนักออกแบบ การให้โอกาสกับนักออกแบบแฟชั่น ซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงยังไม่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา

¹ City Research Unit and TCDC, ปี พ.ศ. 2554.

ภาพที่ 1.3 : กราฟสถิติสินค้าส่งออกสำคัญของไทย ประเภทเครื่องนุ่งห่ม

ที่มา : ข้อมูลสถิติสินค้าส่งออกสำคัญของไทย, ปี พ.ศ.2445-2555

จากการศึกษาค้นคว้าจึงสรุปปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมแฟชั่นของไทยได้ว่า ผู้ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมแฟชั่นส่วนใหญ่ไม่มีองค์ความรู้ทางด้านแฟชั่น โดยเฉพาะ จึงได้เน้นปริมาณในการขายด้วยการตั้งผลติมากกว่าการออกแบบเอง ทำให้สินค้าแฟชั่นของไทยออกมาไม่ได้คุณภาพเทียบเท่ากับต่างประเทศ ทั้งๆที่ประเทศไทยมีความพร้อมทั้งในด้านทรัพยากร วัตถุดิบและแรงงาน ซึ่งถ้าได้พัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพมากขึ้น มีแหล่งรวบรวมความรู้ทางด้านแฟชั่น เพื่อพัฒนาความรู้ด้านการออกแบบ ความรู้ในด้านการทำธุรกิจ ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิตเพิ่มเติม รวมไปถึงสถานที่แสดงความสามารถและผลงาน จะทำให้นักออกแบบแฟชั่นของไทยนั้นมีประสิทธิภาพ และส่งผลให้เศรษฐกิจของไทยมีแนวโน้มที่ดีขึ้นเรื่อยๆ จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้น แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของระบบธุรกิจกับศักยภาพของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมแฟชั่นของไทย จึงได้เสนอการจัดตั้งโครงการ **โรงเรียนออกแบบแฟชั่น เพื่อพัฒนาทักษะ ความรู้ และความสามารถของบุคลากร** หลักสูตรของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการจึงเน้นที่การพัฒนาบุคลากร ทั้งในด้านการตัดเย็บและการออกแบบควบคู่กันไป เพื่อสร้างความเข้าใจถึงกระบวนการผลิต การออกแบบและการขาย ให้มีระดับเทียบเท่ากับสากล เมื่อบุคลากรมีศักยภาพมากขึ้นจะส่งผลให้การออกแบบผลิตภัณฑ์มีเอกลักษณ์ สามารถสร้างแบรนด์สินค้าเป็นของตนเอง นำไปสู่การพัฒนาให้กรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางธุรกิจแฟชั่นที่ครบครันและสมบูรณ์แบบ เป็นสถานที่รวบรวมองค์ความรู้เฉพาะทางด้านแฟชั่นไว้ทั้งหมด จนสถาบันออกแบบแฟชั่นแห่งนี้สามารถเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในเอเชีย(แฟชั่นเมืองร้อน) และยังเป็นการกระตุ้นความก้าวหน้า ความตื่นตัวให้กับเศรษฐกิจของไทย เนื่องจากการสร้างคน สร้างธุรกิจ สร้างเมือง ให้ไทยมีภาพลักษณ์ที่โดดเด่นด้านแฟชั่น จนนักออกแบบแฟชั่นหรือดีไซเนอร์ของไทยนั้นมีชื่อเสียงกว้างขวางเป็นที่ยอมรับทัดเทียมกับดีไซเนอร์ต่างประเทศ เป็นแนวทางไปสู่ความเป็นสากล

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อให้บริการการศึกษาหลักสูตรทางด้านการออกแบบแฟชั่นที่ครบวงจรและได้มาตรฐาน ให้ผู้เรียนชำนาญทั้งด้านการออกแบบ (Design) การผลิต(Mass Product) การตลาด (Marketing) และการบริหาร(Management)

1.2.2 เพื่อพัฒนาบุคลากรไทยที่สนใจด้านแฟชั่นให้มีประสิทธิภาพ สามารถปรับตัวได้ทันกับแนวโน้มของแฟชั่น รองรับการแข่งขันกับต่างประเทศ

1.2.3 เพื่อเป็นศูนย์กลางให้บริการข้อมูลเชิงลึก เน้นองค์ความรู้ด้านแฟชั่น ทั้งข้อมูลข่าวสาร แนวโน้ม ความเคลื่อนไหวที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงต้องอาศัยสถานที่ที่สามารถรวบรวม สืบค้น และปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัย และทันต่อสถานการณ์อยู่เสมอ

1.2.4 เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ เป็นตัวเชื่อมโยงและประสานการ แสดงออกทางความคิดของบุคคลต่างๆในวงการแฟชั่นหรือบุคคลที่สนใจทางด้านนี้ ให้ได้สิ่งแปลก ใหม่พร้อมที่จะยกระดับอุตสาหกรรมแฟชั่นของไทยให้ก้าวทันกับต่างประเทศ

1.2.5 เป็นสถานที่จัดแสดงผลงานของนักออกแบบแฟชั่นทั้งไทยและต่างประเทศได้นำเสนอผลงานของตนเอง เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และเป็นแหล่งฝึกฝนของนักออกแบบรุ่นใหม่

1.2.6 เพื่อสนับสนุนและรองรับ โครงการกรุงเทพฯเมืองแฟชั่นของกระทรวงอุตสาหกรรมที่จะเกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 ประโยชน์ของโครงการ

1.3.1 เพื่อศึกษาขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์ ตั้งแต่การค้นคว้าข้อมูลต่างๆ การวิเคราะห์ การสรุปผล จนกระทั่งการดำเนินการออกแบบ เพื่อพัฒนาทักษะในวิชาชีพสถาปนิกด้วยตนเอง

1.3.2 เพื่อศึกษาแนวทางการวางผังอาคารที่เหมาะสมกับประเภทของอาคาร วิธีการ วิเคราะห์หาทำเลที่ตั้งที่มีความเหมาะสม ตลอดจนการพัฒนาสู่การออกแบบที่คำนึงถึงความสวยงาม และประโยชน์ใช้สอยภายในอาคาร เพื่อการใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความประหยัดอย่าง สมเหตุสมผลและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมโดยรอบ

1.3.3 เพื่อศึกษาถึงโครงสร้างและขั้นตอนการออกแบบอาคารที่มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์ กันระหว่างผู้ใช้โครงการที่มีทั้งการใช้งานที่ต้องการความเป็นส่วนตัวและเป็นสาธารณะ

1.3.4 เพื่อฝึกการวิเคราะห์ถึงปัญหาและวิธีการ ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละ ขั้นตอนของการออกแบบ ให้สถาปัตยกรรมมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและหน้าที่ใช้สอย

1.3.5 เพื่อศึกษาถึงงานระบบที่เกี่ยวข้องกับอาคารประเภทสถานศึกษา

1.3.6 เพื่อศึกษาข้อกำหนด กฎหมายและเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ

1.4 ขอบเขตและระเบียบวิธีการศึกษาโครงการ

1.4.1 ขอบเขตของโครงการ

1.4.1.1 เป็นสถาบันการศึกษาเฉพาะทางด้านการออกแบบแฟชั่นทั้งเครื่องแต่งกาย และองค์ประกอบอื่นๆ เช่น เครื่องประดับ ศิลปะการแต่งหน้าทำผม หรือแม้กระทั่งการ ถ่ายภาพเพื่อรองรับนักเรียน นักศึกษาหรือผู้ที่สนใจ ทางด้านแฟชั่น โดยเฉพาะ

1.4.1.2 เป็นสถาบันศึกษาในประเทศไทยแห่งใหม่ ที่ให้บริการห้องสมุดเฉพาะ ทางที่ครบวงจรในการหาข้อมูลหรือเกี่ยวกับองค์ความรู้ทางแฟชั่น

1.4.1.3 เป็นสถานที่จัดแสดงผลงานแฟชั่นของนักออกแบบรุ่นใหม่ และจัด ประกวดการออกแบบแฟชั่นนานาชาติ จนสามารถขยายเป็นศูนย์กลางแฟชั่นของเอเชีย

1.4.2 ขอบเขตของการศึกษาโครงการ

1.4.2.1 ศึกษาและวิเคราะห์ด้านสถาปัตยกรรม

1. ศึกษาและวิเคราะห์ด้านการออกแบบสถาปัตยกรรมทั้งภายนอกและ ภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ศึกษาและวิเคราะห์ด้านแนวคิดการออกแบบการวางผังสถานศึกษา
3. ศึกษาถึงการออกแบบสถานศึกษา โดยคำนึงถึงสถาบันการศึกษาที่ได้

มาตรฐาน

1.4.2.2 ศึกษาและวิเคราะห์ส่วนองค์ประกอบโครงการและผู้ใช้โครงการ

1. ศึกษารายละเอียด องค์ประกอบ และความสัมพันธ์ของสถาบัน
ออกแบบแฟชั่น

2. ศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ และการลงทุน

3. ศึกษาพื้นที่การแสดงผลแฟชั่นโชว์

1.4.2.3 ศึกษาและวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

1. ศึกษาด้านความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมข้างเคียงในด้านต่างๆ

2. ศึกษาระบบสาธารณูปโภคที่ผ่านบริเวณโครงการ

3. ศึกษาเกี่ยวกับข้อบังคับการใช้ที่ดินตามกฎหมาย และเทศบัญญัติต่างๆ

4. ศึกษาสภาพทิศทางการจราจร ทางสัญจร รวมไปถึงการเข้าถึงโครงการ

5. ศึกษาลักษณะภูมิอากาศ ภูมิประเทศภายในบริเวณที่ตั้งโครงการ

1.4.3 ศึกษาเกี่ยวกับระบบต่างๆด้านวิศวกรรม

1.4.3.1 ระบบโครงสร้างของโครงการ

1.4.3.2 ระบบไฟฟ้าและแสงสว่างภายในอาคาร

1.4.3.3 ระบบแสง สี เสียง ที่มีผลกับบรรยากาศในการแสดงงาน

1.4.3.4 ระบบปรับอากาศและระบายอากาศ

1.4.3.5 ระบบสุขาภิบาล

1.4.3.6 ระบบป้องกันอัคคีภัยและระบบดับเพลิง

1.4.3.7 ระบบป้องกันเสียงรบกวน

1.4.3.8 ระบบสื่อสารและอินเทอร์เน็ต

1.4.3.9 ระบบขนส่งในโครงการ

1.4.3.10 ระบบรักษาความปลอดภัย

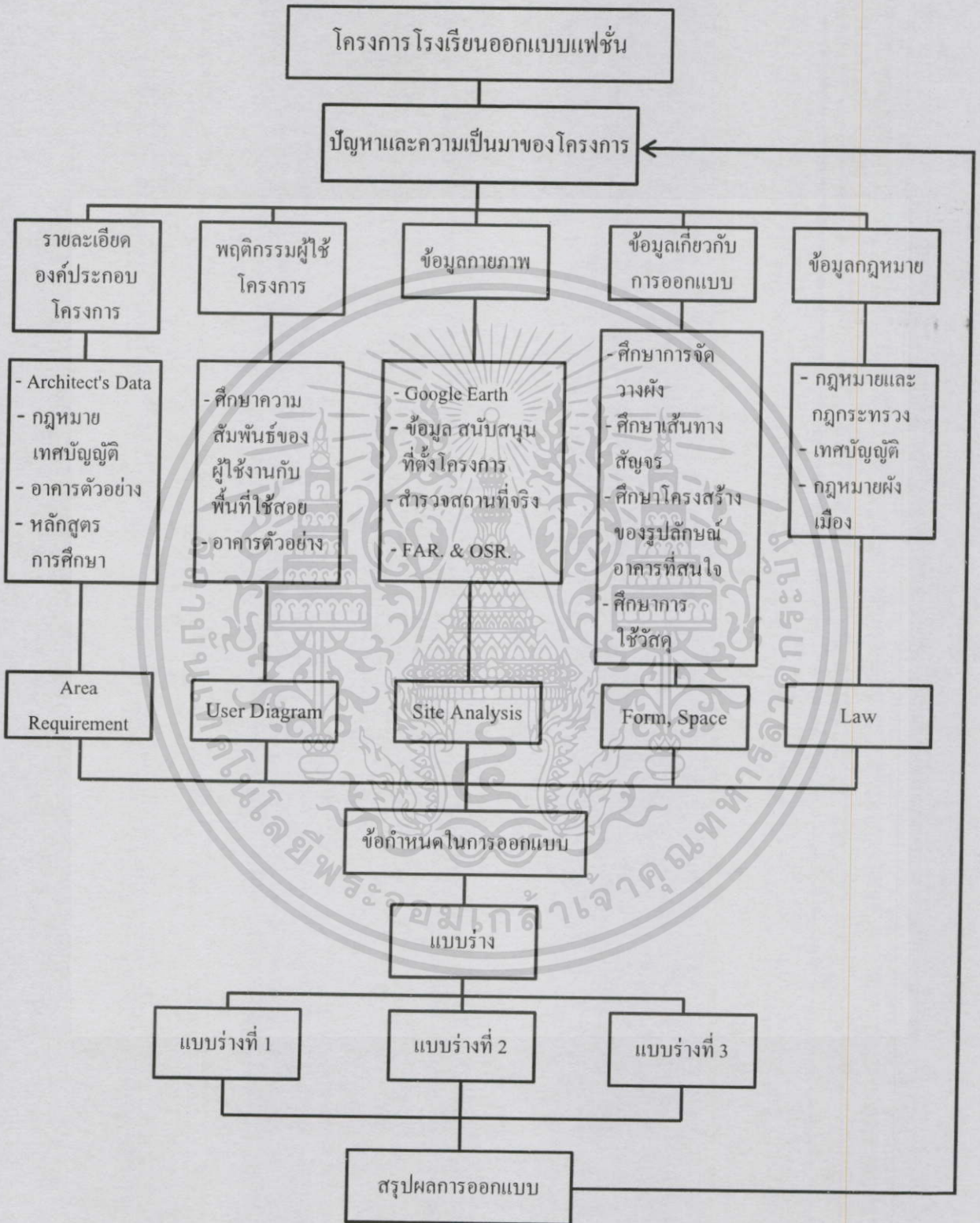
1.4.3.11 ระบบการยืมคืนหนังสือ

1.4.3.12 ระบบจัดเก็บและกำจัดขยะ

1.4.4 ศึกษาข้อกำหนดกฎหมายและเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการทำโครงการมีขั้นตอนในการศึกษาโครงการ โดยมองเป็นภาพรวมดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1.4 : แผนผังแสดงขั้นตอน โดยรวมในการศึกษาโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาลักษณะพื้นฐานของโครงการ

2.1 ความหมายของสถานศึกษาและสถาบันนอกแบบแฟชัน

“การศึกษา”¹ หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ จรรโลง ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียน วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือเอกชนที่มีอำนาจหน้าที่ หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

“โรงเรียนเอกชน”² หมายความว่า สถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็น โรงเรียนในระบบหรือโรงเรียนนอกระบบ ที่มีใช้เป็นสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนตามกฎหมายว่า ด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

“โรงเรียนนอกระบบ” หมายความว่า โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยมีความยืดหยุ่นในการ กำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา

การศึกษานอกระบบโรงเรียน (Non – Formal Education)³ เป็นแนวทางหนึ่งในการจัดการศึกษาซึ่งเปิดโอกาสให้กับผู้ที่ไม่ได้เข้ารับการศึกษาระบบโรงเรียนตามปกติ ได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้ พัฒนาตนเอง ให้สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เป็นการจัดการศึกษาในลักษณะอ่อนตัวให้ผู้เรียนมีความสะดวกเลือกเรียนได้หลายวิธีจึงก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนและสังคมเป็นอย่างยิ่ง การศึกษานอกโรงเรียนมีความหมายครอบคลุมถึงมวลประสบการณ์การเรียนรู้ทุกชนิดที่บุคคลได้รับจากการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ตามธรรมชาติ การเรียนรู้จากสังคม และการเรียนรู้ที่ได้รับจากโปรแกรมการศึกษาที่จัดขึ้นนอกเหนือไปจากการศึกษาในโรงเรียนตามปกติ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีได้อยู่ในระบบโรงเรียนปกติ ได้มีโอกาสแสวงหาความรู้ ทักษะ ทักษะ ทศนคติ เพื่อมุ่งแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ฝึกฝน

¹ พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542

² พระราชบัญญัติ โรงเรียนเอกชน พ.ศ.2550

³ <http://panchalee.wordpress.com/2009/05/17/non-formaleducation/>

อาชีพ หรือการพัฒนาความรู้เฉพาะเรื่องตามที่ตนสนใจ โดยมีกลุ่มเป้าหมายผู้รับบริการและวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ชัดเจน กิจกรรมการศึกษาดังกล่าว มีทั้งที่จัดกิจกรรมโดยเอกเทศ และเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมอื่น หน่วยงานที่จัดการศึกษานอกโรงเรียนนั้น เป็นทั้งหน่วยงานที่มีหน้าที่ทางการศึกษานอกระบบ โรงเรียนโดยตรง และหน่วยงานอื่น ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนชุมชนที่อาศัย การศึกษาเป็นเครื่องมือนำไปสู่วัตถุประสงค์ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และสังคม ในทางทฤษฎีจึงได้นับเนื่องเอาการศึกษานอกโรงเรียนเป็นระบบหนึ่งของการศึกษาตลอดชีวิต ที่มีส่วนเชื่อมโยงอย่างแนบแน่นและต่อเนื่องกับการศึกษาในระบบ โรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย ทำให้การศึกษานอกระบบ โรงเรียนเป็นความหวังของวงการศึกษา และเป็นกลไกที่สำคัญของรัฐในการพัฒนาคุณภาพของคนส่วนใหญ่ในประเทศได้ การศึกษานอกระบบโรงเรียนจึงถือเป็นกระบวนการของการศึกษาตลอดชีวิต ซึ่งมีภารกิจสำคัญที่จะต้องให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค โดยเฉพาะการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตตามมาตรฐานของสังคมที่เป็นสิทธิที่คนทุกคนพึงได้รับการศึกษา นอกจากนั้นยังจะต้องได้รับการศึกษาที่ต่อเนื่องจากการศึกษาขั้นพื้นฐานของชีวิต เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของตน

ปัจจุบันการจัดการศึกษาของ โรงเรียนเอกชนนอกระบบมีปริมาณมากขึ้นและมีความหลากหลายทั้งด้านการสอนเสริมทักษะ และสอนวิชาชีพระยะสั้น ใช้เวลาเรียนไม่เกิน 1,200 ชั่วโมง หลักสูตรปรับเปลี่ยนได้ตามความต้องการของผู้เรียน เน้นการปฏิบัติจริงเพื่อให้เกิดความชำนาญ สามารถนำความรู้ไปศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้อย่างมีคุณภาพ อาจแบ่งกลุ่มโรงเรียนเอกชนนอกระบบตามลักษณะการจัดการเรียนการสอนออกเป็น 8 กลุ่มดังนี้ กลุ่มโรงเรียนกวดวิชา กลุ่มโรงเรียนสอนขับรถยนต์และช่างยนต์ กลุ่มโรงเรียนสอนศิลปะและดนตรี กลุ่มโรงเรียนสอนออกแบบตัดเย็บและเสริมสวย กลุ่มโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์และภาษาต่างประเทศ กลุ่มโรงเรียนบริหาร อาหาร สปาและการนวด กลุ่มโรงเรียนอิเล็กทรอนิกส์ และ กลุ่มโรงเรียนวิชาชีพอื่น ๆ อาทิ มายากล มวยไทย การเดินเรือ รักษาความปลอดภัย การบัญชี การจัดการโรงแรม การออกแบบอัญมณี และการจัดดอกไม้ เป็นต้น

โรงเรียนออกแบบแฟชั่น จึงเป็นอาคารสถานศึกษาเอกชน มีลักษณะประกอบการเข้าข่ายการเป็น โรงเรียนเอกชนที่มีการจัดการศึกษาแบบนอกระบบ โดยให้การศึกษาด้านการออกแบบเฉพาะทาง ให้ความรู้ในเรื่องการออกแบบเสื้อผ้า การตัดเย็บเสื้อผ้า การออกแบบลายผ้า รวมไปถึงองค์ประกอบที่ส่งเสริมให้เกิดความงาม ได้แก่ เครื่องประดับ ศิลปะการแต่งหน้า การออกแบบทรงผม หรือแม้กระทั่งการถ่ายภาพ ทั้งยังมีห้องสมุดเฉพาะทางที่เป็นแหล่งศึกษาหาความรู้สำหรับนักออกแบบและบุคคลากรที่มีความสนใจ เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลข่าวสารแนวโน้มแฟชั่นโลก เป็นสถานที่เชื่อมโยงเครือข่ายของนักออกแบบ การประชาสัมพันธ์และจัดแสดงผลงาน เช่น การจัดแสดงแฟชั่นโชว์ หรือนิทรรศการต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้วงการแฟชั่นมีการตื่นตัวตลอดเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 การจัดหลักสูตรการศึกษาของโครงการ

หลักสูตรการศึกษาของโครงการ โรงเรียนออกแบบแฟชั่น อ้างอิงหลักสูตรการสอนจาก Bangkok Fashion & Arts School โดยแบ่งเป็น 2 หลักสูตร คือ

2.2.1 หลักสูตรระยะยาว (Certificate Course) แบ่งเป็น 2 หลักสูตรหลัก คือ Fashion Design และ Costume Accessories Design ระยะเวลาเรียน 2 ปี เนื้อหาการเรียนจะมีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ พร้อมก้าวสู่ความเป็นมืออาชีพในวงการแฟชั่น โดยจะได้รับประกาศนียบัตรรับรองจากทางโรงเรียน

2.2.2 หลักสูตรระยะสั้น (Short Course) มีทั้งหมด 16 หลักสูตร เปิดสอนให้กับผู้ที่สนใจทางด้านแฟชั่น โดยสามารถเลือกเรียนเฉพาะหลักสูตรที่สนใจ และเรียนได้เฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ หรือในช่วงปิดภาคเรียน

2.2.1 หลักสูตรระยะยาว (Certificate Course)

Course Schedule

Four-Semester Curriculum

Fashion Design

Year1

Semester1 (Sep-Dec)

Fashion Drawing1
Fashion Design1
Intro to Pattern Making & Sewing
Pattern Basic
Fashion History
Great Designer

Semester2 (Jan-May)

Draping1
Fashion Illustrator
Flat Pattern Drawing
Fabrication
Art & Color Theory
Intro to Fashion Styling
Personal Styling

Year2

Semester3 (Sep-Dec)

Fashion Drawing2
Fashion Design2
Pattern Intermediate
Draping 2
Fashion Marketing
Fashion Merchandising & Retail
Media Styling

Semester4 (Jan-May)

Annual Art Thesis
Fashion Photo Portfolio
Photo Retouch Professional
Photo For Advertising
Make Up Pro

Costume Accessories Design

Semester1 (Sep-Dec)

Jewelry Drawing & Design
Jewelry Making
Fabrication
Fashion History
Art & Color Theory

Semester2 (Jan-May)

Handbag Drawing & Design
Handbag Making
Intro to Fashion Styling
Personal Styling
Great Designer

Semester3 (Sep-Dec)

Shoes Drawing & Design
Shoes Making
Fashion Marketing
Fashion Merchandising & Retail
Media Styling

Semester4 (Jan-May)

Annual Art Thesis
Fashion Photo Portfolio
Photo Retouch Professional
Photo For Advertising
Make Up Pro

2.2.2 หลักสูตรระยะสั้น (Short Course) (หลักสูตรละ 120 ชั่วโมง)

Short Course

on Sat-Sun @10.00am-13.00pm, 14.00pm-17.00pm // Summer session

Fashion Design

Fashion Drawing
Fashion Design
Fashion Illustrator
Intro to Pattern Making & Sewing
Pattern Basic
Draping
Flat Pattern Drawing

Accessery

Jewelry Design & Making
Handbag Design & Making
Shoes Design & Making

Marketing & Advertising

Fashion Marketing
Personal Styling
Make Up Pro
Fashion Photo Portfolio

Theory

Fabrication
Art & Color Theory

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 นโยบายสนับสนุนความเป็นไปได้ของโครงการ

2.3.1. โครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น

ความเป็นมา⁴ คณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2546 ได้มีมติเห็นชอบในหลักการให้กระทรวงอุตสาหกรรมดำเนิน โครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น เนื่องจากสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลที่วางยุทธศาสตร์ผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในภูมิภาค ได้แก่ กลุ่มเสื้อผ้า/เครื่องนุ่งห่ม กลุ่มอัญมณี/เครื่องประดับ และกลุ่มรองเท้า/เครื่องหนัง ขยายมูลค่าการส่งออกสินค้าและพัฒนาอย่างต่อเนื่องให้มีความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืนในระดับโลก

หลักการและเหตุผล เพื่อขยายมูลค่าการส่งออกสินค้าแฟชั่นและเชื่อมต่อไปยังอุตสาหกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งระบบ ด้วยความร่วมมือจากภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง โดยเอกชนจะมีส่วนร่วมในการบริหารโครงการ โดยภาครัฐกำกับดูแลในด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างบูรณาการในการพัฒนาอุตสาหกรรมแฟชั่นให้มีความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืนในระดับโลกโดยมีปรัชญาในการพัฒนาอุตสาหกรรมแฟชั่น 3 ประการ คือ สร้างคน พัฒนารูทิกแฟชั่น และสร้างเมืองกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น

ปัจจุบันกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น ได้มีการสานต่อเป็นเฟสที่ 2 เน้นการทำตลาดให้สอดคล้องกับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เพราะประเทศเพื่อนบ้านยอมรับแฟชั่นและการผลิตที่มีคุณภาพจากฝีมือคนไทย และจะเน้นไปที่

- 1.) การพัฒนาบุคลากรทั้งหมด โดยเฉพาะดีไซเนอร์
- 2.) พัฒนาในเชิงการตลาดมากกว่าการโปรโมต ภาครัฐจะเป็นตัวนำทั้งผู้ผลิตดีไซเนอร์ ไปยังตลาดแฟชั่นที่เข้าถึงยากทั้งนิวยอร์กและอิตาลี และ
- 3.) ให้ความสำคัญกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีความเป็นสากล

ส่วนของนโยบายกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น จากนี้ กสอ. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะร่วมกำหนดทิศทางและเดินหน้า เพราะเนื่องจากโครงการนี้ไม่ได้สานต่อค่อนข้างนานจากเฟสแรก อุตสาหกรรมแฟชั่นจึงเปลี่ยนแปลงไปมาก โดยปีงบประมาณ 2556 ได้รับจัดสรรงบฯ ดำเนินการ 100 ล้านบาท

การผลักดันโครงการ “กรุงเทพฯเมืองแฟชั่น” ตามนโยบายรัฐบาล ที่ต้องการสร้างกระแสการบริโภคสินค้าประเภทสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่มเครื่องหนัง อัญมณี เครื่องประดับ และอุตสาหกรรม

⁴ รายงานการติดตามผลโครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกี่ยวข้องของผู้ประกอบการไทยให้ยั่งยืน หากมีการพัฒนานักออกแบบและส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางเมืองแฟชั่น ก็จะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าที่เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดี ซึ่งในการพัฒนาบุคลากรด้านการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมแฟชั่น จึงเป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทย เพื่อเปิดตลาดใหม่โดยเฉพาะเอเชีย และเป็น การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดในภูมิภาคเอเชียและตลาดโลกต่อไป

2.3.2. นโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

ประเทศไทยในปัจจุบันได้มีการขับเคลื่อนนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศออกมาจำนวนมาก ตั้งแต่ พ.ศ.2551 รัฐบาลได้เล็งเห็นและเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์อย่างชัดเจน โดยมีการแถลงนโยบายคณะรัฐมนตรีต่อสภาในวันที่ 29 ธันวาคม 2551 ซึ่งมีเนื้อหาที่บ่งบอกถึงการให้ความสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ทำให้มีนโยบายและมาตรการเพื่อสนับสนุนต่างๆ ตามมา เช่น การจัดตั้งโครงการเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของไทย(Creative Thailand) การจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์แห่งชาติ และการประกาศพันธสัญญาที่สำคัญ 12 พันธสัญญา ภายใต้โครงการไทยเข้มแข็ง เพื่อกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในสังคมไทยขึ้นและนำไปสู่การเติบโตของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ต่อไปในอนาคต โดยเล็งเห็นถึงศักยภาพของคนไทยในการเป็นนักสร้างสรรค์ที่มีรากฐานทางวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง และมีการเริ่มต้นจากการจัดตั้งสำนักงานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่จะเป็นแหล่งให้ความรู้และเป็นศูนย์กลางในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญ

รายละเอียดของพันธสัญญาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทั้ง 12 ประการ สามารถจำแนกออกเป็น 4 ด้านที่สำคัญ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านที่ 1 ยกกระดับโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนระบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ประกอบด้วยพันธะที่ 1-3 ดังนี้

- พันธสัญญาที่ 1 จัดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรงในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ภายใน 6 เดือน
- พันธสัญญาที่ 2 ปรับระบบการดูแลและการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาให้มีประสิทธิภาพสูงสุดทั้งระบบภายใน 6 เดือน
- พันธสัญญาที่ 3 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนธุรกิจและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เช่น ระบบ 3G, Fiber Optics, Broadband และ WIMAX

⁵ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ปี พ.ศ.2554

ด้านที่ 2 สร้างรากฐานและปลูกฝังความสามารถด้านการคิดและการสร้างสรรค์ในระบบการศึกษาไทย ประกอบด้วยพันธะสัญญาที่ 4 และ 5 ดังนี้

- พันธะสัญญาที่ 4 เพิ่มกิจกรรมสร้างสรรค์ในหลักสูตรการเรียนการสอน จัดให้มีวิชาเรียน ตำราเรียนเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และทรัพย์สินทางปัญญา ภายในปีการศึกษาหน้า เพื่อสร้างรากฐานด้านความคิดสร้างสรรค์ให้กับระบบการศึกษาไทย
- พันธะสัญญาที่ 5 สนับสนุนทักษะช่างเฉพาะทางที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบดีไซน์ ศิลปะแขนงต่างๆและรวมทั้งเพิ่มจำนวนบุคลากรและกำลังคนที่มีขีดความสามารถในด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์

ด้านที่ 3 กระตุ้นให้ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ประกอบด้วยพันธะที่ 6 - 8 ดังนี้

- พันธะสัญญาที่ 6 ส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในระดับภูมิภาคและท้องถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างรายได้ภายในพื้นที่ โดยการค้าออกอภิมปัญญาไทย
- พันธะสัญญาที่ 7 ยกย่องความสำเร็จของคนไทยที่มีผลงานความคิดสร้างสรรค์ที่ทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติและสนับสนุน โครงการต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้เกิดกระแสเมืองไทยเมืองนักคิด หรือนิยามวัฒนธรรมหรือศิลปะไทยต่อประชาคมโลก
- พันธะสัญญาที่ 8 จัดให้มีพื้นที่กิจกรรมและแสดงผลงานที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ Creative Zone เพิ่มขึ้นในสถานที่ต่างๆ ทั้งในกรุงเทพฯ และส่วนภูมิภาค เช่น พื้นที่ทัศนศิลป์ พื้นที่ศิลปะการแสดง เพื่อเปิดกว้างให้นักคิด นักสร้างสรรค์นำเสนอผลงานสร้างสรรค์โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

ด้านที่ 4 ส่งเสริมสนับสนุนธุรกิจและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ประกอบด้วยพันธะสัญญาที่ 9 - 12 ดังนี้

- พันธะสัญญาที่ 9 จัดตั้งกองทุนเศรษฐกิจสร้างสรรค์และสนับสนุนแหล่งเงินทุนต่างๆ เพื่อรองรับการเริ่มต้นธุรกิจต่อยอดธุรกิจของภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- พันธะสัญญาที่ 10 จัดให้มีมาตรการส่งเสริมลงทุนสำหรับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์พร้อมทั้งแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย และจัดให้มี พ.ร.บ.ส่งเสริม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และสนับสนุนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อส่งเสริมการลงทุนและการต่อยอดทางธุรกิจของภาคเอกชน

- พันธสัญญาที่ 11 ส่งเสริมด้านการตลาด กิจกรรมเชิงพาณิชย์และการส่งเสริมการส่งออกสินค้าหรือบริการสำหรับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ไทยสู่ตลาดโลก

- พันธสัญญาที่ 12 จัดสรรงบประมาณตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2553 - 2555 เพื่อวางรากฐานและขับเคลื่อน โครงการเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในวงเงิน 20,000 ล้านบาท

ตารางที่ 2.1 ตัวอย่างโครงการที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	โครงการ	หน่วยงาน
1. พัฒนาและยกระดับบุคลากรและผู้ประกอบการ	เพิ่มคุณภาพของผู้ประกอบการ	สร้างโอกาสให้กลุ่มผู้ประกอบการในการเรียนรู้	โครงการสร้างและพัฒนาทีมออกแบบไปสู่ผู้ประกอบการแฟชั่น (NEC Creative Fashion)	- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
	เพิ่มจำนวนผู้ประกอบการส่งออกสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	ยกระดับกลุ่มผู้ประกอบการสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มให้ได้มาตรฐานสากล	โครงการสนับสนุนการออกแบบเพื่อยกระดับนักออกแบบไทยร่วมกับนักออกแบบต่างประเทศ	- กรมส่งเสริมการส่งออก - สถาบัน การศึกษาต่างๆ
			โครงการ Bangkok Best (BFS)	- กรมส่งเสริมการส่งออก - กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม - กรมศุลกากร - ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
2. สนับสนุนการรวมกลุ่มเครือข่ายของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	เชื่อมโยงเครือข่ายผู้ประกอบการภายในกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล	สนับสนุนการพัฒนาการสร้างเครือข่ายกลุ่มผู้ประกอบการในแต่ละกลุ่มให้มีความเข้มแข็ง	โครงการสนับสนุนให้มีการจัดประชุมและถ่ายทอดองค์ความรู้และนวัตกรรมภายในผู้ประกอบการแต่ละกลุ่ม	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม สถาบันพัฒนาสิ่งทอ สถาบันการศึกษาต่างๆ
	เชื่อมโยงเครือข่ายผู้ประกอบการระหว่างกลุ่มและแลกเปลี่ยนข้อมูล	สนับสนุนการเชื่อมโยงเครือข่ายกลุ่มผู้ผลิตสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มอย่างมีระบบ	โครงการสนับสนุนการขยายฐานความร่วมมือของผู้ประกอบการไปสู่ภูมิภาคอาเซียนตาม โซ่อุปทานของสิ่งทอเครื่องนุ่งห่ม (ระยะที่2)	- สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม - สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ - กรมส่งเสริมการส่งออก
3. พัฒนาปัจจัยแรงงานฝีมือในการรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรม	เพิ่มจำนวนผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในแต่ละสาขา	พัฒนาทักษะความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	โครงการสนับสนุนทุนการศึกษาในสาขาวิชาชีพที่มีความเฉพาะทางในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และพัฒนาช่องทางการตลาด	ทำให้ภาพลักษณ์สินค้าแฟชั่นไทยเป็นที่รู้จัก	พัฒนาภาพลักษณ์ของประเทศไทยด้านสินค้าแฟชั่นให้เป็นที่รู้จัก	โครงการค้นหาเอกลักษณ์ของสินค้าแฟชั่นไทย ภายใต้การผสมผสานความเป็นไทยได้อย่างเหมาะสม	- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม - สถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้อง - สมาคมผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมแฟชั่น
			โครงการพัฒนาการจัดงานแสดงสินค้าแฟชั่นของไทยและมุ่งเน้นการนำเสนอถึงศักยภาพในการออกแบบของผู้ประกอบการไทยรุ่นใหม่	- กรมส่งเสริมการส่งออก - กรมการค้าภายใน

จากตารางที่ 2.1 แสดงให้เห็นว่า มีหน่วยงานที่ควบคุมดูแลและสนับสนุน โครงการต่างๆ ที่ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมแฟชั่นของไทยหลายหน่วยงาน ซึ่งการพัฒนาระบบการศึกษาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นับว่ามีส่วนสำคัญในการเพิ่มศักยภาพในการสร้างสรรค์ผลงาน รวมทั้งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันระดับโลก มีการส่งเสริมให้นำเอาแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์เข้าไปประยุกต์ใช้ในหลากหลายสาขาที่เกี่ยวข้อง ทั้งในภาคอุตสาหกรรมการผลิตและการท่องเที่ยวและบริการ นอกจากนี้ยังมุ่งสนับสนุนการสร้างและพัฒนาแหล่งความสร้างสรรค์ทั้งในเชิงของศิลปวัฒนธรรมและองค์ความรู้ในเชิงนวัตกรรมที่สำคัญ เพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการไทยอย่างต่อเนื่องภายใต้สถานการณ์การแข่งขันที่เพิ่มมากขึ้นทุกขณะ การพัฒนาอุตสาหกรรมแฟชั่นสร้างสรรค์ของไทย จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน โดยที่ภาครัฐจะมีบทบาทสำคัญในเรื่องของการกำหนดนโยบาย การวางกลไกและระบบสนับสนุนต่างๆ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถยกระดับสู่การเป็นผู้ผลิตสินค้าแฟชั่นสร้างสรรค์ได้

การที่รัฐบาลจะส่งเสริมและสนับสนุนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้ดีขึ้นได้นั้น จำเป็นต้องมีการวางรากฐานการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และเข้าใจความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ ต้องมีการพัฒนาระบบการศึกษาที่ผลักดันให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ โดยส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารด้วย เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการทำงาน และเพิ่มศักยภาพในการสร้างบุคลากรและการผลิตสินค้าแฟชั่นของไทยต่อไป

2.4 ข้อมูลพื้นฐานการแสดงผลแฟชั่นโชว์

2.4.1 นิยามของการจัดแสดงผลแฟชั่นโชว์

การจัดแสดงผลแฟชั่นโชว์ (Fashion Show)⁶ ถือเป็นการนำเสนอผลงานการออกแบบทางแฟชั่นเพื่อถ่ายทอดความเป็นอัตลักษณ์ของแบรนด์และเจตนารมณ์ของดีไซเนอร์ผ่านรูปแบบและลักษณะของเครื่องแต่งกายให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ต้องการนั้น การเรียนรู้ที่จะผสมผสานสุนทรียศาสตร์ผ่านรูปแบบการจัดแสดงผลแฟชั่นโชว์นั้นไม่ใช่เรื่องง่าย ตั้งแต่การเลือกคนตรีประกอบและการจัดแสงที่สอดคล้องกับลักษณะของการจัดแสดงผล การวางแผนถ่ายภาพเพื่อจัดทำหนังสือรวบรวมผลงานการออกแบบ เช่น เครื่องแต่งกายเครื่องประกอบเครื่องการแต่งกาย เครื่องประดับ เป็นต้น ที่จัดทำขึ้นในแต่ละคอลเลกชันเพื่อนำเสนอต่อกลุ่มลูกค้าและสื่อมวลชนหรือที่เรียกกันว่า ลुकบุ๊ก (Look book) หรือการนำเสนอผลงานแฟชั่น (Fashion Presentation) ก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งของรูปแบบการจัดแสดงผลที่ใช้งบประมาณน้อยกว่าการจัดแสดงผลแฟชั่นโชว์ เนื่องจากใช้เวลาในการจัดแสดงผลที่สั้นและกระชับกว่ารูปแบบที่ยาวกว่าเหมาะสมกับแบรนด์ที่เพิ่งเริ่มก่อตั้ง

นอกจากนี้การเข้าใจถึงประวัติศาสตร์ของแฟชั่นโชว์ รูปแบบการจัดแสดงผล และแนวโน้มในอนาคตของแฟชั่นโชว์ทั้งจากต่างประเทศและประเทศไทยถือเป็นสิ่งสำคัญของวิธีการถ่ายทอดความเป็นเอกลักษณ์ของแบรนด์ รวมถึงความมุ่งหมายและเจตนารมณ์ในการออกแบบของนักออกแบบต่อคอลเลกชันของเครื่องแต่งกายแต่ละคอลเลกชันซึ่งทั้งหมดเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้การจัดแสดงผลแฟชั่นโชว์

การจัดแสดงผลแฟชั่นโชว์ ณ ที่ต่างๆ ทั่วโลก ถูกจัดขึ้นปีละ 2 ครั้ง ครั้งแรกของรอบปีอยู่ในช่วงเดือนมกราคมถึงกุมภาพันธ์และครั้งที่สอง อยู่ในช่วงเดือนกันยายนถึงตุลาคม การจัดพิจารณาจากผลของการออกแบบ การผลิต การจัดจำหน่าย และยอดขายของคอลเลกชันเสื้อผ้าจากปีที่ผ่านมาในฤดูใบไม้ร่วงหรือช่วงเดือนกันยายน คอลเลกชันเสื้อผ้าชั้นสูง (Haute Couture) และคอลเลกชันเสื้อผ้าสำเร็จรูป (Pret-a-Porter) สำหรับฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อนของปีถัดไปจะถูกจัดแสดงผลขึ้น ส่วนคอลเลกชันเสื้อผ้าสำเร็จรูปสำหรับฤดูใบไม้ร่วงและฤดูหนาวของปีถัดไปจะถูกจัดแสดงผลขึ้นในฤดูใบไม้ผลิซึ่งอยู่ในช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ เมืองศูนย์กลางทางแฟชั่นที่สำคัญของโลก ได้แก่ นิวยอร์ก ลอนดอน มิลาน และปารีส เป็น 4 เมืองที่มีชื่อเสียงเก่าแก่และสำคัญของการจัดแสดงผลแฟชั่นโชว์ นอกจากนี้ยังมีเมืองที่กำลังพัฒนาเพื่อเป็นเมืองศูนย์กลางทางแฟชั่นอีกมากมาย อาทิ โคเปนเฮเก้น เบอร์ลิน และซิดนีย์ เป็นต้น

⁶วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ(สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.2 วัตถุประสงค์ของการจัดแสดงแฟชั่นโชว์

ในการจัดแสดงแฟชั่นโชว์แต่ละครั้ง วัตถุประสงค์ของการจัดแสดงล้วนมีเหตุผลหลากหลายประการ ได้แก่

2.4.2.1 ความต้องการนำเสนอเสื้อผ้าคอลเลกชันใหม่

คอลเลกชันเสื้อผ้าจะถูกนำเสนอออกมาให้ประทับใจเหล่าผู้ชมให้มากที่สุด สะท้อนแนวความคิดและสไตล์ของดีไซเนอร์ รวมไปถึงสื่อสารข้อมูลของแบรนด์อย่างมีนัยยะ อาทิ ความประณีต ความแตกต่างแนวทางของอุปถัมภ์ โน้ตสน์ (Conceptual) เป็นต้น

2.4.2.2 ความต้องการดึงดูดความสนใจจากสื่อ

ความแปลกใหม่ของเสื้อผ้าสามารถดึงดูดความสนใจจากสื่อต่างๆ ได้ ดังนั้นความแปลกใหม่ นวัตกรรม และความสวยงามของคอลเลกชันเสื้อผ้าที่สร้างขึ้น กลายเป็นสิ่งที่สร้างแรงปรารถนาให้กับสื่อต่างๆ ได้ภาพถ่ายจากแฟชั่นโชว์และบทวิจารณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับแฟชั่นล้วนมีอิทธิพลต่อความเป็นจริงทางธุรกิจของแบรนด์ได้

2.4.2.3 ความต้องการให้แบรนด์เป็นที่จดจำ

หลากหลายแฟชั่นโชว์ที่บรรดาบรรณาธิการแฟชั่นได้ชมในสัปดาห์แห่งการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ในแต่ละครั้ง หลังจากการแสดงผลทั้งหมดจบลง อะไรที่ทำให้พวกเขาเหล่านั้นยังสามารถจดจำและพูดถึงแบรนด์ที่พวกเขาได้ดู แล้วนำความทรงจำเหล่านั้นไปเขียนบทวิจารณ์สนับสนุนแบรนด์ที่น่าประทับใจ ยกตัวอย่างเช่น แฟชั่นโชว์นั้นสมบูรณ์แบบไร้ข้อผิดพลาด คอลเลกชันเสื้อผ้านั้นถูกตัดเย็บอย่างพิถีพิถันและประณีตมาก เป็นต้น

2.4.2.4 ความต้องการสนับสนุนการตัดสินใจซื้อ

ในแฟชั่นโชว์ส่วนที่สำคัญที่สุดส่วนหนึ่งของผู้ชม คือ ผู้ซื้อและ ความเป็นไปได้ในการซื้อ สำหรับกลุ่มผู้ซื้อประจำ ถือเป็นตัวช่วยที่ดีที่สุดในการยืนยันการตัดสินใจซื้อ และเพิ่มความภักดีต่อแบรนด์ ส่วนกลุ่มผู้ซื้อในอนาคตแฟชั่นโชว์ถือเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการโน้มน้าวการตัดสินใจซื้อในอนาคตได้

2.4.2.5 ความต้องการสร้างความคาดหวัง

เมื่อแฟชั่นโชว์ได้ผ่านพ้นไป ถ้าดีไซเนอร์คนไหนสามารถสร้างความประทับใจให้กับสื่อมวลชนและตัวแทนซื้อไว้ได้สำเร็จ ชื่อของเขาและแบรนด์ที่เขาทำจะถูกเผยแพร่ไปในสื่อต่างๆ นิตยสารแฟชั่น เป็นต้น และเมื่อถึงเวลาการจัดแสดงแฟชั่นในครั้งต่อไป งานแสดงของเขาจะได้รับความสนใจเข้าชม จากผู้คนจำนวนไม่น้อยซึ่งเป็นผลดีต่อเนื้อกับตัวของดีไซเนอร์และแบรนด์

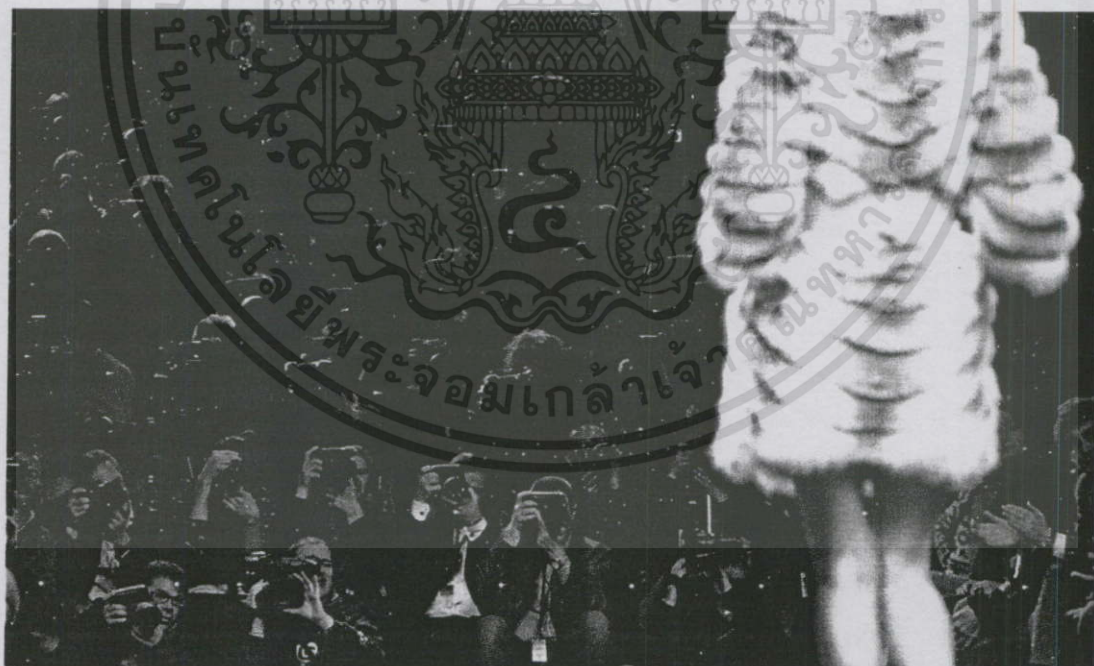
2.4.3 รูปแบบของการจัดแสดงแฟชั่นโชว์

ความหลากหลายในรูปแบบและสไตล์ของคอลเลกชันเสื้อผ้าในแต่ละแบรนด์หรือแต่ละดีไซน์เนอร์ส่งผลโดยตรงต่อการรับรู้ของจักษุและโสตประสาทของกลุ่มผู้ชมและลูกค้าทั้งในปัจจุบันและอนาคต การตัดสินใจเลือกรูปแบบในการนำเสนอผลงานให้สอดคล้องกับแนวความคิดหรือจุดมุ่งหมายของแบรนด์เป็นสิ่งที่พึงกระทำสำหรับการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ที่ใช้เวลาแสดงประมาณ 15 นาที จากข้อมูลการจัดกลุ่มการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ของมาร์ธาแคมป์ส (Marta Camps) ในงานเขียนเรื่ององค์ประกอบพื้นฐานของแฟชั่นโชว์ รูปแบบของการแสดงสามารถแบ่งได้เป็น 2 แนวทาง⁶ คือ แนวทางแรก แบ่งตามประเภท (Types of Fashion Show) และแนวทางที่ 2 แบ่งตามลักษณะ (Genres of Fashion Show)

2.4.3.1 แบ่งตามประเภทของแฟชั่นโชว์ แบ่งเป็น 7 ประเภท ดังนี้

1. การจัดแสดงแฟชั่นโชว์เพื่อสื่อมวลชน (Press Fashion Shows)

แฟชั่นโชว์ประเภทนี้ เน้นการแสดงผลงานการออกแบบเสื้อผ้าผู้สื่อต่างๆ อาทิetyl บรรณาธิการนิตยสารแฟชั่น ตัวแทนผู้สั่งซื้อ ช่างภาพแฟชั่น สื่อมวลชนต่างๆ เป็นต้น เพื่อเป็นการโฆษณาหรือกระจายข่าวสารสู่แหล่งข่าวต่างๆ เช่น นิตยสาร เว็บไซต์ และสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ฯลฯ

ภาพที่ 2.1 : ตัวอย่างภาพการจัดแสดงแฟชั่นโชว์เพื่อสื่อมวลชน

ที่มา : http://photoblog.nbcnews.com/_news/2011/02/24/6123383-facing-a-wall-of-cameras-at-a-fashion-show-in-milan?lite

⁶วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ(สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การจัดแสดงแฟชั่นโชว์เสื้อผ้าชั้นสูง (Haute Couture Fashion Shows) เสื้อผ้าชั้นสูง หมายถึง เสื้อผ้าที่ออกแบบตัดเย็บอย่างประณีตพิถีพิถันเป็นพิเศษทุกขั้นตอน ใช้วัสดุและเนื้อผ้าที่คัดสรรหรือสั่งทำขึ้นโดยเฉพาะ ผลิตขึ้นในจำนวนจำกัดและราคาสูงมาก แฟชั่นโชว์ประเภทนี้จัดขึ้นเฉพาะที่เมืองปารีส ประเทศฝรั่งเศส ผู้เข้าชมเป็นผู้ที่ได้รับบัตรเชิญให้เข้าร่วมงานเท่านั้น ส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงทางสังคม ค่าใช้จ่ายการจัดแสดงในแต่ละแบรนด์นั้นถือเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เนื่องจากจำเป็นต้องใช้เงินทุนจำนวนมากในการจัดแสดงค่าใช้จ่ายโดยประมาณ 1 ล้านยูโร หรือประมาณ 50 ล้านบาท ต่อ 1 แฟชั่นโชว์ ถึงจะเป็นการลงทุนที่สูงมาก แต่การลงทุนในรูปแบบนี้ แบรนด์เสื้อผ้าชั้นสูงแต่ละแบรนด์ไม่ได้ผลตอบแทนเป็นยอดขายของเสื้อผ้าที่จัดแสดง แต่เป็นผลกำไรที่มาจากเครื่องประดับเครื่องแต่งกาย เช่น แว่นตา กระเป๋า น้ำหอม เป็นต้น ฉะนั้นจุดประสงค์หลักของการจัดแสดงแฟชั่นโชว์รูปแบบนี้อยู่ที่ภาพลักษณ์ของแบรนด์ที่ตราตรึงต่อผู้ชมและกลุ่มเป้าหมายอันมีผลมาจากโชว์

ภาพที่ 2.2 : ตัวอย่างภาพการจัดแสดงแฟชั่นโชว์เสื้อผ้าชั้นสูง

ที่มา : <http://www.gotceleb.com/karolina-kurkova-2010-2011-fashion-show-elie-saab-haute-couture-fallwinter-2010-07-09.html/karolina-kurkova-2010-2011-fashion-show-elie-saab-haute-couture-fallwinter-11>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การจัดแสดงแฟชั่นโชว์เสื้อผ้าสำเร็จรูป (Pret - a - Porter Fashion Shows) เสื้อผ้าสำเร็จรูป หมายถึง เสื้อผ้าที่ถูกผลิตขึ้นจำนวนมากจากโรงงานทั่วไป ราคาของเสื้อผ้าเหล่านี้ขึ้นอยู่กับ การโฆษณา ชื่อเสียงของแบรนด์ และคุณภาพของวัสดุที่เลือกมาใช้ ออกแบบตัดเย็บ เสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ถูกจัดแสดงในแฟชั่นโชว์จะมีวางขายตามร้านในอีก 6 เดือนข้างหน้า กลุ่มผู้ซื้อหลักเป็นกลุ่มลูกค้าทั่วไปที่สนใจในแฟชั่น และติดตามข่าวสารแฟชั่นจากเวปไซด์หรือนิตยสารแฟชั่น ไม่ใช่แค่เพียงผู้เข้าชมแฟชั่นโชว์เท่านั้น

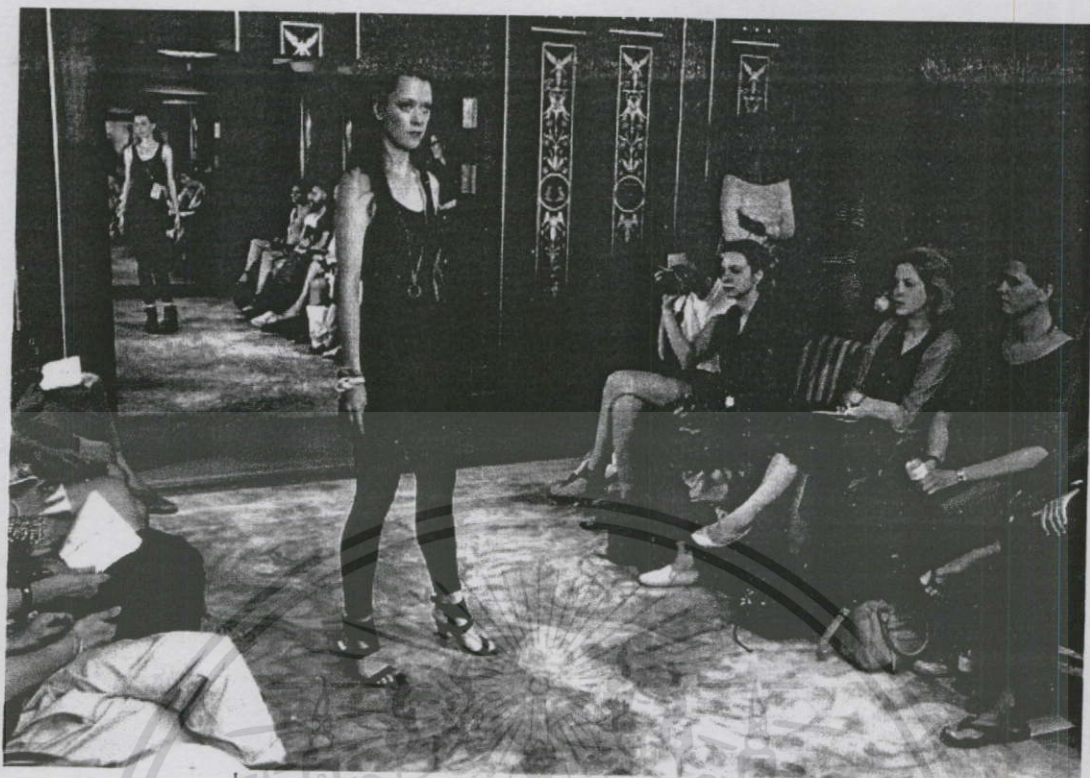

ภาพที่ 2.3 : ตัวอย่างภาพการจัดแสดงแฟชั่นโชว์เสื้อผ้าสำเร็จรูป

ที่มา : <http://o-ze.com/chanel-paris-fashion-week-2009/attachment/58571429/>

4. การจัดแสดงแฟชั่นโชว์เพื่อใช้แสดงสินค้า (Showroom Fashion Shows) แฟชั่นโชว์ประเภทนี้ มักเป็นแฟชั่นโชว์ขนาดเล็กที่จัดแสดงคอลเลกชันเสื้อผ้าในแต่ละแบรนด์ โดยเฉพาะกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับแบรนด์ เช่น สื่อมวลชน ตัวแทนผู้ซื้อ (Buyers) บรรณาธิการนิตยสารแฟชั่น ฯลฯ เพื่อเลือกซื้อเสื้อผ้า ในคอลเลกชันนั้นๆ ไปจัดจำหน่ายหรือโฆษณาในฤดูกาลต่อไป มักจัดขึ้นในโชว์รูมของแบรนด์ รูปแบบของงาน เน้นความเรียบง่ายและเป็นกันเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.4 : ตัวอย่างภาพการจัดแสดงแฟชั่นโชว์เพื่อใช้แสดงสินค้า

ที่มา :

<http://www.zimbio.com/pictures/vYB2BgI2XVZ/Green+Showroom+Show+Mercedes+Benz+Fashion/QJEjjo11ELF>

5. การจัดแสดงแฟชั่นโชว์บุคคลที่มีชื่อเสียง (Celebrity Fashion Shows) แฟชั่นโชว์ประเภทนี้ มีกลุ่มเป้าหมายเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงทางสังคม เช่น ดารา นักแสดง ศิลปิน นักร้อง นักการเมือง บุคคลในสังคมชั้นสูง ฯลฯ ทั้งหมดจะถูกเชิญมาเป็นนางแบบ หรือนายแบบกิตติมศักดิ์ในงานเพื่อแสดงคอลเลกชันเสื้อผ้าของแบรนด์นั้นต่อสาธารณชนและสื่อมวลชนต่างๆ ส่วนใหญ่มักจัดขึ้นบนพรมแดงหรือ สถานที่หรูหรา มีระดับ ผลตอบรับจากการจัดงานประเภทนี้ คือ แบรนด์ที่จัดงานมักจะได้รับการพูดถึง และเป็นที่น่าสนใจของประชาชนในระยะเวลาอันสั้น

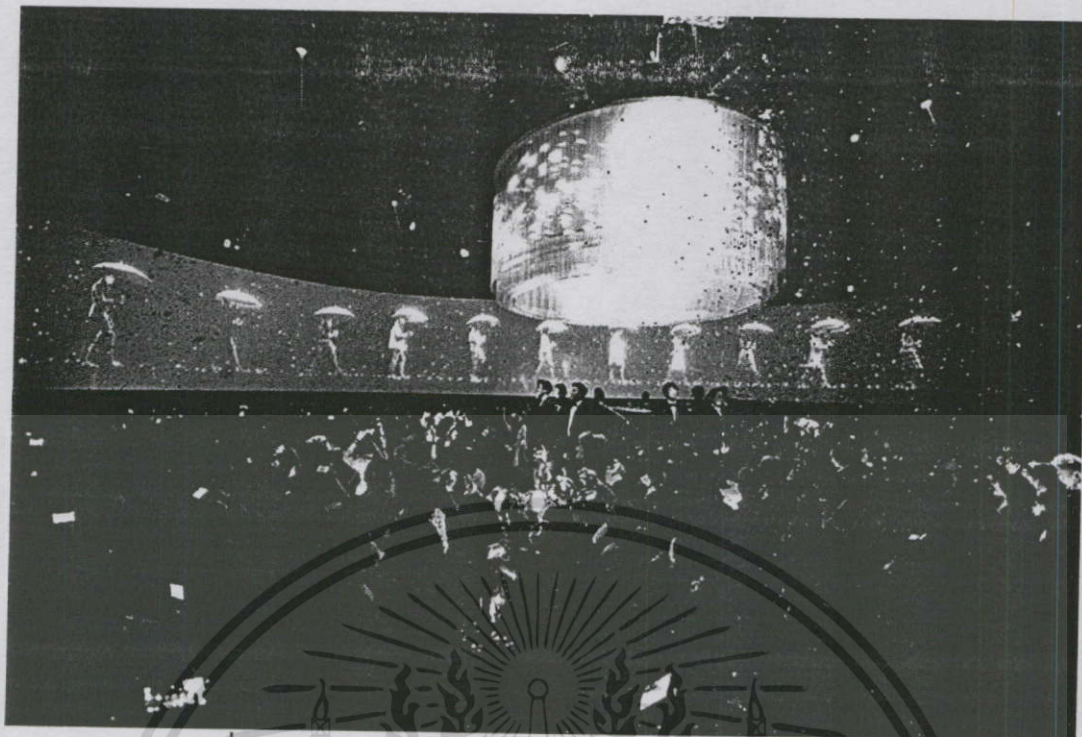
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.5 : ตัวอย่างภาพการจัดแสดงแฟชั่นโชว์บุคลิกที่มีชื่อเสียง

ที่มา : <http://glamourerd.com/mercedes-benz-fashion-week-celebrities-walk-the-runway-in-the-heart-truths-red-dress-collection-2010>

6. การจัดแสดงแฟชั่นโชว์ประเภทโสตทัศนยะ (Audiovisual Fashion Shows) แฟชั่นโชว์ประเภทนี้ มักอยู่ในรูปแบบของภาพยนตร์ หรือวิดีโอแฟชั่น ถือเป็นมิติที่ 4 โดยอาศัยเสียงและภาพในการสื่อสารแนวความคิดของคอลเลกชันให้ผู้ชม เป็นทางเลือกอีกทางหนึ่ง ให้กับดีไซน์เนอร์หรือแบรนด์เสื้อผ้า ที่ต้องการจัดแฟชั่นโชว์รูปแบบใหม่ และใช้งบประมาณน้อย

ภาพที่ 2.6 : ตัวอย่างภาพการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ประเภทโฮตทัศน์

ที่มา : <http://hungeree.com/fashion/burberry-opens-flagship-store-in-taipei/>

7. การจัดแสดงแฟชั่นโชว์ประเภทภาพเสมือนจริง (Virtual Fashion Shows) แฟชั่นโชว์ประเภทนี้ ผู้ชมสามารถติดตามชมแฟชั่นโชว์ดังกล่าวได้จากที่บ้าน โดยอาศัยไฟล์จากแผ่นซีดี คลิปวีดิทัศน์จากอินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ของแต่ละแบรนด์ นิตยสารแฟชั่นออนไลน์ ฯลฯ การจัดทำแฟชั่นโชว์ประเภทนี้ ยังจำเป็นต้องใช้เวลาในการจัดทำพอสมควร ตัวอย่างเช่น คลิปวีดิทัศน์ความยาว 7 นาที อาจใช้เวลาในการถ่ายทำจริงประมาณ 14 ชม. โดยใช้นางแบบหรือนายแบบ 1 คน เสื้อผ้าที่ใช้ประมาณ 20 ชุด กล้องที่ใช้ในการถ่ายทำอย่างน้อย 3 ตัว เพื่อถ่ายรายละเอียดของแต่ละชุดในทุกมุมมอง และแฟชั่นโชว์ประเภทนี้ส่วนใหญ่จะนำมาใช้กับคอลเลกชัน เสื้อผ้าที่อาศัยเทคโนโลยี หรือเสื้อผ้าที่ออกแบบเพื่ออนาคตจึงจะเหมาะสมต่อการแสดงแนวความคิดของคอลเลกชันนั้นๆ

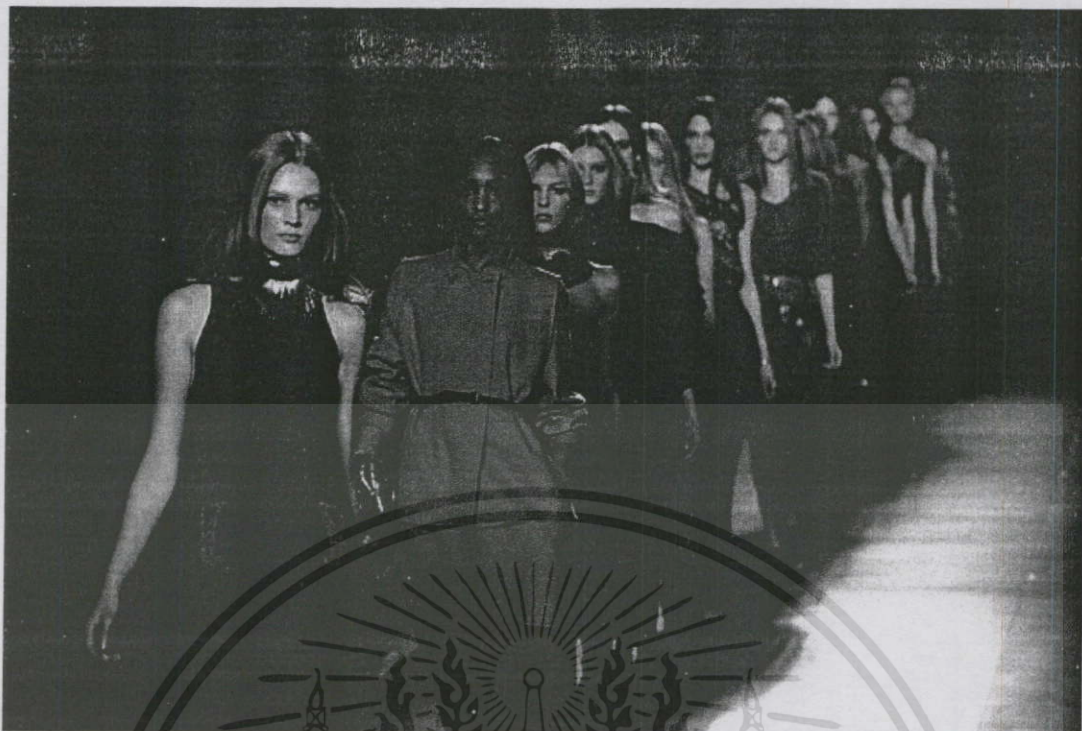
ภาพที่ 2.7 : ตัวอย่างภาพการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ประเภทเสมือนจริง

ที่มา : <http://thesecondumsociety.wordpress.com/tag/air-element/>

2.4.3.1 แบ่งตามลักษณะของแฟชั่นโชว์ แบ่งเป็น 3 ชนิด ดังนี้

1. การจัดแสดงแฟชั่นโชว์ลักษณะดั้งเดิม (The Classic Fashion Shows)
โดยทั่วไปแฟชั่นโชว์ลักษณะนี้ นางแบบและนายแบบจะสวมใส่เสื้อผ้าของแบรนด์หรือดีไซเนอร์ที่ต้องการจัดแสดงแล้วเดินออกมาตามรันเวย์พร้อมกับเสียงดนตรีประกอบ การแสดงจะใช้เวลาประมาณ 15 - 20 นาที หน้าที่หลักของดีไซเนอร์ในการจัดแฟชั่นโชว์ลักษณะนี้ คือ การนำเสนอคอลเลกชันเสื้อผ้าให้ประทับใจกลุ่ม ลูกค้าให้มากที่สุด และความแปลกใหม่ที่สามรถเกิดขึ้นได้ในแฟชั่นโชว์นี้ คือ ตำแหน่งและสถานที่ของรันเวย์ รูปแบบของรันเวย์ อาทิ รันเวย์เป็นรูปสี่เหลี่ยม วงกลม แถวคู่ เป็นต้น การจัดระบบแสงสี ดนตรีที่นำมาประกอบในการจัดแสดง ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ควรเลือกให้เหมาะสมกับแนวคิดของคอลเลกชันเสื้อผ้าที่นำเสนอ เมื่อแสงไฟดับลง เสียงดนตรีเริ่มดังขึ้น นางแบบและนายแบบต่างค่อยเดินออกมาตามรันเวย์จนครบ ประกอบกับแสงแฟลชจากกล้องของช่างภาพ จนกระทั่งนางแบบและนายแบบเดินหายเข้าไปหลังจาก ทุกอย่างหยุดลงสักพักแสงไฟและเสียงเพลงจะกลับมาอีกครั้ง พร้อมกับขบวนของเหล่านางแบบและนายแบบที่มีดีไซเนอร์เดินนำ เพื่อออกมาขอบคุณผู้ชมและสื่อมวลชน แบรนด์ที่นิยมจัดแฟชั่นโชว์ลักษณะนี้ เช่น เควิน ไคลน์ (Calvin Klein) ดอนน่าคาเรน (Donna Karen) และ ลาคอสท์ (Lacoste) เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

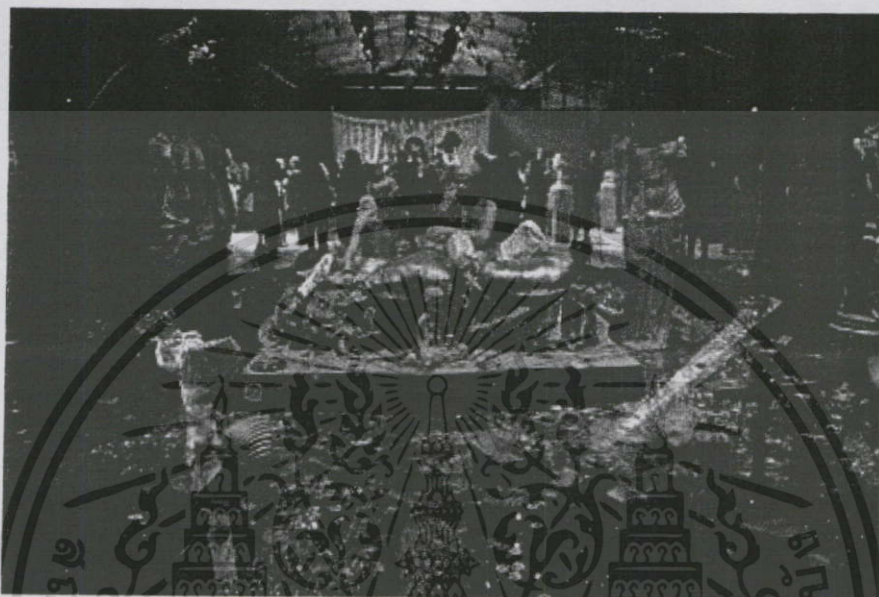
ภาพที่ 2.8 : ตัวอย่างภาพการจัดแสดงแฟชั่น โชว์ลักษณะดั้งเดิม

ที่มา : <http://glam-xevents.com/fashion-shows.html>

2. การจัดแสดงแฟชั่น โชว์ลักษณะละคร (The Theatrical Fashion Shows)
ในช่วงกลางยุค 90 แฟชั่น โชว์ลักษณะใหม่เกิดขึ้นที่ปารีสและลอนดอนเป็นแฟชั่น
โชว์ที่มีลักษณะคล้ายการแสดงละคร เนื่องจากดีไซเนอร์ตระหนักถึงมูลค่าเชิง
พาณิชย์ที่จะได้มาจากการจัดแฟชั่น โชว์ที่สามารถประทับใจสื่อต่างๆ และกลุ่ม
ลูกค้าได้ การจัดเตรียมงานให้มีลักษณะคล้ายฉากในละคร ประกอบกับเสียงดนตรี
จากคณะ โอเปร่า ดีไซเนอร์ชาวอังกฤษ ชื่อว่า จอห์น กาลลิเอโน้ เป็นผู้บุกเบิกการ
จัดแฟชั่นโชว์ลักษณะนี้ แฟชั่นโชว์ของเขา นำเทคนิคต่างๆ ของการทำละครมา
ผสมผสานกับแฟชั่นโชว์ได้อย่างลงตัว เป็นต้นว่า การเปลี่ยนการจัดแสงจากแฟชั่น
โชว์แบบดั้งเดิมมาเป็นแสงที่ดูเหมือนฉากละครมากขึ้น การเตรียมบทละครให้
นางแบบและนายแบบฝึกซ้อมล่วงหน้าก่อนใช้เดินแบบจริง แฟชั่นโชว์ลักษณะนี้
ดีไซเนอร์จะพยายามทำให้คอลเลกชันเสื้อผ้าของเขาสามารถสร้างสรรค์
บรรยากาศไปพร้อมกับอารมณ์ของละครซึ่งมีผลต่อผู้ชมได้ตั้งแต่ต้นจนจบแฟชั่น
โชว์ ส่วนคอลเลกชันเสื้อผ้าที่จัดแสดงนั้น ส่วนมากจะไม่มีจำหน่ายจริงในร้าน
เพราะรายละเอียดและรูปแบบของเสื้อผ้าในโชว์นั้น ไม่สามารถสวมใส่ได้จริงใน
ชีวิตประจำวัน เสื้อผ้าที่จำหน่ายในร้านนั้นจะลดทอนรายละเอียดและปรับเปลี่ยน
รูปแบบให้สามารถสวมใส่ได้จริง เหตุผลที่ทำเช่นนี้เพราะดีไซเนอร์ต้องการให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพของคอลเลกชันเสื้อผ้าในโชว์ตราตรึงอยู่ในความทรงจำของผู้ชม และผู้ชมจะระลึกถึงแบรนด์ของพวกเขาตลอดไป แบรนด์หรือดีไซเนอร์ที่นิยมจัดแฟชั่นโชว์ลักษณะนี้ เช่น จอห์น กาลลิเอโน้ (John Galliano) อเล็กซานเดอร์ แมคควีน (Alexander McQueen) เป็นต้น

ภาพที่ 2.9 : ตัวอย่างภาพการจัดแสดงแฟชั่น โชว์ลักษณะละคร

ที่มา : http://www.therunwayscoop.com/2008/03/standing_out_in_the_crowd_a_le.html

3. การจัดแสดงแฟชั่น โชว์ลักษณะอุปถัมภ์โน้ตส์ (The Conceptual Fashion Shows) แฟชั่น โชว์ลักษณะนี้มีที่มาจากมโนทัศน์ศิลปะหรือศิลปะเชิงแนวคิด (Conceptual Art) เน้นแนวความคิดมากกว่ารูปร่างหรือวัสดุที่ใช้ในงาน ออกแบบหรืองานศิลปะดีไซเนอร์จะนำเสนอคอลเลกชันเสื้อผ้า เพื่อสื่อสารไปสู่สาระสำคัญของแนวความคิดหลักในการออกแบบคอลเลกชันเสื้อผ้านั้นๆ ซึ่งแนวความคิดในการออกแบบสำคัญเท่ากับเสื้อผ้าที่ออกแบบ และการนำเสนอคอลเลกชันเสื้อผ้าใกล้เคียงกับการแสดง แต่ไม่ใช่การแสดงทั้งหมดตัวอย่างแนวความคิดมักจะเกี่ยวกับเรื่องศาสนาบทบาทของสตรี สรีระของสตรี ฯลฯ สถานที่จัดงานมักจะเป็นสถานที่เฉพาะ เหมาะกับแนวความคิดของคอลเลกชันที่แสดง แบรนด์หรือดีไซเนอร์ที่นิยมจัดแฟชั่น โชว์ลักษณะนี้ เช่น ฮุสเซน ชาลายัน (Hussein Chalayan), มาร์ติน มาร์เจลา (Martin Margiela) และ แคลร์ วิลค็อกซ์ (Claire Wilcox) เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.10 : ตัวอย่างภาพการจัดแสดงแฟชั่น โชว์ลักษณะแนวคิด

ที่มา : http://wedesigngroup.com/events/?page_id=50

เนื่องจากความหลากหลายของประเภทและชนิดของแฟชั่น โชว์ การเลือกประเภทและลักษณะของแฟชั่น โชว์ ในแต่ละแบรนด์หรือดีไซเนอร์จำเป็นต้องคำนึงถึงการสื่อสารแนวความคิดของแบรนด์ต่อคอลเลกชันเสื้อผ้าชิ้นๆ ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเข้าใจและตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้าในคอลเลกชันนั้น โดยปราศจากเงื่อนไข

2.4.4 แนวโน้มของการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ในอนาคต

แนวโน้มของการจัดแสดงแฟชั่น โชว์ล้วนมีพัฒนาการที่ก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องตามกระแสสังคม ตามยุคสมัยต่างๆ ไม่ต่างจากกระแสของแฟชั่น อาจเป็นเพราะการจัดแสดงแฟชั่นโชว์เป็นส่วนหนึ่งของการนำเสนอผลงานการออกแบบทางแฟชั่นของดีไซเนอร์ ทั้งสองอย่างจึงต้องขับเคลื่อนไปพร้อมๆ กัน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ล้ำหน้า ไม่ว่าจะเป็นระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อินเทอร์เน็ตและการสื่อสารแบบไร้สาย วิทยาการคอมพิวเตอร์ ถือเป็นตัวการสำคัญที่ส่งอิทธิพลโดยตรงกับการดำเนินชีวิตของผู้คนในยุคปัจจุบัน สิ่งเหล่านั้นส่งผลต่อแนวโน้มของกระแสแฟชั่น ในรูปแบบของการรับรู้ข่าวสารแฟชั่นจากช่องทางและสื่อต่างๆ อย่างรวดเร็ว ฉับไว แนวโน้มของกระแสแฟชั่นสามารถสะท้อนไปสู่แนวโน้มของการจัดแสดงแฟชั่น โชว์ได้ จากรูปแบบและลักษณะของการจัดแสดงแฟชั่น โชว์ ที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสังเกตเห็นพัฒนาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของแนวโน้มการนำเสนอผลงานการออกแบบแฟชั่นผ่านการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ได้ว่า การจัดแสดงแฟชั่นโชว์ส่วนใหญ่ มี 2 แนวทาง แนวทางแรก คือ ยังคงยึดกับการจัดแสดงแบบดั้งเดิม มีการใช้สถานที่จัด ใช้นางแบบและนายแบบเชิญผู้ชมและสื่อมวลชน แนวทางที่ 2 คือ นำเทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาผสมผสานกับการจัดแสดง ตัวอย่างเช่น แฟชั่นโชว์ที่ถ่ายทอดสดให้ผู้ชมพร้อมกันทางระบบอินเทอร์เน็ต การใช้นางแบบและนายแบบจำลองจากภาพถ่ายระบบ 3 มิติเสมือนจริง การใช้สตูดิโอ เช่น ภาพยนตร์ แสงสี เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดแสดง เป็นต้น ฉะนั้น แนวโน้มในอนาคตของการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ ต้องอาศัยความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีประเภทต่างๆ เป็นต้นว่า ระบบ 4 มิติ ที่มีผลโดยตรงต่อรูปแบบการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ ซึ่งประโยชน์ของการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาใช้นั้น มีผลดีต่อการลดต้นทุนทางด้านค่าใช้จ่ายด้านต่างๆ เช่น ค่าเช่าสถานที่ค่าจัดทำสื่อสิ่งพิมพ์ ค่าแรงงาน เป็นต้น และยังเป็นผลดีต่อระบบสิ่งแวดล้อม เช่น ลดปริมาณขยะ ลดมลภาวะจากการเดินทาง ลดการใช้พลังงาน เป็นต้น นอกจากนี้ ยังเป็นประโยชน์ต่อผู้ต้องการศึกษาและค้นคว้าเกี่ยวกับการนำเอาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้กับศิลปะและการออกแบบอย่างกลมกลืนเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

ในปัจจุบันการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ในประเทศไทย ส่วนใหญ่รูปแบบการจัดแสดงยังเป็นลักษณะแบบดั้งเดิม จัดทำขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายเชิงพาณิชย์เป็นสำคัญ และยังมีกลุ่มเป้าหมายของการจัดแสดงเฉพาะกลุ่ม คนส่วนใหญ่ยังมองการจัดแสดงแฟชั่นโชว์เป็นส่วนหนึ่งของการงานสังคม ซึ่งต่างจากการจัดแฟชั่นโชว์ในต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศในทวีปยุโรปและอเมริกาที่มีการนำความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้ามาผสมผสานเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ในรูปแบบต่างๆ การนำความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาปรับใช้กับการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ของประเทศไทยยังไม่เป็นที่นิยมและแพร่หลายมากนัก อาจเป็นเพราะขาดบุคลากรที่มีความรู้และการสนับสนุนจากหลายภาคส่วนทำให้แนวโน้มในอนาคตของการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ในประเทศไทย โดยภาพรวมยังคงต้องอาศัยข้อมูลความรู้และตัวอย่างของรูปแบบการจัดแสดงแฟชั่นโชว์จากต่างประเทศเพื่อเป็นแนวทางต่อไปในการพัฒนาให้กรุงเทพฯ เป็นเมืองหลวงทางแฟชั่น

บทที่ 3

การศึกษาอาคารตัวอย่าง

โครงการสถาบันออกแบบแฟชั่น มีองค์ประกอบหลักสองส่วน คือ ส่วนการศึกษา และ ส่วนจัดแสดงงาน ซึ่งทั้งสองส่วนนี้มีลักษณะพิเศษทางด้านองค์ประกอบที่ต่างกัน การศึกษาอาคารตัวอย่างจึงศึกษาได้จากลักษณะอาคารประเภทเดียวกัน หรือองค์ประกอบของอาคารที่สามารถนำมาเป็นตัวอย่างเทียบเคียงในการวิเคราะห์เพื่อการออกแบบ โดยแยกลักษณะของหัวข้อการศึกษาได้ดังนี้

- ศึกษาข้อมูลทั่วไปของอาคาร
- ศึกษาผังโครงสร้างองค์กร
- ศึกษาองค์ประกอบภายในโครงการจากอาคารที่มีลักษณะใกล้เคียง
- ศึกษาการจัดวางผัง หน้าที่ของพื้นที่ใช้สอย
- ศึกษาประเภทของผู้ใช้โครงการและพฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ
- ศึกษาด้านงานระบบ
- ศึกษาเปรียบเทียบข้อดี-ข้อเสียของ โครงการ

โครงการที่ทำการศึกษา

3.1 การศึกษาอาคารตัวอย่างในประเทศไทย

3.1.1 แบงคอก เอฟ เอ (Bangkok Fashion & Arts School)

3.1.2 สถาบันออกแบบนานาชาติชนาพัฒน์ (Chanapatana International Design Institute)

3.2 การศึกษาอาคารตัวอย่างต่างประเทศ

3.2.1 Pearl Academy of Fashion

3.2.2 Fashion & Art Graduate School

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 การศึกษาอาคารตัวอย่างในประเทศไทย

3.1.1 แวงคอค เอฟ เอ (Bangkok Fashion & Arts School)

BangkokFA

FASHION & ARTS INSTITUTE

ภาพที่ 3.1 ตราสัญลักษณ์ Bangkok Fashion & Arts School

แวงคอค เอฟ เอ มีวิสัยทัศน์ที่ต้องการพัฒนาศักยภาพคนไทยให้มีความรู้เข้าใจและปฏิบัติงานได้จริง ในสายอาชีพแฟชั่น ศิลปะ และการออกแบบต่างๆ แวงคอค เอฟ เอ ตั้งขึ้นโดยมุ่งหมายต้องการเพิ่มโอกาสให้ผู้สนใจแฟชั่น ศิลปะ และการออกแบบต่างๆ อาทิ ถ่ายภาพ แต่งหน้า การแสดง ออกแบบภายใน ผลิตภัณฑ์ เฟอร์นิเจอร์ กราฟฟิกและอื่นๆ ให้สามารถประยุกต์ใช้ได้จริงในการทำงาน และชีวิตประจำวัน

ภาพที่ 3.2 ส่วนประชาสัมพันธ์ ต้อนรับ

ที่มา : พัชรา วรณชารทิพย์ (9 สิงหาคม 2556)

แวงคอค เอฟ เอ เกิดจากกลุ่มบุคคลหนึ่ง ที่ใช้ชีวิตการทำงานและการศึกษาทั้งในและต่างประเทศมานานในสายงานแฟชั่น ศิลปะ และการออกแบบ โดยเฉพาะในต่างประเทศ อาทิ การทำงานร่วมกับกลุ่มบริษัท IMG ซึ่งเป็นบริษัท จัดงานแฟชั่น โชว์ระดับโลก เช่น London Fashion Week, New York Fashion Week, การร่วมงานกับ บริษัท The Fitch Company ออกแบบบุช และดิสเพลย์ให้กับ Victoria Secret, การร่วมงานกับบริษัท IRC New York ซึ่งเป็น Personal Style & Etiquette Coaching ให้กับบริษัทยักษ์ใหญ่หลายที่ เช่น JP Morgan รวมถึงปัจจุบัน นักเรียนที่จบจากสถาบันสามารถนำความรู้ที่ได้ไปริเริ่ม โครงการต่างๆ มากมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักสูตรการเรียน

Bangkok FA ร่วมมือกับ Design International Institute และมหาวิทยาลัยสอนการออกแบบ จากต่างประเทศ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนที่สนใจการออกแบบในสาขาแฟชั่น และการออกแบบด้านอื่นๆ มีโอกาสเพิ่มศักยภาพพัฒนาตัวเองมากขึ้น โดยเพิ่มหมวดวิชาให้ครอบคลุมกับความต้องการงานด้านการออกแบบทุกประเภท

Short Course

Fashion

Interior Design

Communication Design

Photography

Business

Portfolio Program

Certificate Course

Fashion

Fashion Design

Pattern Making

Fashion Styling

Fashion Marketing

Interior Design

Residential Interior Design

Commercial Interior Design

Business

FMCG Marketing Management (Mass Marketing)

Luxury Brand Management

Small Business Management

International Co-Program

Diploma & Degree Program

Fashion Design (Università degli studi di firenze)

Interior Design (Università degli studi di firenze)

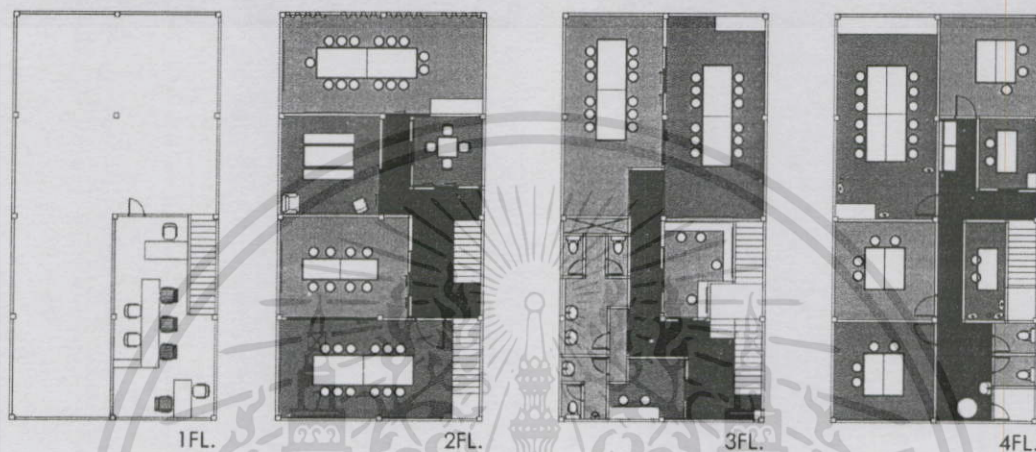
Graphic/ Animation/ Interactive Digital Design (NATCOLL college, New Zealand)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

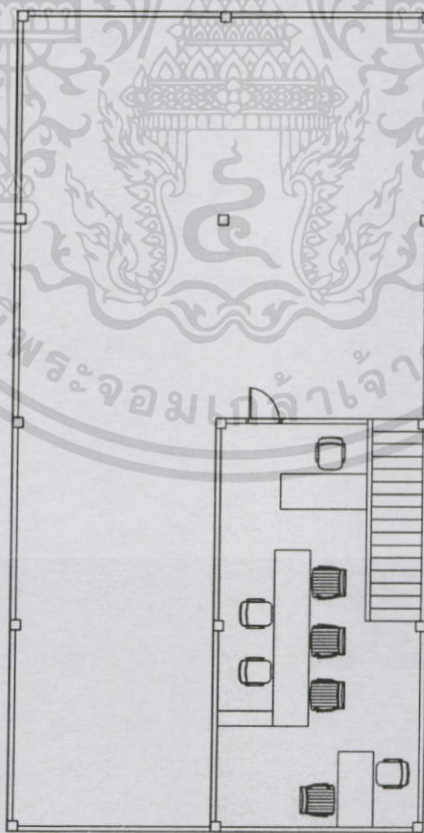
Short course (Credit Certificate)

Fashion Design (Fashion Art Italy)

การจัดวางผัง หน้าที่ของพื้นที่ใช้สอย Bangkok Fashion & Arts School

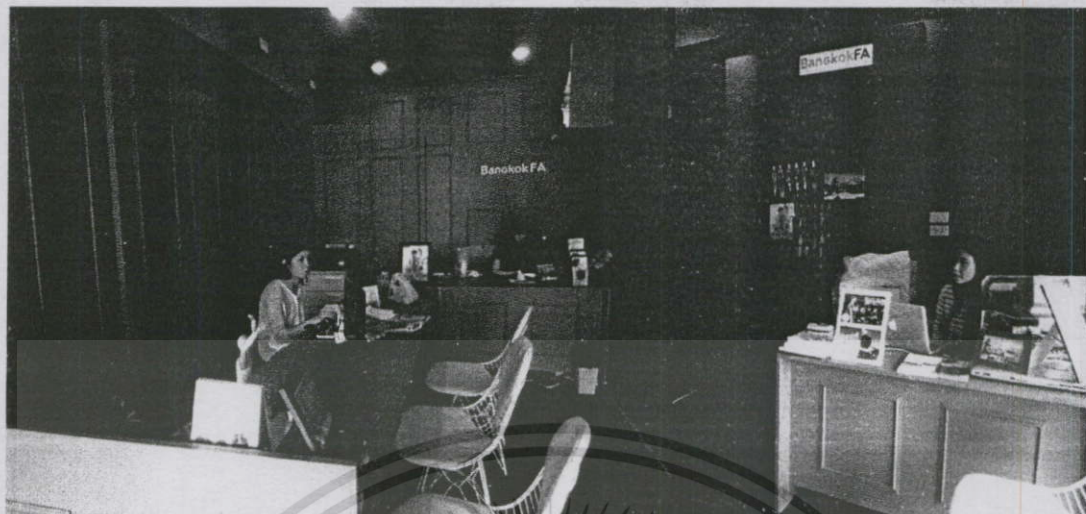
ภาพที่ 3.3 ผังพื้นที่อาคารทุกชั้น

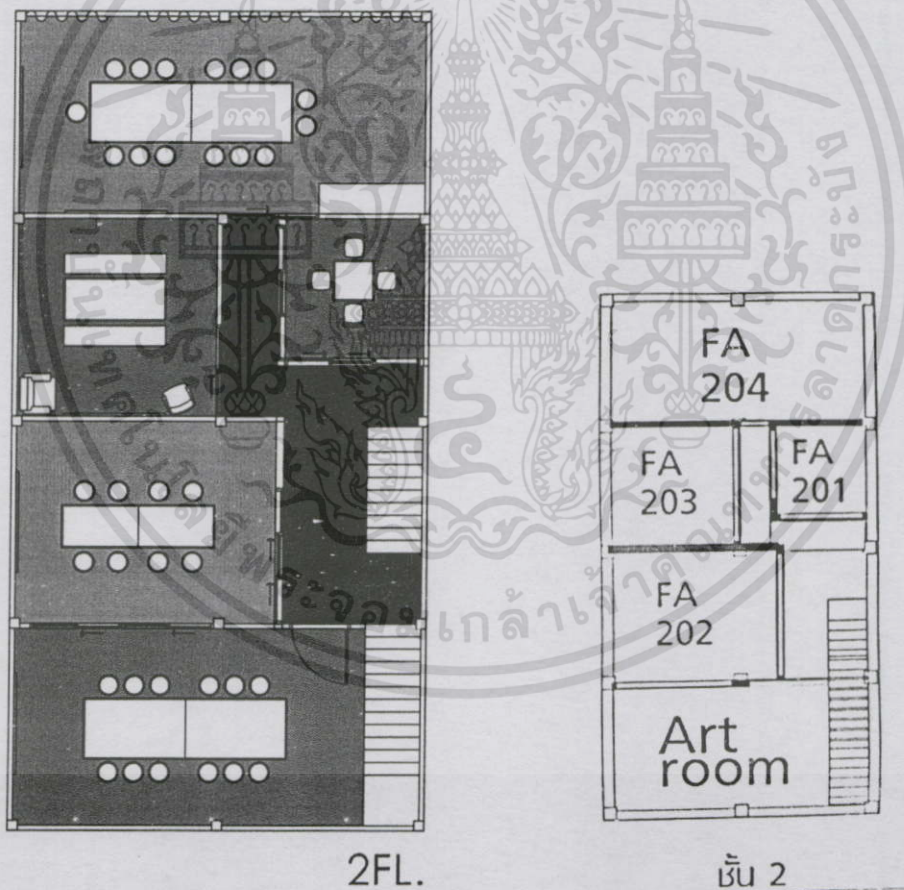
1FL.

ภาพที่ 3.4 ผังพื้นที่ชั้น 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.5 ส่วนประชาสัมพันธ์ ต้อนรับ

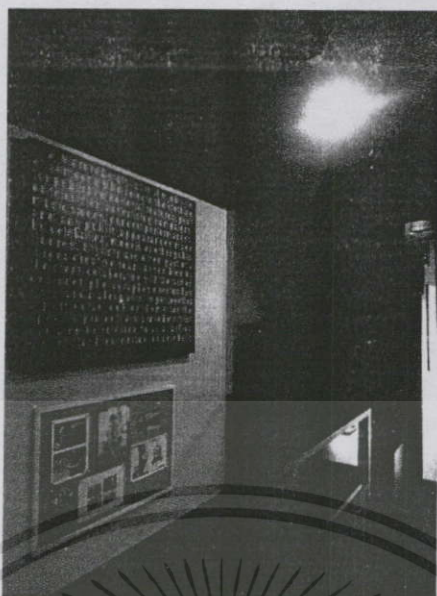

2FL.

ชั้น 2

ภาพที่ 3.6 ผังพื้นที่ชั้น 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

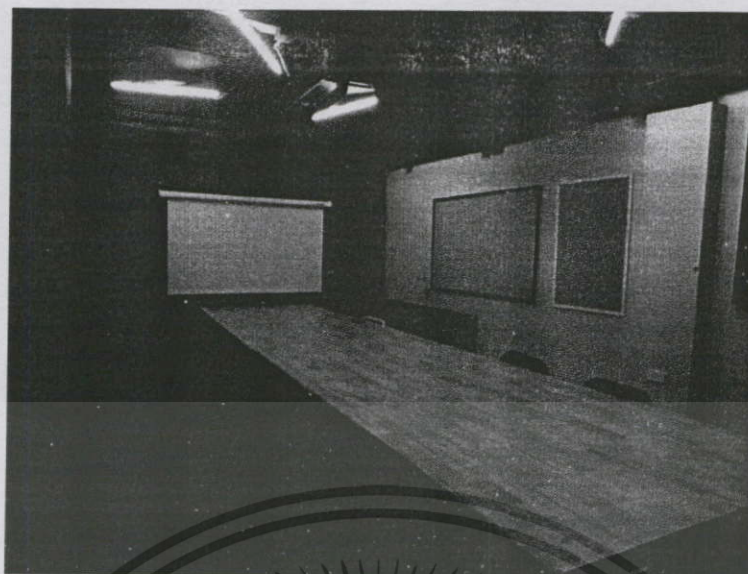

ภาพที่ 3.7 บริเวณ โถงชั้น 2

ภาพที่ 3.8 ห้องเรียน FA201

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

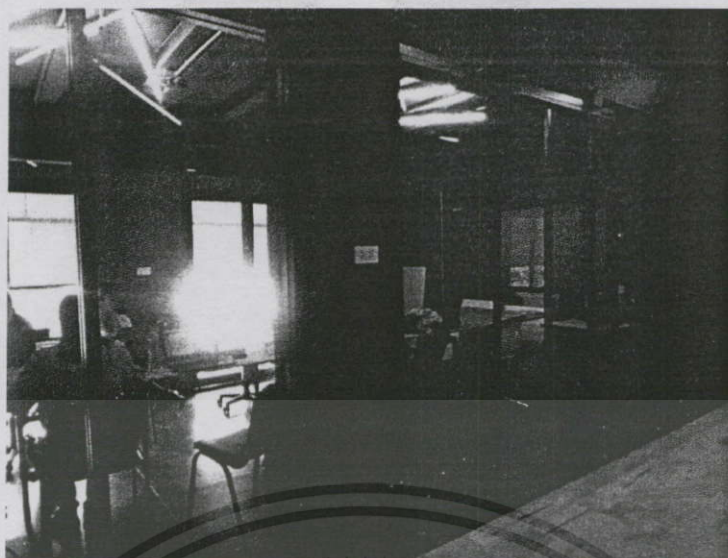
ภาพที่ 3.9 ห้องเรียน FA202

โทนสีของผนังอาคารเน้นไปที่สีดำและสีเทา ทำให้ไม่เห็นงานระบบงานท่อที่อยู่บนเพดาน
 ผนังก่อด้วยแผ่นซีเมนต์บอร์ด วัสดุเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้เป็นไม้ และเฟอร์นิเจอร์สีขาว ทำให้โดดเด่น
 ขึ้นมาจากพื้นและผนังห้องที่มีสีเข้ม

ภาพที่ 3.10 Art Room

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

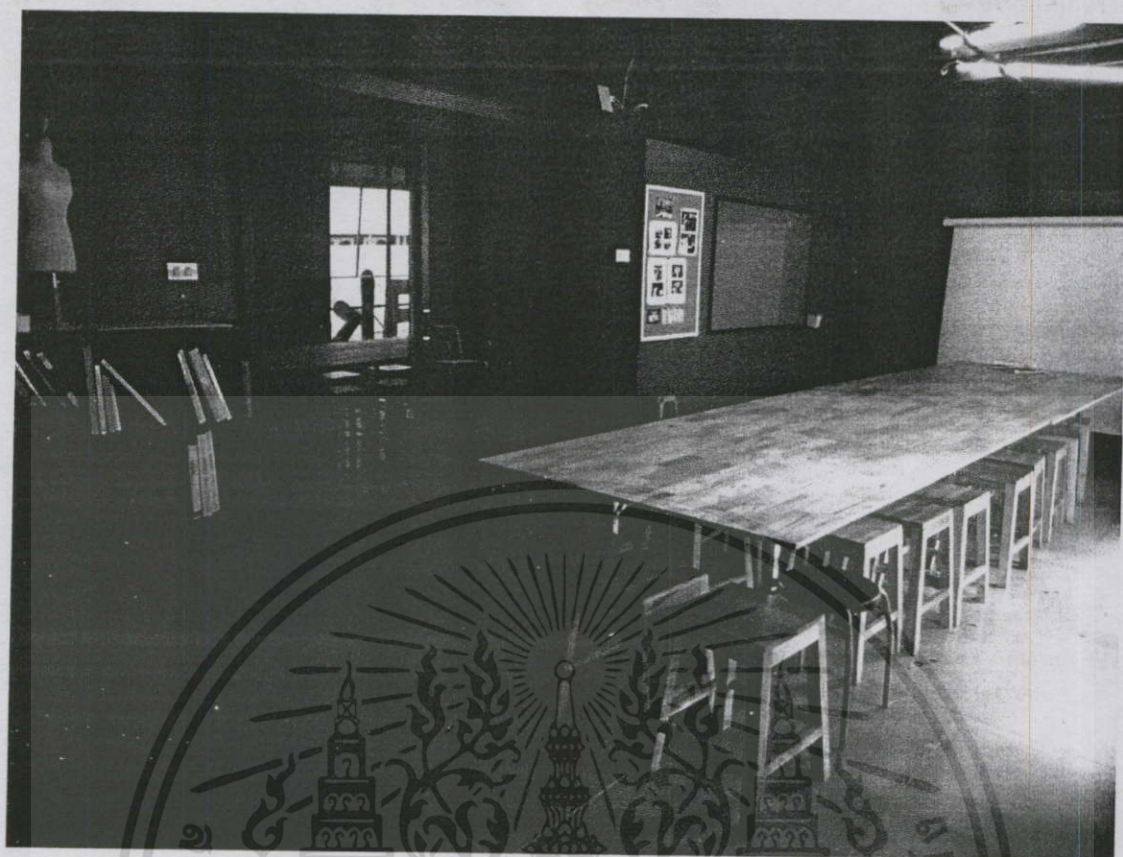

ภาพที่ 3.11 การเชื่อมต่อพื้นที่ด้วยประตูบานเลื่อนระหว่างห้องเรียน 2 ห้อง คือ ห้อง FA202 กับห้อง Art

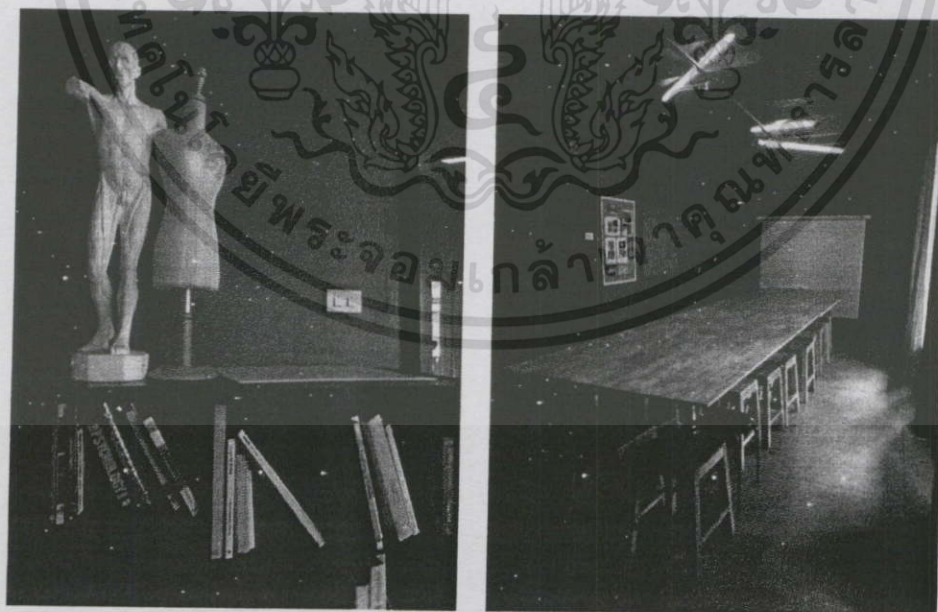

ภาพที่ 3.12 ห้องเรียน FA203

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

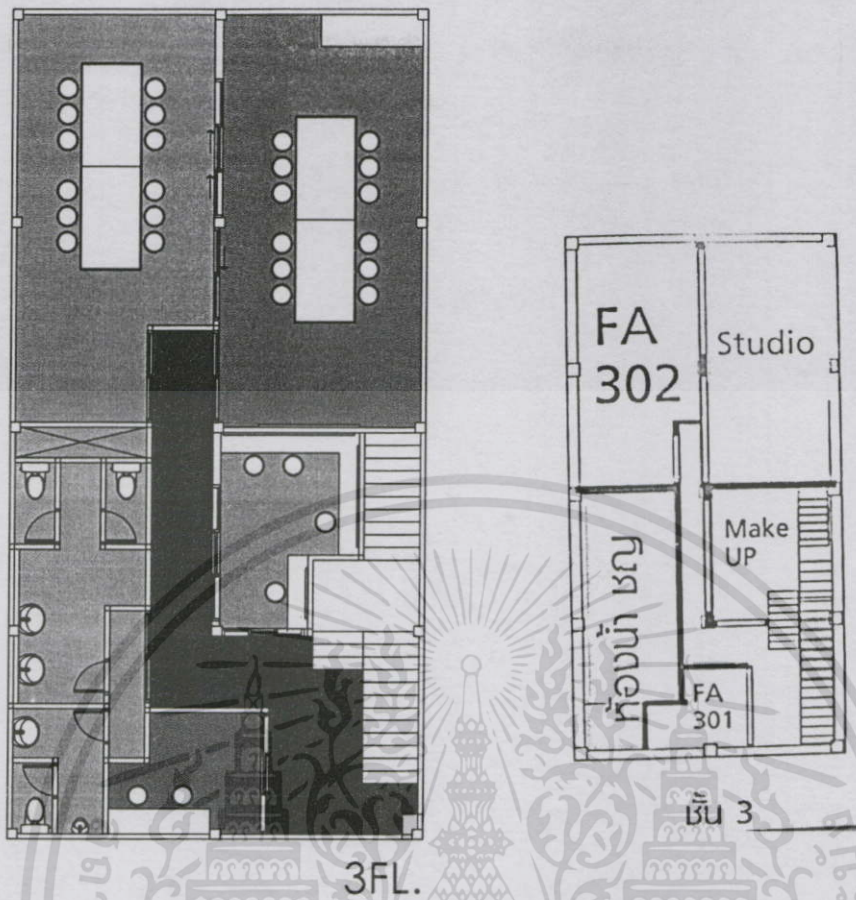

ภาพที่ 3.13 ห้องเรียน FA204 สำหรับสอนออกแบบแฟชั่น (Fashion Drawing, Fashion Design)
เป็นห้องเรียนขนาดใหญ่ สามารถนั่งเรียนได้ประมาณ 15 คน

ภาพที่ 3.14 บรรยากาศภายในห้องเรียน (FA204 Room)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

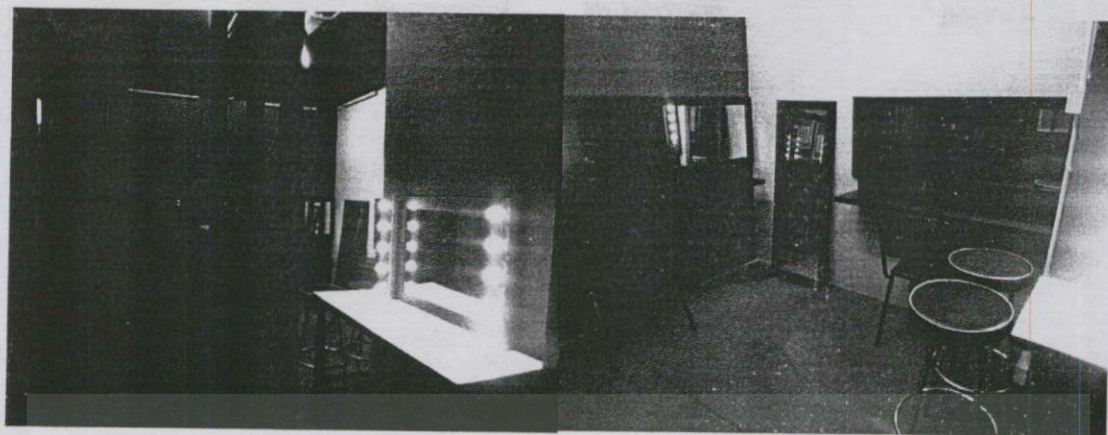

ภาพที่ 3.15 ผังพื้นที่ชั้น 3

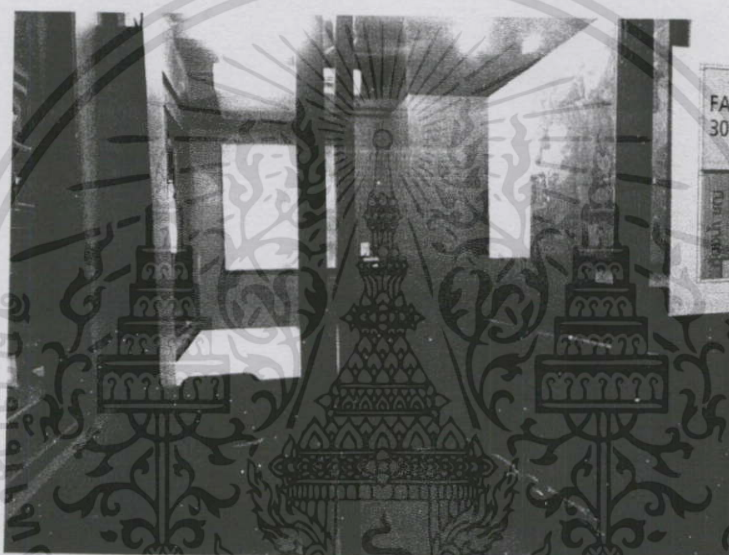

ภาพที่ 3.16 Façade ภายนอกอาคาร สามารถอำพรางพื้นที่ว่างคอมเพรสเซอร์แอร์ได้

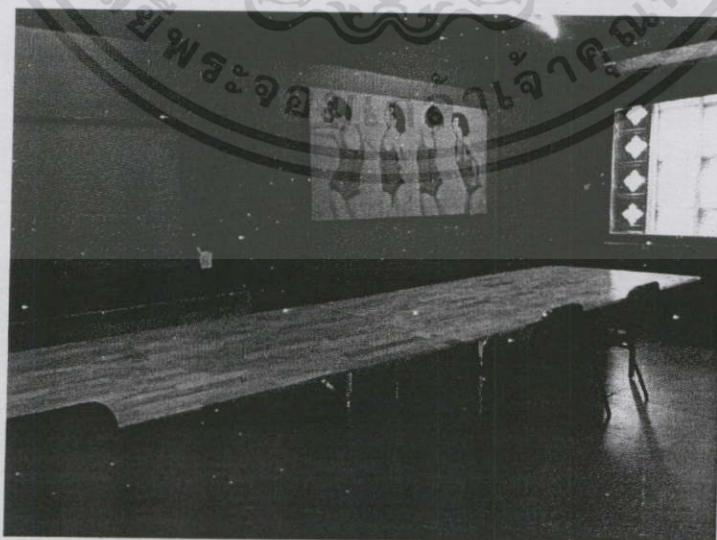
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.17 Make Up Room มีกระจกโต๊ะเครื่องแป้งล้อมรอบห้อง

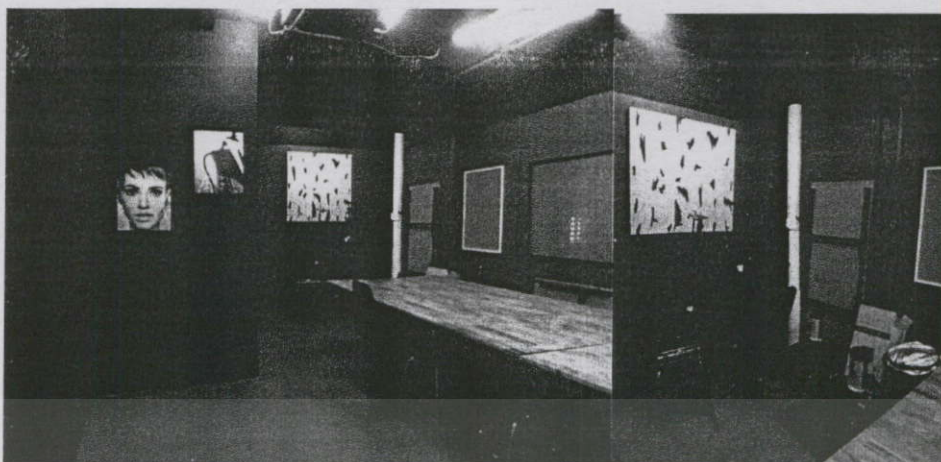

ภาพที่ 3.18 FA301 Room

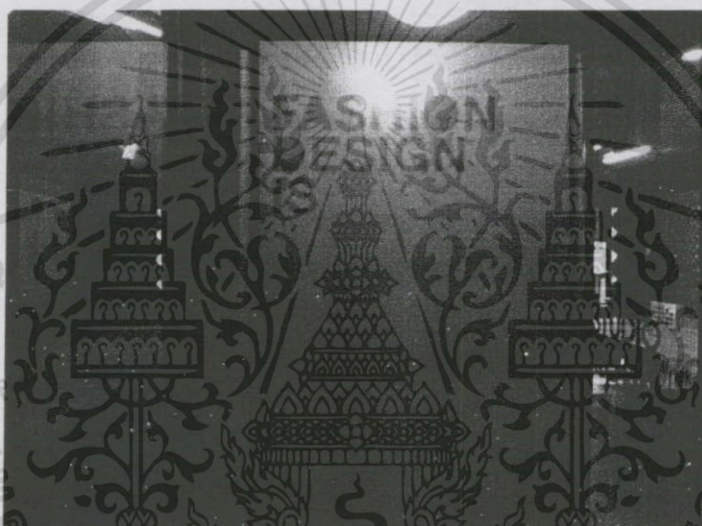

ภาพที่ 3.19 FA302 Room

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.20 ห้องFA302 สามารถปรับฟังก์ชันการใช้งานเป็นห้องถ่ายภาพได้

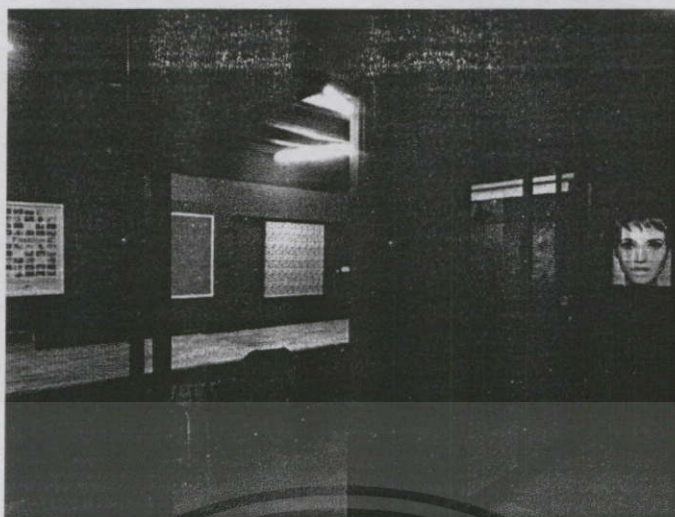

ภาพที่ 3.21 โฉงหน้าห้องของ FA302 Room และ Studio

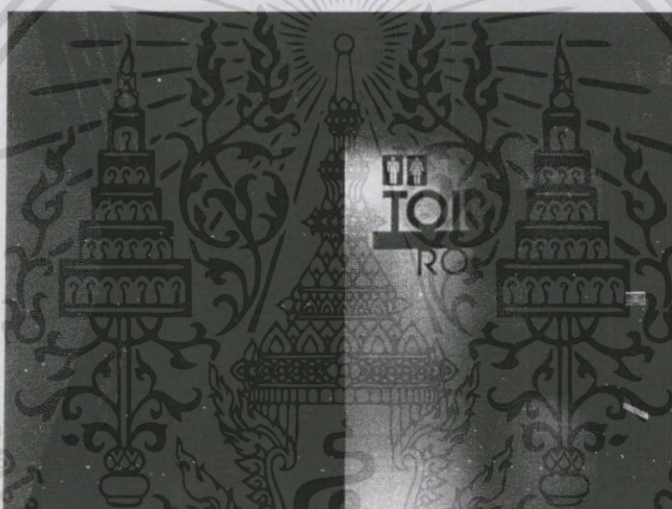

ภาพที่ 3.22 Studio

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

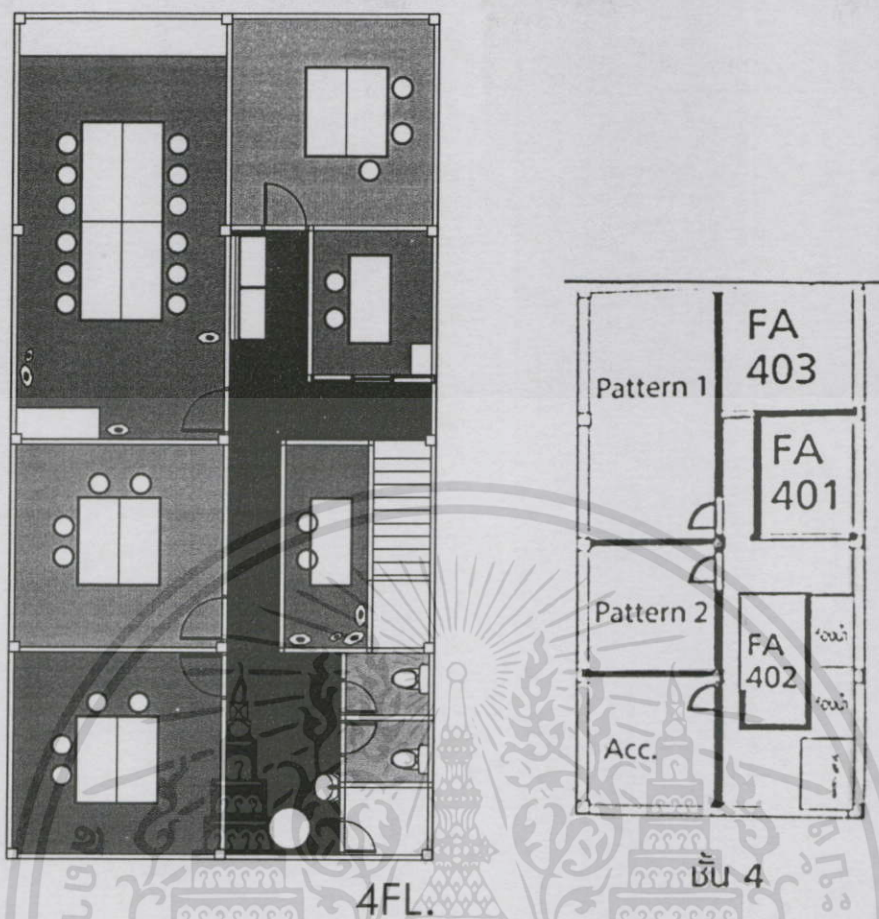

ภาพที่ 3.23 การเชื่อมโยงกิจกรรมระหว่างห้องด้วยประตูกระจก

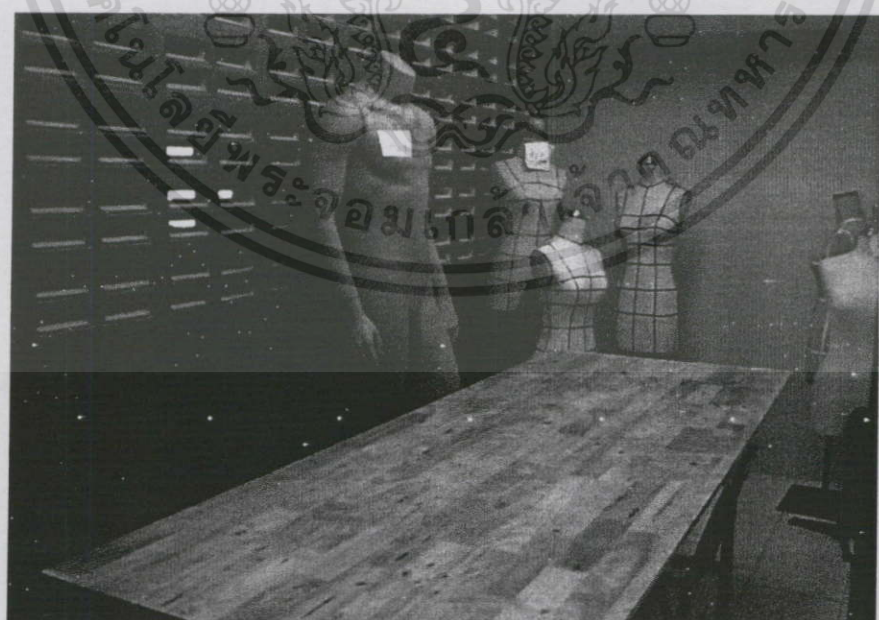

ภาพที่ 3.24 Toilet Room

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

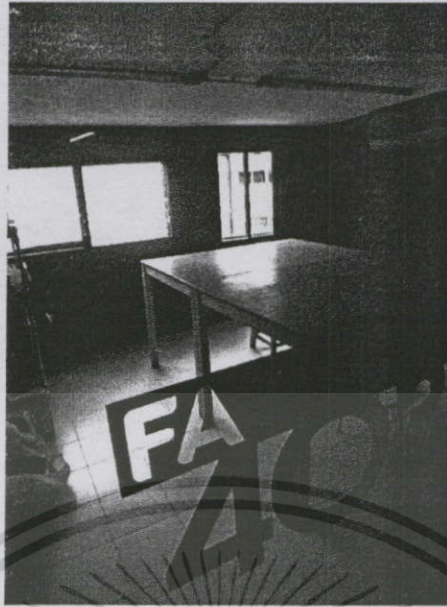

ภาพที่ 3.25 ผังพื้นที่ 4

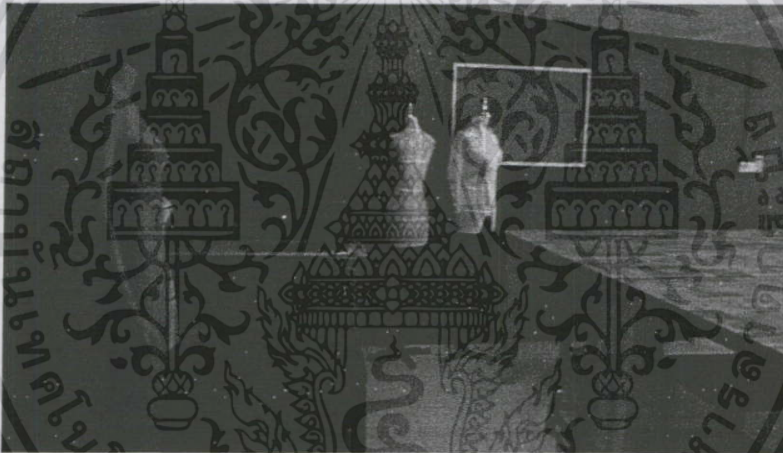

ภาพที่ 3.26 FA402 Room

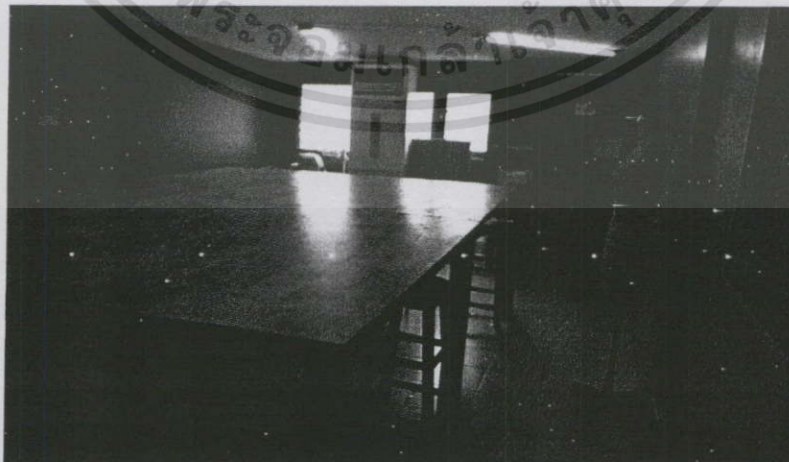
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.27 FA403 Room

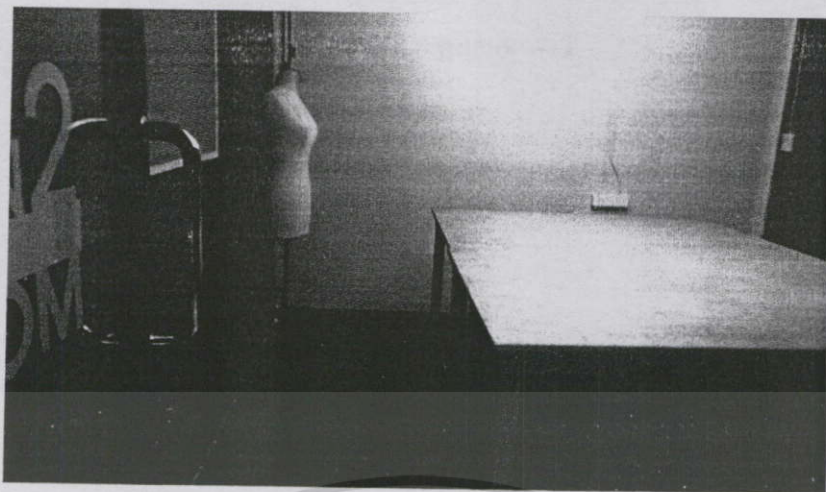

ภาพที่ 3.28 Pattern1 Room

ภาพที่ 3.29 Pattern1 Room

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.30 Pattern2 Room ในส่วนของห้องเย็บผ้านั้น ลักษณะของโต๊ะจะสูงกว่าห้องออกแบบ เพื่อให้มีความเหมาะสมในการใช้งาน

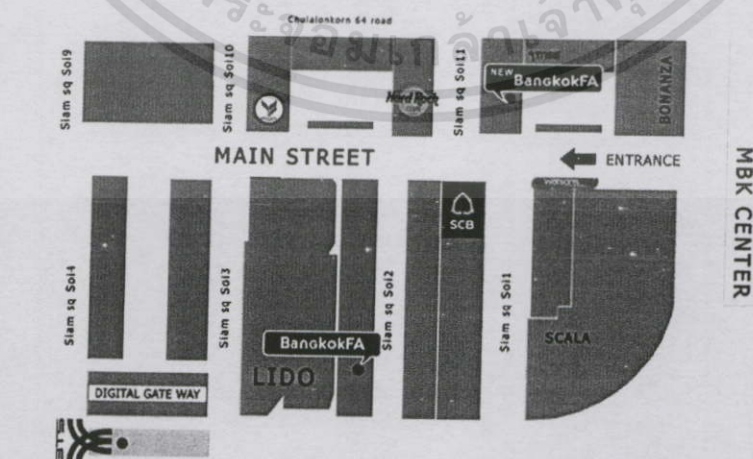
สถานที่ติดต่อ

Bangkok Fashion & Arts School

422/5-6 สยามสแควร์ ช.1 (ซอยลานจอดรถโบ้นั้นจ๋า)

ถนนพระราม 1 ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330

Telephone. 02.252.3370 – 1 Mobile. 086.256.6777 , 086.253.3777

WWW.BANGKOKFA.COM | TEL. Telephone. 02.252.3370 - 1 086 256 6777 . 086.253.3777

ภาพที่ 3.31 แผนที่สถานที่ตั้งของ Bangkok Fashion & Arts School

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.1.1 การศึกษาและพิจารณาเพื่อการออกแบบโครงการ

- ศึกษาข้อมูลทั่วไปของอาคาร

ปัจจุบันแบงคอค เอฟ เอ ได้ย้ายสถานที่เรียนมาอยู่บริเวณสยามสแควร์ซอย 1 จากเดิมตั้งอยู่บริเวณสยามสแควร์ซอย 2 เพื่อให้สามารถรองรับนักเรียนที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น แต่เนื่องจากสถานที่ที่เป็นอาคารให้เช่า การออกแบบอาคารภายนอกจึงไม่สามารถทำอะไรได้มาก จึงได้เน้นไปที่การออกแบบภายในที่ปรับเปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับการใช้งาน

- ศึกษาองค์ประกอบภายในโครงการจากอาคารที่มีลักษณะใกล้เคียง

หลักสูตรการเรียนของที่แบงคอค เอฟ เอ เป็นหลักสูตรการเรียนการสอนที่ค่อนข้างครบครันในการเรียนรู้ทางด้านแฟชั่น รวมถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องทางด้านแฟชั่น จึงได้นำหลักสูตรการเรียน เป็นกรณีศึกษาในการวางหลักสูตรการสอนของโครงการ

- ศึกษาการจัดวางผัง หน้าที่ของพื้นที่ใช้สอย

การแบ่งสัดส่วนของห้องขึ้นอยู่กับการใช้งานและจำนวนผู้เรียน วัตถุประสงค์ใหญ่เป็นประตูปานเลื่อน 3 ระดับ เนื่องจากพื้นที่มีอยู่อย่างจำกัด การใช้ประตูปานเลื่อนแบบนี้ทำให้สามารถเปิดประตูได้กว้างมากขึ้นสะดวกต่อการขนย้ายสิ่งของ และในบางห้องยังสามารถเปิดประตูเพื่อเชื่อมต่อกับห้องที่อยู่ติดกันได้ เกิดความยืดหยุ่นของพื้นที่และยังทำให้ห้องดูกว้างขวางมากขึ้น

- ศึกษาประเภทของผู้ใช้โครงการและพฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ

ผู้ใช้โครงการส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนนักศึกษาที่ยังศึกษาอยู่ จึงทำให้มีนักเรียนที่ลงเรียนคอร์สระยะสั้นจำนวนมาก เพื่อให้สามารถลงเวลาเรียนได้ตามที่สะดวก

- ศึกษาเปรียบเทียบข้อดี-ข้อเสียของโครงการ

ข้อดี

1. โครงสร้างหลักสูตรการเรียน ได้มาตรฐาน เนื่องจากมีการร่วมมือกับองค์กรต่างประเทศ มีความเหมาะสมครบครันกับวัตถุประสงค์ของโครงการที่จะออกแบบ
2. การเชื่อมโยงพื้นที่ให้มีการปรับเปลี่ยนได้เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในการใช้งาน

ข้อเสีย

1. พื้นที่ใช้สอยในโครงการไม่ตอบรับกับหลักสูตรการเรียน คือ ห้องเรียนไม่เพียงพอกับหลักสูตรที่มีทำให้ฟังก์ชันการใช้งานดูไม่ชัดเจน
2. อาคารภายนอกไม่โดดเด่นดึงดูดผู้ที่ผ่านไปมา ขาดจุดสนใจที่ทำให้ผู้คนอยากเข้ามาเรียน ทั้งๆที่สถานที่ตั้งอยู่ใจกลางย่านแฟชั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2 สถาบันออกแบบนานาชาติชนาพัฒน์ (Chanapatana International Design Institute)

CHANAPATANA
International Design Institute

ภาพที่ 3.32 ตราสัญลักษณ์ สถาบันออกแบบนานาชาติชนาพัฒน์

สถาบันออกแบบนานาชาติชนาพัฒน์ (Chanapatana International Design Institute : CIDI) เป็นอีกหนึ่งสถาบันการออกแบบของไทยที่เปิดสอนมายาวนานถึง 12 ปี จากความคิดริเริ่มของ "หลวงพ่อ วิริยงค์ สิรินุชโร" เจ้าอาวาสวัดธรรมมงคล ที่ต้องการพัฒนานักออกแบบไทยให้มีฝีมือการออกแบบในระดับสากล จากแนวคิดดังกล่าวจึงถูกส่งต่อมาสู่ภาคปฏิบัติของเหล่าอาสาสมัครที่เข้าร่วมก่อตั้ง และบริหารสถาบันให้มีชื่อเสียงจนถึงทุกวันนี้

ภาพที่ 3.33 ตราสัญลักษณ์ สถาบันออกแบบนานาชาติชนาพัฒน์
ที่มา : พัชรา วุฒินทรทิพย์ (11 ธันวาคม 2556)

สัญลักษณ์ประจำสถาบัน

- รูปสามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม วงกลม เป็น รูปทรงพื้นฐานในเรขาคณิต แทนค่า พื้นฐานแห่งการออกแบบ
- สีส้ม แทนค่า ความคิดสร้างสรรค์และแรงบันดาลใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.34 มุมมองจากทางเข้าหลักของสถาบันฯ

หลักสูตรการเรียน

ปัจจุบันสถาบันมีหลักสูตรระยะยาวที่เรียน 2 ปี รับนักศึกษาปีละ 150 - 200 คน ค่าเล่าเรียนตลอดหลักสูตรประมาณ 1.8 แสนบาท และยังมีหลักสูตรระยะสั้นเปิดสอนปีละ 15-20 หลักสูตร โดยหลักสูตรด้านการออกแบบที่นำมาจากอิตาลีมี 2 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการออกแบบตกแต่งภายในและผลิตภัณฑ์ และสาขาวิชาออกแบบแฟชั่น และกำลังจะเปิดหลักสูตรเพิ่มเติมจากวิชาแกนหลัก เช่น การจัดการแฟชั่น, การทำการตลาดด้านแฟชั่น เป็นต้น ซึ่งจะเปิดสอน 2 ช่วงเวลา คือ รอบวันจันทร์ - อังคาร เวลา 10.00 – 17.00 น. และรอบวันเสาร์ - อาทิตย์ เวลา 10.00 - 17.00 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักสูตร International Diploma Program (ระยะเวลา 2 ปี)

- หลักสูตรออกแบบตกแต่งภายในและผลิตภัณฑ์
- หลักสูตรออกแบบแฟชั่น

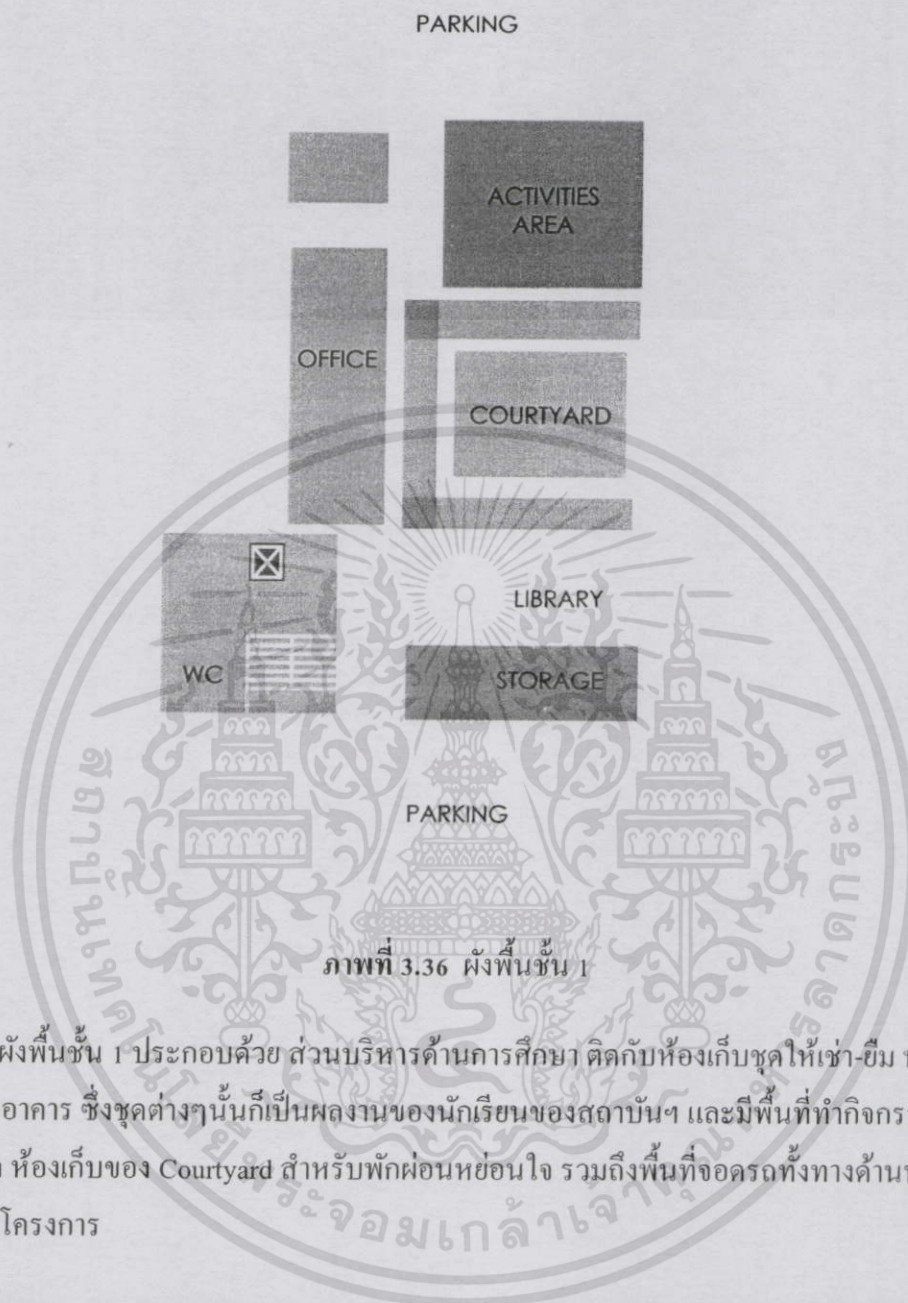
หลักสูตรระยะสั้น

- Micro MBA in Marketing for Designer
- CIDI Public Lecture Series
- Design Workshop: Intro to Inter
- การวาดภาพเบื้องต้น
- การวาดภาพ Figure
- Draping
- Basic and Advanced Mourage

ภาพที่ 3.35 หลังคายื่นออกมารับทางเข้าอาคาร

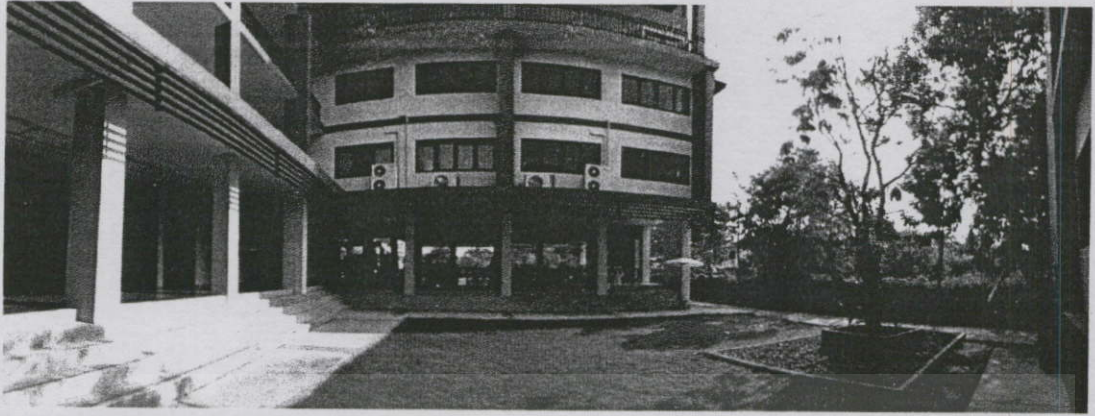
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผังพื้นชั้น 1 ประกอบด้วย ส่วนบริหารด้านการศึกษา ติดกับห้องเก็บชุดให้เข้า-ชม ทางด้านหน้าอาคาร ซึ่งชุดต่าง ๆ นั้นก็เป็นผลงานของนักเรียนของสถาบันฯ และมีพื้นที่ทำกิจกรรม ห้องสมุด ห้องเก็บของ Courtyard สำหรับพักผ่อนหย่อนใจ รวมถึงพื้นที่จอดรถทั้งทางด้านหน้าและด้านหลังโครงการ

ภาพที่ 3.37 พื้นที่อเนกประสงค์ได้อาคาร ไว้ทำกิจกรรมต่างๆ และเป็นพื้นที่จัดแสดงผลงาน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

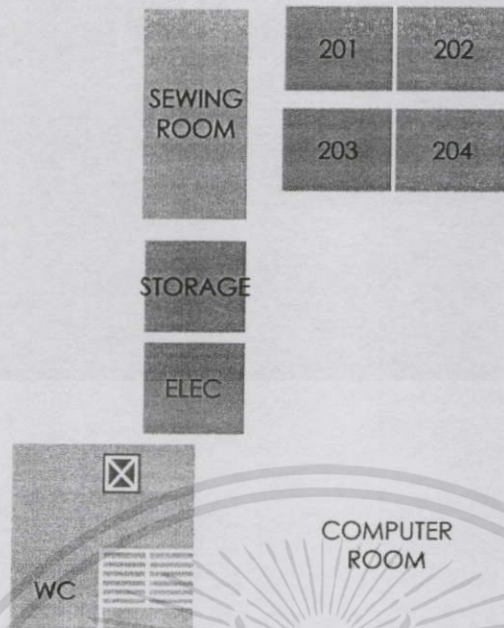

ภาพที่ 3.38 Courtyard ที่ล้อมรอบด้วยอาคารเรียน สร้างความร่มรื่นให้กับอาคาร และผู้ใช้งาน

ภาพที่ 3.39 โถงลิฟต์และบันได เชื่อมต่อตั้งแต่ชั้น 1-4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.40 ผังพื้นชั้น 2

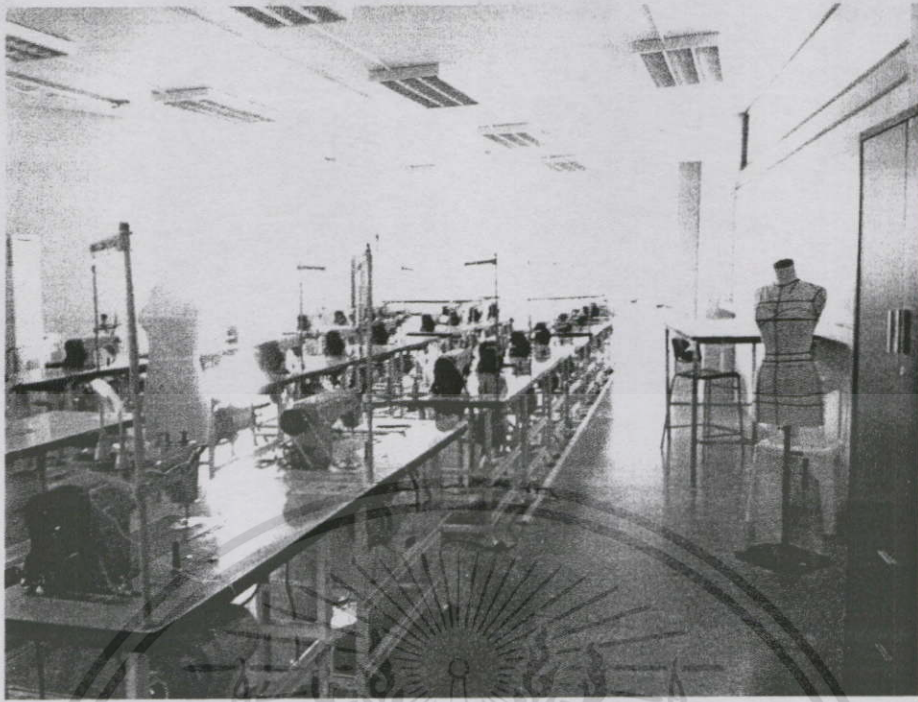
บริเวณชั้นที่ 2 จะเป็นส่วนห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ(ห้องเย็บผ้า) ของหลักสูตร ออกแบบแฟชั่น และมีห้องคอมพิวเตอร์ สำหรับหลักสูตรที่ต้องใช้คอมพิวเตอร์ แต่ส่วนใหญ่จะอยู่ในห้องเรียนเป็นหลัก

ภาพที่ 3.41 ห้องเรียน 201

ห้องเรียนหลักของนักเรียนหลักสูตรออกแบบแฟชั่น ใช้เป็นทั้งห้องเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ สังเกตได้จาก โต๊ะในห้องจะเป็นโต๊ะสูงยาว เพื่อให้ง่ายต่อการสร้างแพทเทิร์น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

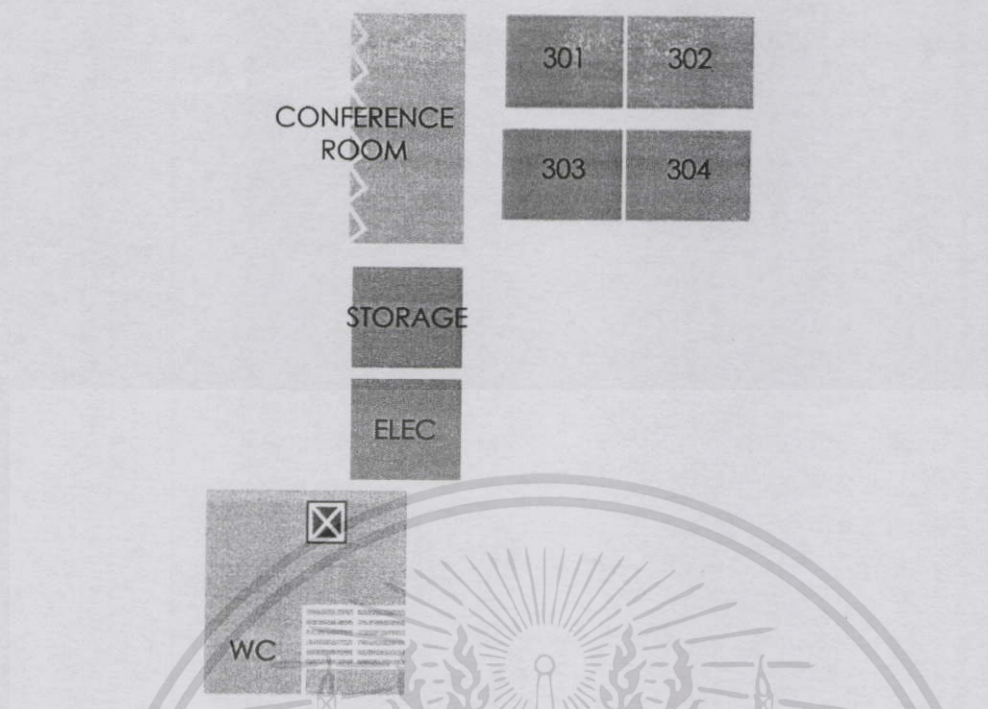
ภาพที่ 3.42 Sewing room

ภาพที่ 3.43 Computer room

ห้องคอมพิวเตอร์ บริเวณผ้าออกแบบให้มีลักษณะเหมือนคานวางพาดจำนวนมาก เนื่องจาก Concept ของสถาบันออกแบบนานาชาติชนาพัฒน์ คือ วัด จึงมีคาแรคเตอร์บางอย่างที่ดึงมาใช้ภายในอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.44 ผังพื้นที่ 3

ชั้น 3 เป็นชั้นของหลักสูตรออกแบบตกแต่งภายในและผลิตภัณฑ์ ภายในห้องเรียนใช้เป็นที่เขียนแบบสำหรับเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ในชั้นนี้ยังมีห้องประชุมขนาดเล็กสำหรับเวลาที่มีวิทยากรบรรยาย หรือใช้เป็นที่ให้เข้าชั่วคราว

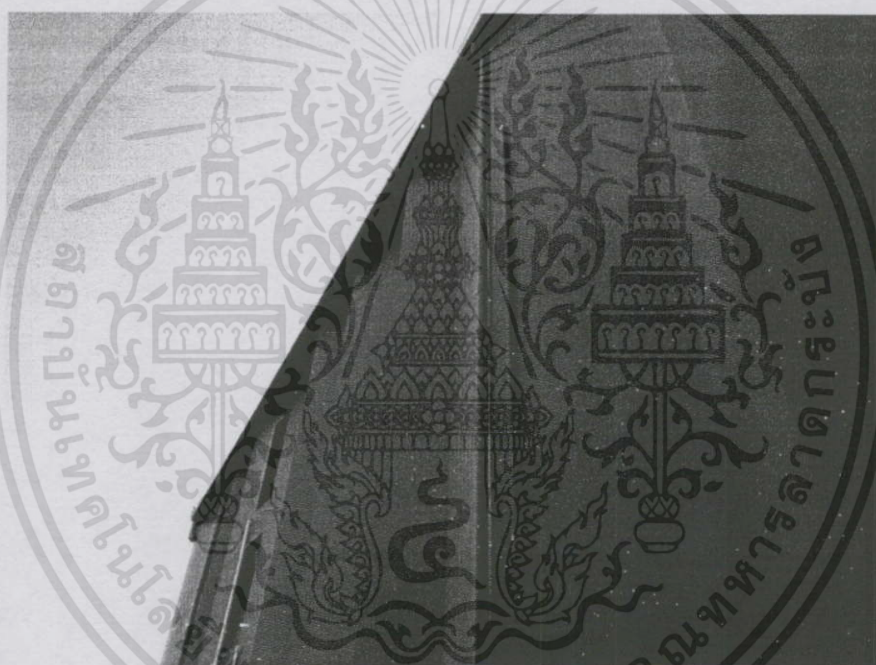

ภาพที่ 3.45 ห้องเรียน 301 สำหรับหลักสูตรออกแบบตกแต่งภายในและผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

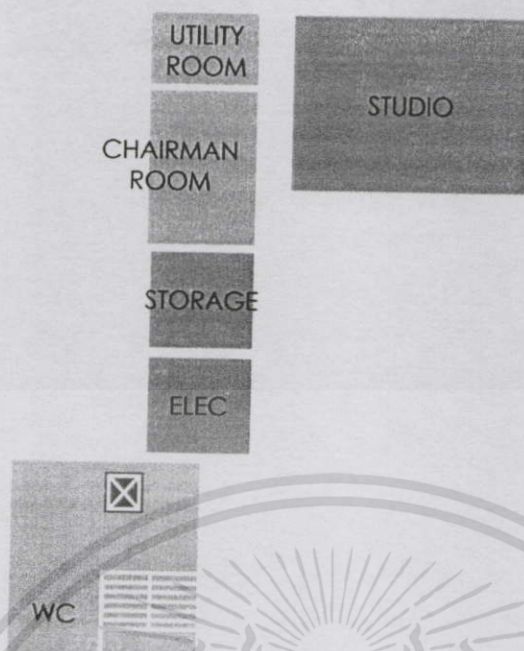
ภาพที่ 3.46 Conference room

ภาพที่ 3.47 ผนังด้านนอกของ Conference room

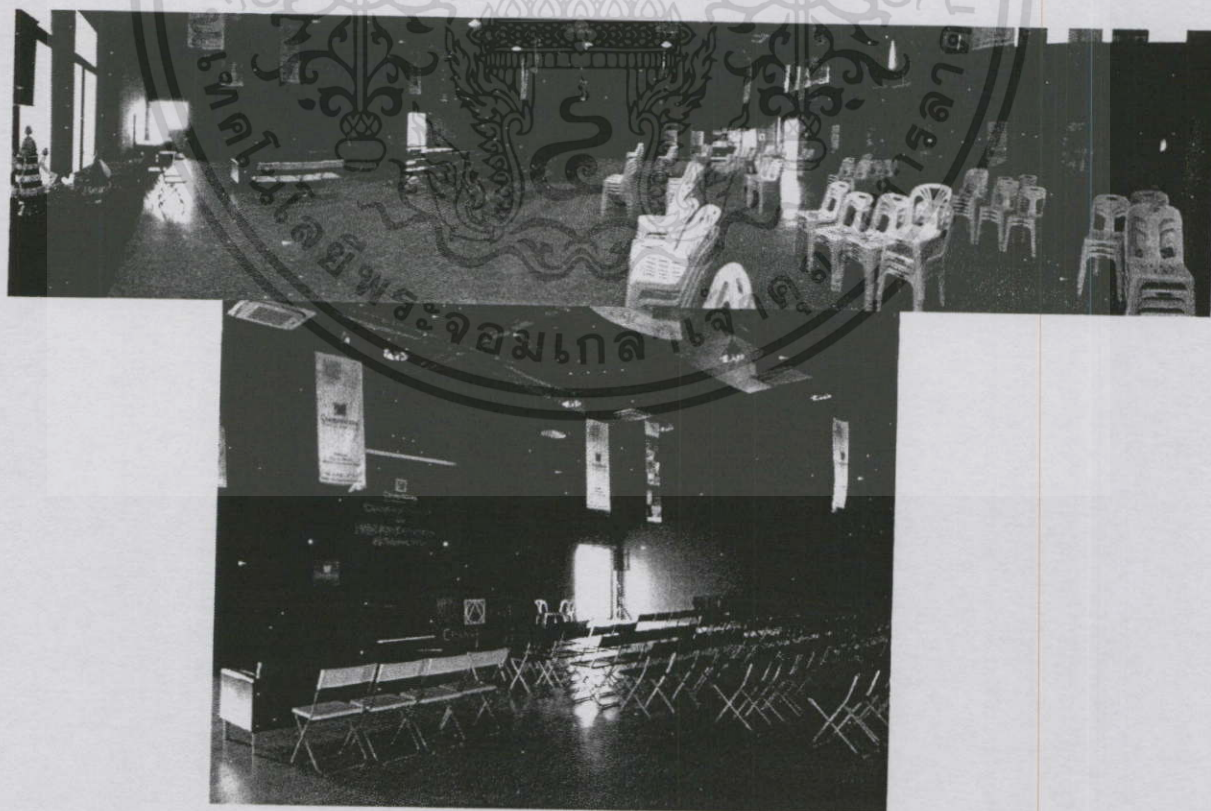
ผนังของห้องประชุม มีลักษณะเป็นหยัก ตามลักษณะของฐานเจดีย์ที่มีการย่อมุมเหลี่ยมของฐาน ซึ่งในส่วนที่หักมุมเข้าไปได้คิดหน้าต่างไว้ ทำให้ไม่ต้องรับแสงโดยตรง เหมาะสำหรับห้องประชุมที่บางครั้งต้องมีการฉายจอโปรเจกเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

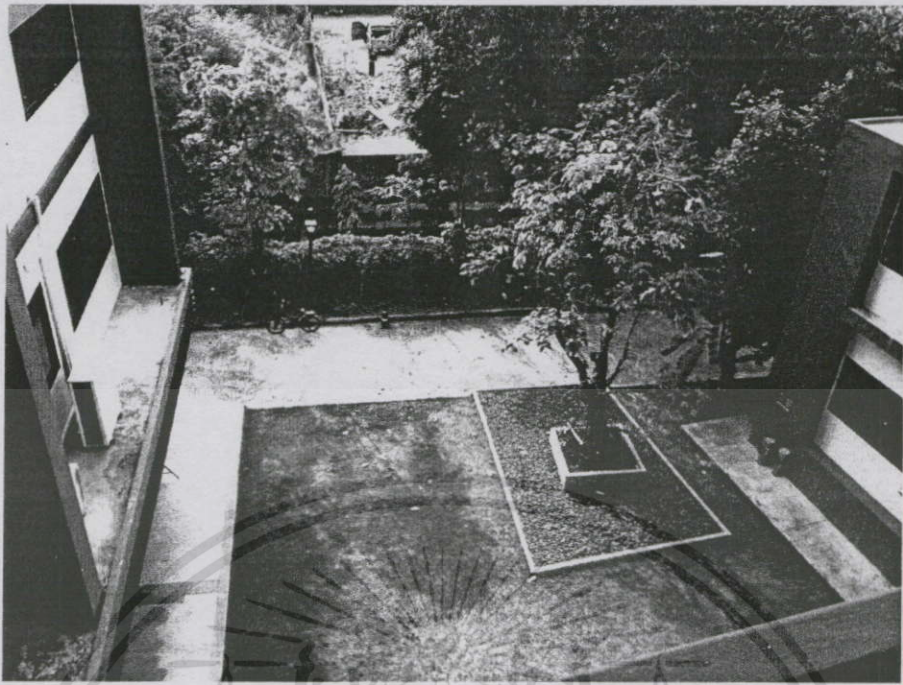
ภาพที่ 3.48 ผังพื้นชั้น 4

ชั้นบนสุดเป็นห้องโถงขนาดใหญ่ไว้ทำกิจกรรมหลายอย่าง เช่น ปฐมนิเทศนักเรียน งานพิธีต่างๆภายในโรงเรียน จัดแข่งขัน โสว่ หรือใช้เป็นสถานที่เช่ารายการ และยังมีห้องรับรองสำหรับหลวงพ่อด้วย

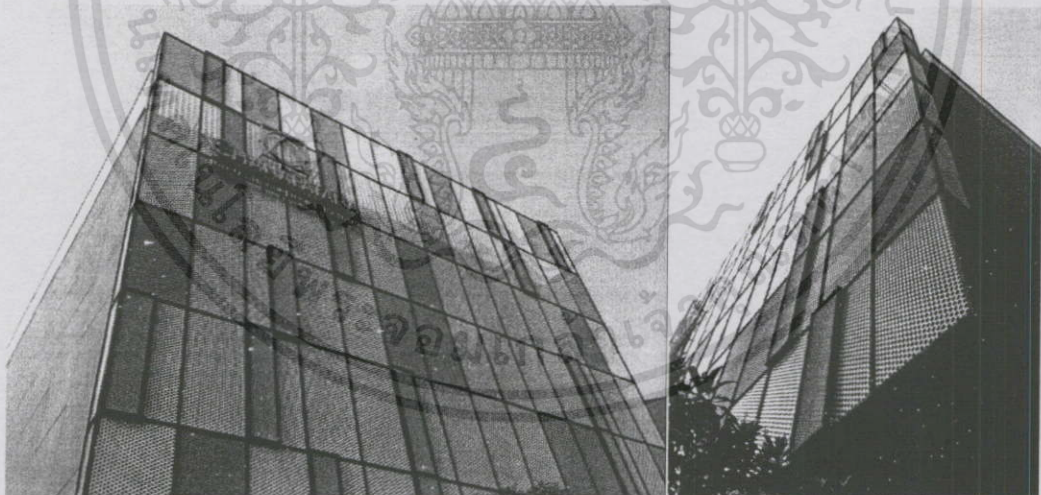
ภาพที่ 3.49 Studio

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.50 มุมมอง Courtyard จากบนอาคาร

Detail Design รายละเอียดการออกแบบต่างๆ ของอาคาร

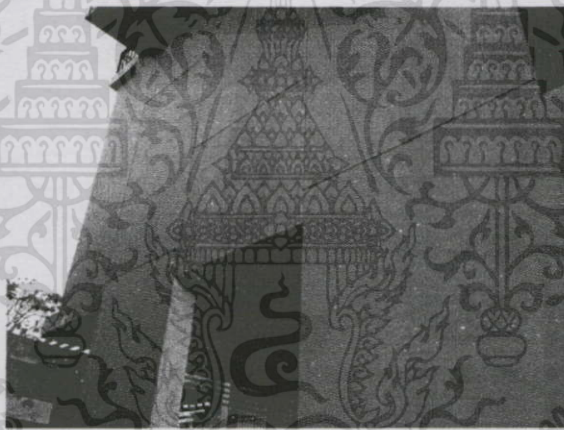
ภาพที่ 3.51 Façade

Façade ของอาคารใช้เป็นตะแกรงเหล็ก ช่องเจาะเล็ก-ใหญ่ เพื่อให้เกิดความต่างของ module และการนูน-ต่ำ ทำให้เกิดมิติของเงามากยิ่งขึ้น

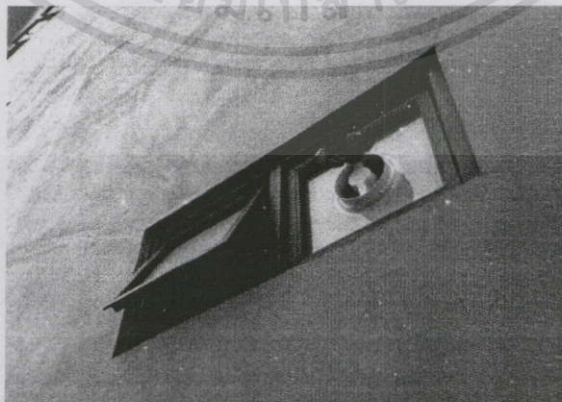
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.52 บ้านโคหนี่ไฟ

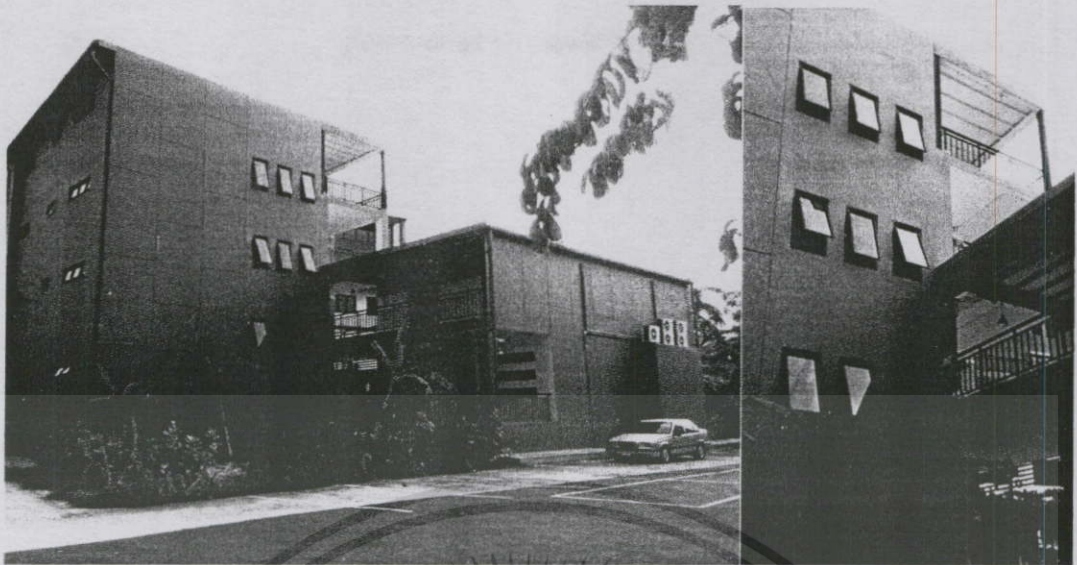

ภาพที่ 3.53 ผนังอาคารที่ช่องร่องให้เหมือนกับลวดลายของฝาไม้ปะกน

ภาพที่ 3.54 หน้าต่างห้องน้ำ ที่ซ่อนพัดลมระบายอากาศไว้ที่หน้าต่าง ทำให้คงรูปด้านไว้

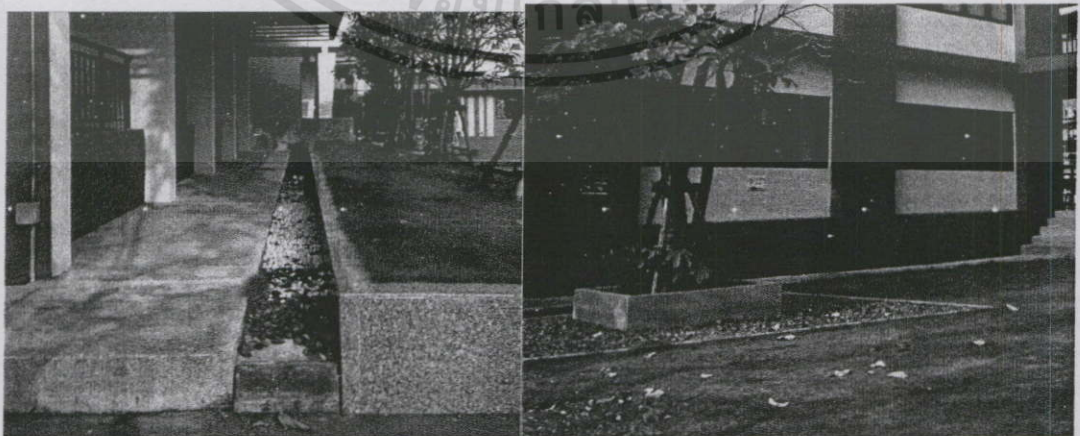
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.55 ช่องหน้าต่างบานกระทุ้ง ซ้ำๆ คล้ายกับหน้าต่างต่างของวัด

ภาพที่ 3.56 การซ้อนคอมเพรสเซอร์แอร์ ไว้ในส่วนหัวมุมของอาคาร เพื่อให้มองเห็นไม่ชัดเจน

ภาพที่ 3.57 Landscape detail

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2.1 การศึกษาและพิจารณาเพื่อการออกแบบโครงการ

- ศึกษาข้อมูลทั่วไปของอาคาร

รูปลักษณะอาคารมีความทันสมัยเหมาะที่จะเป็นสถาบันสอนออกแบบ มีรายละเอียดต่างๆ ของแนวความคิดที่ใส่ไปในอาคารทำให้อาคารมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น แต่เนื่องด้วยพื้นที่ของสถาบันฯ เป็นพื้นที่ของวัด จึงไม่ได้อยู่ติดถนนใหญ่ ทำให้ไม่เป็นที่สะดุดตาแก่ผู้คนที่ผ่านไปมา

- ศึกษาองค์ประกอบภายในโครงการจากอาคารที่มีลักษณะใกล้เคียง

หลักสูตรการเรียนของสถาบันออกแบบนานาชาติพัฒนา เน้นที่หลักสูตรระยะยาว มีการจัดหลักสูตรเป็นขั้นเป็นตอน และมีสัดส่วนจำนวนนักเรียนใกล้เคียงกับโครงการที่กำลังออกแบบ

- ศึกษาการจัดวางผัง หน้าที่ของพื้นที่ใช้สอย

การจัดห้องเรียนแบ่งตามชั้น ตามหลักสูตร โดยหลักสูตรออกแบบแฟชั่นห้องเรียนและห้องปฏิบัติการจะอยู่ที่ชั้น 2 ส่วนหลักสูตรออกแบบตกแต่งภายในและผลิตภัณฑ์จะอยู่ที่ชั้น 3 เนื่องจากสองหลักสูตรนี้มีการพฤติกรรมการใช้งานห้องเรียนที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน

- ศึกษาประเภทของผู้ใช้โครงการและพฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ

ผู้ใช้โครงการส่วนใหญ่เป็นช่วงวัยรุ่นตอนปลาย และวัยทำงาน ลงเรียนในหลักสูตรระยะยาว โดยจะเลิกลงเรียนตามช่วงเวลาที่ตนเองว่าง คือ รอบวันจันทร์ - อังคาร หรือรอบวันเสาร์ - อาทิตย์ ส่วนวันพุธจะไม่มีการเรียนการสอน แต่นักเรียน-นักศึกษา สามารถมาทำงานใช้สถานที่ได้ และเป็นวันจัดเตรียมเอกสารของบุคลากรส่วนบริหารการศึกษา และทางสถาบันฯหยุดทำการทุกวันพฤหัสบดี

- ศึกษาเปรียบเทียบข้อดี-ข้อเสียของโครงการ

ข้อดี

1. โครงสร้างหลักสูตรการเรียนมีความน่าเชื่อถือ เนื่องจากมีการร่วมมือกับองค์กรต่างประเทศ และยังมีทุนให้นักเรียนไปศึกษาต่อต่างประเทศด้วย
2. การออกแบบอาคารมีแนวความคิดที่น่าสนใจ
3. มีพื้นที่อเนกประสงค์หลายพื้นที่ รองรับการใช้สอยในการใช้งาน และยังมีการใช้เช่าสถานที่ ทำให้ไม่ปล่อยห้องที่ไม่ได้ใช้งานบ่อยๆ ไปโดยเปล่าประโยชน์

ข้อเสีย

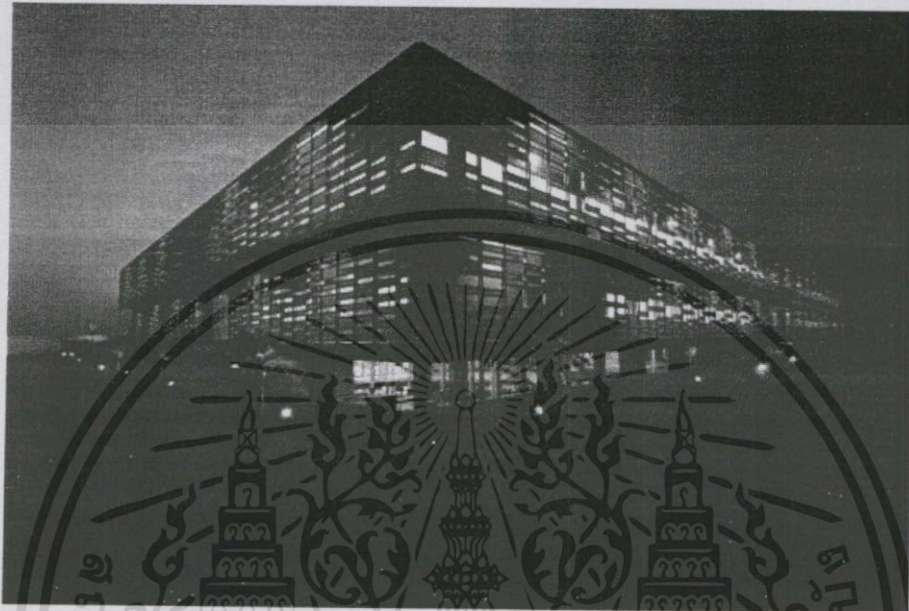
1. ตำแหน่งที่ตั้งของสถาบันฯ เข้าไปในซอยลึก ทำให้ไม่สะดวกในการเดินทาง และบริเวณโดยรอบขาดแหล่งสนับสนุนโครงการที่ดี

2. ขาดการประชาสัมพันธ์ที่น่าสนใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 การศึกษาอาคารตัวอย่างต่างประเทศ

3.2.1 Pearl Academy of Fashion / Morphogenesis

ภาพที่ 3.58 ภาพทัศนียภาพภายนอกอาคาร Pearl Academy of Fashion

Architects : Morphogenesis

Location : Jaipur, India

Client : Pearl Academy of Fashion

Design Team : Sonali Rastogi, Rudrajit Sabhaney, Anna Kristiana Bergbom, Shruti Dimri,
John Alok Decruz

Structure : N M Roof Designers Ltd.

Electrical : Integral Designs

Plumbing : Tech Consultancy

HVAC : Design Centre

Landscape : Oracles

Contractors : R G Colonizers Pvt. Ltd.

Project area : 11,745 sqm.

Project year : 2008

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.59 : ตราสัญลักษณ์และชื่อโครงการ Pearl Academy

สถาบันแฟชั่นเพิร์ล เป็นสถาบันการศึกษาชั้นนำของโลกที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพมากประสบการณ์ทางด้านงานศิลปะ ด้านการออกแบบ ด้านแฟชั่น และการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจทางด้านงานออกแบบ

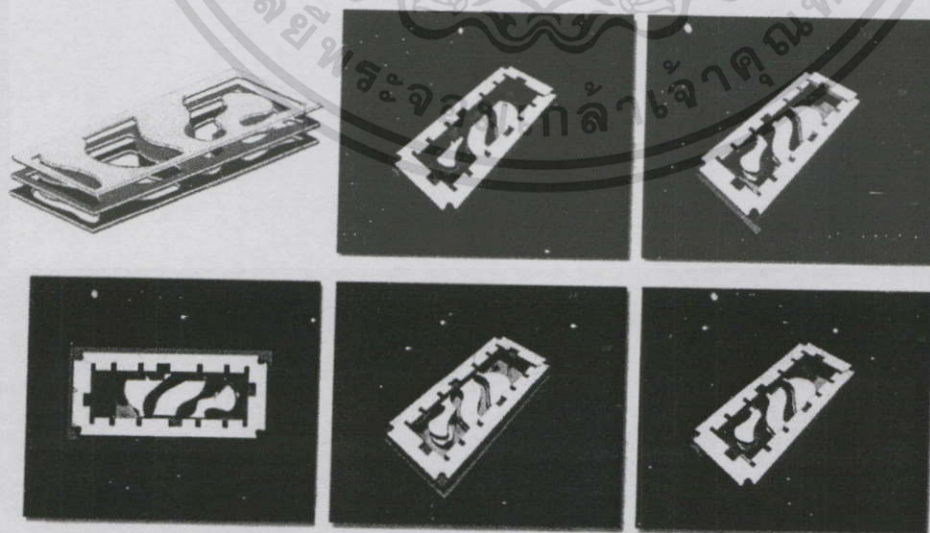
ภาพที่ 3.60 Court ภายในอาคาร

สถาบันแฟชั่นเพิร์ล เมืองชัยปุระ มีรูปแบบของสถาปัตยกรรมที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างสถาปัตยกรรมแบบดั้งเดิมกับสถาปัตยกรรมร่วมสมัย เป็นอาคารเรียนที่ได้รับการออกแบบให้มุ่งเน้นไปที่การตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมโดยรอบ จากการสร้างความต่อเนื่องเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ภายในและพื้นที่ภายนอกอย่างลงตัว การออกแบบพื้นที่โซนมัลติฟังก์ชันสำหรับนักศึกษาสามารถเป็นพื้นที่แลกเปลี่ยนความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน

ภาพที่ 3.61 พื้นที่ภายในอาคาร

สถาบันแพชชั่นแห่งนี้ตั้งอยู่ในพื้นที่เขตร้อนแห่ง ภูมิอากาศประเภททะเลทรายบริเวณชานเมืองของเมืองชัยปุระในเขตอุตสาหกรรม Kukas ประมาณ 20 กิโลเมตรจากกำแพงเมือง เป็นสถาบันที่ติดอันดับ 3 ใน 10 ของสถาบันการออกแบบแพชชั่นในประเทศอินเดีย และการออกแบบที่ต้องการแสดงให้เห็นถึงความสำคัญในการคำนึงถึงสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ผ่านรูปลักษณ์ที่เรียบง่ายอย่างรูปทรงเรขาคณิต แต่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการออกแบบและกำหนดลักษณะของอาคารขึ้นอยู่กับงบประมาณที่จำกัด

ภาพที่ 3.62 Solar study

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.63 บ่อน้ำภายในโครงการ เพื่อการระบายอากาศ

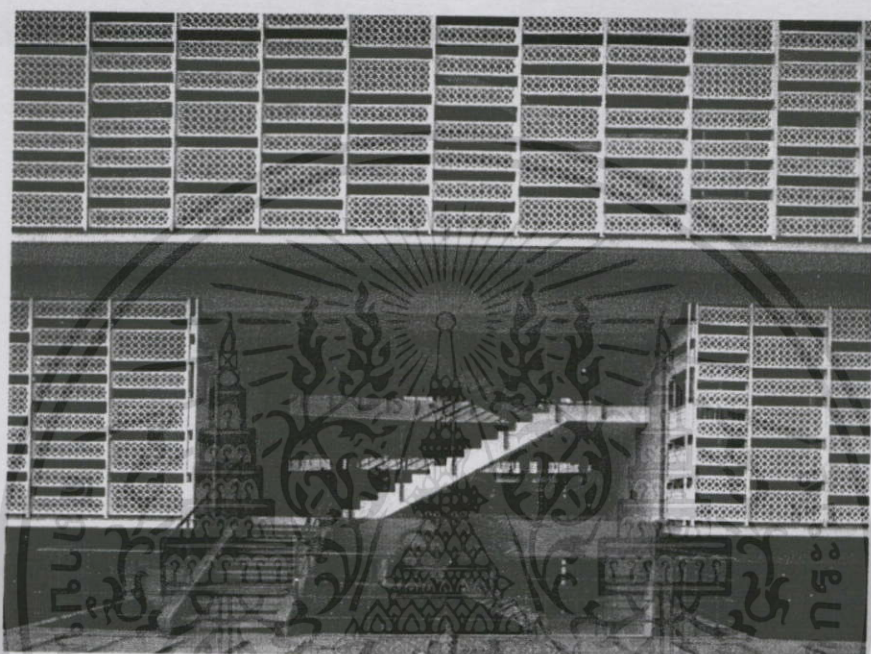
สถาปณภูมิอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยทำให้ความท้าทายในการควบคุมสภาพภูมิอากาศภายใน จำเป็นต้องใช้วิธีการควบคุมอุณหภูมิและความชื้นตามระบบการพึ่งพาธรรมชาติ (Passive) แทนการใช้เครื่องกล ทั้งยังเป็นการช่วยควบคุมสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นทรัพยากรที่ขาดแคลน ลักษณะทางสถาปัตยกรรมของสถาบันการศึกษานี้จำเป็นต้องปรับตัวให้มีความทันสมัยผสมผสานกับแบบดั้งเดิมของสถาปัตยกรรมอินโด-อิสลาม เพราะกลยุทธ์ในการระบายความร้อนแบบพึ่งพาธรรมชาติ (Passive) ที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในทะเลทรายอากาศร้อนแห้ง เช่น การออกแบบให้มีลานภายใน (Courtyard) การสร้างบ่อน้ำ องค์กรประกอบทั้งหมดเหล่านี้ได้รับมาจากประเพณีและวัฒนธรรม แต่จะถูกแสดงออกมาผ่านรูปแบบของอาคารสมัยใหม่ ให้สถาบันแฟชั่นเวิร์ลกลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของนักเรียนดีไซเนอร์

อาคารได้รับการป้องกันจากสภาพแวดล้อมภายนอก โดยการใช้นผนัง 2 ชั้น (Double Skin) ซึ่งองค์ประกอบนี้ได้มาจากอาคารแบบดั้งเดิมที่เรียกว่า 'Jaali' เป็นที่แพร่หลายในสถาปัตยกรรมราชสถาน ผนัง 2 ชั้นนี้ทำหน้าที่เป็นฉนวนกันความร้อนระหว่างอาคารกับสภาพแวดล้อมภายนอก ผิวชั้นนอกที่มีการเจาะช่องออกแบบโดยใช้การวิเคราะห์ทิศทางของแสงเงา ซึ่งจะช่วยลดการถ่ายเทความร้อนโดยตรง ช่องรงน้ำที่วิ่งไปตามผิวผนังด้านในของ Jaali เกิดการระบายความร้อนผ่านน้ำหล่อเย็นแบบพึ่งพาธรรมชาติ (Passive) ซึ่งช่วยลดอุณหภูมิของลมที่เกิดขึ้นได้

รูปแบบอาคารออกแบบโดยให้มีลาน (Court) และบ่อน้ำที่ลดหลั่นตามชั้นบันได เพื่อควบคุมอุณหภูมิของพื้นที่ภายใน อาคารทั้งหมดถูกยกสูงขึ้นเหนือพื้นดิน ทำให้อาคารดูโปร่ง การ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปิดโล่งนั้นยังช่วยให้มีแสงสว่างเข้ามาภายในสตูดิโอและห้องเรียนอย่างเพียงพอ บริเวณใต้อาคาร ถูกโอบอุ้มด้วยบ่อน้ำเพื่อระบายความร้อนด้วยวิธีธรรมชาติ ลานกว้างนี้ยังทำหน้าที่เป็นที่พักผ่อน หย่อนใจขนาดใหญ่ของนักเรียน โชนนิทรรศการ และเป็นพื้นที่แสดงผลงานของนักเรียนด้วย ในช่วงเวลากลางคืนเมื่ออุณหภูมิทะเลทรายลดลง พื้นชั้นล่างนี้จะค่อยๆแผ่ความร้อนออกมา เพื่อรักษาอุณหภูมิให้สภาพแวดล้อมคงอยู่ในสภาวะสบาย

ภาพที่ 3.64 Jaali Façade

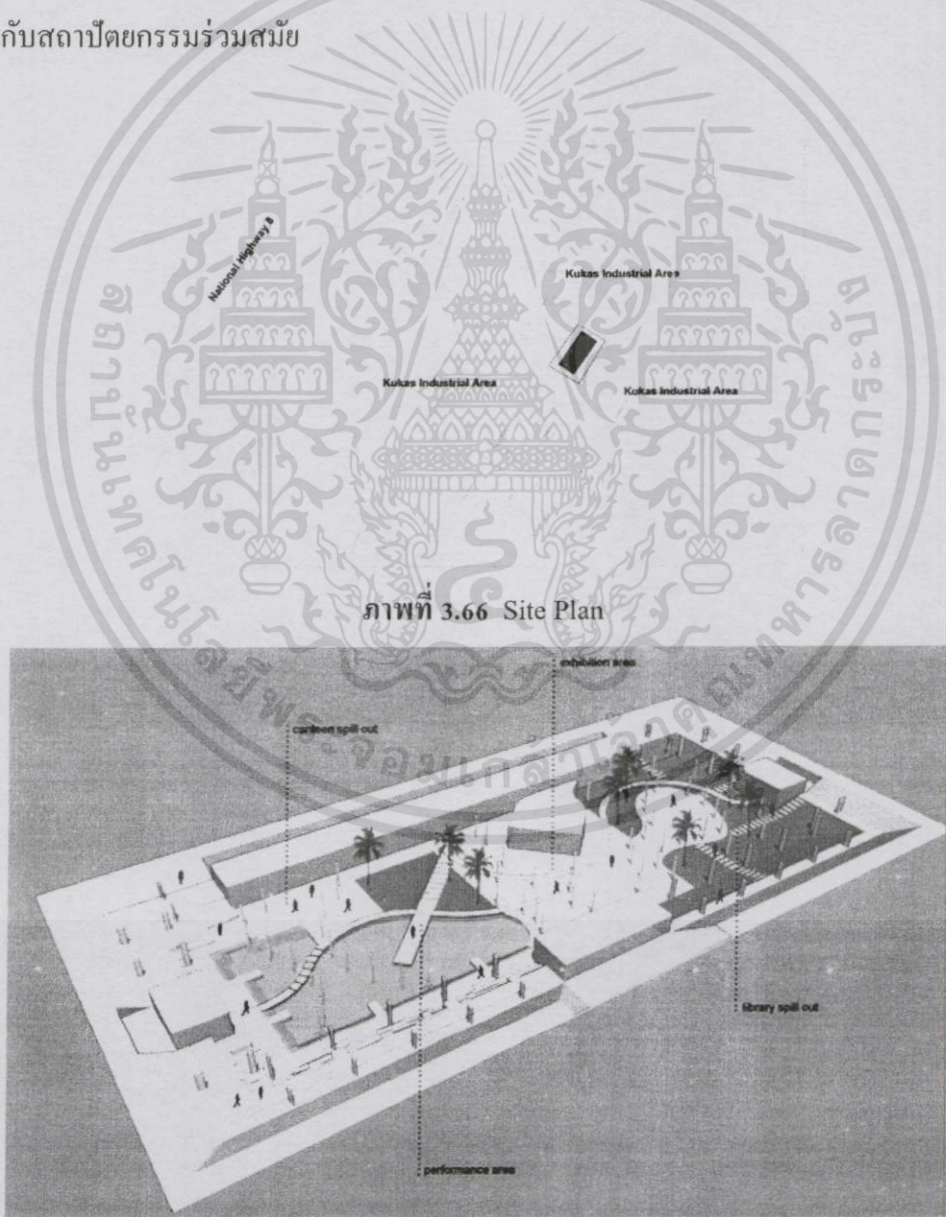

ภาพที่ 3.65 ยกอาคารสูง เพื่อให้อาคารมีความโปร่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

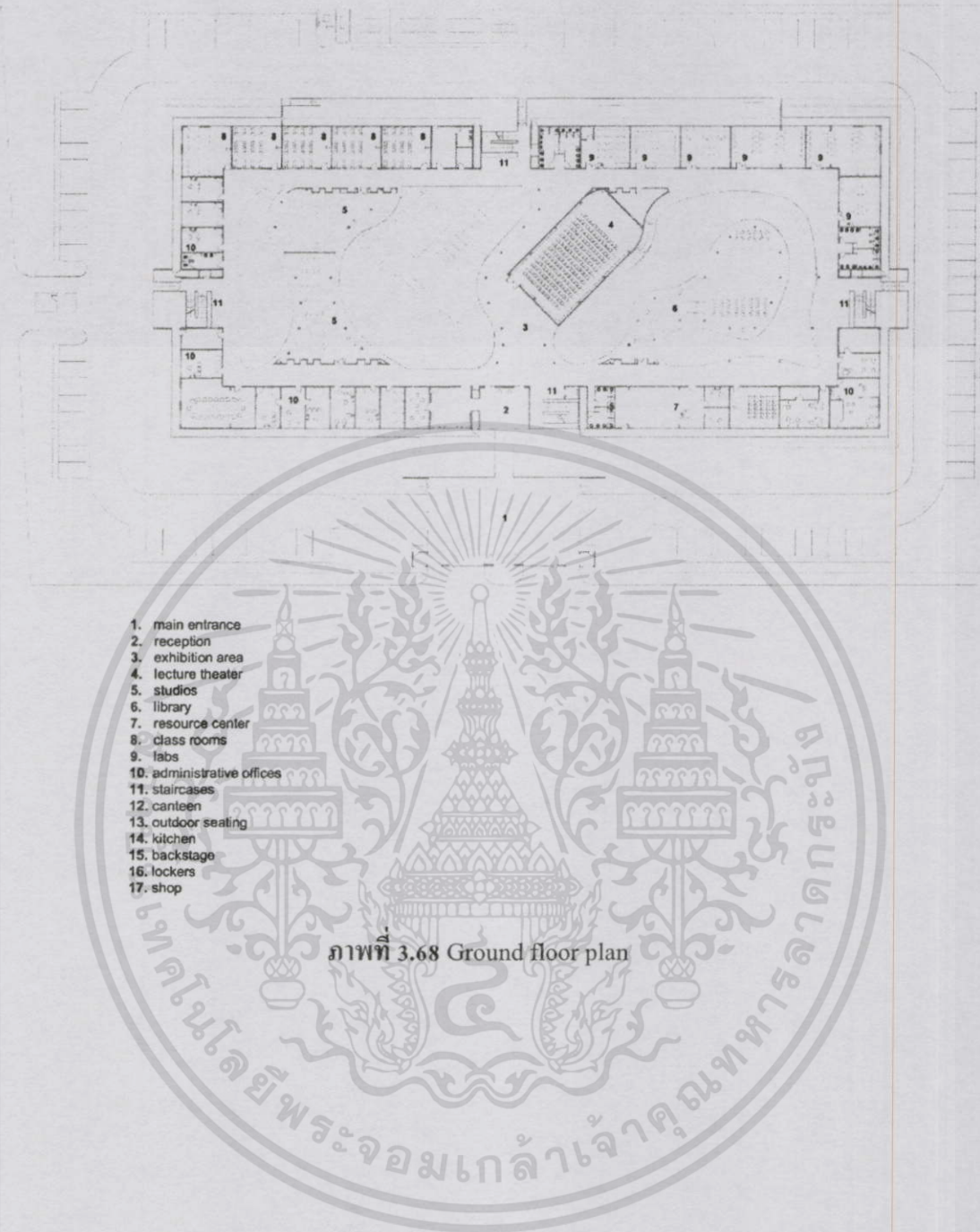
วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างประกอบด้วยหิน เหล็ก แก้วและคอนกรีต การเลือกวัสดุเกิดจากการเข้าใจถึงความต้องการของภูมิอากาศพื้นที่ ขณะที่การแก้ปัญหาที่เน้นตั้งใจออกแบบให้มีความก้าวหน้า ประสิทธิภาพการใช้พลังงานเป็นข้อสำคัญ ซึ่งสถาบันแห่งนี้เป็นอาคารที่สามารถพึ่งพาตนเองได้ 100% ในแง่ของการใช้พลังงานไฟฟ้า การหมุนเวียนน้ำกลับมาใช้ใหม่ การบำบัดน้ำเพื่อใช้ในการรดน้ำต้นไม้

สถาบันแพชชั่นเฟิร์ด เป็นอาคารที่ประสบความสำเร็จมาก สำหรับการออกแบบสถาปัตยกรรมแบบพึ่งพาธรรมชาติ(Passive) ที่คำนึงถึงสภาพแวดล้อมโดยรอบ การออกแบบด้วยวิธีการที่ยั่งยืนเป็นแบบอย่างของสถาปัตยกรรมที่เห็นคุณค่ามรดก กระจบวาทศน์ทางวัฒนธรรมไปพร้อมกับสถาปัตยกรรมร่วมสมัย

ภาพที่ 3.67 พื้นที่ชั้นต่าง ที่เปิดโล่งให้ลมพัดผ่าน

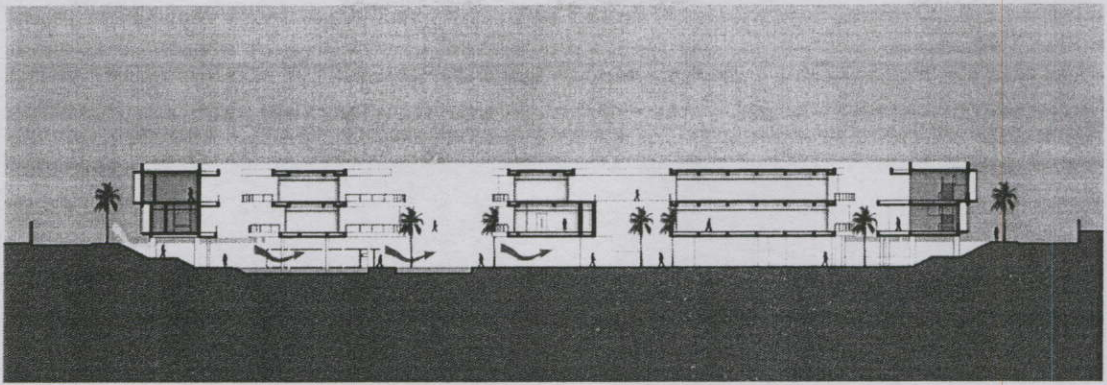
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

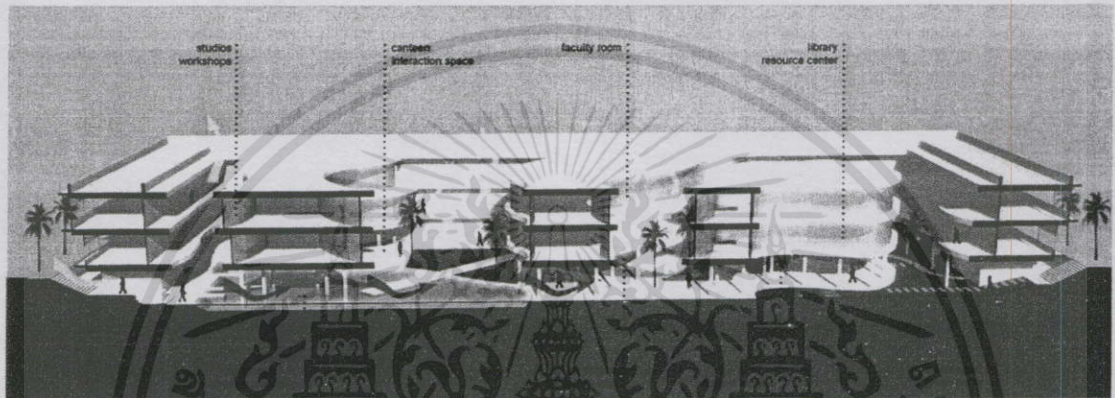
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

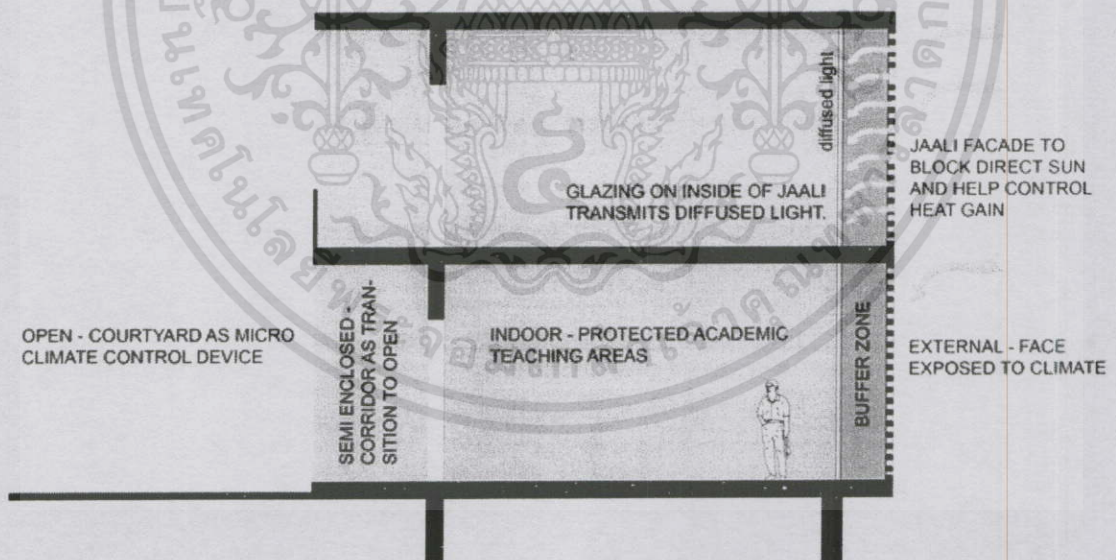
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.70 Section

ภาพที่ 3.71 Sectional View

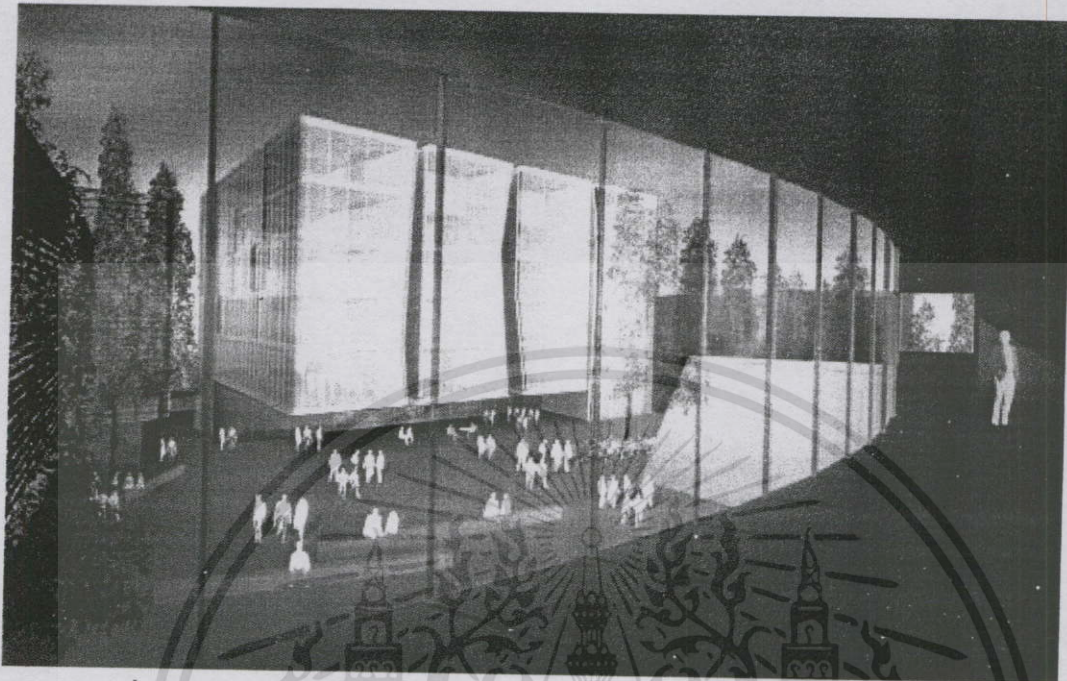

ภาพที่ 3.72 Sectional Detail

ที่มา : <http://www.archdaily.com/40716/pearl-academy-of-fashion-morphogenesis/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 Fashion & Art Graduate School

ภาพที่ 3.73 ทศนียภาพภายนอกโครงการ Fashion & Art Graduate School

Architect : Chyutin Architects Ltd., Givataim, Israel.

Design : Chyutin Bracha; Chyutin Michael; Dahan Jacques.

Location : Tel Aviv, Israel.

Description : Education.

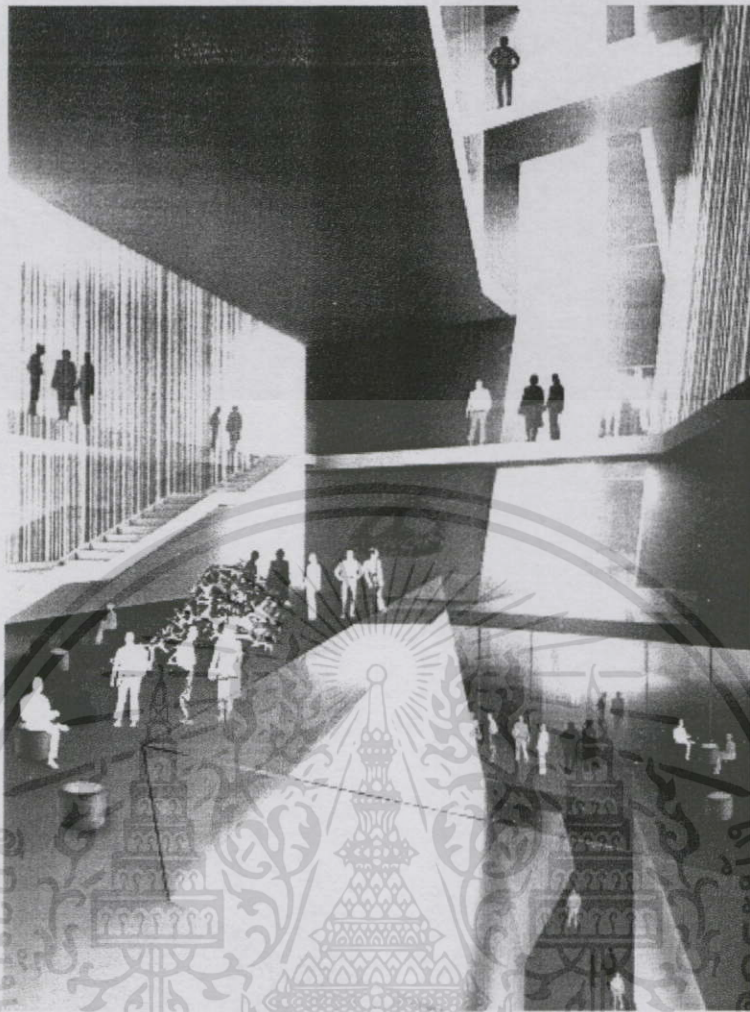
Status : Competition Entry 2010 – Finalist.

Area : 8,000 Sqm.

Date : 2011.

นักออกแบบชาวอิสราเอล ได้ร่วมกันเสนอโครงการโรงเรียนแฟชั่นและศิลปะในเมืองเทลอาวีฟ (Tel Aviv) โครงการนี้ถูกนำเสนอขึ้นในการประกวดออกแบบสถาปัตยกรรม ซึ่งกลุ่มสถาปนิกชาวอิสราเอลนี้ได้เข้ารอบสุดท้ายในการแข่งขัน

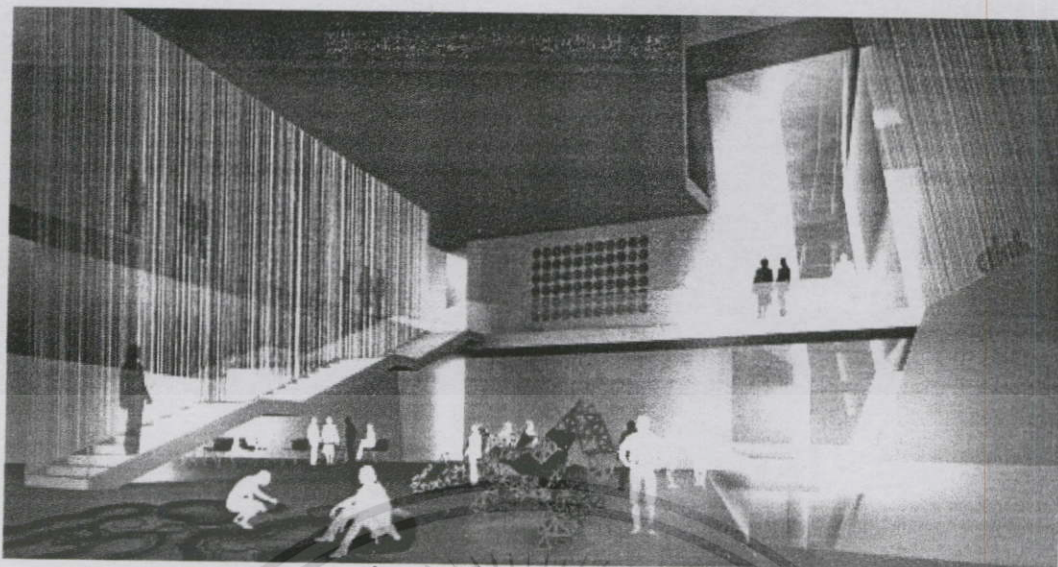
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.74 โถงภายในอาคาร

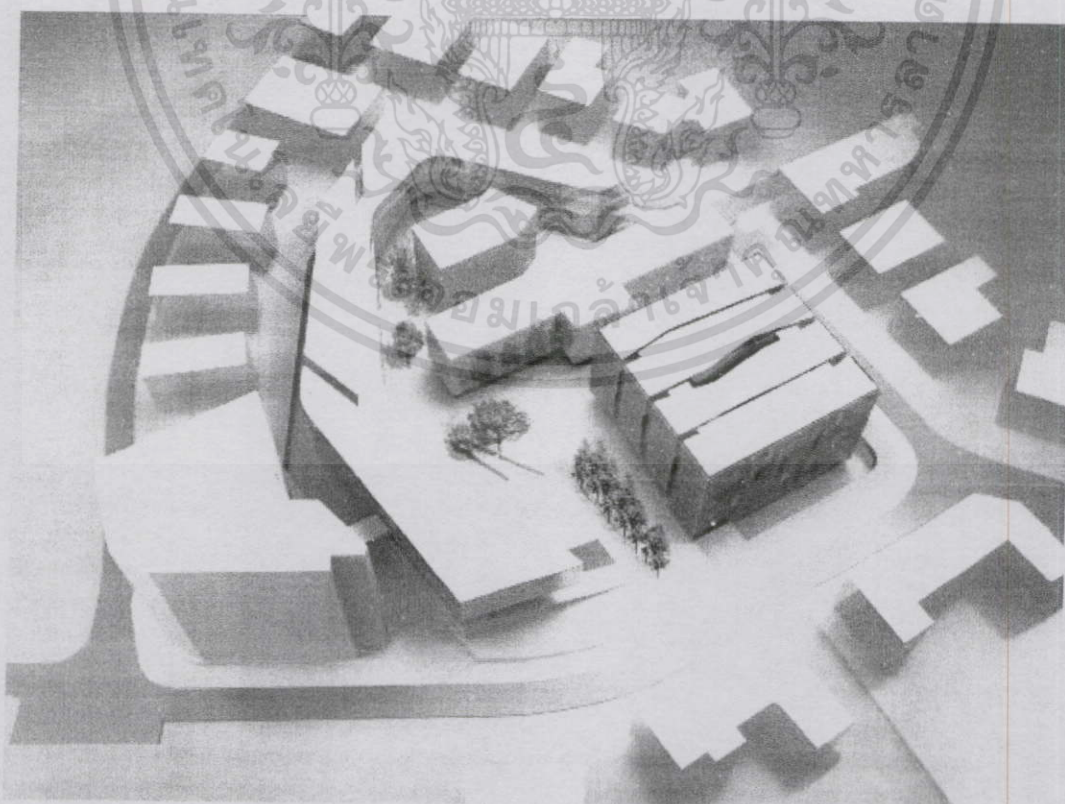
อาคารของโรงเรียนเฟชั่นและศิลปะ ได้วางตำแหน่งทางเข้าหลักไปยังบริเวณลานกว้างซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางของมหาวิทยาลัย พื้นชั้นแรกถูกเปิดออกไปยังลานศูนย์กลางดังกล่าวสร้างความเชื่อมโยง ทำให้รู้สึกว่าการเป็น ส่วนหนึ่งของ โถงทางเข้าอาคาร การออกแบบมีวัตถุประสงค์เพื่อดึงดูดนักศึกษาจากสาขาวิชาต่างๆ ให้มารวมกัน ในการวางผังบริเวณมหาวิทยาลัยเน้นการออกแบบพื้นที่ที่ทำให้เกิดสถานที่พบปะสื่อสารกันระหว่างนักเรียนต่างสาขาวิชาของโรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.75 : พื้นที่พักผ่อนของนักเรียน

โครงสร้างอาคารนี้สูง 7 ชั้น มีพื้นที่ 8,000 ตารางเมตร รูปลักษณะอาคารเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยม โดยชั้นล่างสุดจะเป็นพื้นที่สำหรับการประชุมเชิงปฏิบัติการ เป็นพื้นที่สาธารณะที่ถูกล้อมรอบด้วยสวนขนาดใหญ่ โดยมีช่องแสงที่ให้ความสว่างเพียงพอในการใช้งานในแต่ละห้อง บริเวณลานกว้างเชื่อมต่อไปยังบันไดหลักของอาคาร โดยพื้นที่บริเวณนี้มีความสูงระดับเดียวกับที่จอดรถและพื้นที่ส่วนบริการ ทำให้การขนส่งของภายในอาคาร มีความสะดวกและได้ประสิทธิภาพ

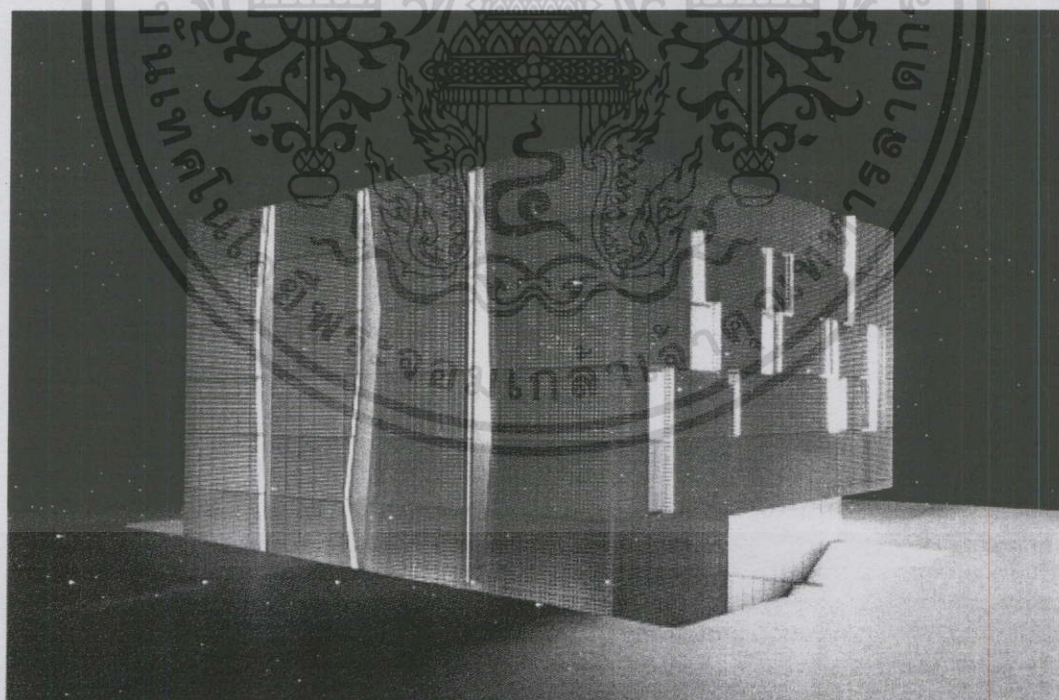

ภาพที่ 3.76 Layout

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนของโรงอาหารอยู่ในระดับเดียวกันกับทางเข้าที่เป็นลานสาธารณะ ทำให้บริเวณนี้เป็นศูนย์กลางของกิจกรรมยามว่าง เป็นพื้นที่ผ่อนคลายเป็นพิเศษสำหรับนักศึกษา การออกแบบภายในอาคารต้องการให้พื้นที่บริเวณนี้เป็นศูนย์กลางของกิจกรรมต่างๆทั้งหมด จากโถงทางเข้าจึงทำให้สามารถมองเห็นทุกๆกิจกรรมที่เกิดขึ้นอยู่ภายในอาคารได้ โดยรอบนอกของอาคารเป็นพื้นที่ตั้งของห้องเรียนและห้องทำงาน ซึ่งทำให้ได้รับแสงสว่างอย่างเต็มที่ผ่านผนังด้านนอก(Façade)ของอาคาร พื้นที่ที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากเส้นทางการสัญจรรอบห้องโถง โดยโถงนี้จะเปิดทะลุขึ้นไปในทุกๆชั้น เป็นโถงขนาดใหญ่สูงเท่าความสูงของอาคาร เกิดพื้นที่สาธารณะที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการใช้งานอเนกประสงค์ เช่น การจัดนิทรรศการ การพบปะพูดคุย เป็นต้น

บันไดภายในเปิดเชื่อมต่อระหว่างพื้นที่ว่างของแผนกต่างๆ เส้นทางการสัญจรรอบอาคารทำให้เกิดบริบทที่หลากหลายของผู้ใช้งานในแต่ละชั้น ห้องโถงและพื้นที่อเนกประสงค์เปิดโล่งให้กับพื้นที่สาธารณะของแต่ละแผนก เป็นสถานที่ที่ทำให้ผู้ใช้สามารถแลกเปลี่ยนความคิดสร้างสรรค์กันภายในอาคารเกิดเป็นโถงที่มีทางเดินโดยรอบ การวางตำแหน่งห้องภายในอาคารเปิดไปยังเส้นทางการสัญจรโดยรอบ ทำให้เกิดความรู้สึกเชื่อมโยงกันระหว่างส่วนต่างๆ การจัดวางองค์ประกอบภายในอาคารแบบนี้ ช่วยทำให้เกิดความยืดหยุ่นในการใช้งานระยะยาว สามารถปรับเปลี่ยนให้เข้ากับกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นภายในโรงเรียนได้

ภาพที่ 3.77 Model

ผนังของอาคารออกแบบให้เป็นผนัง 2 ชั้น โดยผนังชั้นในเป็นผนังกระจก ส่วนผนังชั้นนอกถูกออกแบบให้เป็นผนังโลหะสีชาวดูเป็นลวดลาย บางส่วนของแผงโลหะสามารถเปิด-เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปิด และเคลื่อนย้ายได้ เกิดความหลากหลายในการปรับเปลี่ยนการใช้งานไปตามพื้นที่ภายในได้อย่างเหมาะสม การใช้แผงโลหะสำเร็จรูปจากโรงงาน ที่สามารถติดตั้งและปรับเปลี่ยนได้ง่าย เป็นการแสดงออกถึงนวัตกรรมการออกแบบที่ช่วยสร้างลักษณะโดดเด่นให้กับ โรงเรียนแพะชันและศิลปะแห่งนี้

ส่วนโถงของอาคารได้รับแสงสว่างจากหลังคาและแนวหน้าต่างทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตกของอาคาร ซึ่งหน้าต่างและหลังคา skylight จะทำหน้าที่ระบายอากาศและระบายความร้อนในช่วงเวลากลางวัน แผงโลหะจะทำหน้าที่คล้ายแผงบังแดดก่อนถึงผนังกระจกของอาคารห้องเรียน ซึ่งการใช้ผนัง 2 ชั้นนี้จะทำให้เกิดการระบายอากาศได้ดี ลดการสะสมพลังงานความร้อน โดยที่ห้องเรียน และห้องต่างๆภายในอาคารยังคงได้รับแสงสว่างที่เพียงพอ

Ground Floor

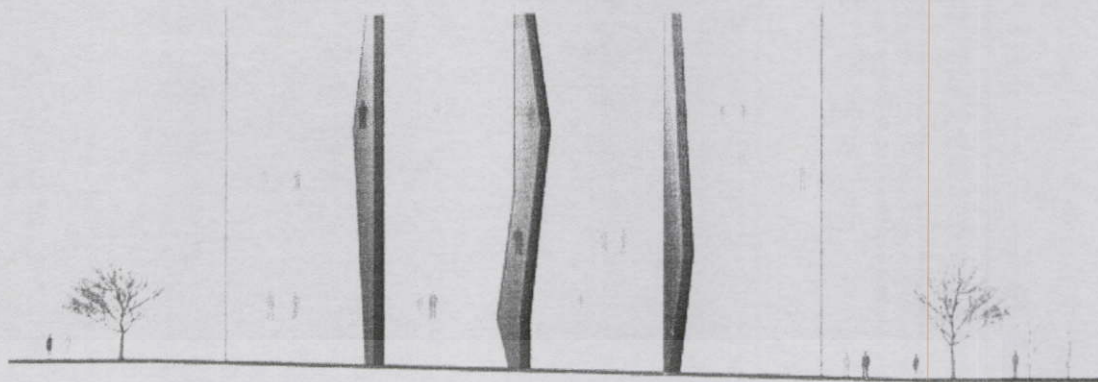
ภาพที่ 3.78 Ground Floor Plan

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

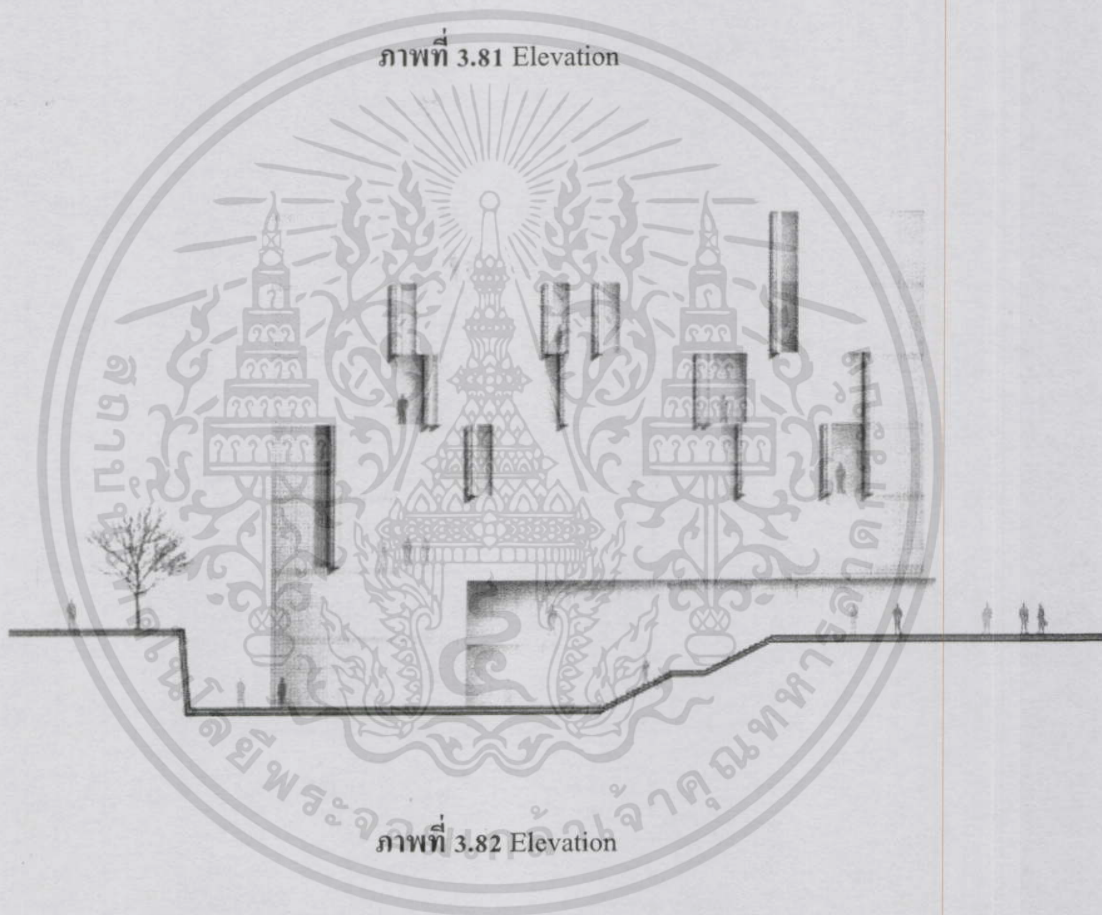

ภาพที่ 3.80 Administration Floor Plan

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

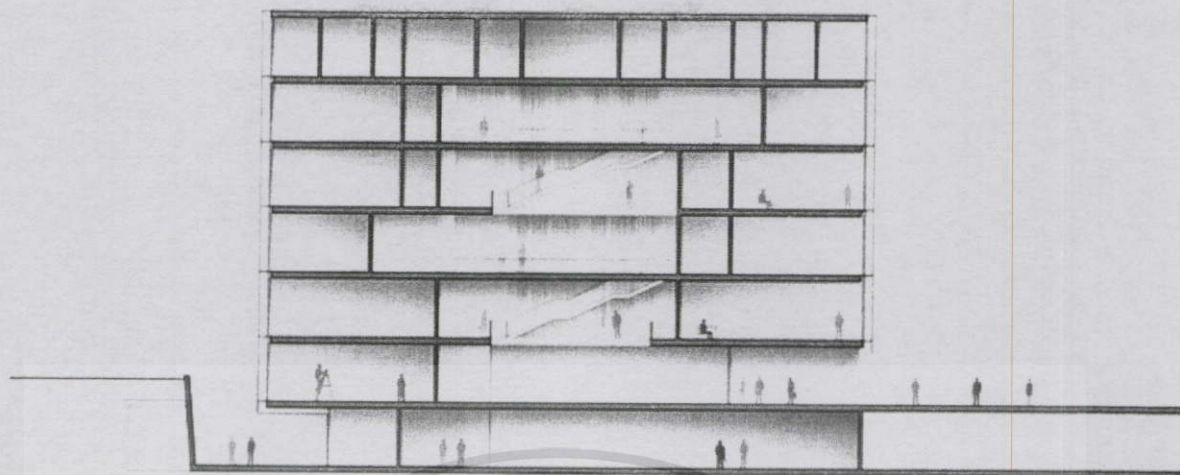

ภาพที่ 3.81 Elevation

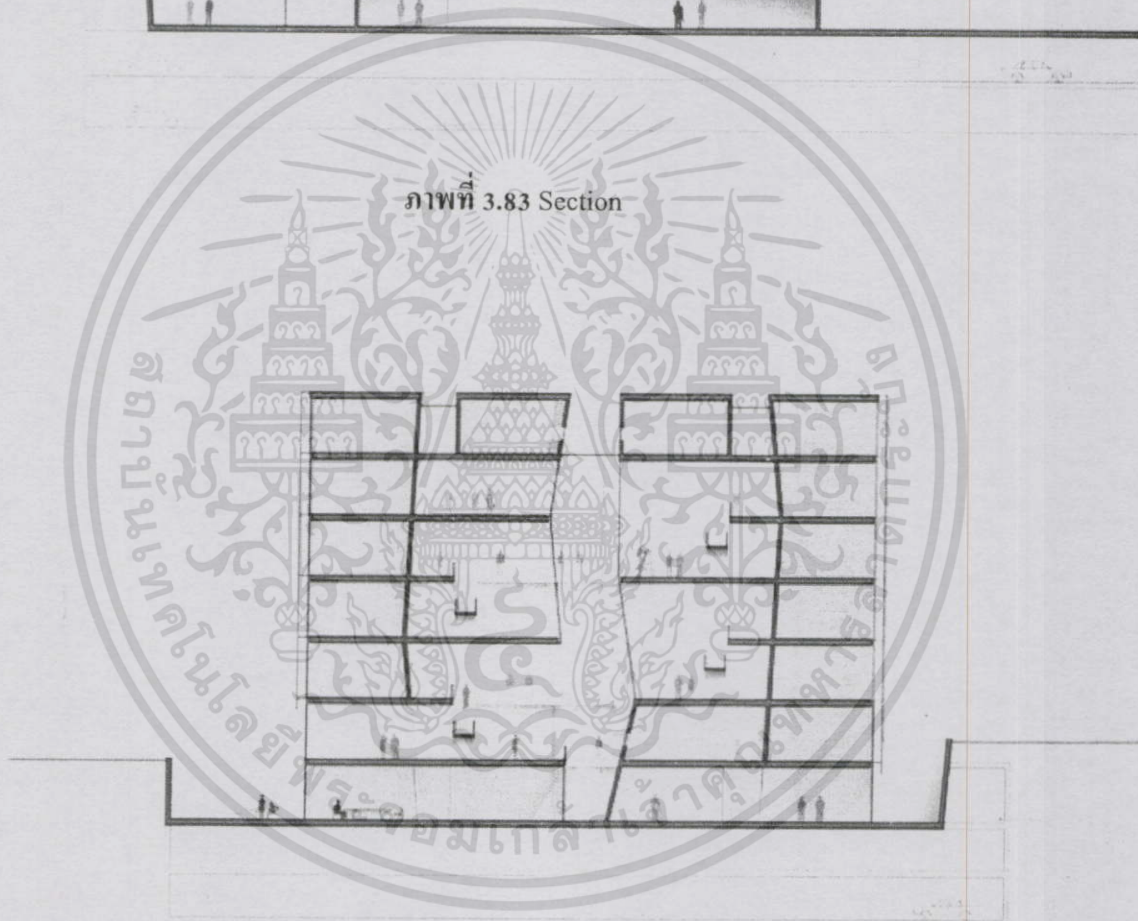

ภาพที่ 3.82 Elevation

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

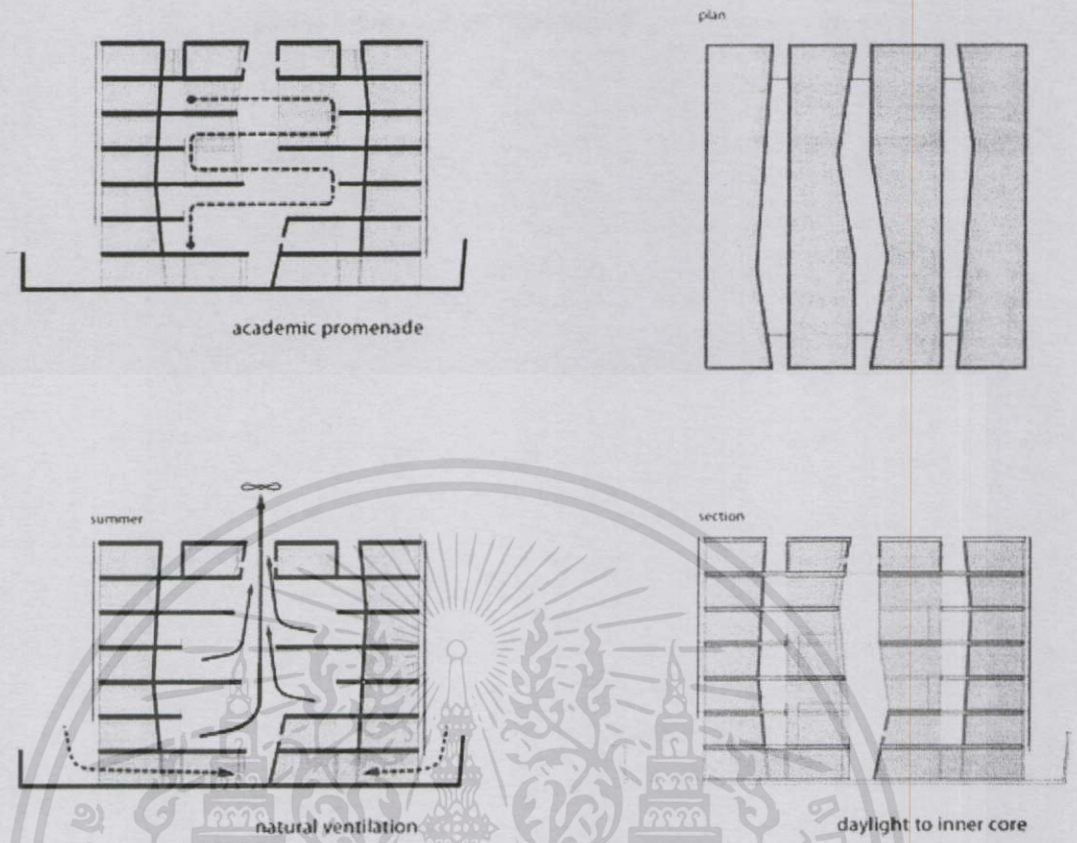

ภาพที่ 3.83 Section

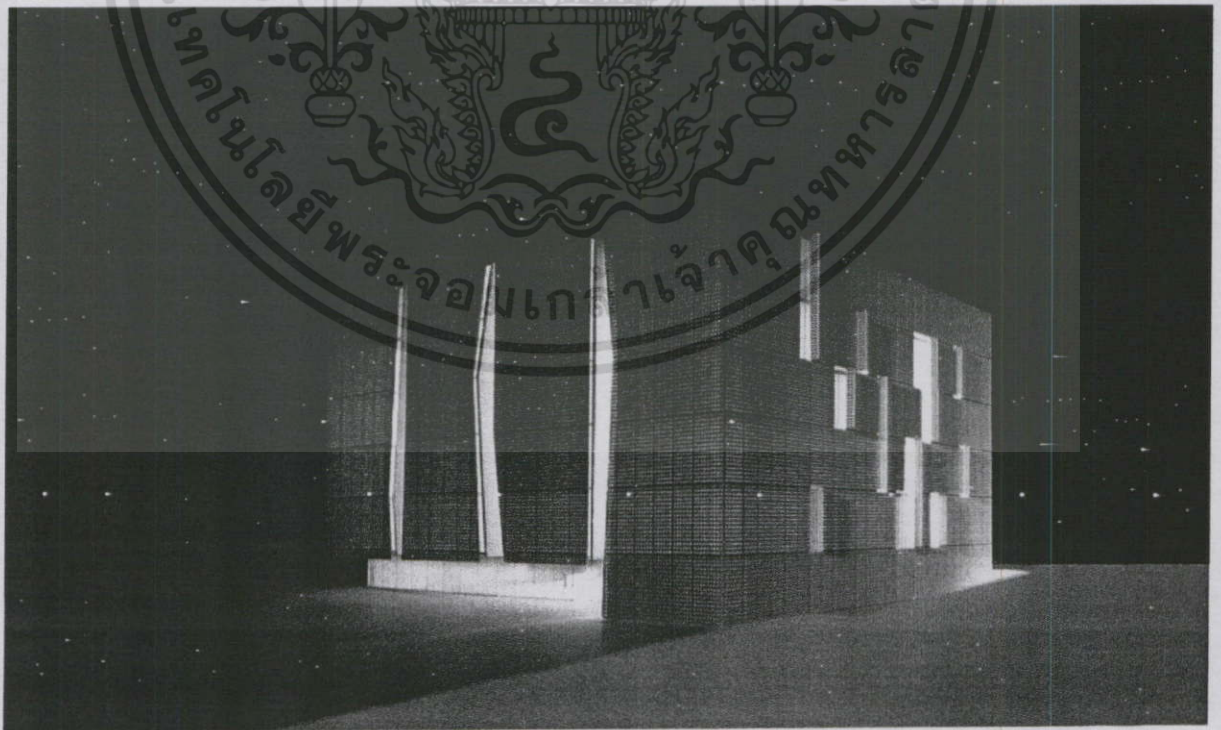

ภาพที่ 3.84 Section

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

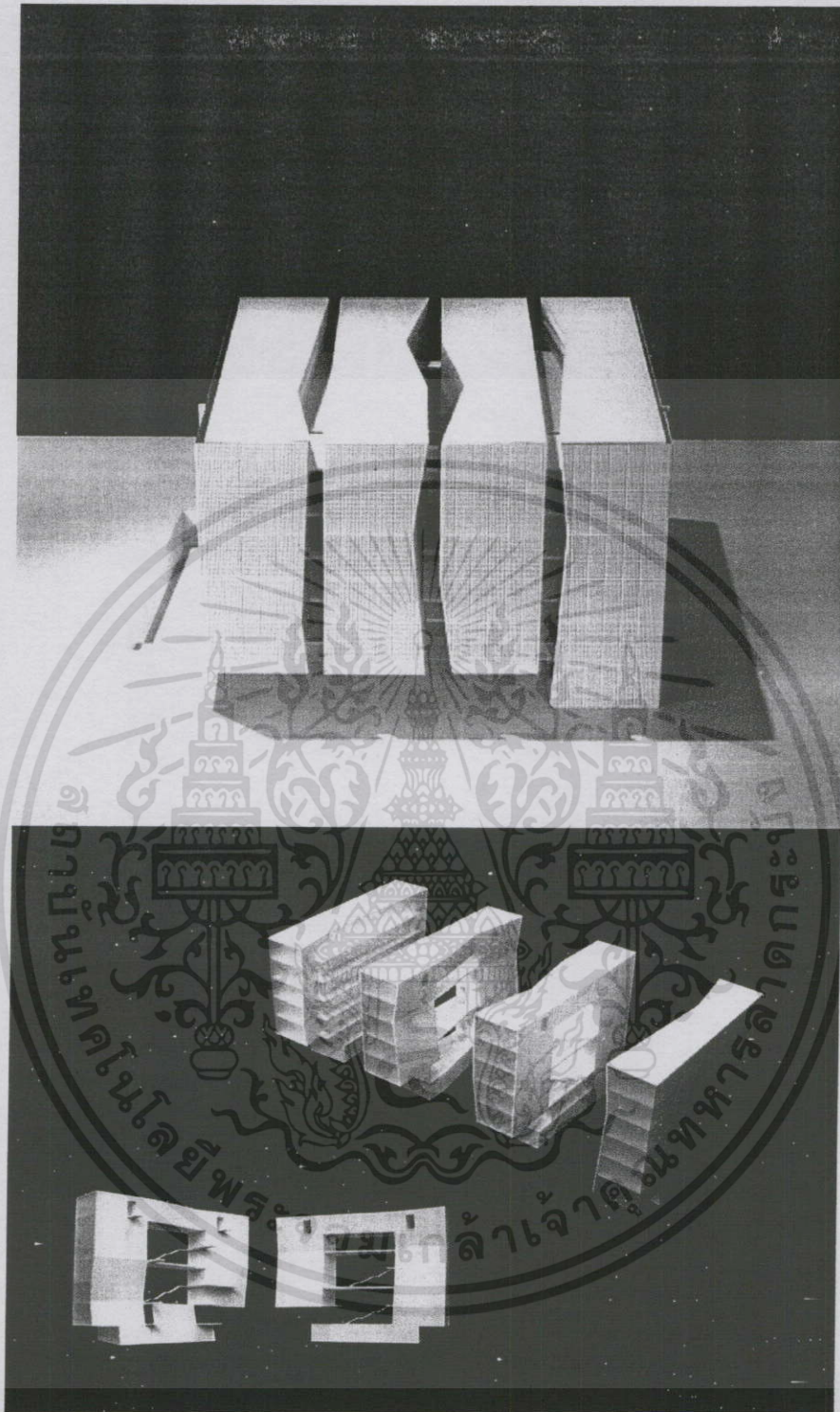

ภาพที่ 3.85 Diagrams

ภาพที่ 3.86 Physical Model

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.87 Physical Model

ที่มา : <http://www.archdaily.com/145985/fashion-art-graduate-school-in-tel-aviv-chyutin-architects/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผู้ใช้โครงการ

จุดประสงค์ในการศึกษาผู้ใช้โครงการ เพื่อให้เข้าใจถึงพฤติกรรมของกลุ่มผู้ใช้อาคารที่มีจุดประสงค์ในการใช้อาคารแตกต่างกันไป เพราะลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แตกต่างกันนี้จะเป็นปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวกำหนดองค์ประกอบของอาคารและสามารถออกแบบอาคารเพื่อตอบสนองการใช้งานของผู้ใช้ได้เป็นอย่างดี ตลอดจนการคาดคะเนจำนวนผู้ใช้โครงการในส่วนกิจกรรมต่างๆ จะเป็นตัวกำหนดขนาดของโครงการเพื่อรองรับจำนวนผู้ใช้ได้อย่างเหมาะสม

- 4.1 การกำหนดประเภทผู้ใช้โครงการ
- 4.2 การกำหนดอัตราบุคคลากรภายในโครงการ
- 4.3 การศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ

4.1 การกำหนดประเภทผู้ใช้โครงการ

การกำหนดประเภทของผู้ใช้บริการ ในโครงการนั้น ได้มาจากการศึกษาและวิเคราะห์อาคารกรณีศึกษาที่มีลักษณะโครงการใกล้เคียงกันซึ่งสามารถแบ่งประเภทของผู้ใช้โครงการได้เป็น 2 ประเภท คือ ผู้ใช้บริการและผู้ให้บริการ

4.1.1 ผู้ใช้บริการ

แบ่งตามพฤติกรรมของผู้ใช้งานได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

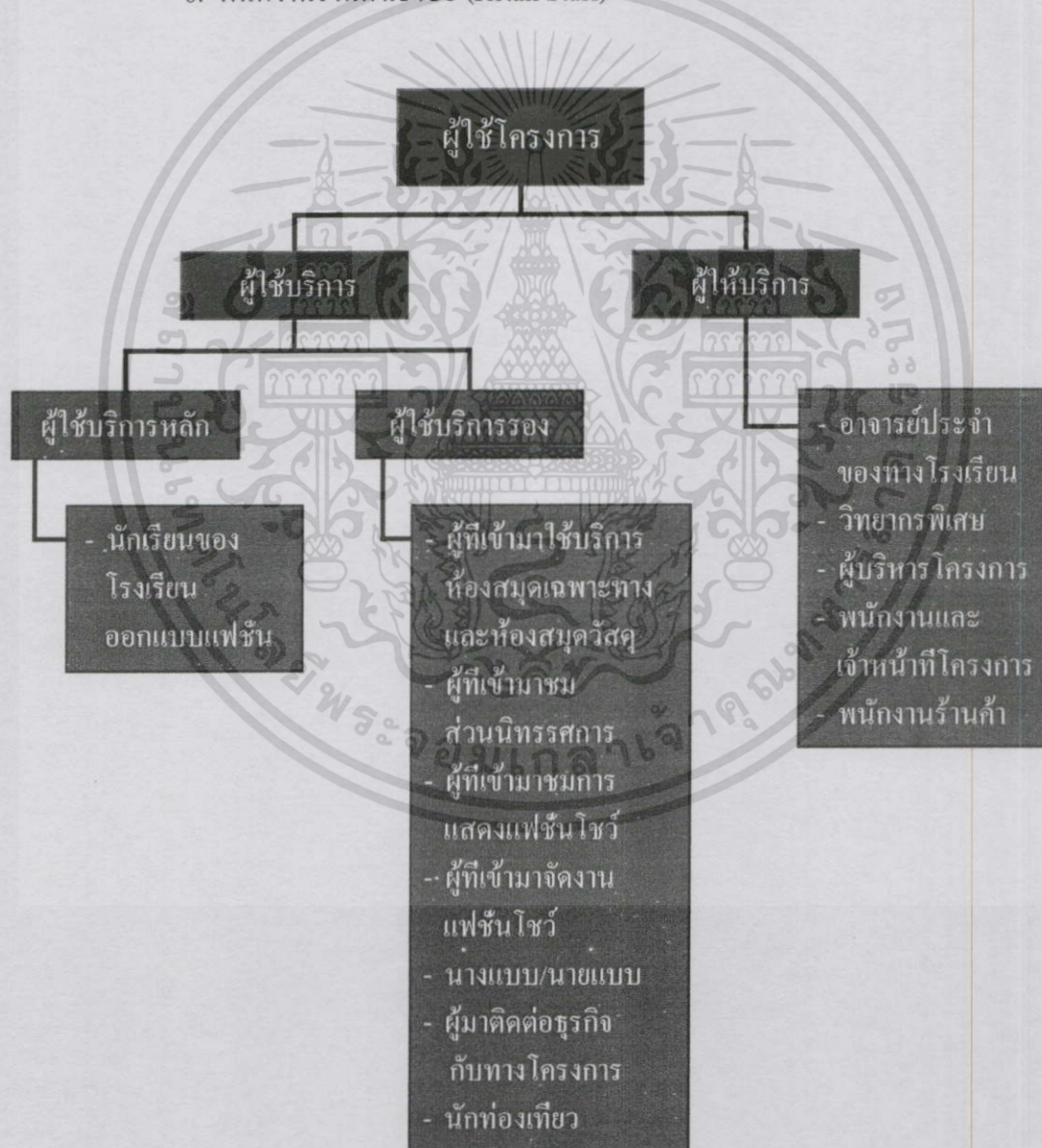
1. ผู้ใช้บริการหลัก (Main User) คือ บุคคลทั่วไปที่เข้าใช้บริการเป็นประจำ ได้แก่
 - นักเรียน (Students) ของโรงเรียนออกแบบแฟชั่น
2. ผู้ใช้บริการรอง (Sub User) คือ ผู้ที่เข้ามาใช้บริการในโครงการชั่วคราว หรือเป็นครั้งคราวเท่านั้น โดยจะหมุนเวียนเปลี่ยนไปในแต่ละวัน ได้แก่
 - บุคคลทั่วไปที่มีความสนใจด้านแฟชั่น ในการใช้บริการของห้องสมุดเฉพาะทาง และห้องสมุดวัสดุ (Materials Room)
 - บุคคลทั่วไปที่มีความสนใจด้านแฟชั่น ในการเข้าชมนิทรรศการ รวมไปถึงการชมการแสดงแฟชั่นโชว์
 - ผู้ที่เข้ามาจัดงานแฟชั่นโชว์
 - นางแบบ/นายแบบ
 - ผู้มาติดต่อธุรกิจกับทางโครงการ (Contact Office)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ผู้ที่เกี่ยวข้องต่างๆ หรือบุคคลที่เข้ามาจัดงาน ประเภทอื่น
- นักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศที่มาเป็นหมู่คณะ

4.1.2 ผู้ให้บริการ ได้แก่

1. อาจารย์(Teachers) ส่วน โรงเรียนออกแบบแฟชั่น
2. ผู้เชี่ยวชาญหรือวิทยากรพิเศษของทางโรงเรียนออกแบบแฟชั่น
3. ส่วนบริหารของโครงการ ที่ทำหน้าที่บริหารงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย
4. พนักงานและเจ้าหน้าที่ส่วนสำนักงาน(Staff) ปฏิบัติงานภายในโครงการ
5. เจ้าหน้าที่ส่วนบริการ เช่น เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย, แม่บ้าน
6. พนักงานร้านค้าเช่าซื้อ (Retail Staff)

ภาพที่ 4.1 : แผนผังแสดงความสัมพันธ์ของการแบ่งประเภทผู้ใช้งาน

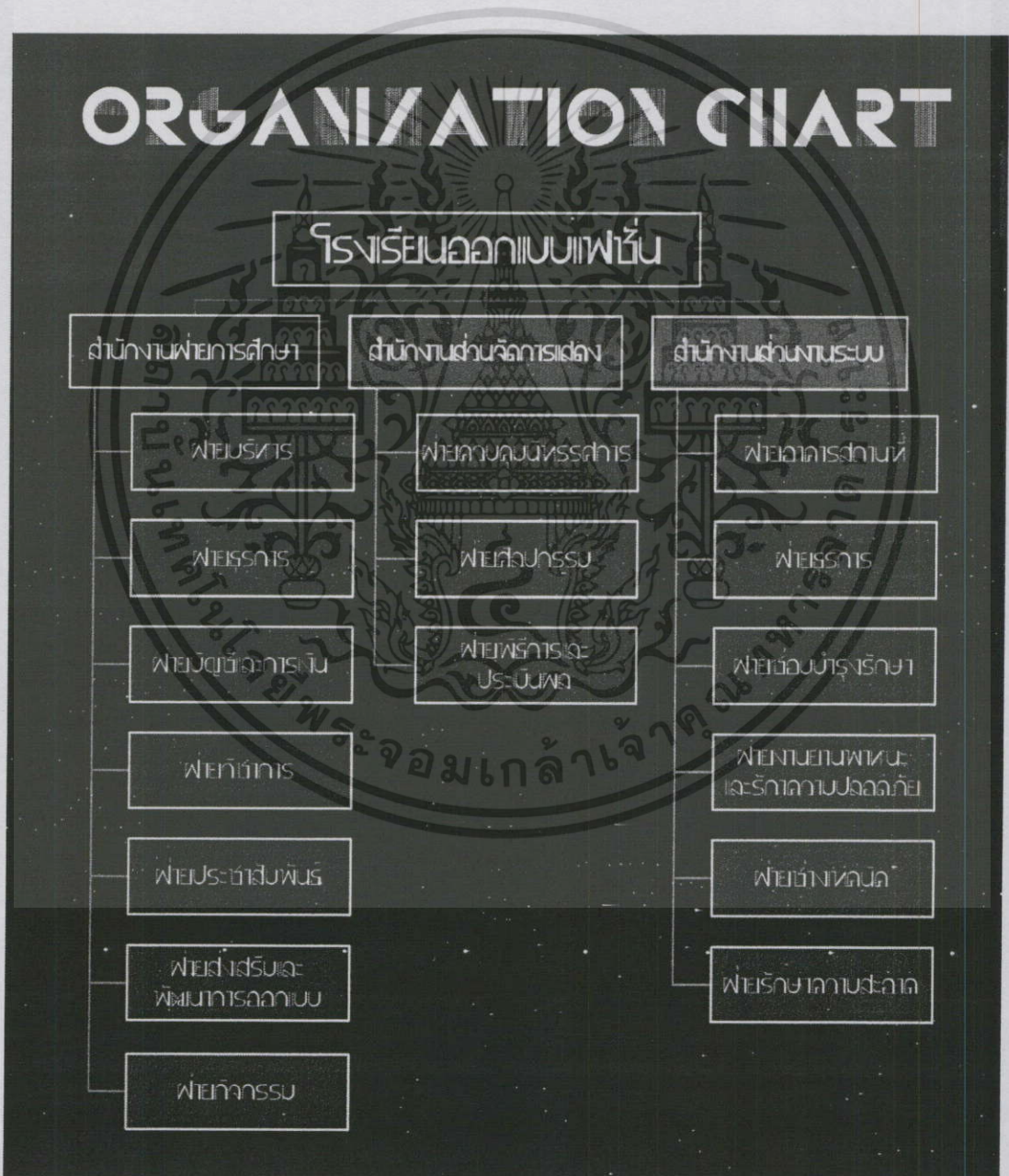
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การกำหนดอัตราบุคลากรภายในโครงการ

4.2.1 ผู้ให้บริการ

ในการจัดสรรแบ่งส่วนงานของโครงการสามารถจัดแบ่งกลุ่มบุคลากรและเจ้าหน้าที่ภายในโครงการออกเป็น 3 ส่วนหลัก ดังนี้

- 4.2.1.1 โรงเรียนออกแบบแฟชั่น (Fashion Design School)
- 4.2.1.2 ส่วนจัดแสดงงาน (Exhibition Hall)
- 4.2.1.3 ส่วนบริการ (Service)

ภาพที่ 4.2 : แผนผังแสดงเครือข่ายส่วนบริหารของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.1.1 โรงเรียนออกแบบแฟชั่น

ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภทอาชีวศึกษาและประเภทศิลปศึกษา หลักสูตรของโรงเรียน พ.ศ. 2546 ได้กำหนดจำนวน ครูต่อนักเรียน ไว้ดังนี้

1. ห้องเรียนภาคทฤษฎี จะต้องจัดให้มีครู 1 คน ต่อนักเรียนไม่เกิน 40 คน
2. ห้องเรียนภาคปฏิบัติ ต้องจัดให้มีครู 1 คน ต่อนักเรียนไม่เกิน 20 คน

โดยโครงการนี้ได้กำหนดจำนวนนักเรียนของทางโรงเรียนออกแบบแฟชั่นไว้ 200 คน สำหรับหลักสูตรระยะยาว และนักเรียนในหลักสูตรระยะสั้นไม่เกิน 20 คน ต่อ 1 หลักสูตร จึงสามารถกำหนดอัตราบุคลากรได้ ดังนี้

ส่วนการศึกษา

(1) อาจารย์และนักวิชาการ

- อาจารย์ ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ
ทำหน้าที่ให้การศึกษ อบรมวิชาต่างๆ 10 อัตรา

- วิทยากรพิเศษ
ทำหน้าที่ให้การศึกษ อบรมวิชาต่างๆ

(2) เจ้าหน้าที่ทั่วไป

- เจ้าหน้าที่แผนกเอกสาร
จัดทำเอกสารประกอบการเรียนการสอน 2 อัตรา

ส่วนห้องสมุด

- บรรณารักษ์ ควบคุมดูแลความเรียบร้อยในห้องสมุด 2 อัตรา

- เจ้าหน้าที่ห้องสมุด ควบคุมดูแลความเรียบร้อยในห้องสมุด 4 อัตรา

- เจ้าหน้าที่ฝ่ายมัลติมีเดีย 1 อัตรา

- เจ้าหน้าที่ฝ่ายซ่อมบำรุง 1 อัตรา

- เจ้าหน้าที่สำเนาเอกสาร 1 อัตรา

ส่วนประชุม สัมมนา

- เจ้าหน้าที่ฝ่ายโสตฯ ควบคุมเกี่ยวกับอุปกรณ์ประจำห้องประชุม และห้องสัมมนาต่างๆ 2 อัตรา

- เจ้าหน้าที่ควบคุมระบบแสงและเครื่องเสียง 2 อัตรา

สำนักงานบริหาร โครงการส่วน โรงเรียน

(1) ฝ่ายบริหาร

- ผู้อำนวยการ ทำงานบริหารโครงการให้เป็นไปตามนโยบาย

รับผิดชอบในส่วนงานบริหารทั้งหมด 1 อัตรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- รองผู้อำนวยการ ทำหน้าที่บริหารและประสานงานระหว่างฝ่ายต่างๆ ให้เป็นไปตามนโยบาย 1 อัตรา
- เลขานุการ ทำหน้าที่รวบรวมและจัดการสถิติผลงาน จัดทำรายงานการประชุม 1 อัตรา

(2) ฝ่ายธุรการ

- หัวหน้าฝ่ายธุรการ 1 อัตรา
- เลขานุการ 1 อัตรา
- พนักงานฝ่ายธุรการ 5 อัตรา

(3) ฝ่ายบัญชีและการเงิน

- เจ้าหน้าที่ฝ่ายบัญชีและการเงิน 3 อัตรา

(4) ฝ่ายวิชาการ

- เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ 3 อัตรา

(5) ฝ่ายประชาสัมพันธ์

- หัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์ 1 อัตรา
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลและประชาสัมพันธ์ส่วนการศึกษาของโรงเรียน 2 อัตรา
- เจ้าหน้าที่ค่านันทนศิลป์ ดูแลงานสื่อประชาสัมพันธ์ 1 อัตรา

(6) ฝ่ายส่งเสริมและพัฒนาการออกแบบ

- หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมและพัฒนาการออกแบบ 1 อัตรา
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายส่งเสริมและพัฒนาการออกแบบ 2 อัตรา
- เจ้าหน้าที่ประสานงาน 2 อัตรา

(7) ฝ่ายกิจกรรม

- หัวหน้าฝ่ายกิจกรรม ควบคุมดูแลงานกิจกรรมพื้นฐานของโรงเรียน ได้แก่ งาน Campus Tour, Open House, Exhibition, Sport Day, Bye' Nior 1 อัตรา
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจกรรม 3 อัตรา

สรุปอัตรากำลังของบุคลากรในส่วนโรงเรียนออกแบบแฟชั่น 54 อัตรา

4.2.1.2 ส่วนจัดแสดงงาน

สำนักงานบริหาร โครงการส่วนจัดแสดงงาน

(1) ฝ่ายควบคุมนิทรรศการ

- ผู้อำนวยการฝ่ายควบคุมนิทรรศการ ควบคุมดูแลในส่วนจัดแสดงงานให้เป็นระบบ 1 อัตรา
- รองผู้อำนวยการฝ่าย (ผู้จัดการ) ประสานงานดำเนินการจัดการต่างๆ 1 อัตรา
- เลขานุการ ทำหน้าที่จัดทำรายงานการประชุม 1 อัตรา
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจกรรม ดูแลกิจกรรมต่างๆของโครงการในส่วนนิทรรศการถาวร/ชั่วคราวและการแสดงแพชั่นโชว์ 3 อัตรา

(2) ฝ่ายศิลปกรรม

- หัวหน้าฝ่ายศิลปกรรม ทำหน้าที่ควบคุมการทำงาน 1 อัตรา
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายออกแบบ ออกแบบส่วนป้ายนิทรรศการต่างๆ รวมถึงฉากและเวทีการแสดง 2 อัตรา
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายศิลป์ ดูแลและจัดทำป้ายนิทรรศการต่างๆ รวมถึงฉากและเวทีการแสดง 2 อัตรา

(3) ฝ่ายพิธีการและประเมินผล

- หัวหน้าฝ่ายกำกับเวที ทำหน้าที่ควบคุมการทำงาน 1 อัตรา
- เจ้าหน้าที่กำกับเวที ควบคุมการแสดงบนเวที 2 อัตรา
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายประเมินผล ทำหน้าที่รวบรวมสถิติที่เกี่ยวข้องในส่วนจัดแสดงงาน และสรุปผลรายงาน 2 อัตรา

สรุปอัตรากำลังของบุคลากรในส่วนจัดแสดงงาน 16 อัตรา

4.2.1.3 ส่วนบริการโครงการ (Service)

ฝ่ายบริการนักเรียน

(1) โรงอาหาร

- หัวหน้าโภชนาการ 1 อัตรา
- ผู้ช่วยหัวหน้าโภชนาการ 1 อัตรา
- พนักงานโภชนาการ 2 อัตรา

(2) ร้านอุปกรณ์และเครื่องมือการเรียนออกแบบแพชั่น

- พนักงานประจำร้านฯ 2 อัตรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(3) ห้องพยาบาล

- เจ้าหน้าที่พยาบาล ปฐมพยาบาลและดูแลผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ เบื้องต้น 1 อัตรา

(4) ร้านค้าให้เช่า

- พนักงานร้านค้า 1 คน/ร้าน มี 10 ร้าน มีพนักงาน 10 อัตรา

(5) ห้องทำพิธีทางศาสนา

- ผู้ดูแลห้องทำพิธีทางศาสนา 1 อัตรา

ฝ่ายงานอาคารสถานที่

- หัวหน้าฝ่ายอาคารสถานที่ ทำหน้าที่ควบคุมการทำงาน 1 อัตรา
- ผู้ช่วยฝ่ายอาคารสถานที่ ทำงานดูแลฝ่ายกรตลาด ดูแลกิจกรรมต่างๆ ประสานงานติดต่อกับหน่วยงานภายนอก 1 อัตรา
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายอาคารสถานที่ ดำเนินการต่างๆในส่วนของอาคารสถานที่ 4 อัตรา
- เจ้าหน้าที่งานธุรการ ดูแลงานธุรกรรมของฝ่าย 3 อัตรา
- เจ้าหน้าที่งานซ่อมบำรุงรักษา ควบคุมดูแลความสมบูรณ์และซ่อมบำรุงส่วนต่างๆภายในอาคาร 4 อัตรา
- เจ้าหน้าที่งานไฟฟ้าและปรับอากาศ ควบคุมดูแลงานไฟฟ้าและปรับอากาศทั้งโครงการ 2 อัตรา
- เจ้าหน้าที่งานประปาและสิ่งแวดล้อม ควบคุมดูแลงานประปาและสิ่งแวดล้อมทั้งโครงการ 2 อัตรา
- เจ้าหน้าที่งานยานพาหนะ และเจ้าหน้าที่งานรักษาความปลอดภัย 6 อัตรา
- เจ้าหน้าที่งานรักษาความสะอาด ทั้งโครงการ 10 อัตรา
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายช่างเทคนิค เป็นผู้ช่วยควบคุมแสง สี เสียงบนเวทีการแสดง 3 อัตรา

สรุปอัตรากำลังของบุคลากรในส่วนบริการโครงการ 54 อัตรา

รวม ผู้ให้บริการ = 124 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 ผู้ใช้บริการ

การคาดคะเนผู้เข้ามาใช้บริการในโครงการในหนึ่งวัน ศึกษาและวิเคราะห์จากอาคารกรณีศึกษาที่มีลักษณะโครงการใกล้เคียงกัน ได้ดังนี้

4.2.2.1 ผู้ใช้บริการปกติ

คือ บุคคลทั่วไปที่แวะเวียนเข้ามาใช้บริการของทางโรงเรียน โดยอ้างอิงข้อมูลสถิติผู้ใช้โครงการศูนย์สร้างสรรค์ความรู้แฟชั่น(FKCC) และโครงการหอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร ได้ข้อมูลดังนี้

- นักเรียน นักศึกษาของโรงเรียนออกแบบแฟชั่น(Student) 200 คน/วัน

4.2.2.2 ผู้เข้ามาใช้บริการชั่วคราว

คือ บุคคลที่เข้ามาเช่าพื้นที่จัดงานนิทรรศการต่างๆเก็บข้อมูลสถิติผู้ใช้จากจากการเก็บข้อมูลจากงานจัดแสดงแฟชั่น โชว์ Contemporary Fashion Contest 2011 ได้ข้อมูลดังนี้

- บุคคลทั่วไปที่มีความสนใจด้านแฟชั่น ในการใช้บริการของห้องสมุดเฉพาะทาง และห้องสมุดวัสดุ (Materials Room) 80-100 คน/วัน
- บุคคลทั่วไปที่เข้าชมนิทรรศการ 200 คน/วัน
- ผู้ที่เข้ามาชมการแสดงแฟชั่น โชว์ 100-300 คน/ครั้ง (แล้วแต่รูปแบบของการจัดแสดงแฟชั่น โชว์)
- นางแบบ/นายแบบ 20 คน/ครั้ง
- ผู้มาติดต่อธุรกิจกับทางโครงการ (Contact Office) 15 คน/วัน
- นักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศที่มาเป็นหมู่คณะ 20คน/หมู่คณะ/วัน
- กรณีที่มีการจัดประชุมสัมมนาต่างๆ (Work Shop) 100 คน/วัน

รวม ผู้ใช้บริการ = 955 คน

สรุป จำนวนผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการที่คาดการณ์ว่าจะเข้ามาในโครงการ
ในกรณีมากที่สุด คือ $124+955 = 1,079$ คน ต่อวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 การศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ

4.3.1 ผู้ใช้บริการ

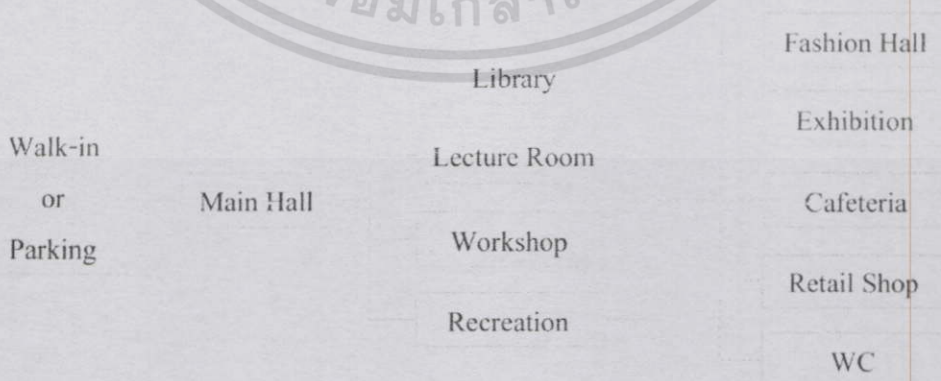
ผู้ที่เข้ามาใช้บริการต่างๆในโครงการสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ใช้บริการหลัก(Main User) และผู้ให้บริการรอง(Sub User)

4.3.1.1 ผู้ใช้บริการหลัก (Main User)

คือ กลุ่มเป้าหมายหลักที่มาใช้บริการในส่วนของโรงเรียนออกแบบแฟชั่น ได้แก่

นักเรียนของโรงเรียน ซึ่งจะมีนักเรียนประจำในหลักสูตรระยะยาว เรียนทุกวันจันทร์-ศุกร์ โดยจะเข้าเรียนเวลา 10.00 - 13.00 น. พักเที่ยงแล้วเรียนต่อช่วงบ่ายเวลา 14.00 - 17.00 น. และนักเรียนของหลักสูตรระยะสั้นสามารถเลือกเรียนในวันเสาร์-อาทิตย์ หรือในช่วงปิดภาคเรียนได้ โดยแบ่งเป็นช่วงเวลาเรียนเป็นภาคเช้าเวลา 10.00 - 13.00 และภาคบ่ายเวลา 14.00 - 17.00 น.

- เข้าโครงการจากทางเข้าหลัก สามารถมาได้โดยทางท่า รถเมล์ รถไฟฟ้าBTS และรถยนต์ส่วนตัว ไปที่โถงหลักของโครงการ เพื่อเชื่อมต่อไปในส่วนการศึกษา อาจไปห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุดหรือส่วนพักผ่อน เมื่อถึงเวลาพักกลางวัน จึงออกไปรับประทานอาหาร จากนั้นก็กลับมาเรียนต่อจนถึงเวลาเลิกเรียนแล้วจึงกลับ นอกจากนี้อาจจะเข้าใช้บริการในส่วนอื่นของโครงการอีกด้วย เช่น ส่วนการแสดงแฟชั่นโชว์ ส่วนนิทรรศการ ร้านค้าอุปกรณ์การเรียน เป็นต้น

ภาพที่ 4.3 แสดงพฤติกรรมของนักเรียน โรงเรียนออกแบบแฟชั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.1 ผู้ใช้บริการรอง (Sub User)

คือ ผู้ที่เข้ามาใช้โครงการชั่วคราวในส่วนสาธารณะ ได้แก่ เข้าชม นิทรรศการ ชมการแสดงแฟชั่นโชว์ สัมมนา หรือมาใช้บริการห้องสมุด องค์ประกอบเหล่านี้เป็นสิ่งที่ให้ความรู้ ความเพลิดเพลิน และเป็นสถานที่พักผ่อน หย่อนใจให้กับนักเรียน คนทำงาน ผู้ประกอบกิจการ นักท่องเที่ยว ประชาชนทั่วไปหรือกลุ่มคณะที่สนใจทางด้านแฟชั่น รวมไปถึงนักเรียนที่สนใจมาสอบถามข้อมูลด้านการศึกษา หรือผู้ที่เข้ามาติดต่อธุระในส่วนบริหารของโครงการ ได้แก่

1. ผู้ที่เข้ามาใช้บริการห้องสมุด / ผู้ที่เข้ามาชมนิทรรศการ / ผู้ที่สนใจทางด้านแฟชั่น / นักท่องเที่ยว

- เข้าโครงการจากทางเข้าหลัก ซึ่งสามารถมาได้โดยทางแท็กซี่ รถไฟฟ้า BTS รถไฟฟ้าแอร์พอร์ตเรลลิงก์ (Airport Rail Link) และรถยนต์ส่วนตัว ไปที่โถงหลักของโครงการ สอบถามประชาสัมพันธ์ ก่อนแยกย้ายกันไปแต่ละส่วนของโครงการ ได้แก่ ส่วนห้องสมุดเฉพาะทาง-ห้องสมุดวัสดุ จะเปิดทำการเร็วกว่า คือเวลา 08.30 - 20.00 น. เพื่อให้ นักเรียนสามารถมาศึกษา ค้นคว้าก่อนเข้าเรียนได้ และส่วนแสดงนิทรรศการ โดยเปิดทำการเวลา 10.00 - 21.00 น.

Library
Walk-in
or
Parking
Main Hall
Exhibition
Retail Shop
Restaurant

ภาพที่ 4.4 แสดงพฤติกรรมของผู้ใช้บริการทั่วไป

2. ผู้ชมการแสดงแฟชั่นโชว์

- เข้าโครงการจากทางเข้าหลัก ซึ่งสามารถมาได้โดยทางแท็กซี่ รถไฟฟ้า BTS รถไฟฟ้าแอร์พอร์ตเรลลิงก์ (Airport Rail Link) และรถยนต์ส่วนตัว ไปที่โถงทางเข้าหลัก ซึ่งเชื่อมต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในส่วนจัดแสดงแฟชั่นโชว์ เพื่อลงทะเบียน/ซื้อบัตร ก่อนเข้าชม
การแสดง

Walk-in		Register	
or	Main Hall	or	Fashion Hall
Parking		Ticket	

ภาพที่ 4.5 แสดงพฤติกรรมของผู้ชมการแสดงแฟชั่นโชว์

3. นางแบบ/นายแบบ (ผู้แสดงแบบ)

- นำอุปกรณ์ประกอบการ เช่น กระเป๋า สัมภาระเครื่องแต่งกาย เครื่องดนตรี ฯลฯ เข้ามาทางเข้าด้านหลังของอาคาร
- ผู้แสดงแบบเข้ายังห้องพักนักแสดง แต่งหน้า ทำผม โดยช่าง และนั่งพักผ่อนในห้องพักนักแสดง
- ผู้แสดงแบบเช็ควง และตรวจสอบความเรียบร้อยของตนเอง ทำการซ้อมใหญ่ในบริเวณการแสดงงาน
- ผู้แสดงแบบเข้าห้องแต่งตัว เตรียมพร้อมสำหรับการแสดง
- ระหว่างการแสดงแบบ มีการผลัดเปลี่ยนชุดในห้องแต่งตัว ซึ่งจะมี Back Stage คอยช่วยแต่งตัวและคุมคิวการแสดง ซึ่งต้องกระทำด้วยความรวดเร็วเพียงประมาณ 1-2 นาที ต่อการเปลี่ยนชุด 1 ชุด
- ผู้แสดงแบบกลับมารวมกันอีกที่ห้องพักนักแสดง เพื่อสรุปผลการแสดง และรอรับค่าจ้างก่อนเดินทางกลับ

		Dressing Rm.
Parking	Backstage	Recreation Rm.
	Entrance	Fashion Hall

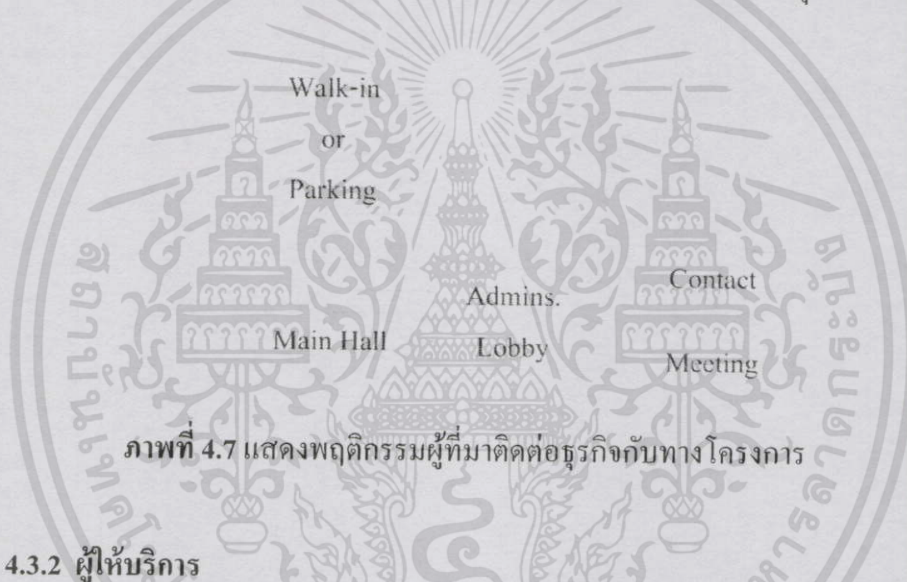
ภาพที่ 4.6 แสดงพฤติกรรมของนางแบบ/นายแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ผู้มาติดต่อธุรกิจกับทางโครงการ (Contact Office)

- ผู้ที่เข้ามาติดต่อในฝ่ายบริหารโครงการ สามารถเข้าได้ 2 ช่องทาง คือ บริเวณทางเข้าหลัก และทางเข้ารองที่สามารถเชื่อมต่อไปยังฝ่ายบริหารโครงการได้เลย เพื่อให้ไม่ปะปนกับผู้ที่เข้ามาใช้บริการในส่วนอื่น โดยเปิดให้เข้ามาติดต่อกับโครงการในส่วนสำนักงานได้ในเวลาทำการของวันทำการปกติระหว่างเวลา 9.00-17.00 น.

- สำหรับผู้ที่เข้ามาจัดงานแสดงแฟชั่นโชว์ให้เข้ามาติดต่อสำหรับการเตรียมงานและสถานที่ให้เสร็จเรียบร้อยก่อนการแสดงผลงานจริง 1 วัน การจัดงานแฟชั่นโชว์แต่ละครั้งกำหนดให้มีงานในช่วงเวลา 14.00 – 22.00 น. เพื่อให้สะดวกต่อการควบคุมและการบริการ

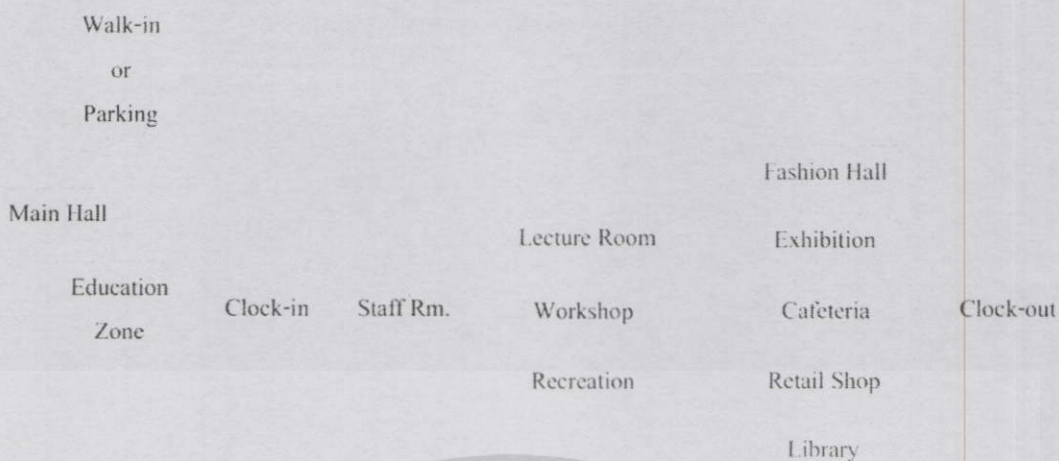

ภาพที่ 4.7 แสดงพฤติกรรมผู้ที่มาติดต่อธุรกิจกับทางโครงการ

4.3.2 ผู้ให้บริการ

1. อาจารย์ประจำโรงเรียนออกแบบแฟชั่น

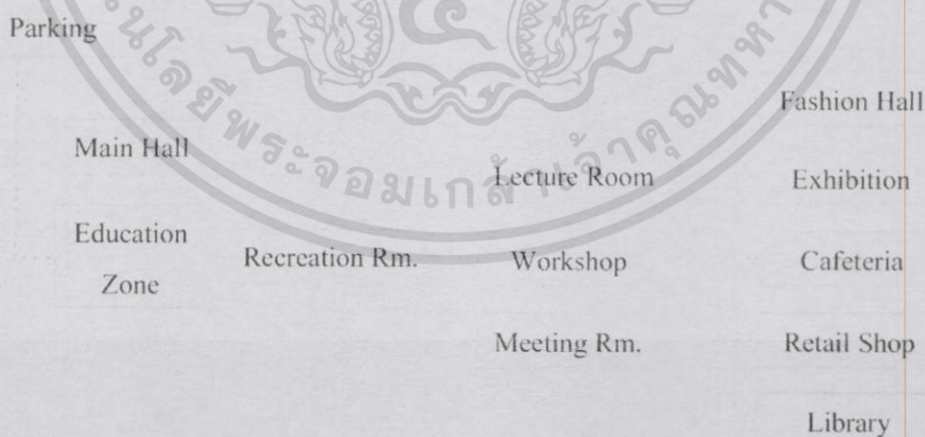
- เมื่อเดินทางมาถึงโรงเรียน เข้าสู่ส่วนการศึกษาจากทางเข้าหลักหรือทางเข้ารอง เช็ควิธีเข้าทำงานตั้งแต่ 9.00 น. เสร็จแล้วไปห้องพักอาจารย์เพื่อเก็บของหรือเตรียมการสอน หลังจากนั้นก็จะแยกย้ายไปทำงานต่างๆ ของตน เช่น เข้าสอนนักเรียน ทำงานอยู่ที่โต๊ะทำงาน หรือ อาจเข้าห้องสมุดทำการค้นคว้าข้อมูล เมื่อถึงเวลาพักก็จะออกไปรับประทานอาหารที่ตู้ศูนย์อาหาร ร้านอาหารทั่วไป จากนั้นก็กลับมาทำงานต่อจนเลิกงานเวลา 17.00 น.

ภาพที่ 4.8 แสดงพฤติกรรมของอาจารย์ประจำโรงเรียนนอกแบบแพชั่น

2. ผู้เชี่ยวชาญและวิทยากรพิเศษ

- ในส่วนผู้เชี่ยวชาญและวิทยากรพิเศษนี้จะไม่ใช่เจ้าหน้าที่ประจำของทางโรงเรียน แต่จะเชิญมาสอนเป็นกรณีพิเศษ ซึ่งอาจจะเป็นดีไซเนอร์หรือบุคคลพิเศษอื่นๆก็ได้ โดยเมื่อเดินทางมาถึงโรงเรียน จะเข้าทำการติดต่อกับส่วนต้อนรับของโครงการ จากนั้นจึงไปยังส่วนของห้องพักรับรอง เพื่อรอและเตรียมการสอนหรือการประชุม นอกจากนี้อาจจะเข้าใช้บริการในส่วนอื่นของโครงการด้วย

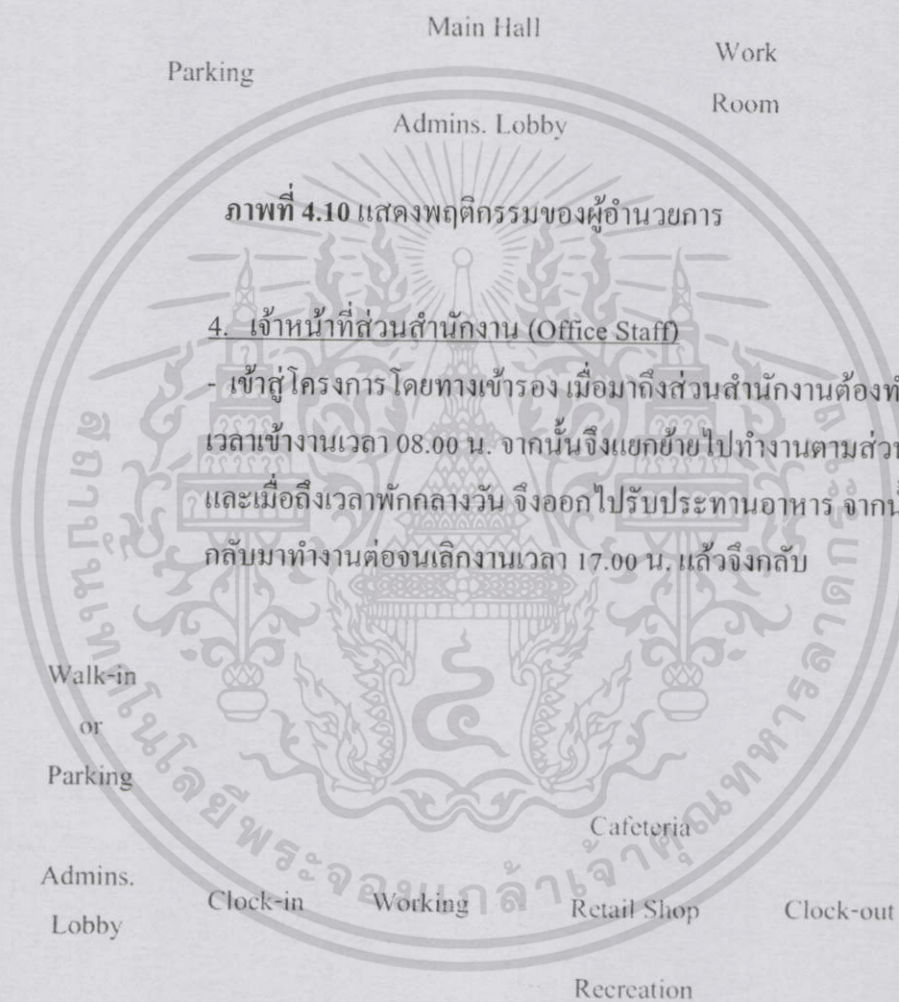

ภาพที่ 4.9 แสดงพฤติกรรมของผู้เชี่ยวชาญและวิทยากรพิเศษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ผู้อำนวยการ

- เมื่อเดินทางมาถึงอาจเข้ามาดูความเรียบร้อยภายในโครงการ คุยเรื่องงานแล้วก็เข้าทำงาน หรือเข้ามาทางส่วนบริหารของโครงการ เพื่อทำงานในห้องทำงานผู้อำนวยการเลย เช่น เซ็นต์เอกสาร ดัดต่องานต่างๆ หรือเข้าประชุม นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมอื่น เช่น เป็นประธานพิธีงานต่างๆ, ร่วมชมการแสดงแฟชั่นโชว์ ฯลฯ

ภาพที่ 4.10 แสดงพฤติกรรมของผู้อำนวยการ

4. เจ้าหน้าที่ส่วนสำนักงาน (Office Staff)

- เข้าสู่โครงการ โดยทางเขารอง เมื่อมาถึงส่วนสำนักงานต้องทำการเช็คเวลาเข้างานเวลา 08.00 น. จากนั้นจึงแยกย้ายไปทำงานตามส่วนต่างๆ และเมื่อถึงเวลาพักกลางวัน จึงออกไปรับประทานอาหาร จากนั้นก็กลับมาทำงานต่อจนเลิกงานเวลา 17.00 น. แล้วจึงกลับ

ภาพที่ 4.11 แสดงพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ส่วนสำนักงาน

5. พนักงานร้านค้า เช่าซื้อ (Retail Staff)

- เข้าสู่โครงการ โดยทางเข้าส่วนบริการซึ่งจะอยู่ทางด้านหลัง จากนั้นก็จะไปที่ร้านค้าเช่าซื้อของแต่ละคน เพื่อทำงานในหน้าที่ของตน เช่น ขายของ ทำสต็อก ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Walk-in
or
Parking

Sub
Entrance Retail Shop Working Cafeteria

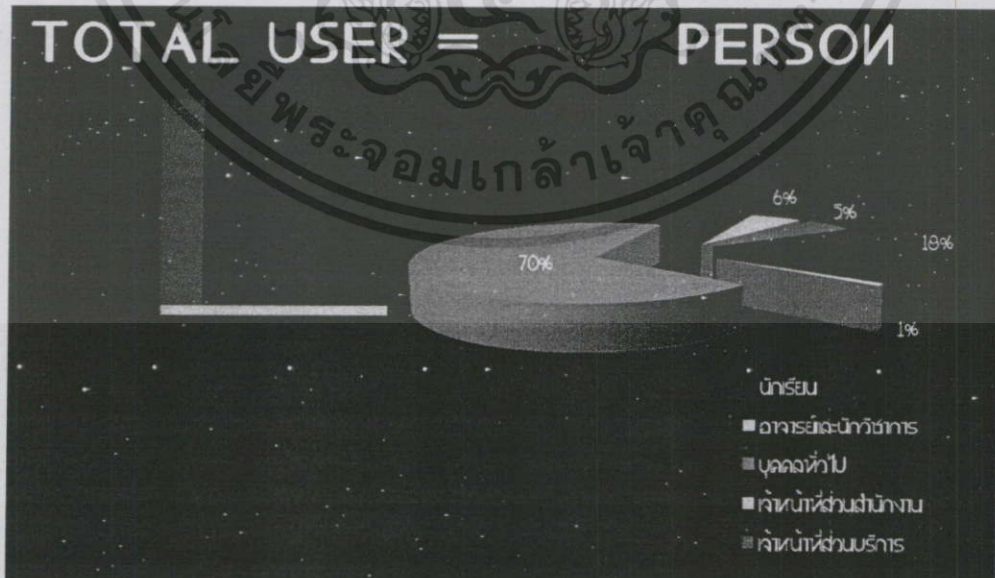
ภาพที่ 4.12 แสดงพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ส่วนสำนักงาน

6. พนักงานบริการ (Service Staff)

- เข้าผู้โครงการ โดยทางเข้าส่วนบริการซึ่งจะอยู่ทางด้านหลัง เช็คเข้างาน เวลา 08.00 น. แล้วจึงแยกย้ายเข้าทำงานตามหน้าที่ เช่น ส่วนรักษาความปลอดภัย ส่วนรักษาความสะอาด ฯลฯ เช็คเวลาเลิกงานเวลา 17.00 น.

ภาพที่ 4.13 แสดงพฤติกรรมของพนักงานบริการ

ภาพที่ 4.14 กราฟวงกลมแสดงสัดส่วนผู้ใช้โครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

การวิเคราะห์องค์ประกอบของโครงการ

โครงการสถาบันออกแบบแฟชั่น มีลักษณะและหน้าที่แตกต่างไปจากสถานศึกษา โดยทั่วไป เนื่องจากเป็นสถานศึกษาที่ให้การศึกษาด้านการออกแบบเฉพาะทาง ต้องตอบสนองความต้องการของนักออกแบบหรือผู้ที่มีความสนใจทางด้านแฟชั่น จึงได้รวบรวมองค์ประกอบที่เป็นความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องทางด้านแฟชั่นไว้ด้วยกัน เพื่อให้เป็นโรงเรียนออกแบบแฟชั่นที่ครบครันและสมบูรณ์แบบได้มาตรฐานสากล ซึ่งมีประเด็นที่จะศึกษา ดังนี้

- 5.1 การกำหนดองค์ประกอบของโครงการ
- 5.2 การศึกษารายละเอียดขององค์ประกอบโครงการ
- 5.3 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบโครงการ
- 5.4 สรุปพื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบโครงการ

5.1 การกำหนดองค์ประกอบของโครงการ

ในการกำหนดองค์ประกอบของอาคาร สามารถวิเคราะห์ได้จากข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ วัตถุประสงค์ของโครงการ และพฤติกรรมผู้ใช้โครงการ โดยทำการศึกษาจากอาคารประเภทเดียวกัน อ้างอิงจากอาคารตัวอย่าง ตัวอย่างวิทยานิพนธ์ และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้ คือ

(1) องค์ประกอบที่จำเป็นต้องมีในโครงการ เป็นองค์ประกอบที่เกิดจากการแบ่งส่วนงาน อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ และผู้ใช้บริการ ซึ่งมีความจำเป็นต้องมีภายในโครงการเป็นเบื้องต้น เช่น ส่วนบริการด้านการศึกษา ส่วนบริการห้องสมุดเฉพาะทาง และส่วนจัดแสดงผลงาน เป็นต้น

(2) องค์ประกอบที่มีขึ้นเพื่อเสริมให้โครงการมีความสมบูรณ์ เป็นส่วนที่เพิ่มขึ้นตามพฤติกรรม และกิจกรรมของผู้ใช้โครงการ เช่น ส่วนดำเนินงานบริหาร โถงทางเข้า ส่วนบริการต่างๆ และส่วนที่เป็นงานระบบของอาคาร เป็นต้น

5.1.1 การกำหนดองค์ประกอบจากวัตถุประสงค์ของโครงการ

สามารถกำหนดองค์ประกอบของโครงการ โดยพิจารณาตามหลักความต้องการ และจุดประสงค์ของโครงการ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 แสดงองค์ประกอบหลักที่ได้จากวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์	องค์ประกอบโครงการ	รายละเอียด
1. เพื่อให้บริการการศึกษา หลักสูตรทางการออกแบบ แฟชั่นที่ครบวงจรและได้ มาตรฐาน ให้ผู้เรียนชำนาญทั้ง ด้านการออกแบบ (Design) การผลิต (Mass Product) การตลาด (Marketing) และ การบริหาร(Management)	- ส่วนโรงเรียนออกแบบแฟชั่น	- โถงทางเข้า - ส่วนพักผ่อน - ส่วนประชาสัมพันธ์ - ห้องบรรยายทฤษฎี - ห้องปฏิบัติการต่างๆ - ห้องเก็บผลงานนักเรียน - ห้องเก็บอุปกรณ์ - ห้องพักอาจารย์ - ห้องประชุม - ห้องเตรียมอาหาร - ห้องน้ำ (ชาย-หญิง)
2. เพื่อพัฒนาบุคลากรไทยที่ สนใจด้านแฟชั่น ให้มี ประสิทธิภาพ สามารถปรับตัว ได้ทันกับแนวโน้มของแฟชั่น รองรับการแข่งขันกับ ต่างประเทศ	- ส่วนประชุม สัมมนา	- โถงทางเข้า - ส่วนพักผ่อน - ส่วนประชาสัมพันธ์ - ห้องประชุม สัมมนา - ห้องพักวิทยากร - ห้องเตรียมอาหาร - ห้องน้ำ (ชาย-หญิง)
3. เพื่อเป็นศูนย์กลางให้บริการ ข้อมูลเชิงลึก เน้นองค์ความรู้ ด้านแฟชั่น ทั้งข้อมูลข่าวสาร แนวโน้ม ความเคลื่อนไหวที่ เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึง ต้องอาศัยสถานที่ที่สามารถ รวบรวม สืบค้น และปรับปรุง ข้อมูลให้ทันสมัย และทันต่อ สถานการณ์อยู่เสมอ	- ส่วนบริการห้องสมุด เฉพาะทาง	- ส่วนรับฝากของ - บริเวณยืม-คืน หนังสือ - ห้องทำงานบรรณารักษ์ - ส่วนจัดวางหนังสือ - พื้นที่อ่านหนังสือ - Materials Room - Multipurpose Room - Internet Room - ห้องถ่ายเอกสาร - ห้องเก็บของ - ส่วนซ่อมบำรุงหนังสือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<p>4. เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ เป็นตัวเชื่อมโยงและประสานการแสดงผลออกทางความคิดของบุคคลต่างๆในวงการแฟชั่นหรือบุคคลที่สนใจทางด้านนี้ให้ได้สิ่งแปลกใหม่พร้อมที่จะยกระดับอุตสาหกรรมแฟชั่นของไทยให้ก้าวทันกับต่างประเทศ</p>	<p>- ส่วนอบรม สัมมนา</p>	<ul style="list-style-type: none"> - โถงทางเข้า - ส่วนพักคอย - ส่วนประชาสัมพันธ์ - ห้องอบรม สัมมนา - ห้องพักวิทยากร - ห้องเตรียมอาหาร - ห้องน้ำ (ชาย-หญิง)
<p>5. เป็นสถานที่จัดแสดงผลงานของนักออกแบบแฟชั่นทั้งไทยและต่างประเทศได้นำเสนอผลงานของตนเอง เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และเป็นแหล่งฝึกฝนของนักออกแบบรุ่นใหม่</p>	<p>- ส่วนจัดแสดงผลงาน และการแสดงแฟชั่น โชว์</p>	<ul style="list-style-type: none"> - โถงต้อนรับ - พื้นที่พักคอย - ที่จำหน่ายบัตร (Box Office) - ประชาสัมพันธ์ - พื้นที่จัดแสดง - Projector Room - ห้องแต่งตัว (ชาย-หญิง) - ห้องน้ำ (ชาย-หญิง) - ห้องเก็บของ - Loading Area - ส่วนรักษาความปลอดภัย
	<p>- ส่วนจัดแสดงนิทรรศการ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่พักคอย - ประชาสัมพันธ์ - ส่วนรับฝากของ - พื้นที่จัดแสดง - ห้องน้ำ (ชาย-หญิง) - ห้องเก็บของ - Loading Area - ส่วนรักษาความปลอดภัย
	<p>- ส่วนลานอเนกประสงค์</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ลานกิจกรรม - สวนหย่อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. เพื่อสนับสนุนและรองรับโครงการกรุงเทพฯเมืองแฟชั่นของกระทรวงอุตสาหกรรมที่จะเกิดขึ้น	- ส่วนบริการสินค้า และร้านค้า	<ul style="list-style-type: none"> - โถงทางเข้า - พื้นที่นอกประสงค์ - ประชาสัมพันธ์ - ร้านค้าให้เช่า - ส่วนสำนักงาน - ห้องน้ำ (ชาย-หญิง) - ห้องเก็บของ - Loading Area - ส่วนรักษาความปลอดภัย
--	-------------------------------	---

5.1.2 การกำหนดองค์ประกอบจากพฤติกรรมผู้ใช้โครงการ

สามารถกำหนดองค์ประกอบของโครงการโดยพิจารณาจากพฤติกรรมผู้ใช้โครงการดังนี้

ตารางที่ 5.2 แสดงองค์ประกอบหลักที่ได้จากพฤติกรรมผู้ใช้โครงการ

ประเภทผู้ใช้โครงการ	พฤติกรรม	องค์ประกอบ
1. ผู้ใช้โครงการหลัก 1.1 นักเรียน ของ โรงเรียน ออกแบบแฟชั่น	<ul style="list-style-type: none"> - เข้ามาที่โถงหลัก เพื่อเชื่อมต่อไปในส่วนการศึกษา เมื่อถึงเวลาพักกลางวัน จึงออกไปรับประทานอาหาร จากนั้นกลับมาเรียนต่อจนถึงเวลาเลิกเรียนแล้วจึงกลับ - ค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมที่ห้องสมุด และห้องสมุดวัสดุ - แสดงผลงานที่นิทรรศการหรือการแสดงผลแฟชั่นโชว์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่วนโรงเรียนออกแบบแฟชั่น - ส่วนบริการห้องสมุด - ส่วนจัดแสดงนิทรรศการ - ส่วนจัดแสดงผลแฟชั่นโชว์ - ส่วนบริการร้านค้า/ร้านอาหาร
2. ผู้ใช้โครงการรอง 2.1 ผู้ที่เข้ามาใช้บริการห้องสมุด/ นิทรรศการ/ ผู้ที่สนใจทางด้านแฟชั่น/	<ul style="list-style-type: none"> - เข้าทางโถงหลักของโครงการ - สอบถามประชาสัมพันธ์ ก่อนแยกย้ายกันไปแต่ละส่วนของ 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่วนบริการห้องสมุด - ส่วนจัดแสดงนิทรรศการ - ส่วนบริการร้านค้า/

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว	โครงการ ได้แก่ ส่วนห้องสมุด เฉพาะทาง-ห้องสมุดวัสดุ และ ส่วนแสดงนิทรรศการ - อาจมีการเข้าใช้บริการในส่วนร้านค้าต่างๆ	ร้านอาหาร
2.2 ผู้ชมการแสดง แฟชั่นโชว์	- เข้าทางโถงทางเข้าหลัก ซึ่งเชื่อมต่อไปในส่วนจัดแสดง แฟชั่นโชว์ เพื่อลงทะเบียน/ซื้อบัตร ก่อนเข้าชมการแสดง	- ส่วนจัดแสดงแฟชั่นโชว์
2.3 นางแบบ/นายแบบ (ผู้แสดงแบบ)	- เข้าทางเขารองของโครงการ ซึ่งอยู่ทางด้านหลัง - ผู้แสดงแบบเข้ายังห้องพักนักแสดง แต่งหน้า ทำผม โดยช่างและนั่งพักผ่อนในห้องพักนักแสดง ก่อนถึงเวลาแสดง แฟชั่นโชว์ เมื่อแสดงเสร็จ กลับไปที่ห้องพักนักแสดงเพื่อสรุปผลการแสดง และรอรับค่าจ้างก่อนเดินทางกลับ	- Back Stage - ส่วนจัดแสดงแฟชั่นโชว์
2.4 ผู้มาติดต่อธุรกิจกับทางโครงการ (Contact Office)	- สามารถเข้าได้ 2 ช่องทาง คือ บริเวณทางเข้าหลัก และ ทางเขารองที่สามารถเชื่อมต่อไปยังฝ่ายบริหารโครงการได้เลย โดยเปิดให้เข้ามาติดต่อในเวลาทำการของวันทำการปกติเวลา 9.00-17.00 น.	- ส่วนสำนักงานบริหารโครงการ
3. ผู้ให้บริการ		
3.1 อาจารย์ประจำโรงเรียนออกแบบแฟชั่น/ผู้เชี่ยวชาญและวิทยากรพิเศษ	- เข้าร่วมการศึกษาจากทางเข้าหลักหรือทางเขารอง เช็ควิธีเข้าทำงานตั้งแต่ 9.00 น. เสร็จแล้วไปห้องพักอาจารย์	- ส่วนโรงเรียนออกแบบแฟชั่น - ส่วนบริการห้องสมุด - ส่วนจัดแสดงนิทรรศการ - ส่วนจัดแสดงแฟชั่นโชว์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	<p>เพื่อเก็บของ, เตรียมการสอน อาจเข้าห้องสมุด ทำการ ค้นคว้าข้อมูล</p> <p>- เมื่อถึงเวลาพักก็จะออกไป รับประทานอาหาร จากนั้นก็ กลับมาทำงานต่อจนเลิกงาน เวลา 17.00 น.</p>	- ส่วนบริการร้านค้า/ ร้านอาหาร
<p>3.2 ผู้อำนวยการ/ เจ้าหน้าที่ส่วนสำนักงาน (Office Staff)</p>	<p>- เมื่อเดินทางมาถึงอาจเข้ามาดู ความเรียบร้อยภายในโครงการ คุยเรื่องงานแล้วเข้าทำงาน หรือ เข้ามาทางส่วนบริหารของ โครงการ เพื่อทำงานในห้อง ทำงานผู้อำนวยการเลย เช่น เซ็นต์เอกสาร ติดต่องานต่างๆ หรือเข้าประชุม นอกจากนี้ยังมี กิจกรรมอื่น เช่น เป็นประธาน พิธีงานต่างๆ, ร่วมชมการแสดง แฟชั่นโชว์ ฯลฯ</p>	<p>- ส่วนสำนักงานบริหาร โครงการ</p> <p>- ส่วนจัดแสดงนิทรรศการ</p> <p>- ส่วนจัดแสดงแฟชั่นโชว์</p> <p>- ส่วนบริการร้านค้า/ ร้านอาหาร</p>
<p>3.3 พนักงานร้านค้า เข้าซื้อ (Retail Staff)</p>	<p>- เข้าสู่โครงการโดยทางเข้า ส่วนบริการ ซึ่งจะอยู่ทาง ด้านหลัง จากนั้นก็จะไปที่ ร้านค้าเข้าซื้อของแต่ละคน เพื่อ ทำงานในหน้าที่ของตน เช่น ขายของ ทำสต็อก ฯลฯ</p>	- ส่วนบริการร้านค้า/ ร้านอาหาร
<p>3.4 พนักงานบริการ (Service Staff)</p>	<p>- เข้าสู่โครงการโดยทางเข้า ส่วนบริการทางด้านหลัง จากนั้นเช็คเข้างานเวลา 9.00 น. แล้วจึงแยกย้ายเข้าทำงานตาม หน้าที่ เช่น ส่วนรักษาความ ปลอดภัย ส่วนรักษาความ สะอาด ฯลฯ เลิกงานเวลา 17.00 น. เช็คเวลากลับ</p>	- ส่วนบริการสาธารณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปองค์ประกอบที่ได้

องค์ประกอบหลัก

1. ส่วนโรงเรียนออกแบบแฟชั่น คือ ส่วนที่สำคัญที่สุดของโครงการ เป็นส่วนการศึกษาที่สอนเกี่ยวกับแฟชั่น โดยเฉพาะ มีห้องบรรยายเป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ ห้องปฏิบัติงานในการประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีอุปกรณ์เครื่องมือพร้อมในการปฏิบัติงาน ห้องสมุดและห้องค้นคว้าวัสดุที่รวบรวมข้อมูลวัตถุดิบเฉพาะทางด้านแฟชั่นในทุกแขนงที่เกี่ยวข้อง

1.1 ห้องเรียน (Lecture Room)

1.1.1 ห้องบรรยาย 25 และ 50 ที่นั่ง (Lecture Room)

1.1.2 ห้องปฏิบัติการ (Work Shop)

- ห้องออกแบบ/สร้างแบบ (Fashion Design & Drawing Studio)
- ห้องตัดเย็บ (Making & Sewing Studio)
- ห้องสกรีน/พิมพ์ผ้า (Printing Room)
- ห้องย้อมผ้า (Dyeing Room)
- ห้องเครื่องเลเซอร์ (Laser Engraving Room)
- ห้องถ่ายภาพ (Photo Studio)
- ห้องแต่งหน้า (Make-up Studio)
- ห้องคอมพิวเตอร์ (Computer Room)

1.1.3 ห้องพักอาจารย์ (Staff Room)

1.1.4 พื้นที่พักผ่อนของนักเรียน (Recreation Area)

1.1.5 ห้องประชุมขนาด 20 ที่นั่ง

1.1.6 ห้องประชุมขนาด 12 ที่นั่ง

1.1.7 ห้องเก็บอุปกรณ์ (General Storage)

1.1.8 ห้องเตรียมและเก็บเคมีภัณฑ์ (Chemical Preparation and Storage)

1.1.9 ห้องเก็บผลงาน

1.2 ห้องสมุดเฉพาะทาง

1.2.1 ส่วนรับฝากของ

1.2.2 บริเวณยืม-คืน หนังสือ

1.2.3 ห้องทำงานบรรณารักษ์

1.2.4 ส่วนจัดวางหนังสือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.5 พื้นที่อ่านหนังสือ

1.2.6 Materials Room

1.2.7 Multipurpose Room

1.2.8 Internet Room

1.2.9 ห้องถ่ายเอกสาร

1.2.10 ห้องเก็บของ

1.2.11 ส่วนซ่อมบำรุงหนังสือ

2. ส่วนจัดแสดงงาน มีลักษณะเป็นพื้นที่โล่งง่ายต่อการปรับเปลี่ยน เพื่อเป็นสถานที่เปิดตัวให้กับนักออกแบบรุ่นใหม่ได้แสดงผลงานและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน มีพื้นที่รองรับและเผยแพร่ความคิดสร้างสรรค์ โดยผู้คนภายนอกที่สนใจสามารถเข้ามาชมผลงานได้

2.1 ส่วนจัดแสดง (Multi-Purpose Hall) ซึ่งเป็นสถานที่สำหรับการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ (Fashion Show) การเดินแบบตลอดจนรูปแบบการแสดงกิจกรรมต่างๆ ความจุคนดูประมาณ 100 - 300 ที่นั่ง สามารถปรับเปลี่ยนพื้นที่ได้ตามแต่ประเภทของการจัดแสดง แฟชั่นโชว์ มีความพร้อมทางด้านอุปกรณ์เครื่องเสียงแสง ห้องแต่งตัว ห้องควบคุม และองค์ประกอบอื่นๆ ตามความสมบูรณ์แบบในการประกอบกิจกรรม ซึ่งจัดให้มีทั้งแบบในร่ม (Indoor) และแบบกลางแจ้ง (Outdoor)

2.1.1 Front of House

- ที่ลงทะเบียน/จำหน่ายบัตร/จองบัตร (Box Office)
- ประชาสัมพันธ์
- ส่วนจำหน่ายเครื่องดื่ม อาหารว่าง (Snack Bar)
- ส่วนขายของที่ระลึก

2.1.2 House

- ที่นั่งชมการแสดง
- ห้องรับรองแขกพิเศษ (V.I.P Room)
- เวทีแสดง (Stage)
- พื้นที่เก็บฉาก

2.1.3 Back of House

- ห้องฉายภาพ (Projector Room)
- ห้องควบคุมแสง (Visual Aids and Lighting Control)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ห้องควบคุมเสียง (Sound Control)
- TV/Camera Studio
- ห้องแต่งตัวนักแสดง (Dressing Room)
- ห้องพักนักแสดง
- พื้นที่เตรียมตัวก่อนการแสดง
- ห้องเก็บของและอุปกรณ์การแสดง
- Loading Area
- ส่วนรักษาความปลอดภัย

2.2 ส่วนการจัดแสดงนิทรรศการ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทด้วยกัน ดังนี้ คือ

2.2.1 ส่วนการจัดนิทรรศการชั่วคราว (Temporary Exhibition) ในส่วนของการจัดแสดง เผยแพร่ความรู้และวัฒนธรรมเครื่องแต่งกาย รวมไปถึงผลงานแฟชั่นที่จะหมุนเวียนสับเปลี่ยนไปตามฤดูกาลที่กำลังจะเข้ามา ทั้งแฟชั่นเสื้อผ้า รองเท้า เครื่องหนัง อัญมณี จากแบรนด์ชั้นนำต่างๆ รวมทั้งผลงานจากนักออกแบบรุ่นใหม่ที่น่าสนใจร่วมโชว์ผลงาน

2.2.2 ส่วนการจัดนิทรรศการถาวร (Permanent Exhibition) จะเน้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ความเป็นมาของแฟชั่น โลกและของเอเชีย รวมถึงการพัฒนาศักยภาพแฟชั่นไทย เพื่อให้แก่นักออกแบบแฟชั่นทั้งไทยและต่างประเทศได้นำเสนอผลงานของตนเอง เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และเป็นแหล่งฝึกฝนของนักออกแบบรุ่นใหม่

3. ส่วนการจัดการประชุม-สัมมนา การบรรยาย เกี่ยวกับข่าวสาร เรื่องราวต่างๆ ในวงการแฟชั่นที่มีความเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ทั้งยังเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ เป็นตัวเชื่อมโยงและประสานการแสดงออกทางความคิดของบุคคลต่างๆ ในวงการแฟชั่นหรือบุคคลที่สนใจทางด้านนี้ ให้ได้สิ่งแปลกใหม่พร้อมที่จะยกระดับอุตสาหกรรมแฟชั่นของไทยให้ก้าวทันกับต่างประเทศ

3.1 ห้องประชุม สัมมนา

3.3.1 ห้องประชุมขนาด 100 ที่นั่ง

3.3.2 ห้องประชุมขนาด 50 ที่นั่ง

3.2 ห้องรับรอง

3.3 ห้องเตรียมอาหาร/เครื่องดื่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบรอง

1. ส่วนบริหาร คือ ส่วนการจัดการของสถาบัน เพื่อให้สถาบันออกแบบแฟชั่นมีประสิทธิภาพมากที่สุด จึงมีโครงสร้างระบบบริหารที่สมบูรณ์ในการเป็นสถานศึกษาที่ได้มาตรฐานสากล โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลัก คือ ส่วนสำนักงานฝ่ายการศึกษาที่ดูแลควบคุมส่วนโรงเรียนออกแบบแฟชั่น และส่วนสำนักงานที่ควบคุมบริหารในส่วนของการแสดงผลงาน เพื่อให้สามารถดูแลควบคุมได้อย่างทั่วถึง

1.1 สำนักงานฝ่ายการศึกษา

1.1.1 ฝ่ายบริหาร

1.1.2 ฝ่ายธุรการ

1.1.3 ฝ่ายบัญชีและการเงิน

1.1.4 ฝ่ายวิชาการ

1.1.5 ฝ่ายประชาสัมพันธ์

1.1.6 ฝ่ายส่งเสริมและพัฒนารูปแบบ

1.1.7 ฝ่ายกิจกรรม

1.2 สำนักงานส่วนจัดการแสดง

1.1.1 ฝ่ายควบคุมนิทรรศการ

1.1.2 ฝ่ายศิลปกรรม

1.1.3 ฝ่ายช่าง

1.1.4 ฝ่ายธุรการและการเงิน

1.1.5 ฝ่ายประชาสัมพันธ์

1.1.6 ฝ่ายประสานงาน

1.1.7 ฝ่ายพิธีการ

1.1.8 ฝ่ายประเมินผล

2. ส่วนบริการและร้านค้า

2.1 โรงอาหาร

2.2 ร้านอุปกรณ์และเครื่องมือการเรียนออกแบบแฟชั่น

2.3 ห้องพยาบาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ร้านค้าให้เช่า เช่น ร้านอาหาร, ร้านกาแฟ, ธนาคารสาขาย่อย

2.5 ห้องทำพิธีทางศาสนา

องค์ประกอบอื่นๆ

คือ ส่วนบำรุงรักษาอาคาร การดูแลความสะอาดสถานที่ และที่จอดรถ

- พื้นที่พักของ (Loading Area)
- ห้องพักพนักงาน
- ห้องเก็บสินค้า
- ห้องเครื่องจากระบบ
- ส่วนรักษาความปลอดภัย
- ที่จอดรถ

5.2 การศึกษารายละเอียดขององค์ประกอบโครงการ

จากการกำหนดองค์ประกอบต่างๆของโครงการ สามารถนำมาศึกษารายละเอียดของส่วนต่างๆของโครงการได้ โดยจะวิเคราะห์เฉพาะองค์ประกอบที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

- 5.2.1 โรงเรียนออกแบบแฟชั่น (Fashion Design School)
- 5.2.2 ห้องสมุด (Library)
- 5.2.3 ห้องประชุมสัมมนา (Seminar Room)
- 5.2.4 ส่วนจัดการแสดงแฟชั่นโชว์ (Multi-Purpose Hall)
- 5.2.5 ส่วนจัดแสดงนิทรรศการ (Exhibition Hall)

5.2.1 โรงเรียนออกแบบแฟชั่น

ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภทอาชีวศึกษาและประเภทศิลปศึกษา หลักสูตรของโรงเรียน พ.ศ. 2546 เพื่อการจัดห้องเรียนให้เหมาะสมและเอื้อประโยชน์แก่ผู้เรียน จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

- 1.) ห้องเรียน ต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 20 ตารางเมตรและมีส่วนกว้างไม่น้อยกว่า 3.50 เมตร กรณีจำเป็น หากจะจัดการเรียนการสอนหรือฝึกปฏิบัติเป็นรายบุคคลสามารถจัดห้องเรียนได้ตามความเหมาะสมของหลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2.) ห้องเรียน ห้องประกอบ ต้องมีแสงสว่างพอเพียงและมีระบบถ่ายเทอากาศที่ถูกต้องลักษณะ
- 3.) มีห้องธุรการและหรือห้องพัสดุแยกต่างหากจากห้องเรียน
- 4.) จัดให้มีพื้นที่หรือห้องสำหรับพักผ่อนให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่มีอยู่ตามสมควร
- 5.) จัดให้มีน้ำดื่ม น้ำใช้ที่สะอาดถูกต้องลักษณะให้เพียงพอตามจำนวนนักเรียนที่มีอยู่
- 6.) มีห้องส้วมแยกชาย-หญิง โดยถืออัตราส่วนจำนวนนักเรียน 35 คน ต่อ 1 ที่ หากเปิดสอนในแต่ละรอบเกิน 20 คนขึ้นไปให้เพิ่มอีก 1 ที่
7. ความจุนักเรียน ห้องเรียนภาคทฤษฎี ให้คำนวณความจุ 1.5 ตารางเมตร ต่อนักเรียน 1 คน
8. ความจุนักเรียน ห้องเรียนภาคปฏิบัติ ให้คำนวณความจุนักเรียนตามจำนวนอุปกรณ์

5.2.1.1 ห้องบรรยาย (Lecture Room)

ห้องบรรยาย มีลักษณะคล้ายกับห้องเรียนเพื่อการศึกษา การออกแบบห้องบรรยายให้สามารถใช้งานได้อย่างเต็มที่ และมีความเหมาะสมสะดวกต่อผู้ให้บริการต่างๆควรมีลักษณะ ดังนี้

- 1.) การมองเห็นตัวหนังสือบนกระดานปกติสูง 3.5-4 ซม. สามารถมองเห็นได้ไกลประมาณ 15-17 เมตร ระยะที่อาจวางเก้าอี้ในแนวระดับเดียวกันไม่เกิน 8.00 เมตรระยะห่างจากกระดานของคนริมสุดทั้งสองด้านของแถวหน้าควรทำมุมกับขอบกระดานไม่น้อยกว่า 40 องศา มุมเงยจากระดับสายตาของคนที่นั่งแถวหน้าทำกับขอบกระดานค่าไม่ควรเกิน 35 องศาของกระดานค่าโดยทั่วไปของห้องบรรยายมี 3 ชนิด คือ
 - ชนิดติดตายกับฝาผนัง
 - ชนิดเลื่อนทางแนวนอน เหมาะสำหรับห้องที่จัดแถวที่นั่งกว้าง
 - ชนิดเลื่อนขึ้น-ลงตามแนวตั้ง เหมาะสำหรับห้องที่จัดแถวที่นั่งลึกมาก ทำให้ผู้ที่นั่งแถวหลังสามารถมองเห็นได้สะดวกขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ปกติกระดานดำส่วนล่างจะสูงจากพื้นห้องเรียนอย่างน้อย 24"-32" และไม่ควรตั้งกระดานดำไว้ชิดประตูหรือหน้าต่าง ที่แสงสว่างจากภายนอกเข้ามาทางด้านข้างของกระดาน ซึ่งอาจทำให้เกิดแสงสะท้อนรบกวน

2.) แสงสว่าง

- ควรเป็นแสงธรรมชาติของแสงเหนือ
- ควรจัดให้แสงเข้าทางด้านซ้ายมือของผู้รับฟังการบรรยาย
- การเปิดช่องแสงเพื่อรับแสงสว่างธรรมชาติไม่ควรน้อยกว่า 20 % ของพื้นที่ห้อง
- ถ้าเป็นไปได้ควรเปิดให้แสงเข้าทางด้านอื่น เพื่อลดปริมาณแสงจ้าที่เข้ามาด้านเดียว
- ปริมาณแสงสว่างที่เหมาะสมกับห้องบรรยาย คือ 30 แรงเทียน
- การให้แสงไฟฟ้าควรเป็นแบบ Indirect Light

3.) กระจกและกั้นระบายอากาศ

- ลมประจำปี คือ ลมตะวันออกและลมตะวันตก
- ช่องเปิดรับ ควรให้กระจกผ่านที่ระดับศีรษะในเวลา นั่ง ประมาณ 1.20 เมตร จากพื้นห้อง

4.) เสียง

- สัดส่วนของห้องที่ทำให้ได้ยินเสียงชัดเจน คือ สูง 2 เมตร กว้าง 3 เมตร ยาว 5 เมตร
- ห้องที่จะได้ยินเสียงได้ชัดเจน ควรมีอัตราส่วน กว้าง 1 เมตร ยาว 1.2 เมตร
- ระยะของเสียงจะต้องลดลงตามระยะจากจุดกำเนิดเสียง
- เสียงธรรมชาติจากผู้พูด ประมาณ 75 DBA และผู้ฟังแถวสุดท้ายควรจะได้ยินเสียงไม่ต่ำกว่า 62 DBA ซึ่งจะมีค่าแตกต่างเท่ากับ 13 DBA
- ระดับเสียงที่ 87 DBA จะลดลงเหลือประมาณ 74 DBA ซึ่งจะมีค่าแตกต่างเท่ากับ 13 DBA เมื่อห่างจากจุดกำเนิดเสียงเป็นระยะทาง 20 เมตรจากที่ได้กล่าวมา สามารถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มองเห็นระยะไกลสุดของห้องเรียนที่ผู้ฟังสุดท้ายสามารถได้ยินเสียงธรรมดา โดยตรงจากจุดกำเนิดเสียงคิดเป็นระยะทางไม่เกิน 12.50 เมตร

5.) การฉายภาพยนตร์ - สไลด์เกณฑ์กำหนด(Criteria) ที่เป็นการมองเห็นที่ดีจากหนังสือ Building for Education Culture + Science กำหนดไว้ว่า

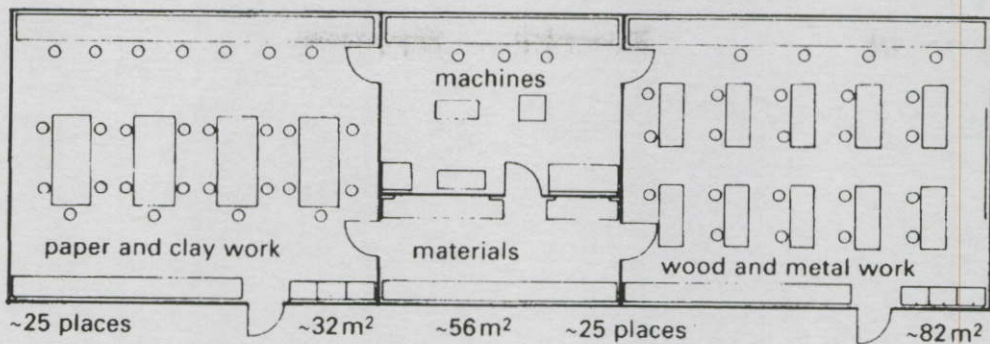
- มุมมองในแนว ไม่ควรเกิน 30 องศา
- มุมมองในแนวตั้ง ไม่ควรเกิน 35 องศา
- มุมการฉายของเครื่องฉาย ประมาณ 12 องศา
- ระยะของการมองเห็น ไม่ควรเกิน 6 เท่า ของความกว้างของจอ
- ระยะแนวหน้ามุดของแถวที่นั่ง ควรห่างจากจอไม่น้อยกว่า 2 เท่าของความกว้างของจอ

5.2.1.2 ห้องปฏิบัติการ (Studio Work Shop)

เป็นห้องที่มีลักษณะเป็น Studio เพื่อบริการส่วนการศึกษา ที่สามารถประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับการออกแบบ โดยให้บริการแก่กลุ่มนักเรียนนอกจากนี้ยังเป็นส่วนซึ่งต้องเป็นสตูดิโอที่มีเครื่องมือพร้อมจะปฏิบัติงาน

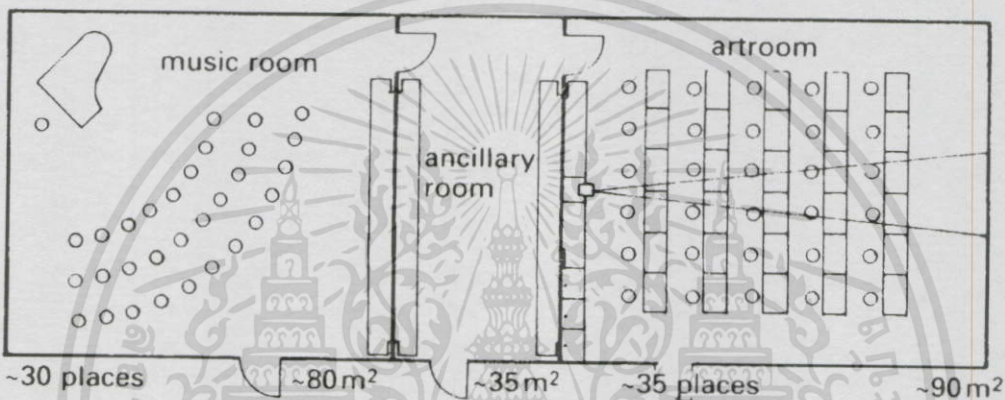
- ห้องตัดเย็บ (Making&Sewing Room)
- ห้องสกรีน/พิมพ์ผ้า (Printing Room)
- ห้องเครื่องเลเซอร์ (Laser Engraving Room)
- ห้องถ่ายภาพ (Photo Studio)
- ห้องแต่งหน้า (Make-up Studio)
- ห้องคอมพิวเตอร์ (Computer Room)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

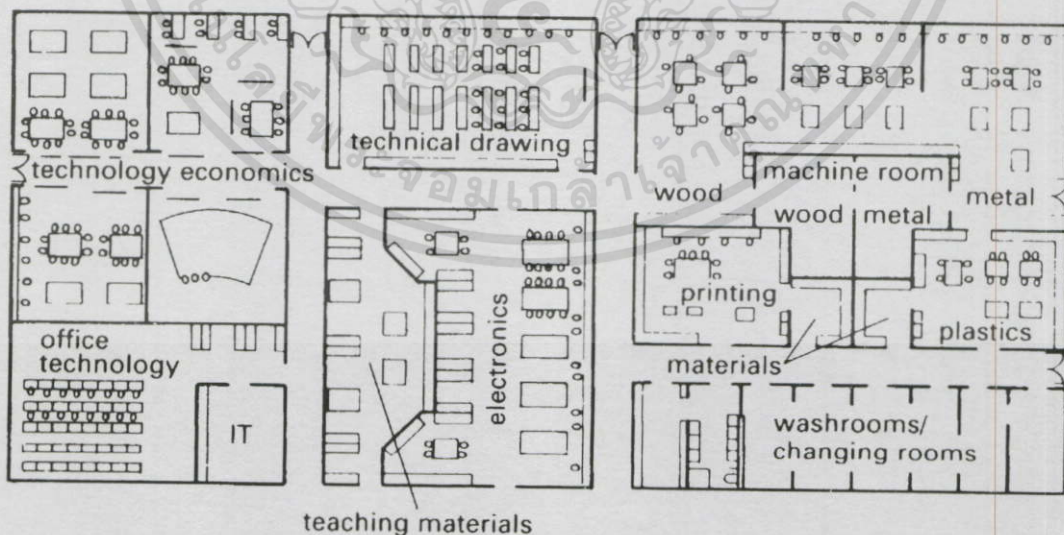
4 Areas for technical subjects

ภาพที่ 5.1 : พื้นที่ห้องปฏิบัติงาน (Work Shop)

5 Music and art

ภาพที่ 5.2 : พื้นที่ห้องศิลปะ

6 Areas for economics of technology, office technology, technical drawing and crafts, total of 350 places, 1600m²

ภาพที่ 5.3 : พื้นที่ห้องปฏิบัติงาน (Work Shop)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2 ห้องสมุด (Library)

มีลักษณะเป็นแบบห้องสมุดเฉพาะเรื่อง คือ ห้องสมุดที่จัดตั้งโดยหน่วยงาน หรือสถาบัน หรือองค์กรต่าง ๆ มีหน้าที่รวบรวมหนังสือ เอกสาร และวัสดุการศึกษา ให้บริการแก่บุคคลเฉพาะกลุ่มเป็นหลัก แต่ประชาชนภายนอกใช้ได้ โดยผ่านขั้นตอนของทางผู้เป็นเจ้าของ

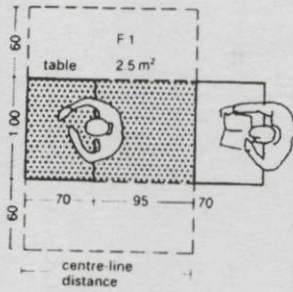
วัตถุประสงค์ของห้องสมุดเฉพาะ มีดังต่อไปนี้

- 1.) เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการ หรือสถาบัน องค์กรต่าง ๆ ได้ศึกษาหาความรู้ในด้านวิชาการเฉพาะ หรือวิชาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอ ซึ่งจะทำให้การทำงานของเขามีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 2.) เพื่อเป็นแหล่งที่เก็บและรวบรวมหนังสือ เอกสารทางวิชาการต่างๆไว้เฉพาะวิชาหรือวิชาที่เกี่ยวข้องตามความต้องการและสนใจของสถาบันนั้น ๆ
- 3.) เพื่อให้เป็นแหล่งที่สามารถให้บริการตอบคำถามและค้นคว้าหาวัสดุอ้างอิงได้ อย่างรวดเร็ว

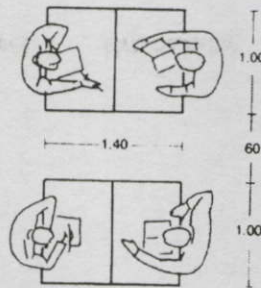
หน้าที่ของห้องสมุดเฉพาะ มีดังต่อไปนี้

- 1.) ห้องสมุดประเภทนี้ต้องจัดหาหนังสือ วารสาร และวัสดุอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ วิชาการนั้น ๆ โดยเฉพาะ ขณะเดียวกันก็ต้องจัดหาหนังสือประเภทอื่น ๆ ด้วย เพื่อ ช่วยให้ได้รับความรู้กว้างขวาง
- 2.) นอกจากจะจัดหาหนังสือ วารสารให้แก่ห้องสมุดแล้ว ยังต้องจัดเตรียมคู่มือสำหรับค้นเอกสารไว้ให้เจ้าหน้าที่ห้องสมุดไว้ใช้ด้วย คู่มือเหล่านี้ได้แก่เอกสารย่อ (Abstract Journals) บรรณานุกรม (Bibliographics) วรรณคดีเรื่อง (Index) คู่มือเหล่านี้มีราคาแพง แต่ก็มีคามจำเป็นที่จะต้องจัดหาไว้
- 3.) ควรมีการแนะนำวิธีใช้ห้องสมุดให้แก่ผู้พามาใช้ห้องสมุด ทั้งนี้เพื่อความ สะดวกแก่ผู้ที่จะทำการศึกษา ค้นคว้า ได้คุ้นเคยกับวิธีการจัดห้องสมุด และรู้จักใช้บรรณานุกรม
- 4.) ควรจัดส่งรายชื่อหนังสือใหม่ที่ได้รับไปให้ผู้ใช้อห้องสมุด เพื่อความสะดวกยิ่งขึ้น
- 5.) ควรมีการติดต่อกับห้องสมุดอื่นและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1 Floor area for an individual workstation

2 Minimum distances between tables

$$F_1 = b \cdot e \cdot \left(1 + \frac{N\%}{100}\right) \quad \text{formula 1}$$

F1 floor area required for an open workstation for library user
 b width of table
 e distance between centre-lines of tables arranged one behind the other

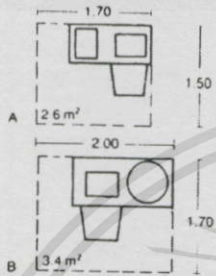
N% percentage of area allowed for adjacent aisles providing access to individual workstations

Under the conditions listed above, the floor area required for an individual workstation is approx. 2.50 m². Example:

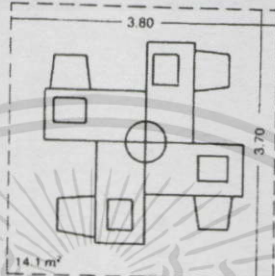
$$F_1 = 1.00 \text{ m} \cdot (0.70 + 0.95) \cdot \left(1 + \frac{50}{100}\right)$$

$$F_1 = 2.48 \text{ m}^2$$

3 Floor area calculation (m²) → 1

4 Microfiche reading workstation

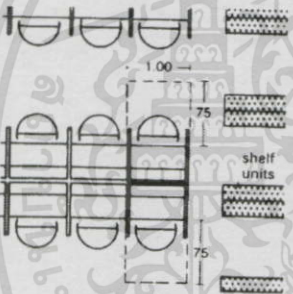
5 Four-seat microfiche station

Workstation for microfiche reader: 60 x 120 cm table with rotating table stand (having maximum 10 vertical hanging storage units) → 4 A

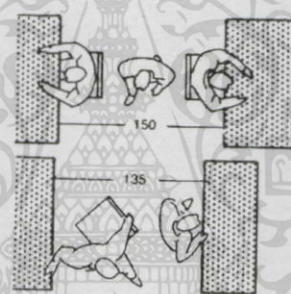
Workstation for microfiche reader: 75 x 150 cm table with table stand (for maximum 15 storage units) or rotating stand (having maximum 50 hanging storage units) → 4 B

Four-seat microfiche reading workstation: 75 x 150 cm tables for one (or two) rotating stands with maximum 50 (or 100) hanging storage units (3.70 x 3.80 m) → 5

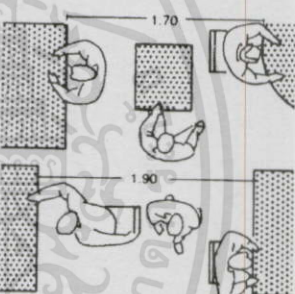
6 Dimensions 4 - 5

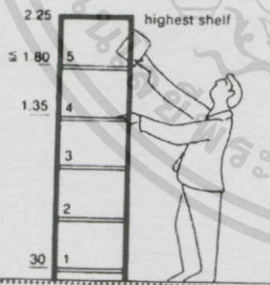
7 Individual study booths

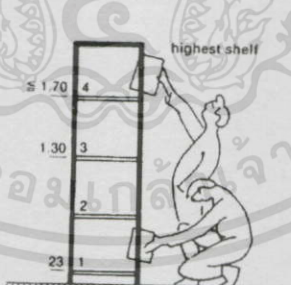
8 Minimum free space in reading area → 9

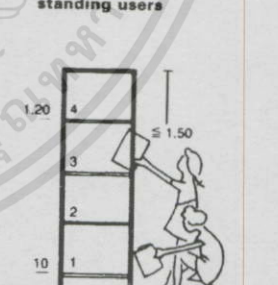
9 When books are moved between seated and standing users

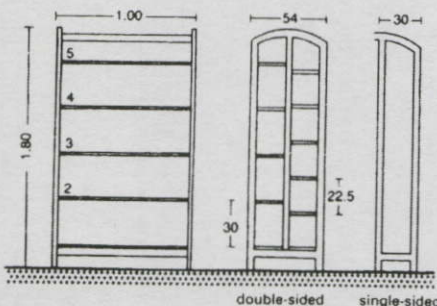
10 Height of five-shelf unit

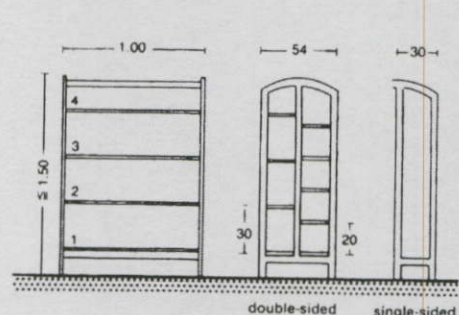
11 Bookshelf for schoolchildren

12 Height of four-shelf unit for small children

14 Shelf units: for adults, 5-6 shelves; for children 4-5 shelves → 12

double-sided single-sided

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพที่ 5.4 ซึ่งแสดงพื้นที่ให้สอนในห้องสมุดควรให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.3 ห้องประชุมสัมมนา (Seminar Room)

เป็นห้องประชุมอเนกประสงค์สามารถปรับแต่งเพื่อการใช้งานได้หลากหลาย ลักษณะในการประชุมประเภทต่างๆ การจัดสัมมนา สามารถปรับแต่งปริมาตรของห้อง และแผงสะท้อนเสียงที่สามารถปรับแต่งให้สอดคล้องกับปริมาตรของห้องและการใช้สอยรูปแบบของห้องประชุม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

- แบบที่มี Balcony
- แบบที่ไม่มี Balcony

แบบที่ไม่มี Balcony เป็นแบบที่มีความเหมาะสมที่สุด เพราะผู้ฟังสามารถได้ยินเสียงได้ทั่วถึง ถึงแม้ว่าแบบมี Balcony จะสามารถจุคนได้มากกว่า แต่ไม่ดีในเรื่องระบบเสียง เพราะเสียงจากบริเวณ Balcony จะสะท้อนเข้าไปในบริเวณที่นั่งได้ ทำให้ผู้ฟังอาจได้ยินไม่ชัดเจน

ข้อพิจารณาของการจัดห้องบรรยายที่มีลักษณะลาดเอียง

1.) ลักษณะของการจัดที่นั่งแถว แบ่งออกเป็น 3 แบบ คือ

- Common on Bank
- Two Bank Row
- Three Bank Row

เป็นการจัดแบบที่มีที่นั่งแถวเดียว มีทางเดิน 2 ข้าง ซึ่งมีความกว้างไม่ต่ำกว่า 1.50 เมตร (ตามเทศบัญญัติ) เหมาะสำหรับอาคารหอประชุมเล็กๆ แบ่งการจัดออกเป็น 2 ชนิด คือ

- Straight Row เป็นแบบแถวตรงตลอด แบบนี้ไม่เหมาะสมเพราะผู้ที่นั่งอยู่ทางด้านริมของแถว จะต้องเอียงคอมองลงมาข้างหน้า
- Curve Row เป็นแบบแถวโค้ง โดยมีรัศมีความโค้งอย่างน้อย 20 องศา ดีกว่าแบบแรก เพราะผู้ชมจะได้รับความสบายในการมองเห็นเหมือนกันทุกคน แต่การจัดแถวแบบนี้ต้องคำนึงถึงพื้นด้วย พื้นควรเป็นแบบพื้นเรียบ(Level Floor)หรือเป็นแบบขั้นบันได(Stepped Floor) ถ้าเป็นพื้นเอียงลาดจะยากลำบากในการวางเก้าอี้

การจัดแถวแบบ Common on Bank นี้ ถ้าหากว่าเป็นห้องกว้างๆแล้วไม่เหมาะสม เพราะที่นั่งแต่ละแถวยาวมาก ลำบากต่อการเข้าออกของผู้ชมที่อยู่ตอนกลางๆ ดังนั้นในระหว่างแถว ควรมีความกว้างอย่างน้อย 80 เซนติเมตร แต่ทางเดินสองข้างของเก้าอี้ต้องมีความกว้างพอให้ผู้ชมสามารถเดินสวนกันได้สบาย ดังนั้นแบบนี้จึงมีความเหมาะสมกับ

ห้องประชุมที่มีขนาดเล็กๆ แต่ละแถวมีที่นั่งไม่เกิน 20 ที่นั่ง(ตามสัดส่วนขนาดร่างกายของคนไทย) และ 14 ที่นั่ง(ต่างประเทศ)

- Two Bank Row

เป็นแบบการจัดที่นั่งออกเป็น 2 ตอน โดยมีช่องทางเดินผ่านกลาง และมีทางเดินสองข้าง แก้อึดติดริมผนังด้วย ให้มีการเสียบเนื้อที่ไปบ้างเล็กน้อย แต่กลับบรรจุที่นั่งได้มากกว่าแบบนี้ทำให้ผู้ชมได้รับความสะดวกสบายกว่าแบบอื่น เป็นที่นิยมในประเทศไทย แบ่งการจัดออกเป็น 2 ชนิดคือ

- Straight Row

มีข้อเสียคือ ผู้ชมในแถวริมต้องเอียงคอมองแต่บรรจผู้ชมได้มากกว่า แต่ละแถวมี 2 ตอน ตอนหนึ่งมีเก้าอี้ไม่เกิน 13 ที่นั่ง

- Curve Row

ดีกว่าแบบ Straight Row เพราะผู้ชมไม่ต้องเอียงคอมองฉากหลัง

- Three Bank Row

เป็นแบบที่แบ่งที่นั่งในแต่ละแถวเป็น 3 ตอน และมีทางเดิน 2 ทาง ขนาบที่นั่งแถวกลาง เพราะที่นั่งแถวริมวางชิดผนัง เพื่อเป็นการประหยัดเนื้อที่ของห้องการจัดแบบนี้เหมาะกับห้องที่มีขนาดใหญ่ๆ ทางเดินต้องกว้างอย่างน้อย 1.50 เมตร แบ่งการจัดเป็น 3 วิธี

- Straight Row ไม่ค่อยดีนัก

- Straight, Conted Side-bank แบบนี้ไม่ค่อยดีเช่นเดียวกับแบบแรก

- Curve Row เป็นแบบที่ดีที่สุด เพราะผู้ชมจะได้รับความสะดวกสบายทั่วกัน

5.2.4 ส่วนจัดการแสดงแฟชันโชว์ (Multi-Purpose Hall)

5.2.4.1 รูปแบบการจัดแสดงแฟชันโชว์และการใช้พื้นที่

รูปแบบการนำเสนอแฟชันโชว์การนำเสนองานแฟชันนั้น ในปัจจุบันไม่มีรูปแบบที่ตายตัว มีการคิดวิธีการนำเสนอรูปแบบใหม่ๆ มากขึ้น โดยมีการประยุกต์ศิลปะ เข้ามาใช้ในการนำเสนอด้วยไม่ว่าจะเป็นด้าน เวที แสง เสียง Media Effect ต่างๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับแนวความคิดของนักออกแบบการนำเสนอแฟชันในปัจจุบันถือเป็นรูปแบบและพัฒนาการใหม่ที่ดึงดูดความสนใจจากผู้ชมได้เป็นอย่างดีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการแสดงแฟชันโชว์และการใช้พื้นที่รูปแบบของแฟชัน โชว์ แบ่งออกเป็น 4 ประเภทดังนี้

1. House Show เป็นการจัดเดินแบบเป็นกลุ่มเล็กๆ เป้าหมายเพื่อการขายเป็นหลัก ซึ่งผู้ที่เข้ามาชมจะเป็นผู้ที่ต้องการซื้อส่วนตัวจนถึง Fashion Show Agency ฝ่ายจัดซื้อจากห้างสรรพสินค้าฯลฯ นายแบบและนางแบบเดินในลักษณะช้าๆ เนิบๆ เพื่อโชว์สินค้าและมีเบอร์ติดอยู่ที่สินค้าพร้อมทั้งโบส่งซื้อติดแจกให้ด้วย

2. Seminar ลักษณะคล้าย House Show แต่เป็นเพื่อการศึกษามากกว่าการค้า โดยจะมีดีไซเนอร์อยู่ในกลุ่มผู้ชมเพื่อคอยให้คำแนะนำแนวความคิดและเทคนิควิธี กลุ่มเป้าหมายจึงเป็นนักเรียนนักศึกษาผู้มีความสนใจ

3. Collection Show เมื่อนักออกแบบออกแบบสินค้ามาในแต่ละคอลเลกชัน (Collection) ก็จะมีการเดินแบบครั้งหนึ่งและเชิญผู้สนใจเข้าร่วมชม

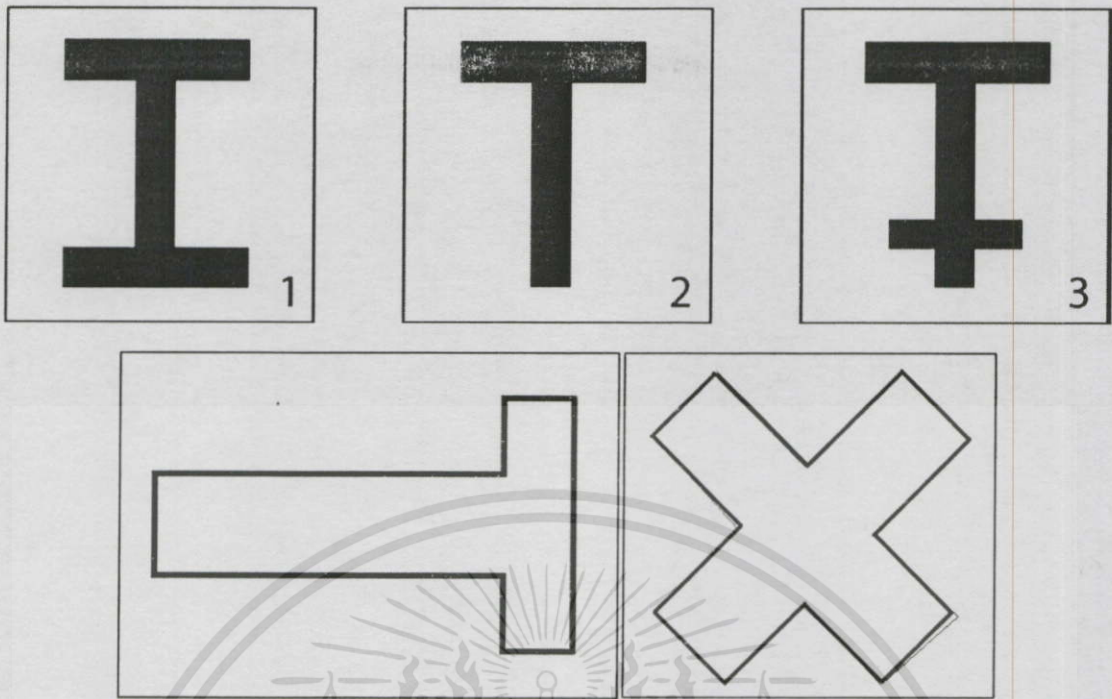
4. Show ปัจจุบันเป็นที่นิยมมากในต่างประเทศ การแสดงมีลักษณะคล้ายกับ Collection Show ในแต่ละครั้งจะต้องมีการแสดงประกอบด้วย เพื่อสร้างสีสันให้กับการเดินแบบ และขณะเดียวกันก็ยังสะท้อนแนวความคิดของนักออกแบบให้ออกมามากยิ่งขึ้นด้วย

5.2.4.2 ปัจจัยในการจัดแสดงแฟชั่นที่ดี¹

1. ระยะเวลามองเห็นและการรับฟังที่ดี ระยะเวลามองที่ดีเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการแสดงแฟชั่นโชว์ เพราะต้องเห็นรายละเอียดของชุดที่แสดงโดยปกติระยะไกลสุดสำหรับการมองเห็น คือ 75 ฟุต (22.85) และระยะไกลสุดสำหรับการรับฟังที่ดีโดยไม่ต้องใช้เครื่องขยายเสียง คือ 100-125 ฟุต (39.09)

2. รูปแบบเวทีรูปแบบการจัดเวทีแฟชั่นโชว์นี้ไม่มีลักษณะตายตัวแน่นอน การออกแบบเวทีขึ้นอยู่กับ Concept ของโชว์ว่าต้องการสร้างความรู้สึกลับแบบใดในส่วนรูปแบบหลักของเวทีมีอยู่หลายลักษณะ ดังนี้

¹ โครงการ สถาบันแฟชั่นนานาชาติแห่งประเทศไทย , วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม , จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 5.5 : รูปแบบเวทีแฟชั่นโชว์

ส่วนรูปแบบอื่นจะมีการออกแบบดัดแปลงไป 3 ลักษณะข้างต้น มีการตกแต่งเพิ่มเติมขึ้นอยู่กับความต้องการที่แตกต่างกันออกไป ในบางครั้งจะมีการใช้สื่อ (Media) เข้าร่วมด้วย เช่นสไลด์วีดีโอในต่างประเทศจะเป็นการจัดแสดงแบบ In House คือ เป็นการจัดแสดงเพื่อแสดงเสื้อผ้าจริงๆ เพียงอย่างเดียว ไม่เน้นการแสดงด้านอื่นๆ จึงทำให้รูปแบบเวทีเป็นรูปแบบง่ายๆ ไม่มีการตกแต่งประดับประดามาก เวทีที่นิยมในประเทศไทยจะเป็นแบบตัวที่

Catwalk ที่ใช้ในการเดินแฟชั่นโชว์ ขนาดมาตรฐาน 2 ขนาด คือ 1.80x2.40 เมตร และ 1.20x2.40 เมตร โดยทั้งสองขนาดนี้ จะปรับความสูงได้ในระดับต่างๆกัน คือ 0.60 ม. 0.80 ม. 1.00ม. และ 1.20 เมตร ส่วนที่นอกเหนือจากขนาดมาตรฐานนั้นมักจะเป็นการสั่งทำพิเศษจากแบบเวทีที่ออกแบบตามแนวความคิดของตัวสินค้า ซึ่งได้รูปแบบที่แปลกใหม่ แต่จะมีต้นทุนค่อนข้างสูง

จากข้อมูลข้างต้น ทำให้สรุปความจุที่เหมาะสมกับโครงการ คือ 100-300 คน พื้นที่ควรมีความยืดหยุ่นตัวสูง สามารถกั้นแบ่งห้อง ปรับเปลี่ยนขนาดได้หลากหลายไปตามความเหมาะสมกับรูปแบบและวัตถุประสงค์การจัดแสดง การตกแต่งภายในควรสามารถปรับเปลี่ยนและดัดแปลงไปตามความต้องการและแนวคิดของสินค้าที่จัดแสดง มีการเตรียมการสำหรับติดตั้งไฟเพดานและเทคนิคประกอบอื่นๆ เช่น Laser Projection ซึ่งมีจำนวนมาก มีการเตรียมพื้นที่สำหรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนอื่นๆ เช่น การแสดงประกอบไม่ว่าจะเป็นละคร หรือดนตรี ในส่วนหลังเวทีต่างๆ เช่น ห้องแต่งตัว ห้องเจ้าหน้าที่ ส่วนเก็บของและห้องครัว อีกประมาณ 30% ของพื้นที่จัดแสดง

สามารถแบ่งประเภทของการจัดงานแฟชันโชว์ออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

1. Apena Shape

- ผู้ชมจำนวนมากได้ใกล้ชิดกับการแสดง
- ลดค่าใช้จ่ายในการจัดแสดง

2. Proscenium Shape

- ผู้ชมชมการแสดง ได้ด้านเดียว
- ผู้ชมและผู้แสดงแยกจากกันเด็ดขาด

3. The Apron Shape

- ช่วยให้การแสดงของ Proscenium ได้ผลดียิ่งขึ้น

4. Open Trust Shape

- เป็นการนำรูปแบบ 1 และ 2 มาปรับใช้ร่วมกัน
- ลดปัญหาค่าใช้จ่าย
- ผู้ชมใกล้ชิดกับผู้แสดงมากขึ้น

ข้อจำกัด เป็นพื้นที่โล่ง แสดงเอกลักษณ์ของตัวอาคาร การออกแบบต้องคำนึงถึงภาพพจน์ที่ส่งเสริมลักษณะการเดิน

1. การจัดงานเป็นลักษณะของงานชั่วคราว มีการปรับเปลี่ยนเสมอ การใช้เฟอร์นิเจอร์ในลักษณะเบา เคลื่อนย้ายง่ายใช้เนื้อที่ในการเก็บน้อย

2. การจัดเวทีแสดง มีการปรับเปลี่ยนรูปทรงได้หลากหลาย โดยการนำกล่อเวทีที่มีขนาดมาตรฐาน (ตามขนาดไม้อัด) ต่อเข้ากันเป็นรูปทรงต่างๆ

3. นอกจากนี้ การจัดระบบแสดงแสง สี เสียง มีลักษณะเฉพาะตัว

ข้อเสนอแนะ การจัดบรรยากาศของงานแสดงแฟชันโชว์ ทำได้ต่างๆกันขึ้นอยู่กับ Concept ของการจัดงานแต่ละครั้ง อีกทั้งสามารถเพิ่มบรรยากาศด้วยระบบแสดงแสง สี เสียง ที่ทันสมัย เช่น การควบคุมด้วยระบบคอมพิวเตอร์

5.2.5 ส่วนจัดแสดงนิทรรศการ (Exhibition Hall)

5.2.5.1 ลักษณะของนิทรรศการ ที่มีภายในโครงการ โดยอ้างอิงจากคู่มือการจัดนิทรรศการของศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการสหกรณ์ที่ 1 มีลักษณะดังต่อไปนี้

- นิทรรศการทั่วไป
- นิทรรศการเพื่อการศึกษา
- นิทรรศการเพื่อการประชาสัมพันธ์
- นิทรรศการถาวร
- นิทรรศการชั่วคราว
- นิทรรศการในอาคาร
- นิทรรศการกลางแจ้ง

นิทรรศการทั่วไป

เป็นสื่อกิจกรรมขนาดกลางที่องค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ นิยมจัดเพื่อแสดงผลงานซึ่งพบเห็นกันโดยทั่วไป เป็นการจัดแสดงผลงานหรือผลิตภัณฑ์ที่มีบริเวณพื้นที่กว้างขวาง ตั้งแต่การจัดในห้องเรียน บริเวณ โรงเรียน ศูนย์การค้า ศาลาวัด ฯลฯ

นิทรรศการทั่วไป แบ่งออกเป็น 4 ขนาดตามขนาดพื้นที่ที่จัดแสดง คือ

1. นิทรรศการขนาดเล็ก (Small Exhibits) เป็นนิทรรศการที่จัดขนาดพื้นที่น้อยกว่า 400 ตารางฟุตหรือ 37 ตารางเมตร
2. นิทรรศการขนาดกลาง (Medium Exhibits) ใช้พื้นที่ตั้งแต่ 401 ตารางฟุต ถึง 1,600 ตารางฟุตหรือ 38-148 ตารางเมตร
3. นิทรรศการขนาดใหญ่ (Large Exhibits) ใช้พื้นที่ตั้งแต่ 1,601-4,000 ตารางฟุต หรือ 149-371 ตารางเมตร
4. นิทรรศการขนาดยักษ์ (Giant Exhibits) ใช้พื้นที่ตั้งแต่ 4,000 ตารางฟุตหรือมากกว่า 371 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.6 : ภาพแสดงภาพสัดส่วนการวางชั้นสินค้าและบริเวณที่เหมาะสม

นิทรรศการเพื่อการศึกษา

เป็นนิทรรศการที่จัดขึ้นเพื่อการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ไปสู่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้จากการแสดงเนื้อหาด้วยสื่อและกิจกรรมต่าง ๆ การจัดนิทรรศการเพื่อศึกษามักจะมีรูปแบบ เนื้อหา สื่อ หรือกิจกรรมเกี่ยวข้องกับหลักสูตรและบทเรียนหรืองานวิชาการไม่ทางตรงก็ทางอ้อม

นิทรรศการเพื่อศึกษามีลักษณะที่สำคัญดังนี้

1. เป็นการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ด้วยรูปแบบต่าง ๆ
2. ส่งเสริมให้ผู้ชมมีทัศนคติที่ดีทางการศึกษา
3. เปิดโอกาสให้ผู้ชมหรือผู้เรียน ได้มีทางเลือกในการเรียนรู้หรือการศึกษาตามความสามารถและความถนัดของแต่ละบุคคล
4. นิทรรศการที่หน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ จัดขึ้นเพื่อถ่ายทอดความรู้จัดว่าเป็นนิทรรศการเพื่อการศึกษาได้เป็นอย่างดี
5. รูปแบบของนิทรรศการเพื่อการศึกษาอาจเป็นทั้งนิทรรศการชั่วคราว นิทรรศการเคลื่อนที่ หรือนิทรรศการถาวร
6. นิทรรศการทางการศึกษาสามารถจัดได้ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน บริเวณในโรงเรียน นอกโรงเรียน และสถานที่ทั่วไปในชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิทรรศการเพื่อการประชาสัมพันธ์

เป็นการจัดแสดงสื่อต่าง ๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจที่ดีระหว่างประชาชนกับองค์กรหรือหน่วยงาน โดยการนำเสนอข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงเพื่อเป็นการส่งเสริมความเชื่อถือศรัทธาให้ประชาชนยอมรับสนับสนุนและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานตามนโยบายขององค์กรหรือหน่วยงานนั้น ๆ ต่อไป

นิทรรศการเพื่อการประชาสัมพันธ์มีลักษณะที่สำคัญดังนี้คือ

1. ส่งเสริมให้ผู้ชมมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ
2. เป็นการรวบรวมหลักฐานข้อมูล ข้อเท็จจริงหรือความคิด
3. เน้นการนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องตามความเป็นจริงขององค์กรหรือหน่วยงาน
4. มุ่งแสดงคุณค่าที่น่าเชื่อถือศรัทธาในด้านความรู้ความสามารถ
5. เป็นการจัดแสดงที่เหมาะสมกับกาลเวลาและโอกาส เหมาะกับเหตุการณ์หรือเทศกาล
6. รูปแบบการนำเสนอมีลักษณะแปลกใหม่ สามารถกระตุ้นความสนใจและสื่อความหมายได้ดี

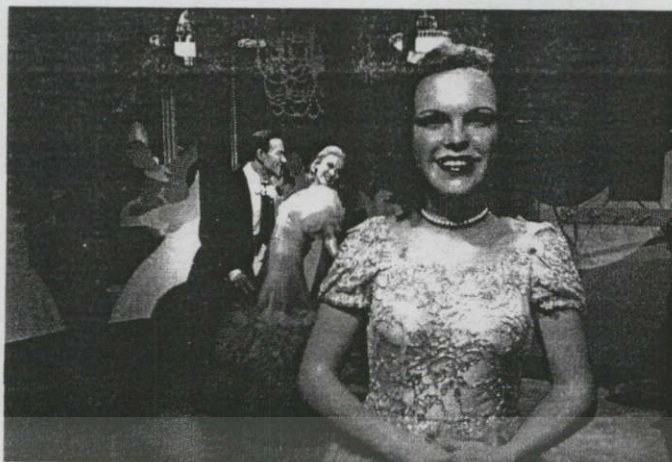
นิทรรศการถาวร

เป็นการนำเสนอข้อมูลและจัดแสดงที่ค่อนข้างสมบูรณ์ มีการจัดเป็นประจำอย่างต่อเนื่องเป็นเวลายาวนาน

นิทรรศการถาวรมีลักษณะสำคัญดังนี้

1. การจัดนิทรรศการแบบนี้มีการลงทุนสูง เนื่องจากเนื้อหาที่จัดแสดงต้องอาศัย การศึกษาค้นคว้าหลักฐานอ้างอิง
2. วัสดุอุปกรณ์ที่นำมาจัดแสดงเป็นวัสดุที่คงทน
3. การออกแบบเพื่อการจัดแสดงสิ่งของจะทำการรอบคอบพิถีพิถัน
4. สถานที่แห่งใดแห่งหนึ่งเป็นเวลานาน ๆ รูปแบบและโครงสร้างหลักไม่มีการเปลี่ยนแปลง
5. สถานที่ที่ใช้ในการจัดแสดงนิทรรศการจะออกแบบไว้อย่างมีแบบแผนแน่นอน อาจเป็นพื้นที่กลางแจ้งหรือในอาคารก็ได้
6. หากเนื้อหาที่จัดแสดงเกี่ยวข้องกับความเชื่อหรือวิถีชีวิตของชุมชน
7. ส่วนใหญ่นิทรรศการถาวรมักอยู่ในรูปของพิพิธภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.7 : ภาพแสดงการจัดหุ่นขี้ผึ้งในนิทรรศการถาวรที่พิพิธภัณฑ์

ที่มา : <http://www.viator.com/photos/Los-Angeles-tours/Madame-Tussauds-Hollywood/4948546>

นิทรรศการชั่วคราว

เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อแสดงเนื้อหาเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นครั้งคราวตามโอกาสที่เหมาะสม อาจใช้เวลาประมาณ 2-10 วัน ไม่มีกำหนดตายตัว นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ส่งเสริมงานประชาสัมพันธ์นิทรรศการแบบถาวร ได้อีกด้วยดังที่เกรซ มอร์เลย์ (Grace Morley, อ้างถึงในเรื่อง กุมุท, 2526, หน้า 3-4) กล่าวว่า “นิทรรศการชั่วคราวช่วยเร้าความสนใจให้คนมาชมสิ่งแปลกใหม่ เป็นการเชิญชวนที่จะสนับสนุนการประชาสัมพันธ์ในหลายรูปแบบ เช่น การเชิญประชุมชี้แจงการเปิดงาน การแถลงการณ์หนังสือพิมพ์และรายการโทรทัศน์ นิทรรศการชั่วคราวสนองวัตถุประสงค์ทางการศึกษาได้มากมาย”

ภาพที่ 5.8 : นิทรรศการชั่วคราว

ที่มา : <http://www.borealis3r.ca/en/services/space-rental/temporary-exhibition-gallery/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิทรรศการในอาคาร

นิทรรศการที่จัดอยู่รวมภายในอาคารซึ่งอาจเป็นห้องประชุม ห้องโถง ห้องเรียน เฉลียงหรือระเบียงในอาคาร

การจัดนิทรรศการในอาคารมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. จัดขึ้นภายในอาคารหรือพื้นที่ที่มีหลังคาป้องกันแสงแดดและฝนได้
2. เนื้อหาของนิทรรศการเป็นเรื่องราวที่ไม่จำเป็นต้องใช้บริเวณกว้างขวางมากนัก
3. เป็นเนื้อหาที่ต้องการความต่อเนื่องปราศจากสิ่งรบกวนในการชมที่จัดแสดง
4. จัดในอาคารที่มีห้องและอุปกรณ์รักษาความปลอดภัยได้อย่างแข็งแรง
5. มีการควบคุมบรรยากาศด้วยแสง
6. การเลือกใช้วัสดุ สามารถใช้วัสดุได้ทุกประเภททั้งชนิดถาวรและไม่ถาวร
7. การออกแบบการจัดนิทรรศการภายในอาคารสามารถสร้างสรรค์ด้วยจินตนาการที่สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม

ภาพที่ 5.9 : นิทรรศการชั่วคราว

ที่มา : <http://digitaljournalist.org/issue0701/oneworld.html>

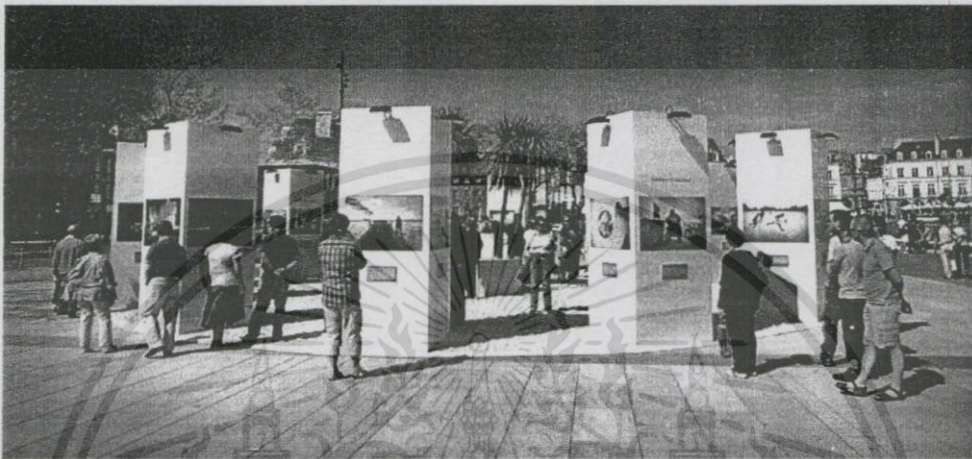
นิทรรศการกลางแจ้ง

เป็นนิทรรศการที่ต้องการพื้นที่บริเวณกว้างขวาง โถงแจ้ง รองรับผู้ชมได้จำนวนมาก การจัดนิทรรศการกลางแจ้งมีลักษณะสำคัญดังนี้

1. จัดแสดงสิ่งของหรือกิจกรรมบริเวณภายนอกอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. จัดได้ทั้งแบบถาวรและแบบชั่วคราว
3. เนื้อหาที่นำเสนอมีความสัมพันธ์กับพื้นที่จัดแสดงซึ่งอาจมีบริเวณกว้างขวางเป็นธรรมชาติ เช่นเรื่องเกี่ยวกับโบราณสถาน โบราณวัตถุ สมรภูมิมิรบ วิถีชีวิตกิจกรรมกลางแจ้ง การทำงานกลางแจ้ง งานเกษตรกรรม เป็นต้น

ภาพที่ 5.10 : ภาพแสดงการจัดนิทรรศการกลางแจ้ง

ที่มา : <http://palecyphoto.blogspot.com/2011/04/nauru-exhibition-festival-photo-de-mer.html>

5.2.5.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้

คือ สื่อและกิจกรรมต่าง ๆ สื่อเหล่านี้จะสามารถกระตุ้น การรับรู้ได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับคุณลักษณะดังนี้

1. ความเข้ม หมายถึงความชัดเจนของสื่อซึ่งอาจประกอบไปด้วยแสง สี สันที่โดดเด่นสวยงาม
2. ขนาด วัตถุหรือสิ่งเร้าที่ขนาดใหญ่่มักจะดึงดูดความสนใจได้ดีกว่าวัตถุหรือสิ่งเร้าที่มีขนาดเล็ก
3. ความแปลกใหม่และสิ่งที่มีลักษณะตัดกัน การเปลี่ยนแปลงทำให้สิ่งเร้าผิดปกติไปจากเดิมที่คุ้นเคยหรือสิ่งที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับสิ่งปกติทั่วไป จะสามารถสร้างความสนใจ ได้ดี
4. ตำแหน่งที่ตั้ง การจัดให้อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม จะ

กระตุ้นความสนใจได้ดีกว่าการจัดวางในระดับสูงหรือต่ำเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

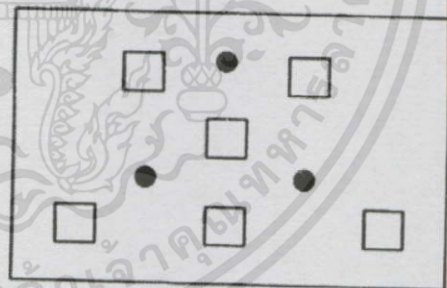
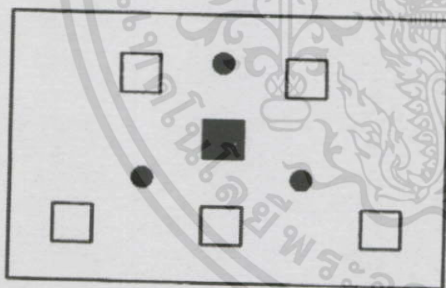
5. การเคลื่อนไหว สิ่งเร้าที่มีการเคลื่อนไหวย่อมสามารถกระตุ้นความสนใจได้ดีกว่าสิ่งเร้าที่นิ่งอยู่กับที่

6. ความเป็นหนึ่งเดียว สิ่งของหรือวัตถุที่มีอยู่หนึ่งเดียวบนพื้นที่ว่างบริเวณกว้างจะก่อให้เกิดความสนใจได้ดีเป็นพิเศษ

7. ระยะทาง สิ่งของหรือรูปภาพที่วางซ้อนทับกัน บางส่วนจะก่อให้เกิดมิติ ดั้งเดิมทำให้ดูเป็นระยะทางใกล้ไกล จะช่วยเร้าความสนใจได้ดีกว่าสิ่งที่จัดเรียงในระนาบเดียวกัน

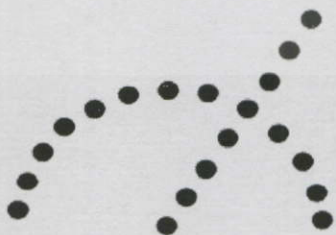
8. ความคงทน ช่วงระยะเวลาหรือความถี่ในการปรากฏ และคงอยู่ของสิ่งเร้า จะทำให้ผู้ชมมีเวลาเพียงพอในการรับรู้

9. การทำซ้ำ สิ่งเร้าที่เกิดซ้ำแล้วซ้ำอีกหลาย ๆ ครั้ง

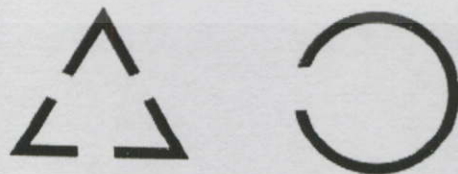

ภาพแสดงภาพหลักของความคล้ายคลึง

ภาพแสดงภาพหลักของความคล้ายคลึง

ภาพแสดงภาพหลักของความต่อเนื่อง

ภาพแสดงภาพหลักของความประสาน

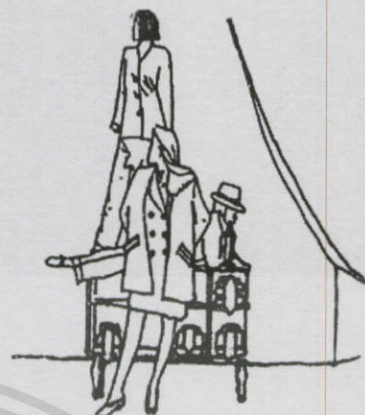
ภาพที่ 5.11 : ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.5.3 หลักการออกแบบนิทรรศการ

ภาพแสดงการจัดองค์ประกอบ
การเน้นเนื้อหาโดยรวม

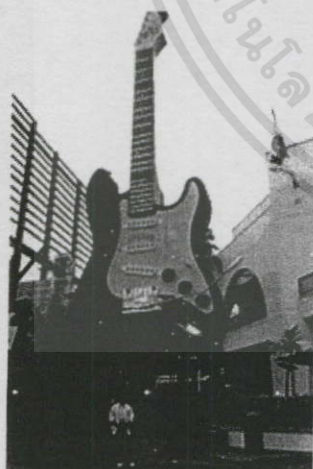
ภาพแสดงการเน้นด้วยการตัดกันของ
องค์ประกอบศิลป์

ภาพแสดงการเน้นด้วยการแยกตัวออกไป

ภาพแสดงการเน้นให้เกิดจังหวะด้วยตำแหน่ง
ทิศทาง รูปร่างและรูปทรง

เน้นองค์ประกอบของการจัดแสดงด้วยขนาด

แสดงความกลมกลืนทางความคิดด้วยแสง สี

ภาพที่ 5.12 : หลักการออกแบบนิทรรศการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบด้วยคอมพิวเตอร์

ปัจจุบันคอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทในแทบทุกวงการ โดยเฉพาะวงการออกแบบกราฟิก ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยให้การสร้างสรรค์เป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถตอบสนองจินตนาการของนักออกแบบได้อย่างไร้ขีดจำกัด ด้วยโปรแกรมซอฟต์แวร์ต่าง ๆ ซึ่งมีตั้งแต่โปรแกรมพื้นฐานง่าย ๆ ไปจนถึงโปรแกรมระดับสูงที่ใช้ในงานอาชีพออกแบบโดยตรง เพียงแต่มีความรู้พื้นฐานในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับงานกราฟิกก็สามารถผลิตงานได้อย่างสวยงาม เช่น โปรแกรมการนำเสนอ (powerpoint) ส่วนโปรแกรมอื่น ๆ ซึ่งต้องใช้ทักษะในการออกแบบและทักษะด้านคอมพิวเตอร์มาช่วยในการสร้างสรรค์ ได้แก่ โปรแกรมการสร้างงานกราฟิก (illustrator) โปรแกรมการตกแต่งภาพ (photoshop) โปรแกรมสร้างภาพ 3 มิติ (3D) เป็นต้น

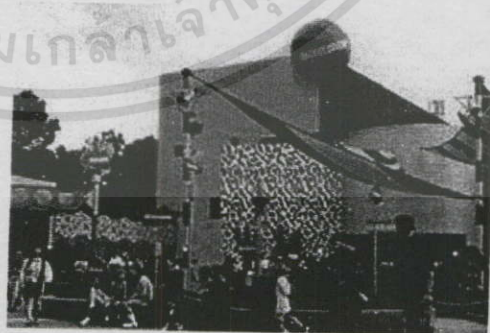

ภาพแสดงภาพป้ายโฆษณาที่ออกแบบด้วยคอมพิวเตอร์

ภาพแสดงการเน้นด้วยขนาด ทิศทาง

ภาพแสดงการเน้นด้วยรูปซ้ำ ๆ กัน

ภาพแสดงการเน้นด้วยเส้นหรือแถบสี

ภาพที่ 5.13 : การออกแบบนิทรรศการด้วยคอมพิวเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.5.4 ระบบ Circulation ภายในห้องแสดงงาน

เมื่อพิจารณาตามลักษณะแกนสัญจรหลัก(Access)สามารถแบ่งออกได้ 2 ระบบ คือ

1. Centralized System of Access

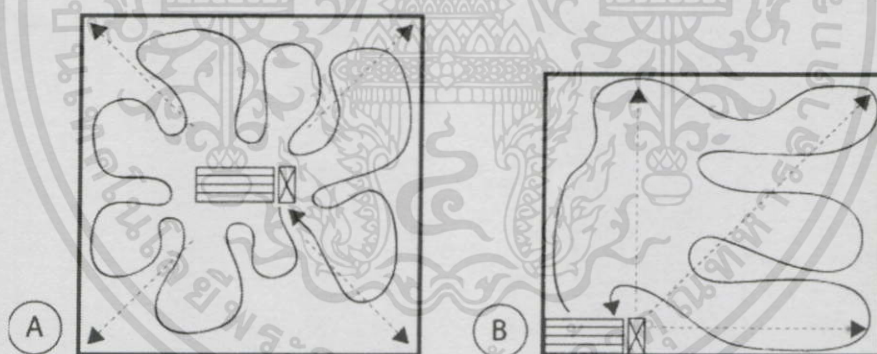
การวางผังจัดตามเส้นทางการเคลื่อนไหวของผู้ชม ผู้ชมก็จะเดินตามเส้นทางสถาปัตยกรรมไปตามแบบแผนที่ตายตัวจากจุดเริ่มต้นจนถึงจุดสุดท้าย แต่อาจหยุดดูเป็นช่วง ๆ ได้

ข้อได้เปรียบของระบบนี้ คือ

- สามารถควบคุมและรักษาความปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ไม่เปลืองกำลังบุคลากรในการดูแล
- กำหนดทิศทางการเคลื่อนไหวของผู้ชมได้อย่างทั่วถึง

ข้อได้เสียเปรียบของระบบนี้ คือ

- ผู้ชมอาจรู้สึกว่าคุณบังคับในการชมการจัดแสดง
- ไม่สามารถเลือกชมสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ก่อน

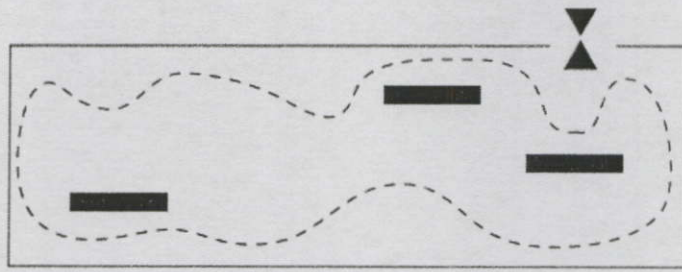

ภาพที่ 5.14 : ลักษณะการจัดทางสัญจรแบบ Centralized System of Access

ระบบ Centralized system of Access สามารถแบ่งออกเป็นแบบย่อย ๆ ได้เป็นดังนี้

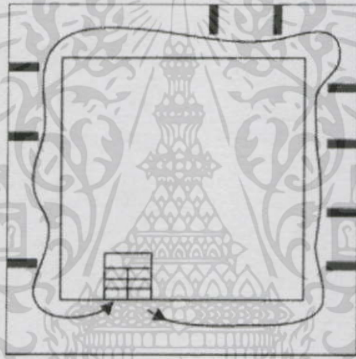
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 A Rectilinear Circuit คือ การเคลื่อนที่ซิมเป็นแนวตรง

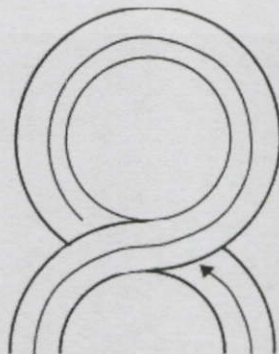
ภาพที่ 5.15 : A Rectilinear Circuit

1.2 A Twisting Circuit คือ เส้นทางเดินที่เป็นวงจรรอบรูปวงกลางเข้าจากบันไดกลางซึ่งเชื่อมต่อระหว่างชั้น โดยเฉพาะที่จำเป็นต้องใช้แสงธรรมชาติหรือมีหลายชั้น

ภาพที่ 5.16 : A Twisting Circuit

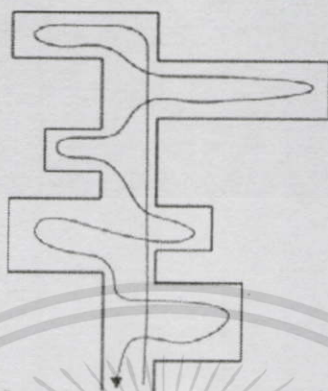
1.3 Waving Freely Layout เป็นผังรูปसानไปมาอย่างอิสระ ปกติ มักใช้ทางลาดเข้าช่วยและใช้องค์ประกอบที่น่าสนใจเข้าเป็นตัวชักนำ ผังแบบนี้ผู้ชมอาจจะหลงทางได้ถ้าลักษณะทางเรขาคณิตเป็นแบบต่อเนื่องกันหมด

ภาพที่ 5.17 : Waving Freely Layout

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 Comb Type Layout เป็นการวางผังที่มีทางเดินกลางเป็นหลัก มีส่วนให้เลือกชมในเวลาเดียวกัน ทางเข้าอาจจะเป็นทางด้านซ้ายด้านใด ด้านหนึ่งหรือมีทางเข้าอยู่ตรงกลาง

ภาพที่ 5.18 : Comb Type Layout

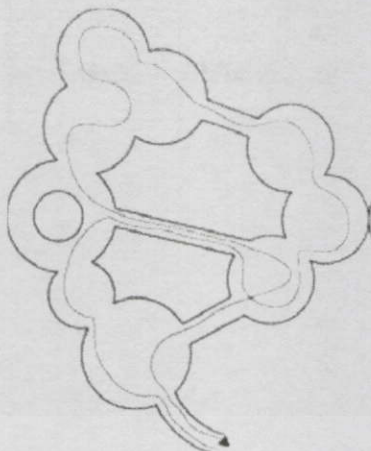
1.5 Fan Shape ทางเข้าจากด้านกลาง ผังรูปพัด การจัดแบบนี้ทำให้มีโอกาสมากในการเลือกชม แต่ผู้ชมต้องตัดสินใจในการชมเร็วและในทางจิตวิทยาผู้ชมจะไม่ชอบนักเพราะรู้สึกว่าเป็นการบังคับเกินไป และที่จุดรวมจะเป็นจุดที่วุ่นวาย

ภาพที่ 5.19 : Fan Shape

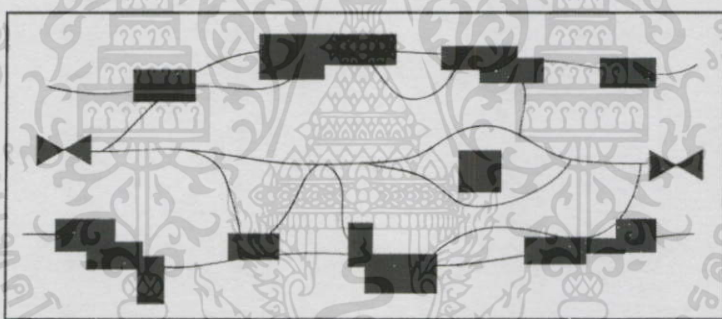
1.6 Star Shape การเข้าจากจุดศูนย์กลางจากผังรูปดาว มีลักษณะคล้ายแบบหวี ซึ่งผู้ชมไม่สามารถที่จะเลื่อนไหลไปอย่างสะดวก และสามารถแยกออกต่างหากได้ ความสมดุลของการจัดแกนทำให้เกิดปัญหาได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.20 : Star Shape

2. Decentralized System of Access ระบบนี้มักจะจัดทางเข้าออก 2 ทาง ผู้ชมสามารถเดินชมได้อย่างอิสระ ลักษณะเป็นทางเดินใจกลางเมือง วิธีนี้อาจทำให้ผู้ชมไม่ได้ชมครบถ้วน หรือไม่เป็นลำดับ ความคุมด้านความปลอดภัยทำได้ยาก เนื่องจากมีทางเข้าออกมากเกินไป

ภาพที่ 5.21 : ลักษณะการจัดทางสัญจรแบบ Decentralized System of Access

ระบบทางสัญจร ที่มีทางเข้าออกมากกว่า 2 ทาง การแสดงงานมีความน่าสนใจหลายประเภทไม่ต่อเนื่องกัน จึงไม่มีประโยชน์ในการกำหนดแนวทางของผู้ชม แต่เป็นการให้อิสระในการชมงานซึ่งสิ่งสำคัญต้องมี Landmark เพื่อให้ผู้ชมสามารถรู้ทิศทาง และกำหนดตัวเองได้ว่าอยู่ตำแหน่งไหนของอาคาร

- ข้อได้เปรียบของระบบนี้ คือ
 - สามารถจัดการแสดงให้มีความน่าสนใจได้หลายจุดและมีความหลากหลายมากกว่า
 - ผู้เข้าชมสามารถเลือกชมงานแสดงใดก่อนได้ตามความพอใจ
 - ทำให้งานแสดงสามารถกระจายกลุ่มคนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ลดความหนาแน่นของกลุ่มคนที่ต้องถูกกำหนดให้เดินไปในทิศทางเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ข้อได้เสียเปรียบของระบบนี้ คือ
 - ไม่สามารถกำหนดทิศทางในการเดินของเข้าชมงานแสดงได้ ทำให้เกิดความสับสนในการเดินชม
 - ไม่สามารถควบคุมและรักษาความปลอดภัยได้อย่างทั่วถึง
 - ต้องใช้บุคลากรมากกว่าในการดูแล

การกำหนดขนาดและปริมาตรของห้องแสดงการกำหนดขนาดความกว้าง ยาวของห้องแสดง ไม่สามารถกำหนดให้แน่นอนได้ตามหลักการแล้ว ขนาดของห้องจะขึ้นอยู่กับปริมาณของวัตถุแสดง ขนาด และลักษณะการจัดแสดง ซึ่งต้องมีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุแสดงเพื่อหาค่ากลางมาเป็นตัวกำหนดขนาด แต่ในปัจจุบันการออกแบบมักจะออกแบบพื้นที่ให้มีคามยืดหยุ่น

ขนาดความสูงของห้องมีผลต่อสัดส่วนของห้องแสดงงานมาก ระดับฝ้าเพดานอาจจะเป็นตัวกำหนดความเหมาะสมสำหรับจัดแสดงวัตถุชนิดใด ประเภทไหน นอกจากนี้ความสำคัญของฝ้าเพดานยังปรากฏออกมาในรูปของการกำหนดบรรยากาศห้องแสดงงานด้วย แสงสว่างต่าง ๆ สำหรับห้องแสดงมักจะใช้ฝ้าเพดานเป็นแหล่งกำเนิดแสงสว่าง ทั้งระบบแสงธรรมชาติและแสงประดิษฐ์ ทั้งนี้เพราะเป็นตำแหน่งการให้แสงที่ดี และไม่รบกวนแก่วัตถุที่แสดง ความสูงของฝ้าเพดานสำหรับห้องแสดง ไม่มีกำหนดที่แน่นอนเพราะต้องขึ้นอยู่กับชนิดและขนาดของวัตถุ แต่มาตรฐานต่ำสุดที่ใช้ทั่วไปคือประมาณ 3.00 เมตร ฝ้าเพดานนอกจากจะใช้สำหรับบัง ซ่อน และกันแสงเหนือหัวแล้วยังสามารถใช้พื้นที่ภายในฝ้าเพดาน ได้อีกด้วย สำหรับใช้เป็นส่วนบริการต่างๆ เช่น

- ทางเดินของท่อเครื่องปรับอากาศ, ช่องอากาศสำหรับระบายอากาศ
- ทางเดินสายไฟฟ้า
- ติดตั้งระบบดับเพลิง

5.3 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบโครงการ

5.3.1 องค์ประกอบหลัก

(1) ส่วนโรงเรียนออกแบบแฟชั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.3 แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนโรงเรียนออกแบบแฟชั่น

No.	องค์ประกอบหลัก	เวลาใช้งาน	ผู้ใช้		พื้นที่		
			จำนวน	พื้นที่/ หน่วย	จำนวน	พื้นที่รวม	
							คน
1.	ห้องเรียน						
	- โถงต้อนรับ	08.30-17.00	-	135	1	135	
	- พื้นที่ประชาสัมพันธ์ต้อนรับ	08.30-17.00	-	75	1	75	
1.1	ห้องบรรยาย (Lecture Room)						
	- ห้องบรรยาย 30 ที่นั่ง (15/15)	09.30-17.00	30	46	2	92	
	- ห้องบรรยาย 70 ที่นั่ง (35/35)	09.30-17.00	70	146	2	292	
1.2	ห้องปฏิบัติการ (Work Shop)						
	- ห้องออกแบบ/สร้างแบบ (Fashion Design & Drawing Studio)	09.30-17.00	20	68	4	272	
	- ห้องตัดเย็บ (Making & Sewing Studio)	09.30-17.00	20	70	2	140	
	- ห้องสกรีน/พิมพ์ผ้า (Printing Room)	09.30-17.00	-	21	1	21	
	- ห้องย้อมผ้า (Dyeing Room)	09.30-17.00	-	16	1	16	
	- ห้องเครื่องเลเซอร์ (Laser Engraving Room)	09.30-17.00	-	12	1	12	
	- ห้องถ่ายภาพ (Photo Studio)	09.30-17.00	10	40	1	40	
	- ห้องแต่งหน้า (Make-up Studio)	09.30-17.00	10	33	1	33	
1.3	พื้นที่พักผ่อนของนักเรียน (Recreation Area)	09.30-17.00	-	58	3	174	
1.4	พื้นที่ทำกิจกรรมภายใน	09.30-17.00	-	98	3	294	
	ห้องเก็บอุปกรณ์ (General Storage)	09.30-17.00	-	20	1	20	
	ห้องเก็บผลงาน	09.30-17.00	-	12	2	24	
	ห้องแสดงชุดเช่า-ยืม	09.30-17.00	-	23	1	23	
	ห้องประชุม	09.30-17.00	-	40	2	80	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.3 แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนโรงเรียนออกแบบแฟชั่น(ต่อ)

No.	องค์ประกอบหลัก	เวลาใช้งาน	ผู้ใช้		พื้นที่	
			จำนวน	พื้นที่/หน่วย	จำนวน	พื้นที่รวม
			คน	ตร.ม.	หน่วย	ตร.ม.
1.5	ห้องพักอาจารย์ (Staff Room)					
	- ห้องทำงานอาจารย์	09.30-17.00	10	70	1	70
	- พื้นที่พักผ่อน	09.30-17.00	-	28	1	28
	- ห้องเก็บของ	09.30-17.00	-	8	1	8
	- ห้องประชุมขนาด 20 ที่นั่ง	09.30-17.00	20	42	1	42
	- ห้องประชุมขนาด 10 ที่นั่ง	09.30-17.00	10	20	2	40
1.6	ห้องน้ำ	08.00-20.00	-	64	3	192
2.	ห้องสมุดเฉพาะทาง					
	โถงต้อนรับ	08.30-20.00	-	115	1	115
2.1	ส่วนรับฝากของ	08.30-20.00	-	3	1	3
2.2	บริเวณซีม-คีน หนังสือ	08.30-20.00	-	16	1	16
2.3	ห้องทำงานบรรณารักษ์	08.30-20.00	2	6	2	12
2.4	ส่วนจัดวางหนังสือ	08.30-20.00	-	20	1	20
2.5	พื้นที่อ่านหนังสือ	08.30-20.00	60	135	1	135
2.6	Materials Room	08.30-20.00	-	128	1	128
2.7	Multipurpose Room	08.30-18.00	58	85	1	85
2.8	ห้องคอมพิวเตอร์	08.30-18.00	20	86	1	86
2.9	ห้องถ่ายเอกสาร	08.30-18.00	1	12	1	12
2.10	ห้องเก็บของ	08.30-18.00	-	12	1	12
2.11	ส่วนซ่อมบำรุงหนังสือ	08.30-18.00	1	12	1	12
3.	ลานนอกประสงค์	08.00-20.00	-	375	1	375
	- Roof top Area	08.30-18.00	-	360	1	360
รวมพื้นที่						3,494.00
+30% for Circulation						1,048.20
สรุป พื้นที่องค์ประกอบหลัก ส่วนโรงเรียนออกแบบแฟชั่น						4,542.20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) ส่วนจัดแสดงงาน

ตารางที่ 5.4 แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนจัดแสดงงาน

No.	องค์ประกอบหลัก	เวลาใช้งาน	ผู้ใช้		พื้นที่	
			จำนวน	พื้นที่/ หน่วย	จำนวน	พื้นที่รวม
			คน	ตร.ม.	หน่วย	ตร.ม.
1.	ส่วนจัดแสดงแฟชั่นโชว์					
1.1	Front of House					
	- โถงต้อนรับ	09.00-22.00	-	220	1	220
	- พื้นที่ประชาสัมพันธ์/ลงทะเบียน	09.00-22.00	2	15	1	15
1.2	House					
	- ที่นั่งชมการแสดง	14.00-22.00	300	230	1	230
	- ห้องรับรองแขกพิเศษ (V.I.P Room)	14.00-22.00	1	18	1	18
	- เวทีแสดง (Stage)	14.00-22.00	1	66	1	66
	- พื้นที่เก็บฉาก	14.00-22.00	1	10	1	10
1.3	Back of House	14.00-22.00				
	- ห้องฉายภาพ (Projector Room)	14.00-22.00	1	6	1	6
	- ห้องควบคุมแสง (Visual Aids and Lighting Control)	14.00-22.00	1	6	1	6
	- ห้องควบคุมเสียง (Sound Control)	14.00-22.00	1	6	1	6
	- TV/Camera Studio	14.00-22.00	1	6	1	6
	- ห้องแต่งตัวนักแสดง	14.00-22.00	12	55	2	110
	- พื้นที่เตรียมตัวก่อนการแสดง	14.00-22.00	1	100	1	100
	- ห้องเก็บของและอุปกรณ์การแสดง	14.00-22.00	1	15	1	15
	- ห้องน้ำ	08.00-22.00	-	64	1	64

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.4 แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนจัดแสดงงาน(ต่อ)

No.	องค์ประกอบหลัก	เวลาใช้งาน	พื้นที่			
			ผู้ใช้	พื้นที่		
			จำนวน	พื้นที่/ หน่วย	จำนวน	พื้นที่รวม
คน	ตร.ม.	หน่วย	ตร.ม.			
2.	ส่วนจัดแสดงนิทรรศการ					
2.1	ส่วนการจัดนิทรรศการชั่วคราว (Temporary Exhibition)	10.00-20.00		200	1	200
2.2	ส่วนการจัดนิทรรศการถาวร (Permanent Exhibition)	10.00-20.00		350	1	350
-	ห้องน้ำ	08.00-22.00	-	64	1	64
รวมพื้นที่						1,486.00
+50% for Circulation						743.00
สรุป พื้นที่องค์ประกอบหลัก ส่วนจัดแสดงงาน						2,229.00

(3) ส่วนอบรมสัมมนา

ใช้พื้นที่ร่วมกับส่วน จัดแสดงเฟ้น โช่ว เป็น Multipurpose Hall เนื่องจากได้จัดพื้นที่ภายในให้มีความยืดหยุ่นในการใช้งาน สามารถปรับสลับหมุนเวียนการใช้งานได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4.2 องค์ประกอบรอง

(1) ส่วนสำนักงานบริหารโครงการ

ตารางที่ 5.5 แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนสำนักงานบริหารโครงการ

No.	องค์ประกอบรอง	เวลาใช้งาน	ผู้ใช้		พื้นที่	
			จำนวน	พื้นที่/	จำนวน	พื้นที่รวม
				หน่วย		
คน	ตร.ม.	หน่วย	ตร.ม.			
1.	สำนักงานฝ่ายการศึกษา					
1.1	ฝ่ายบริหาร					
	- ห้องผู้อำนวยการ	09.00-17.00	1	30	1	30
	- ห้องรองผู้อำนวยการ	09.00-17.00	1	15	1	15
	- เลขานุการ	09.00-17.00	1	8	2	16
1.2	ฝ่ายธุรการ					
	- ห้องหัวหน้าฝ่ายธุรการ	09.00-17.00	1	15	1	15
	- เลขานุการ	09.00-17.00	1	8	1	8
	- พนักงานฝ่ายธุรการ	09.00-17.00	5	24	1	24
1.3	ฝ่ายบัญชีและการเงิน					
	- เจ้าหน้าที่ฝ่ายบัญชีและการเงิน	09.00-17.00	3	20	1	20
	- ห้องเก็บเอกสาร	09.00-17.00	-	5	1	5
1.4	ฝ่ายวิชาการ					
	- เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ	09.00-17.00	3	14	1	14
1.5	ฝ่ายประชาสัมพันธ์					
	- ห้องหัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์	09.00-17.00	1	4	1	4
	- ห้องเจ้าหน้าที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์	09.00-17.00	2	4	2	8
	- ห้องเจ้าหน้าที่ด้านนิเทศศิลป์	09.00-17.00	1	4	1	4
1.6	ฝ่ายส่งเสริมและพัฒนารูปแบบ					
	- ห้องหัวหน้าฝ่ายส่งเสริมและพัฒนาฯ	09.00-17.00	1	4	1	4
	- ห้องเจ้าหน้าที่ฝ่ายส่งเสริมและพัฒนาฯ	09.00-17.00	2	4	2	8
	- ห้องเจ้าหน้าที่ประสานงาน	09.00-17.00	2	4	2	8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.5 แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนสำนักงานบริหารโครงการ(ต่อ)

No.	องค์ประกอบ	เวลาใช้งาน	พื้นที่			
			ผู้ใช้		พื้นที่	
			จำนวน คน	พื้นที่/ หน่วย ตร.ม.	จำนวน หน่วย	พื้นที่รวม ตร.ม.
1.7	ฝ่ายกิจกรรม					
	- ห้องหัวหน้าฝ่ายกิจกรรม	09.00-17.00	1	4	1	4
	- ห้องเจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจกรรม	09.00-17.00	3	4	3	12
1.8	พื้นที่พักผ่อนของพนักงาน (Pantry)	09.00-17.00	-	35	1	35
2.	สำนักงานส่วนจัดการแสดง					
2.1	ฝ่ายควบคุมนิทรรศการ					
	- ผู้อำนวยการฝ่ายควบคุมนิทรรศการ	09.00-17.00	1	12	1	12
	- รองผู้อำนวยการฝ่าย	09.00-17.00	1	9	1	9
	- เลขานุการ	09.00-17.00	1	6	1	6
	- เจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจกรรม	09.00-17.00	3	4	3	12
2.2	ฝ่ายศิลปกรรม					
	- หัวหน้าฝ่ายศิลปกรรม	09.00-17.00	1	4	1	4
	- เจ้าหน้าที่ฝ่ายออกแบบ	09.00-17.00	2	4	2	8
	- เจ้าหน้าที่ฝ่ายศิลป์	09.00-17.00	2	4	2	8
2.3	ฝ่ายพิธีการและประเมิณผล					
	- หัวหน้าฝ่ายกำกับเวที	09.00-17.00	1	4	1	4
	- เจ้าหน้าที่กำกับเวที	09.00-17.00	2	4	2	8
	- เจ้าหน้าที่ฝ่ายประเมิณผล	09.00-17.00	2	4	2	8
	- พื้นที่เก็บเอกสาร	09.00-17.00	-	8	1	8
รวมพื้นที่						321.00
+30% for Circualtion						96.30
สรุป พื้นที่องค์ประกอบ ส่วนสำนักงานบริหารโครงการ						417.30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) ส่วนบริการและร้านค้า

ตารางที่ 5.6 แสดงพื้นที่ส่วนบริการและร้านค้า

No.	องค์ประกอบรอง	เวลาใช้งาน	ผู้ใช้		พื้นที่	
			จำนวน	พื้นที่/	จำนวน	พื้นที่รวม
				หน่วย		
คน	ตร.ม.	หน่วย	ตร.ม.			
1.	โรงอาหาร					
	- พื้นที่นั่งรับประทาน	08.00-20.00	145	255	1	255
	- พื้นที่ขายอาหาร/เครื่องดื่ม	08.00-20.00	1	12	3	36
	- ห้องครัว	08.00-20.00	1	60	1	60
	- ห้องเก็บของสด	08.00-20.00	1	8	1	8
	- ห้องเก็บของแห้ง	08.00-20.00	1	8	1	8
	- ห้องเก็บอุปกรณ์	08.00-20.00	1	6	1	6
	- ห้องทำงานนักโภชนาการ	08.00-17.00	4	12	1	12
2.	ร้านค้า					
	- ร้านอุปกรณ์การเรียน	08.00-20.00	2	44	1	44
	- ร้านค้าให้เช่า	08.00-20.00	1	15	10	150
3.	ห้องพยาบาล	08.00-20.00	1	20	1	20
4.	ห้องทำพิธีทางศาสนา	08.00-20.00	1	12	1	12
รวมพื้นที่						611.00
+30% for Circulation						183.30
สรุปพื้นที่องค์ประกอบรอง ส่วนบริการและร้านค้า						794.30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4.3 องค์ประกอบอื่นๆ

(1) ส่วนบริการอาคารสถานที่และงานระบบ

ตารางที่ 5.7 แสดงพื้นที่ที่ใช้สอยส่วนบริการอาคารสถานที่และงานระบบ

No.	องค์ประกอบอื่นๆ	เวลาใช้งาน	ผู้ใช้		พื้นที่		
			จำนวน	พื้นที่/หน่วย	จำนวน	พื้นที่รวม	
			คน	ตร.ม.	หน่วย	ตร.ม.	
1.	ห้องเครื่องงานระบบ						
	- ห้องเครื่องทำความเย็น (Chiller Room)	24 hrs.	-	84	1	84	
	- ห้องเครื่องเป่าลมเย็น (AHU)	24 hrs.	-	180	1	180	
	- Cooling Tower	24 hrs.	-	52	1	52	
	- ห้องแผงควบคุมไฟฟ้าหลัก (MDB)	24 hrs.	-	25	1	25	
	- ห้องเครื่องกำเนิดไฟฟ้า (Generator)	24 hrs.	-	54	1	54	
	- Ring Main Unit (RMU)	24 hrs.	-	2	1	2	
	- ห้องหม้อแปลงไฟฟ้า (Transformer)	24 hrs.	-	44	1	44	
	- ห้องควบคุม (Control Room)	24 hrs.	-	20	1	20	
	- ห้องปั๊มน้ำ (Pump Room)	24 hrs.	-	60	1	60	
	- ห้องปั๊มน้ำดับเพลิง	24 hrs.	-	22	1	22	
	- ห้องไฟฟ้า	24 hrs.	-	8	7	56	
	- ถังเก็บน้ำ	24 hrs.	-	40	1	40	
	- ถังบำบัดน้ำเสีย	24 hrs.	-	68	1	68	
	- ห้องเก็บขยะแห้ง	08.00-22.00	-	4	1	4	
	- ห้องเก็บขยะเปียก	08.00-22.00	-	4	1	4	
	- Loading Area	24 hrs.	-	130	1	130	
	- Helipad	24 hrs.	-	100	1	100	
2.	ฝ่ายซ่อมบำรุง						
	- Carpenter Shop	08.00-17.00	-	40	1	40	
	- Electrical Shop	08.00-17.00	-	18	1	18	
	- Plumbing Shop	08.00-17.00	-	20	1	20	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.7 แสดงพื้นที่ใช้สอยส่วนบริการอาคารสถานที่และงานระบบ(ต่อ)

No.	องค์ประกอบอื่นๆ	เวลาใช้งาน	ผู้ใช้			
			จำนวน	พื้นที่		
				พื้นที่/ หน่วย	จำนวน	พื้นที่รวม
คน	ตร.ม.	หน่วย	ตร.ม.			
3.	ห้องพักพนักงาน					
	- หัวหน้าฝ่ายอาคารสถานที่	08.00-17.00	1	12	1	12
	- ผู้ช่วยฝ่ายอาคารสถานที่	08.00-17.00	1	8	1	8
	- เจ้าหน้าที่ฝ่ายอาคารสถานที่	08.00-17.00	4	24	1	24
	- เจ้าหน้าที่งานธุรการ	08.00-17.00	3	22	1	22
	- เจ้าหน้าที่งานซ่อมบำรุงรักษา	08.00-17.00	4	24	1	24
	- เจ้าหน้าที่งานยานพาหนะ และเจ้าหน้าที่งานรักษาความปลอดภัย	08.00-17.00 24 hrs.	6	20	1	20
	- เจ้าหน้าที่ฝ่ายช่างเทคนิค	08.00-17.00	3	20	1	20
	- เจ้าหน้าที่งานรักษาความสะอาด	08.00-17.00	10	26	1	26
						รวมพื้นที่
						1,179.00
						+30% for Circulation
						353.70
						สรุป พื้นที่ส่วนบริการอาคารสถานที่และงานระบบ
						1,532.70

(2) ที่จอดรถ

พื้นที่จอดรถกำหนดตาม ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องควบคุมอาคาร พ.ศ. 2544 ข้อ 83 ที่จอดรถ ที่กลับรถ และทางเข้าออกของรถ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน เพื่อให้เพียงพอต่อการใช้งาน ดังนี้

- สถานศึกษา และส่วนบริการอาคาร ให้มีที่จอดรถ 1 คันต่อพื้นที่อาคาร 240 ตารางเมตร
- สำนักงาน ให้มีที่จอดรถ 1 คันต่อพื้นที่อาคาร 60 ตารางเมตร
- ส่วนจัดแสดงงาน และส่วนบริการร้านค้า ให้มีที่จอดรถ 1 คันต่อพื้นที่อาคาร 120 ตาราง

เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.8 แสดงพื้นที่ที่จอดรถ

No.	องค์ประกอบอื่นๆ	เวลาใช้งาน	ผู้ใช้		พื้นที่		
			จำนวน	พื้นที่/ หน่วย	จำนวน	พื้นที่รวม	
			คน	ตร.ม.	หน่วย	ตร.ม.	
1.	ที่จอดรถ						
1.1	ส่วน โรงเรียนออกแบบแฟชั่น และส่วนบริการอาคาร คิดเป็น 240 ตร.ม. ต่อรถ 1 คัน $6,074.90/240 = 25.31$ คัน		-	12.5	26	325	
1.2	ส่วนสำนักงานบริหารโครงการ คิดเป็น 60 ตร.ม. ต่อรถ 1 คัน $417.30/60 = 6.95$ คัน		-	12.5	7	87.5	
1.3	ส่วนจัดแสดงงาน และส่วนบริการร้านค้า คิดเป็น 120 ตร.ม. ต่อรถ 1 คัน $3,023.30/60 = 25.19$ คัน		-	12.5	26	325	
1.3	ที่จอดรถจักรยานยนต์		-	6	15	90	
รวม						74	827.50
+100% for Circulation							827.50
สรุป พื้นที่ที่จอดรถ 74 คัน							1,655.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.5 สรุปพื้นที่ใช้สอยองค์ประกอบโครงการ

ตารางที่ 5.9 สรุปพื้นที่ใช้สอยทั้งโครงการ

องค์ประกอบโครงการ	พื้นที่ (ตารางเมตร)
องค์ประกอบหลัก	
- ส่วน โรงเรียนออกแบบแฟชั่น	4,542.20
- ส่วน จัดแสดงงาน	2,229.00
องค์ประกอบรอง	
- ส่วนสำนักงานบริหารโครงการ	417.30
- ส่วนบริการและร้านค้า	794.30
องค์ประกอบอื่นๆ	
- ส่วนบริการอาคารสถานที่และงานระบบ	1,532.70
- ที่จอดรถ	1,655.00
พื้นที่สุทธิทั้งโครงการ	11,170.50

จากการรวมพื้นที่อาคารทั้งหมดแล้วทำให้สรุปได้ว่า โครงการมีลักษณะเป็นอาคารใหญ่พิเศษซึ่งมีพื้นที่รวมเกิน 10,000 ตร.ม. และเป็นอาคารสูงตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2544 ซึ่งต้องพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้องดังนี้

กฎกระทรวงฉบับที่ 6 ว่าด้วยเรื่อง โครงสร้าง

กฎกระทรวงฉบับที่ 7 ว่าด้วยเรื่อง ที่จอดรถ

กฎกระทรวงฉบับที่ 33 ว่าด้วยเรื่องอาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ

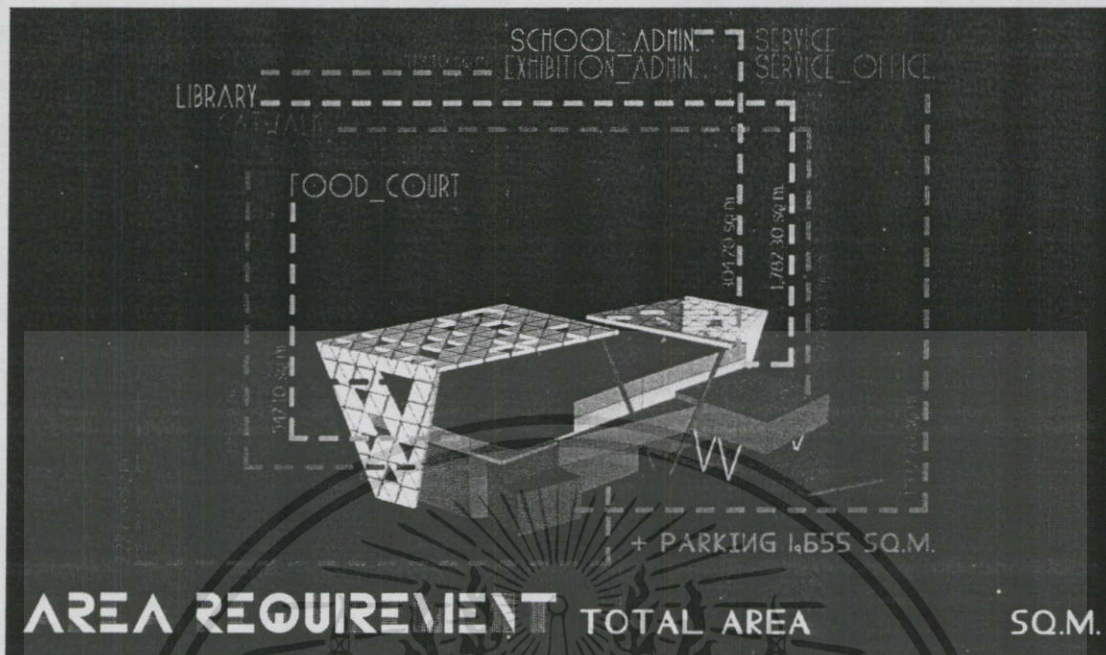
กฎกระทรวงฉบับที่ 39 ว่าด้วยเรื่องดับเพลิง ห้องน้ำ แสงสว่าง และการระบายอากาศ

กฎกระทรวงฉบับที่ 55 ว่าด้วยเรื่องอาคาร

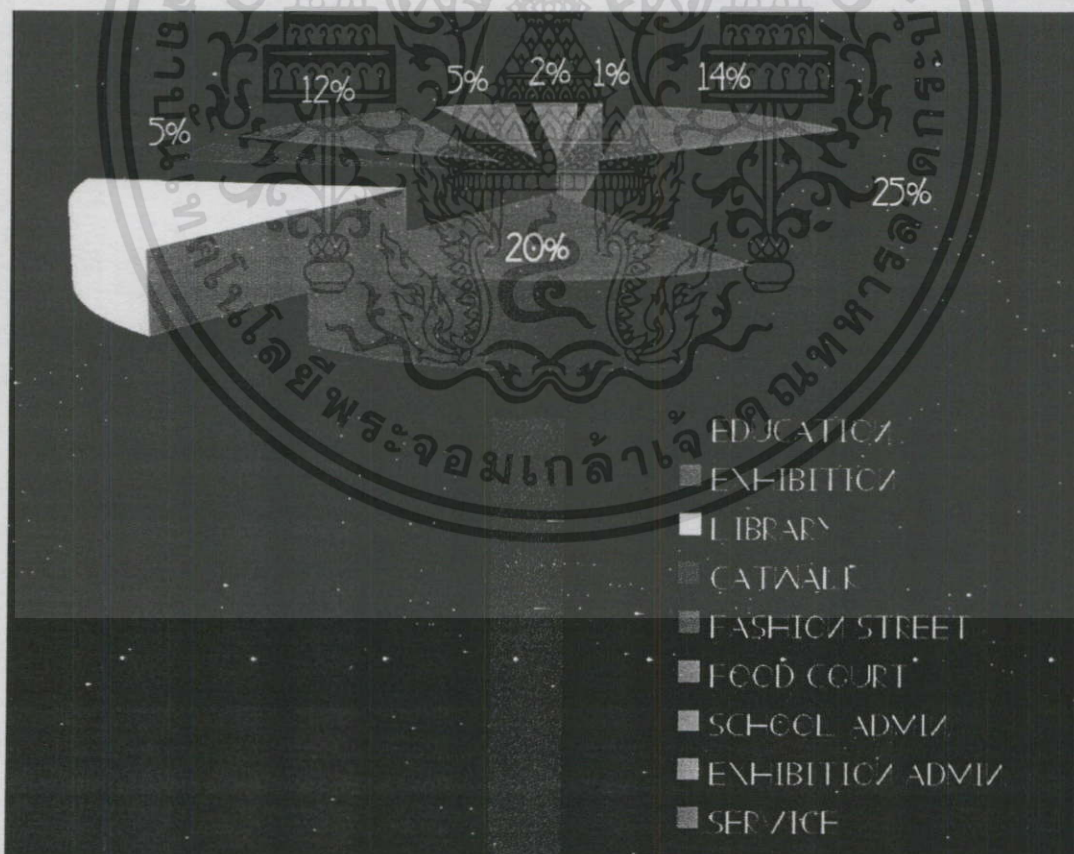
และเนื่องจาก โครงการมีที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร จึงต้องพิจารณาในส่วนของ

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

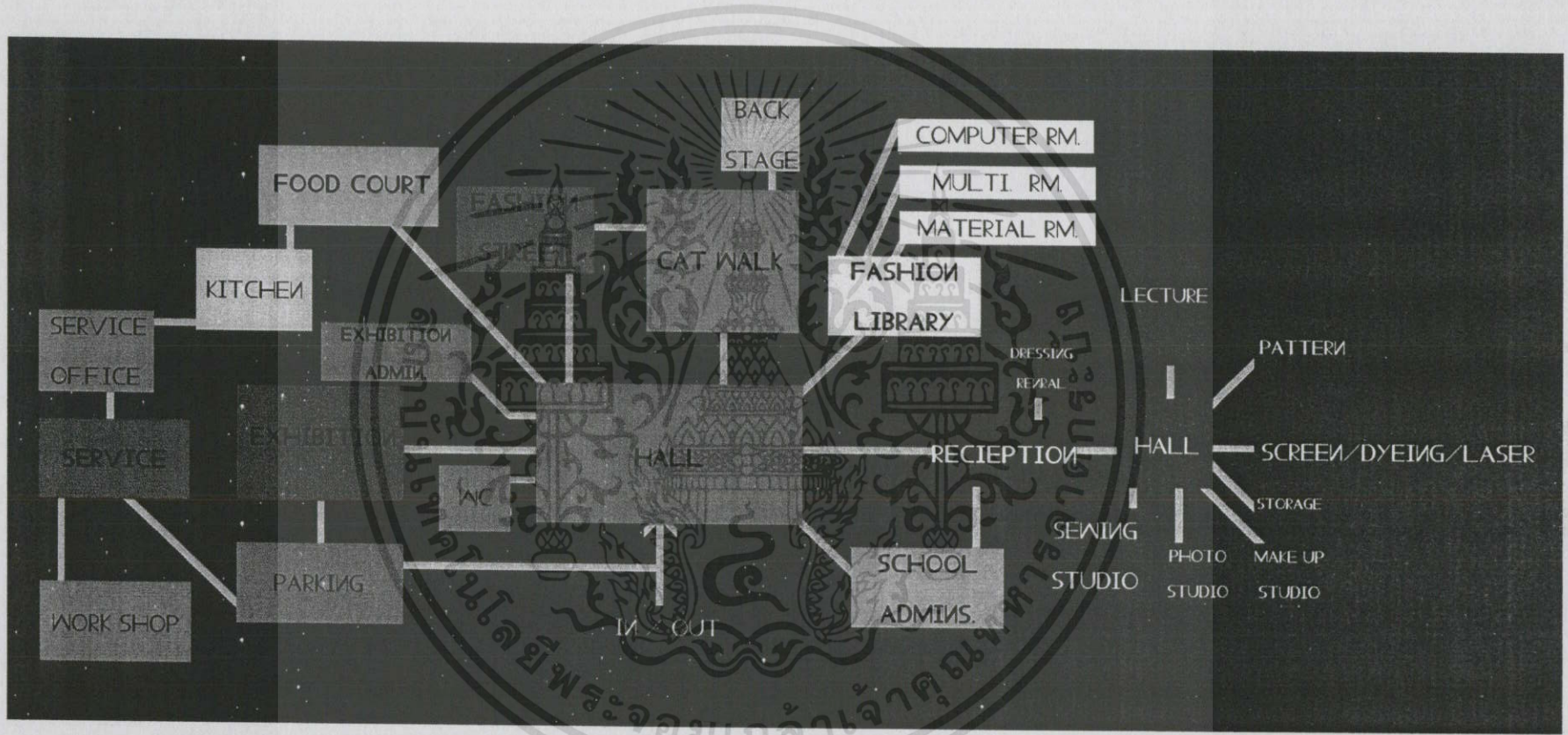

ภาพที่ 5.22 : สรุป Area Requirement

ภาพที่ 5.23 : กราฟวงกลมแสดงสัดส่วนองค์ประกอบของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.24 : Function Diagram

บทที่ 6

การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

ที่ตั้งโครงการนับเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้โครงการประสบความสำเร็จ การศึกษา และกำหนดที่ตั้งโครงการจำเป็นต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อชี้วัดถึงความเหมาะสม จากนั้นต้องทำการวิเคราะห์ความเหมาะสมเป็นลำดับขั้น เริ่มตั้งแต่ที่ตั้งในระดับมหภาคไปสู่ระดับจุลภาค วิเคราะห์อาณาเขตที่มีความเหมาะสม ลงรายละเอียดพื้นที่ที่สอดคล้องกับโครงการ อีกทั้งจำเป็นต้องคำนึงถึงการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎหมาย เพื่อให้ถูกกฎระเบียบข้อบังคับ แล้วสรุปที่ตั้งโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุด

โครงการโรงเรียนออกแบบแฟชั่น มีลักษณะเป็นสถานศึกษา ให้บริการหลักสูตรการเรียนการสอนทางด้าน การออกแบบแฟชั่น เพื่อพัฒนาบุคลากรที่มีความสนใจ จึงควรมีบริบทที่ส่งเสริมและเอื้ออำนวยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างผลงาน นอกจากนี้ยังมีส่วนจัดแสดงผลงานคือพื้นที่รองรับการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ และส่วนนิทรรศการ สำหรับเป็นที่จัดแสดงผลงานของนักเรียนให้เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความรู้และเชื่อมโยงผู้ที่สนใจทางด้านแฟชั่นไว้ด้วยกัน จึงควรอยู่ในพื้นที่ที่เป็นแหล่งผลิตดีไซน์เนอร์รุ่นใหม่ สามารถเข้าถึงได้สะดวกสำหรับนักเรียนและบุคคลทั่วไป โดยสิ่งเหล่านี้จะนำไปพิจารณาในการเลือกที่ตั้งโครงการต่อไป

6.1 เกณฑ์ในการเลือกที่ตั้งโครงการ

การกำหนดเกณฑ์(Factor) ในการพิจารณาที่ตั้งโครงการเพื่อให้ได้ที่ตั้งที่เหมาะสม การคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและบริบทโดยรอบที่สอดคล้องกับโครงการ การคมนาคมสะดวก เป็นต้น โดยกำหนดเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

6.1.1 ราคาที่ดินที่เหมาะสม (Minimal land cost & Site development)

ราคาที่ดินถือเป็นปัจจัยสำคัญ ซึ่งนอกจากจะพิจารณาราคาที่ดินที่ต่ำกว่าพื้นที่อื่นแล้ว พื้นที่นั้นยังต้องตอบเกณฑ์กำหนด(Criteria)ของที่ตั้งได้ด้วย นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาปัจจัยอื่นประกอบ เช่น ค่าพัฒนาพื้นที่ ค่าถมที่ ค่ารั้วย้ายสิ่งก่อสร้างเดิม ดันไม้ และสาธารณูปโภคต่างๆ (น้ำประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ ระบบระบายน้ำ เป็นต้น) อย่างไรก็ตาม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ้าที่ดินราคาแพงเนื่องจากมีระบบการขนส่งมวลชนที่เพียบพร้อม มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงโครงการ ก็อาจจะยอมเสียดังกับค่าลงทุนในที่ดินนั้นๆเพื่อผลประโยชน์ที่คุ้มค่ากว่าในระยะยาว

6.1.2 ที่ตั้งสัมพันธ์กับพื้นที่ให้บริการ (Location relative to service area & Community)

มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่หลากหลายทั้งในบริเวณโดยรอบและย่านต่างๆของเมืองที่เชื่อมต่อกัน พิจารณาการเชื่อมโยงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แหล่งกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมภายในโครงการ แหล่งกิจกรรมของกลุ่มผู้ใช้โครงการ(User) การเชื่อมโยงกลุ่มผู้ใช้โครงการหลัก คือ ผู้ที่มีความสนใจทางด้านแฟชั่นหรือแหล่งรวบรวมวัยรุ่น พิจารณาการให้ย่านที่ตั้งอยู่ในทำเลที่ใกล้กับสถาบันที่สนับสนุนหรือเป็นศูนย์รวมของการศึกษาที่สามารถดึงดูดคนให้มาในย่านที่ตั้งและเกิดความสนใจที่จะเข้ามาใช้บริการโครงการ เช่น เป็นแหล่งแฟชั่น หรือห้างสรรพสินค้า เป็นต้น

6.1.3 การเข้าถึงที่ตั้ง (Accessibility)

โครงการที่มีการเข้าถึงที่สะดวก สามารถเข้าถึงได้หลายเส้นทางย่อมมีโอกาสดีกว่า เช่น อยู่ใกล้ระบบขนส่งมวลชน ถนนกว้างเพียงพอต่อปริมาณจราจร และสามารถเชื่อมต่อกับย่านต่างๆของเมืองมีความสะดวกคล่องตัวในการเข้าถึงเป็นที่รู้จักสำหรับคนทั่วไป ควรตั้งอยู่ในศูนย์กลางเมือง หรือใกล้ตัวเมืองมากที่สุด อยู่ในเส้นทางของสถานีรถไฟฟ้า เพราะจุดนี้นักท่องเที่ยวได้คิเข้าหน้าที ประชาชน ผู้ที่สนใจ และสะดวกต่อนักเรียนนักศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของโครงการ

6.1.4 ขนาดและรูปร่างที่ดินโครงการ (Site size & Shape)

รูปร่างที่ดินที่เป็นทรงสี่เหลี่ยมเรียบง่าย จะช่วยให้การจัดวางอาคารและใช้พื้นที่ได้เหมาะสม ไม่เสียพื้นที่ที่ไม่จำเป็นเนื่องจากไม่เข้ากับรูปร่างอาคาร นอกจากนี้ยังมีผลต่อการออกแบบวางอาคารให้สัมพันธ์กับทิศทางแดดลมฝน(Orientation)

6.1.5 แนวโน้มที่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม (Potential of Environment

Pollutation)

ศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ค่าใช้จ่ายในการลดผลกระทบต่างๆ ถือเป็นต้นทุนของโครงการทั้งสิ้น จึงควรหลีกเลี่ยงการเลือกที่ตั้งที่มีความอ่อนไหวต่อสิ่งแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1.6 พิจารณาเขตการใช้ที่ดินและกรรมสิทธิ์ที่ดิน

1) อยู่ในเขตผังเมืองที่กำหนดไว้มีอาคารประเภทนี้ได้ ควรตรวจสอบให้ดูว่าเป็นพื้นที่ประเภทไหน และมีการยอมรับให้เกิดโครงการประเภทใดบ้างในพื้นที่บริเวณนั้น เนื่องจากกฎหมายเป็นตัวบังคับการจัดตั้งโครงการทั้งหมด ว่าพื้นที่ใดสามารถจัดตั้งโครงการได้ จึงเป็นสิ่งที่แรกที่ควรคำนึงถึง ซึ่งจากการวิเคราะห์การพิจารณาที่ตั้งโครงการประเภทอาคารขนาดใหญ่พิเศษ ได้มีการจำกัดเขตพื้นที่จัดตั้งโดยกำหนดให้จัดตั้งในเขตพื้นที่ต่อไปนี้

พื้นที่ดินสีส้ม เขตพื้นที่เพื่อการอยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง

พื้นที่สีน้ำตาล เขตพื้นที่เพื่อการอยู่อาศัยหนาแน่นมาก

พื้นที่สีแดง เขตพื้นที่เพื่อการพาณิชย์กรรม

ดังนั้น กรณีในการเลือกที่ตั้งจึงอยู่ในช่วงเขตพื้นที่ดังกล่าว

2) ควรอยู่ในสถานที่ซึ่งสามารถติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างสะดวก รวมทั้งการรักษาความมั่นคงและความปลอดภัย การตั้งอาคารห่างไกลจากชุมชน ไม่อาจป้องกันการสว่นรักษาและควบคุมความปลอดภัยได้

3) เป็นที่ดินที่มีบริการทางสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา และการบริการทางระบบติดต่อสื่อสารคือโทรศัพท์และระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ครอบคลุม สามารถเพิ่มเติมได้ในกรณีที่มีความต้องการเพิ่ม

4) กรรมสิทธิ์ในที่ดิน ควรเป็นที่ดินของทางราชการเพื่อจะไม่เกิดปัญหาในการเวนคืนที่ดิน หรือหากเป็นที่ดินของเอกชน ควรพิจารณาประมาณเพียงพอในการซื้อและเสียภาษี ไม่ควรเป็นที่ดินที่กำลังมีโครงการเกิดขึ้น หรือที่ดินที่มีสิ่งปลูกสร้างกระจัดกระจายมากนักเพราะนอกจากจะต้องเสียค่าที่ดินแล้วยังจะต้องเสียค่าธรรมเนียมอื่นอีก อันจะเป็นรายจ่ายที่เพิ่มขึ้นส่งผลต่อปัจจัยทางการตลาดของโครงการ

5) เป็นที่ดินที่มีเวลาพอที่จะปรับปรุงบริเวณ ทันทต่อกำหนดการต่างๆ พื้นที่ตั้งอยู่ในเขตที่สามารถจัดหาด้านวัสดุก่อสร้าง การกองเก็บวัสดุรวมไปถึงการบริหารงานก่อสร้างได้โดยสะดวก การเข้าถึงของพื้นที่สะดวกต่อเครื่องมือขนาดใหญ่

6.1.7 ลักษณะของสถานที่ตั้ง

1) ควรตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับศูนย์กลางของพื้นที่ เช่น สยามสแควร์ เพราะสามารถดึงดูดความสนใจได้มาก และการตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียงก็ทำให้ไม่พลุกพล่านจนเกินไป การตั้งอาคารของโครงการอยู่โดดเดี่ยว จะทำให้ไม่ปลอดภัยกับนักเรียนและผู้ใช้โครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ขนาดของเนื้อที่กว้างพอสมควร มีรูปแบบพอเหมาะที่จะสามารถสร้างต่อออกไปเพิ่มเติมได้อีกตามแนวอาคาร และพื้นที่ความงามด้านสุนทรียภาพเหมาะสมที่จะจัดตั้งโรงเรียนฯ รวมทั้งสภาพแวดล้อมเหมาะสมในการจัดกิจกรรมหรือจัดแสดงนิทรรศการกลางแจ้งด้วย

6.1.8 สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ (Utilities & Facilities)

1) พิจารณาริเวณย่านที่มีระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่เพียงพอ โดยสาธารณูปโภค คือ บริการขั้นพื้นฐานที่ประชาชนควรจะได้รับในชุมชน รัฐจะเป็นผู้กำหนดนโยบายและรับภาระในการให้บริการ เช่น ทางถนน ระบบไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ และการสื่อสาร การกำจัดขยะ เป็นต้น

2) สาธารณูปการ หมายถึง บริการเพื่อสาธารณะซึ่งดำเนินการโดยองค์กรของรัฐหรือเอกชนโดยการควบคุมของรัฐบาล ซึ่งได้แก่บริการในเรื่องเคหะการ การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม การอนามัย ความปลอดภัย สันทนาการ และบริการอื่น ๆ ตามความต้องการของประชาชน และเป็นกิจการที่ไม่หวังผลกำไร

6.1.9 แนวโน้มในอนาคต (Future Expansion)

ศักยภาพของพื้นที่ในอนาคตควรเป็นบริเวณที่สามารถรองรับกิจกรรมต่างๆและการขยายตัวของโครงการได้ในอนาคต

6.1.10 ปัจจัยทั่วไป (Desirable Criteria)

ประกอบด้วย

- 1) ความสะดวกในการจัดวางอาคารให้เหมาะกับทิศทางแดดลม (Ease of Orientation)
- 2) สามารถจัดหาได้ในเวลาที่เหมาะสม (Timely Availability of Land)
- 3) ควรตั้งอยู่ในย่านที่มีลักษณะการใช้ที่ดินที่ส่งเสริมกันหรือมีลักษณะเดียวกันทั้งในปัจจุบันและในอนาคต (Compatibility with Present and Future Surrounding Land Uses)

6.2 การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ

การพิจารณาระดับกว้าง (Macro Site Survey) ในระดับประเทศ ข้อพิจารณาจากพื้นที่เป็นที่ตั้งโครงการที่สำคัญที่สุดคือ ต้องสามารถตอบปัญหา การเป็นศูนย์กลาง อันจะสร้างโอกาสแก่ประชาชนทุกคนในทุกภาคของประเทศในการศึกษาหาความรู้จากสถานที่แห่งนี้ รวมไปถึงด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสะดวกในการเดินทางมายังสถานที่ การเป็นที่รู้จักโดยสากล การดำเนินงาน ประชาสัมพันธ์ ซึ่ง กรุงเทพมหานคร มีความเหมาะสมในการเป็นที่ตั้งเนื่องจาก

- 1) กรุงเทพมหานครมีศักยภาพของการพัฒนาไปสู่เมืองสร้างสรรค์ จากสภาพแวดล้อมของเมืองที่ไม่เคยหยุดนิ่งตลอด 24 ชั่วโมง
- 2) เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของประเทศ มีความเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศ มีความเจริญทางเศรษฐกิจการค้า ทำให้ระดับเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมแฟชั่นไทยสูงขึ้นตามไปด้วย เป็นการสนับสนุนอุตสาหกรรมสิ่งทอของไทยพัฒนาไปสู่ความเป็นสากล
- 3) เป็นที่รวมของกลุ่มคนหลายเชื้อชาติและเป็นพื้นที่ที่ผสมผสานวัฒนธรรมที่หลากหลาย สามารถเชื่อมโยงความเป็นตะวันออกและตะวันตกได้อย่างกลมกลืน
- 4) เป็นเมืองที่มีแหล่งรวมตัวของกลุ่มคนทำงานและวงจรกิจสร้างสรรค์ มีแหล่งทรัพยากรและสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนความคิด และมีพื้นที่ที่มีความพร้อมในการตอบสนองรูปแบบการใช้ชีวิตที่เป็นสากล
- 5) มีระบบขนส่งมวลชนหลายประเภท เช่น รถประจำทาง รถไฟฟ้า ซึ่งการจัดตั้งโครงการที่กรุงเทพฯ จะทำให้ผู้ใช้บริการ โครงการเกิดความสะดวกสบายและสามารถรองรับผู้ใช้จำนวนมากได้

ภาพที่ 6.1 : ปัจจัยที่ส่งเสริมการเลือกกรุงเทพมหานครเป็นที่ตั้งโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงได้เลือก กรุงเทพมหานคร เป็นสถานที่ตั้งโครงการ เพื่อจะได้วิเคราะห์การเลือกที่ตั้งในขั้นต่อไป

ตารางที่ 6.1 แสดงข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน ตามผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร 2549 ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาโครงการ

การใช้ที่ดินประเภท	สีขาวยกเว้นประเภท		สีเขียว		สีเหลือง				สีส้ม				สีน้ำตาล					สีน้ำแดง		สีม่วง		สีพิเศษ			
	เส้นทแยงสีเขียว																								
	ก.1	ก.2	ก.3	ก.4	ข.1	ข.2	ข.3	ข.4	ข.5	ข.6	ข.7	ข.8	ข.9	ข.10	ท.1	ท.2	ท.3	ท.4	ท.5	ค.1	ค.2	อ.1	อ.2	ป.3	
สถานศึกษา	1	1	1	1	8	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	X	1	X
ร้อยละของการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการอื่น	10	10	5	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	5	5	10	10	10	
FAR ไม่เกิน (: 1)	1	1	1	2	1	1.5	2.5	3	4	4.5	5	6	7	8	5	6	7	8	10	3	4	2	1.5	1	
Bonus FAR แบบที่ 1 ไม่เกิน (ร้อยละ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	20	20	20	-	20	-	-	-	20	20	-	-	-	-	-	-
Bonus FAR แบบที่ 2 ไม่เกิน (ร้อยละ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	20	20	20	-	-	20	20	20	-	-	-	-
OSR ไม่ต่ำกว่า (ร้อยละ)	40	40	40	15	40	20	13	10	7.5	6.5	6	5	4.5	4	6	5	4.5	4	3	10	7.5	15	20	40	
ที่ว่างโดยรอบ	ระยะวันด้านหน้าอาคาร (ม.)	2	2	2	2	2	2																		
	ระยะวันด้านข้างอาคาร (ม.)	2	2	2	2	2	2																		
	ระยะวันด้านข้างอาคาร (ม.) - บ้านเดี่ยว	1	1	1	1	2	1																		
	ระยะวันด้านหลังอาคาร (ม.)	2	2	2	2	2	2																		
ความสูง (ม.)	12	12	12	12	12	12																			

การใช้ประโยชน์ที่ดิน : 1 หรือ ตัวหนา = ให้ใช้เป็นส่วนใหญ่

- เงื่อนไข :
- 1a = เงื่อนไขตั้งอยู่ริมถนนที่มีเขตทางไม่น้อยกว่า 10 เมตร
 - 1b = เงื่อนไขตั้งอยู่ริมถนนที่มีเขตทางไม่น้อยกว่า 16 เมตร
 - 1c = เงื่อนไขตั้งอยู่ริมถนนที่มีเขตทางไม่น้อยกว่า 30 เมตร
 - 2 = เงื่อนไขตั้งอยู่ภายในระยะ 500 เมตรจากจุดศูนย์กลางสถานีรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน
 - 3 = เงื่อนไขเรื่องที่ว่างหรือระยะร่น
 - 4 = เงื่อนไขเรื่องที่ตั้งอื่นๆ
 - 5 = เงื่อนไขเรื่องความเกี่ยวเนื่องกับการใช้ประโยชน์ที่ดินหลัก
 - 6 = เงื่อนไขภายใต้การควบคุม/อนุญาตจากกรุงเทพมหานคร
 - 7 = เงื่อนไขทดแทนของเดิม
 - 8 = เงื่อนไขเรื่องขนาด/ระดับการบริการ
 - 8a = ที่ใช้ประโยชน์เป็นสโมสรของโครงการจัดสรรที่ดิน
 - 9 = ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวง

หมายเหตุ : FAR (Floor Area Ratio) = อัตราส่วนพื้นที่อาคารรวมต่อพื้นที่ดิน หมายความว่า “อัตราส่วนพื้นที่อาคารรวมทุกชั้นของอาคารทุกหลังต่อพื้นที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคาร”

OSR (Open Space Ratio) = อัตราส่วนของที่ว่างต่อพื้นที่อาคารรวม หมายความว่า “อัตราส่วนของที่ว่างอันปราศจากสิ่งปกคลุมต่อพื้นที่อาคารรวมทุกชั้นของอาคารทุกหลังที่ก่อสร้างในที่ดินแปลงเดียวกัน”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื่องจากโครงการมีรูปแบบเป็นสถานศึกษาที่ให้ความรู้ในด้านการออกแบบแฟชั่น นักออกแบบหรือดีไซน์เนอร์ควรจะได้รับแรงบันดาลใจให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือมีความเคลื่อนไหวมากที่สุด เป็นศูนย์กลางของความทันสมัย นั่นก็คือ สยามสแควร์ (Siam Square)

สยามสแควร์¹ = พื้นที่แสดงออกของวัยรุ่นในทุกยุคทุกสมัยกลุ่มลูกค้าของสยามสแควร์ที่ชัดเจนคือนักเรียน นักศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มที่อยู่ในวัยรุ่นและหนุ่มสาว ส่งผลให้สยามสแควร์มีความคึกคักทั้งในวันธรรมดาและวันหยุด และมีเม็ดเงินไหลเวียนเป็นจำนวนมหาศาลในแต่ละวัน ด้วยเหตุนี้ผู้ผลิตและผู้ประกอบการจึงใช้สยามสแควร์เป็นพื้นที่สำหรับแสดงและเปิดตัวสินค้า โดยเฉพาะสินค้าในกลุ่มแฟชั่น เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ นอกจากนี้ลักษณะพื้นที่โล่งนอกรอาคารเอื้อต่อการจัดกิจกรรมกลางแจ้งที่หลากหลาย เช่น การเปิดตัวสินค้า การแสดง คอนเสิร์ต การถ่ายทำภาพยนตร์ มิวสิควิดีโอ เมื่อผนวกกับแฟชั่นการแต่งกายที่โดดเด่นของผู้คน ยิ่งทำให้สยามสแควร์เป็นพื้นที่ที่มีความเคลื่อนไหวและมีชีวิตชีวา

ภาพที่ 6.3 : บรรยากาศของย่านสยามสแควร์

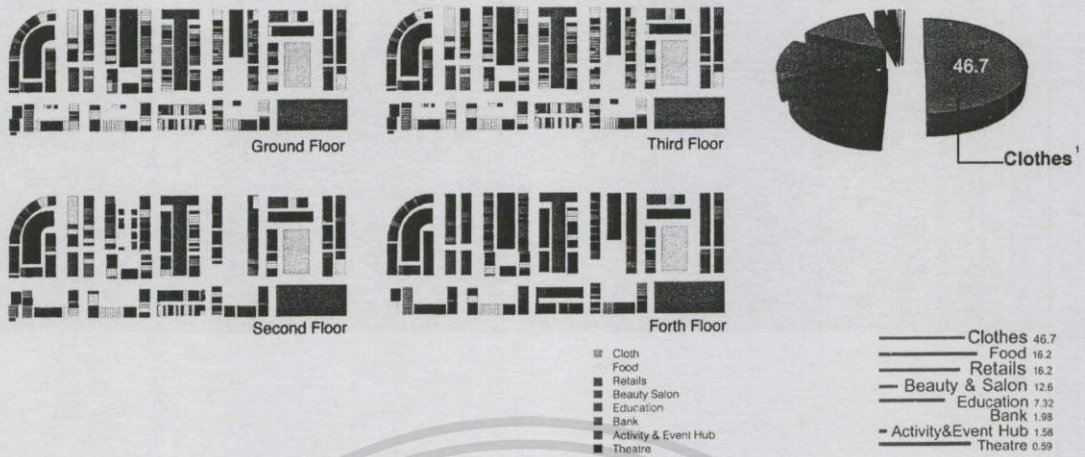

ภาพที่ 6.4 : บรรยากาศของย่านสยามสแควร์

¹ City Research Unit and TCDC, ปี พ.ศ. 2554.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัดส่วนการใช้พื้นที่ในสยามสแควร์

อ้างอิง 1. Clothes : สืบกับประเภทเสื้อผ้าและพื้นที่จำหน่ายสินค้าและแบรนด์จากดีไซน์เนอร์กับมอลล์ ซึ่งมีการเติบโตและเจริญในอ่าวออลบ็อก

ภาพที่ 6.5 : สัดส่วนการใช้พื้นที่ในสยามสแควร์

จากปัจจัยดังกล่าวจึงได้หาพื้นที่ว่างที่เหมาะสม โดยกำหนดให้ตำแหน่งที่ตั้งนั้นอยู่ไม่ไกลจากแนวรถไฟฟ้า BTS สายสุขุมวิท ซึ่งเป็นสายที่ตัดผ่านสยามสแควร์ เพื่อให้สามารถเดินทางไปได้สะดวกในหลายๆพื้นที่ใกล้เคียงที่เอื้อกับโครงการ โรงเรียนนอกแอมบแพชั่น

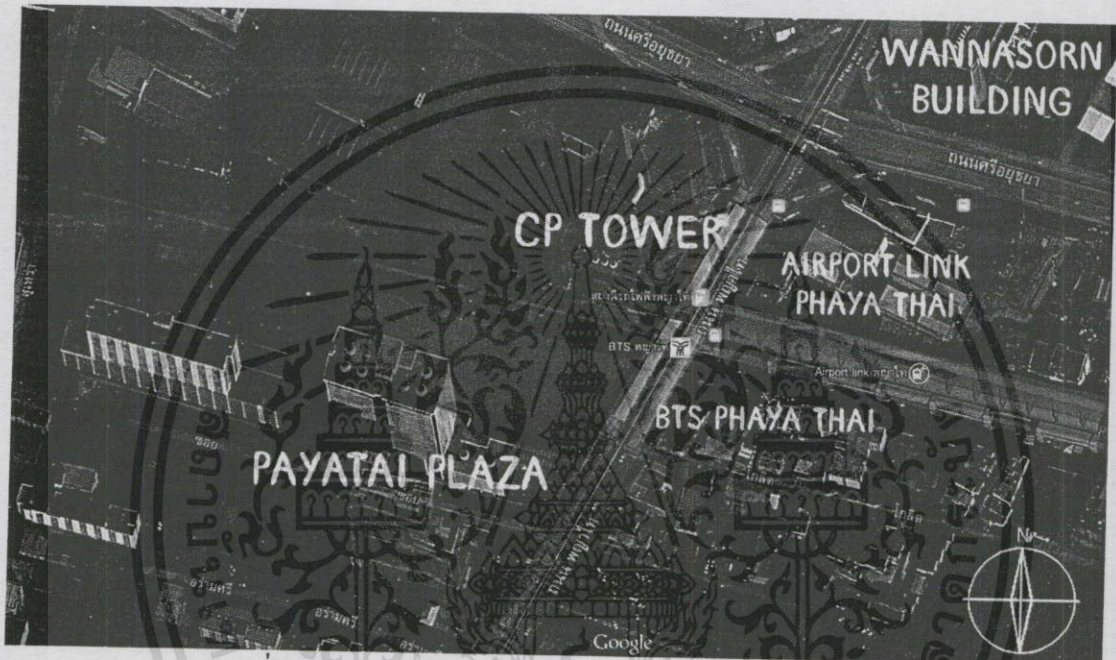
ภาพที่ 6.6 : แผนที่แสดงเส้นทางรถไฟฟ้า BTS สายสุขุมวิท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3 การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการจะเลือกพิจารณาจากการวิเคราะห์เกณฑ์ในการเลือกที่ตั้งมาทำการให้คะแนน โดยมีการถ่วงน้ำหนักตามค่าความเหมาะสม โดยมีที่ดินที่เลือกมาพิจารณา 2 แปลง

ที่ตั้งโครงการที่ 1 พื้นที่ใกล้อาคารพญาไทพลาซ่า ถนนพญาไท

ภาพที่ 6.7 : ภาพถ่ายทางอากาศแสดงเขตที่ดินที่ตั้งโครงการที่ 1

รายละเอียดที่ตั้งโครงการ

1) <u>ที่ตั้งโครงการ</u>	ถนนพญาไท เขตราชเทวี
2) <u>ขนาดของที่ตั้ง</u>	มีเนื้อที่ประมาณ 8,445 ตารางเมตร
3) <u>ขอบเขตของโครงการ</u>	สภาพแวดล้อมบริเวณรอบที่ตั้งโครงการประกอบด้วย
	ทิศเหนือ เส้นทางรถไฟสายเหนือและCP Tower
	ทิศตะวันออก ถนนพญาไท และ BTS พญาไท
	ทิศใต้ อาคารพญาไทพลาซ่า
	ทิศตะวันตก บ้านพักอาศัยชั่วคราว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) การเข้าถึง โครงการและการคมนาคม

ตั้งอยู่บนถนนพญาไท ซึ่งมีสถานีรถไฟฟ้าพญาไทตั้งอยู่ เป็นสถานีรถไฟฟ้าที่อยู่ระหว่าง BTS ราชเทวี กับ BTS อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ หรืออยู่ห่างจากสถานีรถไฟฟ้าสยามเพียง 2 สถานี ทั้งยังเป็นสถานีเชื่อมต่อ Airport Link พญาไท และมีจุดจอดรถไฟฟ้าพญาไททางทิศเหนือของที่ตั้ง เส้นทางสัญจรใกล้เคียงกับสี่แยกที่เป็นจุดตัดของถนนพญาไทกับถนนศรีอยุธยา ที่ตั้งโครงการนี้จึงสามารถเข้าถึงโครงการได้ทั้งทางเท้า ทางรถไฟฟ้า ทางรถยนต์ส่วนตัว รถประจำทาง และรถขนส่งมวลชนอื่นๆ ส่วนสภาพการจราจรติดขัดในบางช่วงเวลา

5) ราคาที่ดินและกรรมสิทธิ์

ราคาที่ดินบริเวณถนนราชดำริมีราคาสูงมาก โดยราคาประเมินที่ดิน¹ ปี 2555-2558 อยู่ที่ 500,000 บาท/ตารางวา ซึ่งราคาที่ดินมีอัตราการเพิ่มที่สูงขึ้นเท่าตัว จากปี 2551-2554 ที่มีราคาประเมินที่ดินอยู่ที่ 250,000 บาท/ตารางวา เป็นที่ดินของเอกชน ประกอบด้วยที่ดิน 6 แปลง เข้าด้วยกัน(ภาพที่ 6.8)

ภาพที่ 6.8 : แสดงขอบเขตแปลงที่ดินของที่ตั้งโครงการที่ 1

6) ข้อกำหนดการใช้ที่ดิน

ที่ดินนี้ เป็นที่ดินประเภท พ.๕-๑ อยู่ในพื้นที่สีแดง คือ ที่ดินประเภทพาณิชยกรรม

¹ สำนักประเมินราคาทรัพย์สิน กรมธนารักษ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7) ด้านมลภาวะทางอากาศและเสียงรบกวน สภาพแวดล้อม มุมมอง

ด้านมลภาวะทางอากาศและเสียงรบกวนส่วนใหญ่น่าจะมาจากระบบขนส่ง เช่น รถไฟ เป็นต้น สภาพแวดล้อมรอบด้านเป็นตึกสูง ยกเว้นทางด้านทิศตะวันตกที่ยังเป็นบ้านเรือนเล็กๆ ส่วนมุมมองทางด้านหน้าโครงการ ทั้งมุมมองออกสู่ภายนอกและมุมมองเข้าสู่โครงการไม่ค่อยดีนัก เนื่องจากมีรถไฟฟ้าวิ่งอยู่ แต่ถ้ามองจากบนสถานีรถไฟฟ้าก็จะเห็นเด่นชัด

8) แนวโน้มนำการขยายตัวในอนาคต

อาจจะขยายตัวในทางทิศตะวันตกได้ เพราะบ้านเรือนบริเวณนั้นเป็นที่อยู่อาศัยชั่วคราว

9) แหล่งสนับสนุนโครงการ

บริเวณพญาไทเป็นแหล่งรวมสถาบันกวดวิชาต่างๆมากมาย ทั้งอาคาร CP Tower และ อาคารวรรณสรณ์(อู๋ แลนด์) หรือสถานศึกษา เช่น โรงเรียนอานวยศิลป์, โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย, โรงเรียนศรีอยุธยา เป็นต้น ทำให้ที่ตั้งนี้เป็นที่สนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

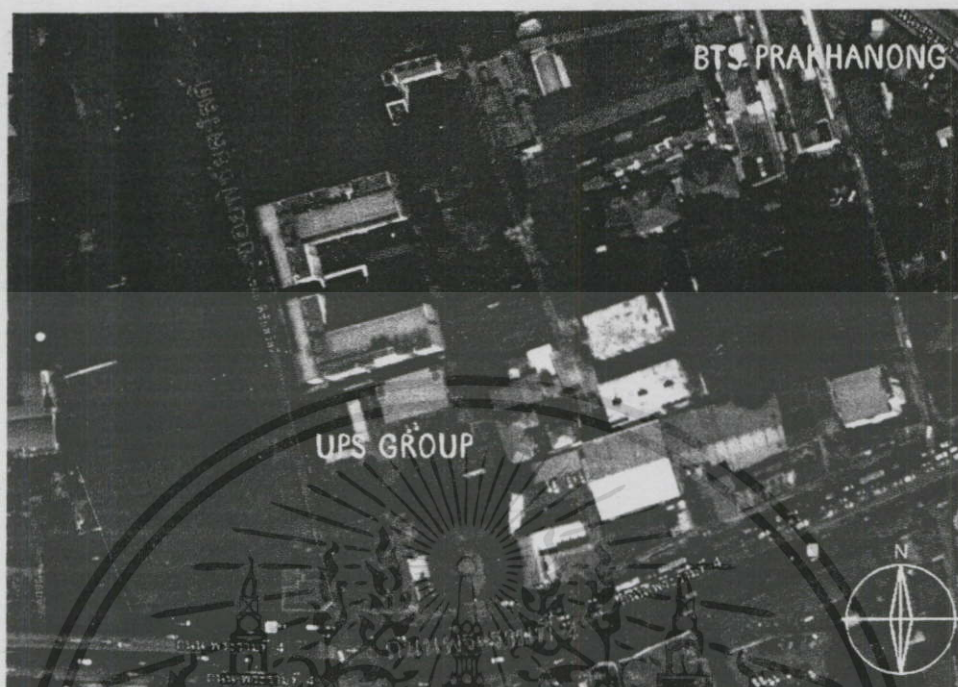
10) ด้านการก่อสร้างและความสะดวกในการขนย้ายวัสดุ

บริเวณหน้าโครงการเป็นถนนพญาไทขนาดใหญ่ที่มีสภาพการจราจรไม่ติดขัดมาก ทำให้สามารถขนย้ายวัสดุในการก่อสร้างได้สะดวก

11) ด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

มีระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ครบครัน เพราะอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ถือได้ว่ามีระบบการจัดการด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ดี

ที่ตั้งโครงการที่ 2 พื้นที่บนถนนพระรามที่ 4 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย

ภาพที่ 6.9 : ภาพถ่ายทางอากาศแสดงเขตที่ดินที่ตั้งโครงการที่ 2

รายละเอียดที่ตั้งโครงการ

1) <u>ที่ตั้งโครงการ</u>	ถนนพระรามที่ 4 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย
2) <u>ขนาดของที่ดิน</u>	มีเนื้อที่ประมาณ 5,740 ตารางเมตร
3) <u>ขอบเขตของโครงการ</u>	สภาพแวดล้อมบริเวณรอบที่ตั้งโครงการประกอบด้วย
	ทิศเหนือ บ้านพักอาศัย 2 ชั้น
	ทิศตะวันออก ซอยพิชัยสวัสดิ์
	ทิศใต้ ถนนพระราม 4
	ทิศตะวันตก อาคารกำลังก่อสร้าง

4) การเข้าถึงโครงการและการคมนาคม

ด้านการคมนาคม ถนนทางด้านหน้าโครงการเป็นถนนพระราม 4 ที่เชื่อมต่อถนนสุขุมวิท และยังสามารถเชื่อมต่อไปยังถนนสายหลักอีกหลายเส้นทาง เช่น ถนนพระราม 3, ถนนวิฑู, ถนนราชดำริ เป็นต้น จึงทำให้เข้าถึงโครงการได้หลายเส้นทาง และสะดวกสบายด้วยระยะทาง 380 เมตร จากสถานีรถไฟฟ้าพระโขนง และยังสามารถเข้าถึงโครงการได้ทั้งทางรถยนต์ส่วนตัว รถประจำทาง และรถขนส่งมวลชนอื่นๆ ซึ่งมีสภาพการจราจรติดขัดในบางช่วงเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5) ราคาที่ดินและกรรมสิทธิ์

ราคาที่ดินบริเวณถนนพระรามที่ 4 มีราคาสูง โดยราคาประเมินที่ดิน¹ ปี 2555-2558 อยู่ที่ 400,000-500,000 บาท/ตารางวา ซึ่งราคาที่ดินมีอัตราการเพิ่มที่สูงขึ้นมาก จากปี 2551-2554 ที่มีราคาประเมินที่ดินอยู่ที่ 330,000-400,000 บาท/ตารางวา เป็นที่ดินของเอกชน ประกอบด้วยที่ดิน 3 แปลง เข้าด้วยกัน(ภาพที่ 6.10)

ภาพที่ 6.10 : แสดงขอบเขตแปลงที่ดินของที่ตั้ง โครงการที่ 2

6) ข้อกำหนดการใช้ที่ดิน

ที่ดินนี้ เป็นที่ดินประเภท ข.8-26 อยู่ในพื้นที่เขตสีน้ำตาล คือ ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก

7) ด้านมลภาวะทางอากาศและเสียงรบกวน สภาพแวดล้อม มุมมอง

ด้านมลภาวะทางอากาศและเสียงรบกวนมีบ้าง เนื่องจากเป็นถนนสายหลักที่มีจราจรหนาแน่นในบางเวลา สภาพแวดล้อมโดยรอบยังไม่ค่อยเจริญนัก ส่วนใหญ่เป็นตึกแถวที่ค่อนข้างเก่า ซึ่งปัจจุบันก็มีการพัฒนาบ้างแล้วในบางส่วน คาดว่าในอีกไม่กี่ปีข้างหน้าบริเวณนี้จะมีความเจริญรุ่งเรืองขึ้น

¹ สำนักประเมินราคาทรัพย์สิน กรมธนารักษ์
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8) แนวโน้มการขยายตัวในอนาคต

เนื่องจากบริเวณใกล้เคียงเป็นบริษัทที่ค่อนข้างมั่นคง แนวโน้มที่จะการขยายตัวในอนาคตจึงเป็นไปได้ยาก

9) แหล่งสนับสนุนโครงการ

ในอดีตนานพระ โขนง เป็นย่านที่มีการค้าเจริญรุ่งเรืองมาก สืบเนื่องจากการมีโรงหนังเก่า ห้างสรรพสินค้ามากมาย ที่สำคัญยังมีตลาดผ้าที่ยังคงสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน สืบเนื่องได้จากบริเวณรอบๆมีร้านตัดเย็บเสื้อผ้า หรือมีร้านเสริมสวยในบริเวณนี้หลายร้าน และยังมีสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทออยู่ไม่ไกลจากสถานที่ตั้ง ซึ่งจะช่วยสนับสนุนโครงการให้มีความเป็นไปได้

10) ด้านการก่อสร้างและความสะดวกในการขนย้ายวัสดุ

ถนนพระรามที่ 4 ด้านหน้าที่ตั้งมีความกว้างพอที่จะขนย้ายวัสดุได้สะดวก

11) ด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

มีระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ครบครัน เพราะอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร มีอาคารสิ่งปลูกสร้างมากมาย ถือได้ว่ามีระบบการจัดการด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ดี

6.4 การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ

จากการพิจารณาที่ตั้งโครงการ 2 แปลงที่ดินดังกล่าวข้างต้น จะต้องนำมาเปรียบเทียบ และให้คะแนนเพื่อเลือกที่ตั้งโครงการที่ดีที่สุด โดยนำมาเปรียบเทียบความเกณฑ์การพิจารณาที่ตั้งโครงการต่างๆ ตามความเหมาะสมของเกณฑ์พิจารณานั้นเพื่อความถูกต้องและเหมาะสมในการให้คะแนนจำเป็นต้องกำหนดค่าถ่วงน้ำหนักของเกณฑ์ต่างๆไว้ด้วยเพื่อให้เกิดความถูกต้องของการให้คะแนน โดยจะแบ่งเป็นส่วนของค่าถ่วงน้ำหนัก และค่าคะแนน โดยในแต่ละเกณฑ์จะมีค่าถ่วงน้ำหนักไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและความสำคัญของการเลือกพิจารณาที่ตั้ง และจะนำค่าถ่วงน้ำหนักนี้ไปเป็นตัวคูณของค่าคะแนนที่ให้ไว้ต่อไป โดยกำหนดให้ค่าถ่วงน้ำหนักมีดังต่อไปนี้

ค่าถ่วงน้ำหนักเท่ากับ 5 มีความสำคัญมากที่สุดในการพิจารณาที่ตั้ง

ค่าถ่วงน้ำหนักเท่ากับ 4 มีความสำคัญมากในการพิจารณาที่ตั้ง

ค่าถ่วงน้ำหนักเท่ากับ 3 มีความสำคัญปานกลางในการพิจารณาที่ตั้ง

ค่าถ่วงน้ำหนักเท่ากับ 2 มีความสำคัญน้อยในการพิจารณาที่ตั้ง

ค่าถ่วงน้ำหนักเท่ากับ 1 มีความสำคัญน้อยที่สุดในการพิจารณาที่ตั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนค่าคะแนน จะเป็นการให้คะแนนในแต่ละหัวข้อเกณฑ์การพิจารณาที่ตั้ง โดยกำหนดให้ค่าคะแนนสูงสุด (5 คะแนน) เป็นความเหมาะสมที่สุดในการพิจารณา โดยจะนำค่าคะแนนนี้ไปคูณกับค่าถ่วงน้ำหนักแล้วรวมคะแนนทั้งหมดเพื่อมาเปรียบเทียบคะแนนของที่ดินทั้ง 2 แปลง โดยกำหนดค่าคะแนนดังนี้

คะแนนเท่ากับ 0 ไม่มีความเหมาะสม

คะแนนเท่ากับ 1 มีความเหมาะสมน้อยมาก

คะแนนเท่ากับ 2 มีความเหมาะสมน้อย

คะแนนเท่ากับ 3 มีความเหมาะสมปานกลาง

คะแนนเท่ากับ 4 มีความเหมาะสมมาก

คะแนนเท่ากับ 5 มีความเหมาะสมมากที่สุด

การกำหนดที่ตั้งโครงการจะทำการวิเคราะห์ให้คะแนนในหัวข้อตามเกณฑ์การเลือกที่ตั้งโครงการ โดยคะแนนในแต่ละหัวข้อจะต้องนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนักในแต่ละหัวข้อนั้นก่อนทำการรวมคะแนนและกำหนดที่ตั้งโครงการที่เหมาะสมที่สุด

ตารางที่ 6.2 ตารางแสดงการวิเคราะห์การให้คะแนนเพื่อพิจารณาเลือกที่ตั้งของโครงการ

เกณฑ์การพิจารณาที่ตั้งโครงการ	ค่าถ่วงน้ำหนัก	การให้คะแนนที่ตั้งโครงการ			
		ที่ดินที่ 1		ที่ดินที่ 2	
		คะแนน	คะแนนสุทธิ	คะแนน	คะแนนสุทธิ
ด้านกฎหมาย					
- ข้อบังคับ การก่อสร้างตามกฎหมายมีความเหมาะสมต่อการออกแบบ	5	4	20	4	20
ด้านการคมนาคม					
- มีความสะดวกต่อการเข้าถึง โครงการ	5	5	25	4	20
- การจราจรไม่ติดขัด	4	4	16	4	16
- มีระบบขนส่งมวลชนที่ดี	4	5	20	5	20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6.2 ตารางแสดงการวิเคราะห์การให้คะแนนเพื่อพิจารณาเลือกที่ตั้งของโครงการ(ต่อ)

เกณฑ์การพิจารณาที่ตั้งโครงการ	ค่าถ่วงน้ำหนัก	การให้คะแนนที่ตั้งโครงการ			
		ที่ดินที่ 1		ที่ดินที่ 2	
		คะแนน	คะแนน สุทธิ	คะแนน	คะแนน สุทธิ
ด้านมลภาวะทางด้านอากาศและเสียงรบกวน					
สภาพแวดล้อม มุมมองที่ดี					
- มลภาวะทางด้านอากาศน้อย	3	3	9	3	9
- มลภาวะทางด้านเสียงน้อย	3	1	3	3	9
- สภาพแวดล้อมโดยรอบส่งผลต่อความ สะดวกสบายและดึงดูดให้ผู้คนมาใช้โครงการ	5	4	20	3	15
- มุมมองที่ดีต่อโครงการ	5	2	10	5	25
ด้านความสามารถในการขยายตัวของพื้นที่ดิน					
- ความเป็นไปได้การขยายตัวที่ดิน	3	3	9	1	3
ด้านระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ					
- มีระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ที่ครบครัน	4	5	20	5	20
ขนาดและรูปร่างที่ดิน					
- ขนาดที่ดิน	1	4	4	3	3
- รูปร่างที่ดินที่เหมาะสมในการออกแบบ	3	5	15	4	12
ด้านการก่อสร้างและความสะดวกใน การขนย้ายวัสดุ					
- สะดวกในการขนย้ายวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้าง	3	4	12	4	12
ด้านราคาที่ดิน					
- มีราคาที่ดินเหมาะสม	3	1	3	3	9
- ความง่ายในการได้มาซึ่งที่ดิน	1	2	2	4	4
รวมคะแนนสุทธิ			188		197

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปการเลือกที่ตั้งโครงการ

สถานที่ตั้งที่เหมาะสมในการจัดตั้งโครงการโรงเรียนออกแบบแฟชั่น คือ ที่ตั้งโครงการที่ 2 ที่อยู่ในแขวงพระโขนง เขตคลองเตย ใกล้กับสถานีรถไฟฟ้าพระโขนง เนื่องจากบริเวณนี้มีสถานที่สนับสนุนโครงการให้สามารถเกี่ยวพันซึ่งกันและกันได้ ความหนาแน่นของการจราจรไม่ค่อยติดขัดและผู้คนไม่พลุกพล่านมากเกินไป เหมาะสมที่จะจัดตั้งเป็นโรงเรียน ประกอบกับการคมนาคมที่สะดวกสบาย ทั้งรถขนส่งมวลชน รถไฟฟ้าBTS ที่สามารถเชื่อมต่อไปยังสยามสแควร์ และตลาดจตุจักร ซึ่งเป็นพื้นที่ผลิตดีไซน์เนอร์รุ่นใหม่

6.5 การศึกษารายละเอียดที่ตั้งโครงการ

6.5.1 รายละเอียดที่ตั้งโครงการ

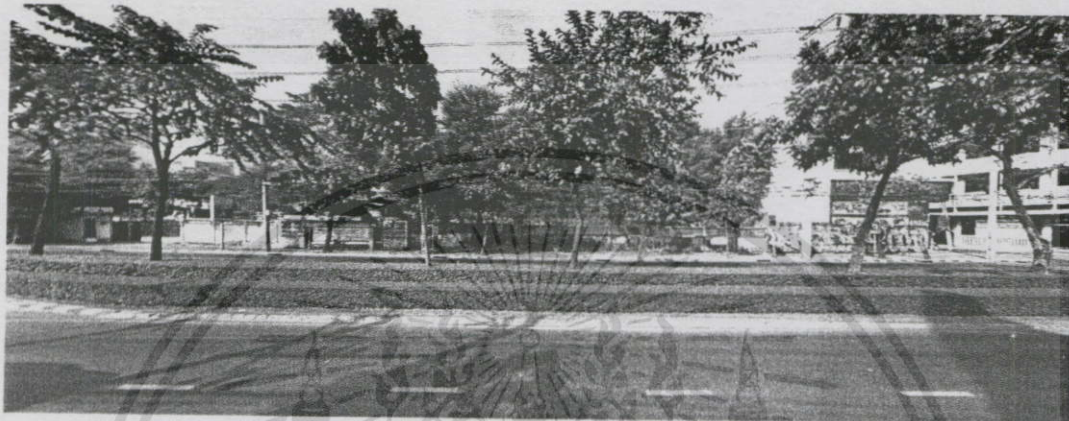

ภาพที่ 6.11 : ภาพถ่ายทางอากาศแสดงเขตที่ดินที่ตั้งโครงการที่ 2

<u>ที่ตั้งโครงการ</u>	ถนนพระรามที่ 4 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย
<u>ขนาดของที่ตั้ง</u>	มีเนื้อที่ประมาณ 5,740 ตารางเมตร
<u>ขอบเขตของโครงการ</u>	สภาพแวดล้อมบริเวณรอบที่ตั้งโครงการประกอบด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทิศเหนือ บ้านพักอาศัย 2 ชั้น
 ทิศตะวันออก ซอยพิชัยสวัสดิ์
 ทิศใต้ ถนนพระราม 4
 ทิศตะวันตก อาคารพาณิชย์กำลังก่อสร้าง

ภาพที่ 6.12 : มุมมองที่ตั้งโครงการจากถนนฝั่งตรงข้าม

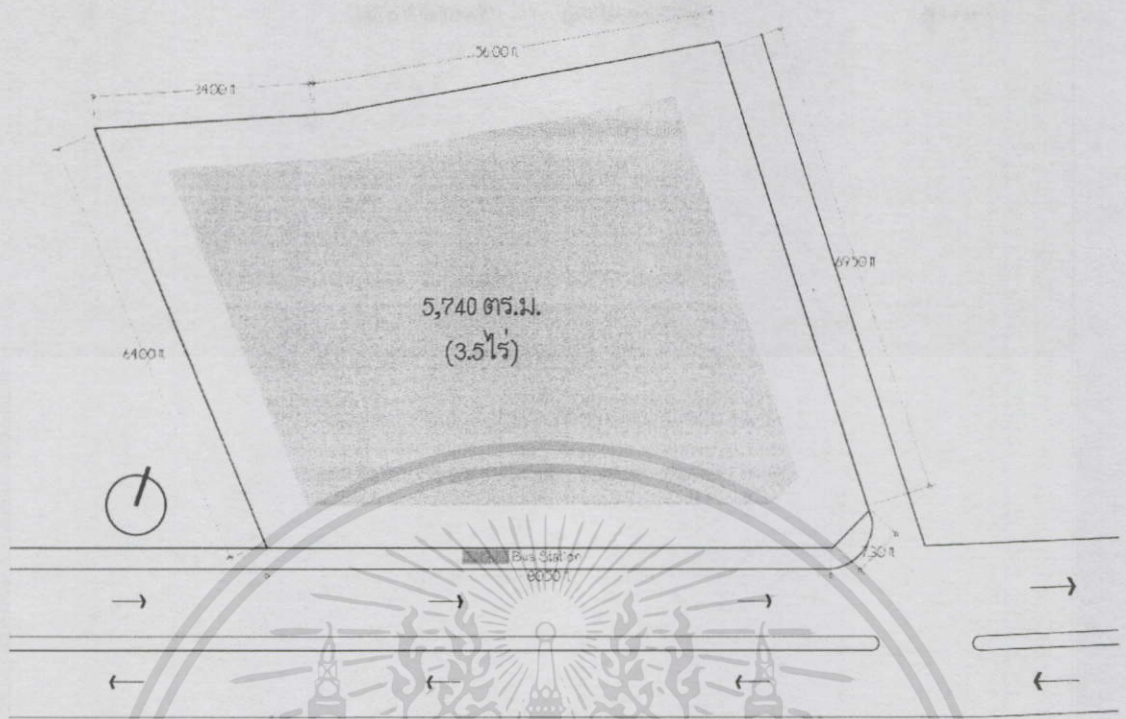

ภาพที่ 6.13 : มุมมองจากทางทิศตะวันออก

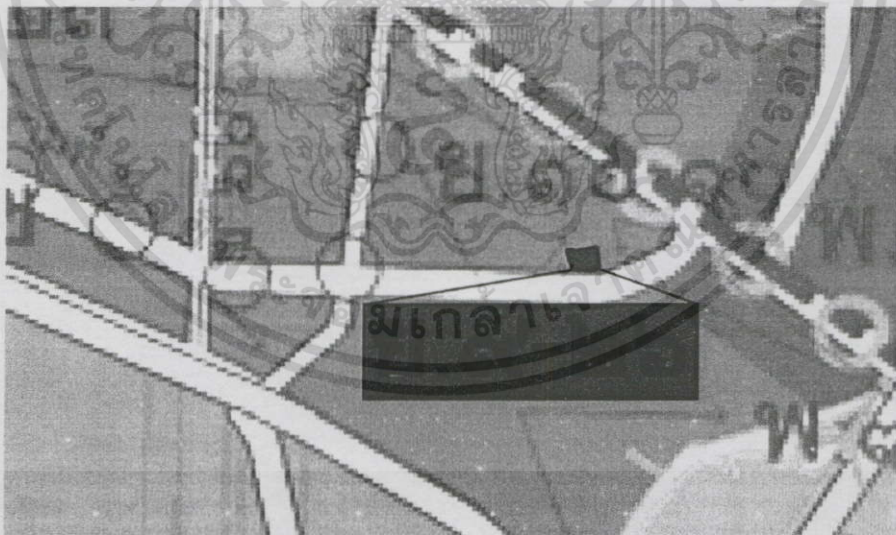
ภาพที่ 6.14 : มุมมองฝั่งตรงข้ามที่ตั้งโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.15 : แสดงพื้นที่และขนาดที่ตั้ง โครงการ

6.5.2 การวิเคราะห์ด้านกฎหมาย

ภาพที่ 6.16 : แสดงที่ตั้งโครงการบนผังเมืองกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2556

ที่ดินประเภท ข. ๕ กำหนดไว้เป็นสีน้ำตาล ให้เป็นที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับการอยู่อาศัยในบริเวณพื้นที่เขตเมืองชั้นใน ซึ่งอยู่ในเขตการให้บริการของระบบขนส่งมวลชน จำแนกเป็นบริเวณ ข. ๕ - ๑ ถึง ข. ๕ - ๓๐

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้
 (๒๔) สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาและอาชีวศึกษา เว้นแต่ที่ตั้งอยู่ริมถนนสาธารณะที่มีขนาด
 เขตทางไม่น้อยกว่า ๑๖ เมตร หรือตั้งอยู่ภายในระยะ ๕๐๐ เมตร จากบริเวณโดยรอบสถานีรถไฟฟ้
 ขนส่งมวลชน

ในที่ดินประเภท ย. ๘ ถึง ย. ๑๐ และประเภท พ. ๒ ถึง พ. ๕ การใช้ประโยชน์ที่ดินประเภท
 อาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หากเจ้าของที่ดินหรือผู้ประกอบการได้จัด
 ให้มีพื้นที่โล่งเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือสวนสาธารณะในแปลงที่ดินที่ขออนุญาตให้มีอัตราส่วน
 พื้นที่อาคารรวมต่อพื้นที่ดินเพิ่มได้ไม่เกินร้อยละสิบ โดยพื้นที่อาคารรวมที่เพิ่มขึ้นต้องไม่เกินห้า
 เท่าของพื้นที่โล่งเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือสวนสาธารณะที่จัดให้มีขึ้น

ตารางที่ 6.3 แสดงข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินสีแดงประเภท ย.๘
 ตามผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร 2549

การใช้ที่ดินประเภท		สีน้ำตาล		
		ย.8	ย.9	ย.10
สถานศึกษา		1	1	1
ร้อยละของการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่น		10	10	10
FAR ไม่เกิน (: 1)		6	7	8
Bonus FAR แบบที่ 1 ไม่เกิน (ร้อยละ)		-	20	-
Bonus FAR แบบที่ 2 ไม่เกิน (ร้อยละ)		20	20	20
OSR ไม่น้อยกว่า (ร้อยละ)		5	4.5	4
ที่ว่างโดยรอบ	ระยะร่นด้านหน้าอาคาร (ม.)			
	ระยะร่นด้านข้างอาคาร (ม.)			
	ระยะร่นด้านข้างอาคาร (ม.) - บ้านเดี่ยว			
	ระยะร่นด้านหลังอาคาร (ม.)			
ความสูง (ม.)				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6.4 แสดงการประมาณการพื้นที่อาคาร-พื้นที่เปิดโล่ง

Building-Open Space Calculation			
Project:	Fashion Design School		
Item	Description	Unit	Amount
1	Land	Sq.m.	5,740.00
2	FAR	:1	7
3	OSR	% of GBA	4.5
4	Gross Building Area Allowed	Sq.m.	40,180.00
5	Open Space Required	Sq.m.	1,808.10

จากข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินสีแดงประเภท ข.๕ ตามผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร 2549 สามารถสร้างอาคารได้ 18,935 ตารางเมตร และต้องมีพื้นที่เปิดโล่ง 852.08 ตารางเมตร

6.5.3 การวิเคราะห์การเข้าถึงที่ตั้งโครงการ

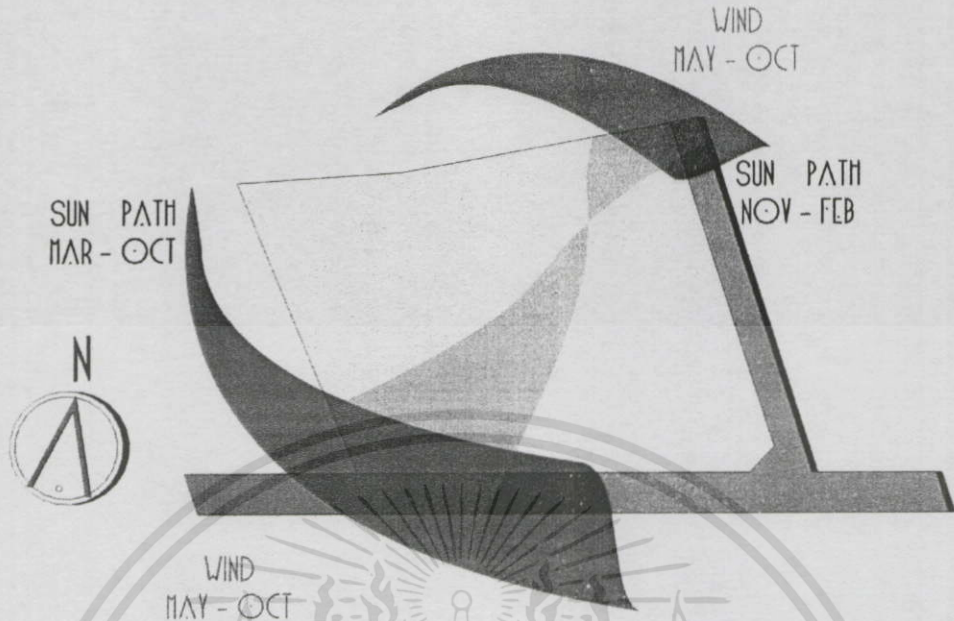

ภาพที่ 6.18 : แสดงเส้นทางการเข้าถึงโครงการ

การเข้าถึงโครงการสามารถมาได้ทั้งทางเท้าจากรถไฟฟ้า BTS สถานีพระโขนง และยังมีสถานีรถประจำทางอยู่ใกล้เคียงที่ตั้งโครงการ สายรถประจำทางที่ผ่าน ได้แก่ สาย 22, 45, 46, 109, 115, 116, 149, 154, 173, 507, 519, 544 โดยทางด้านหน้ามีทางม้าลายสำหรับข้ามมาจากถนนอีกฝั่ง ทำให้เกิดความปลอดภัยสำหรับนักเรียนและผู้เข้าใช้บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.5.4 การวิเคราะห์ทัศนวิสัยและสภาพภูมิอากาศของที่ตั้งโครงการ

ภาพที่ 6.19 : แสดงทัศนวิสัยและสภาพภูมิอากาศของที่ตั้ง โครงการ

6.5.5 การวิเคราะห์ด้านกฎหมาย

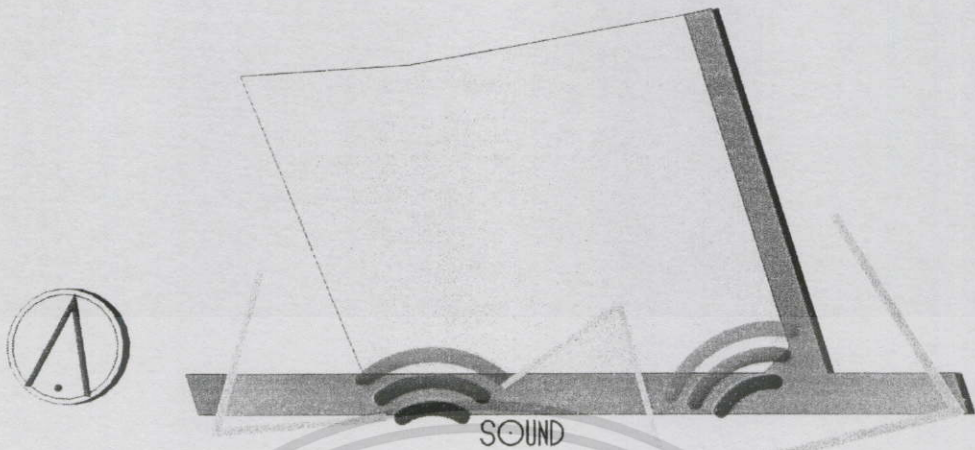

ภาพที่ 6.19 : แสดงระยะร่นของที่ตั้ง โครงการ

กฎกระทรวงฉบับที่ 33 ข้อ 3 อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องจัดให้มีถนนที่มีผิวการจราจรกว้างไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร ที่ปราศจากสิ่งปกคลุมโดยรอบอาคาร เพื่อให้รถดับเพลิงสามารถเข้าออกได้โดยสะดวก

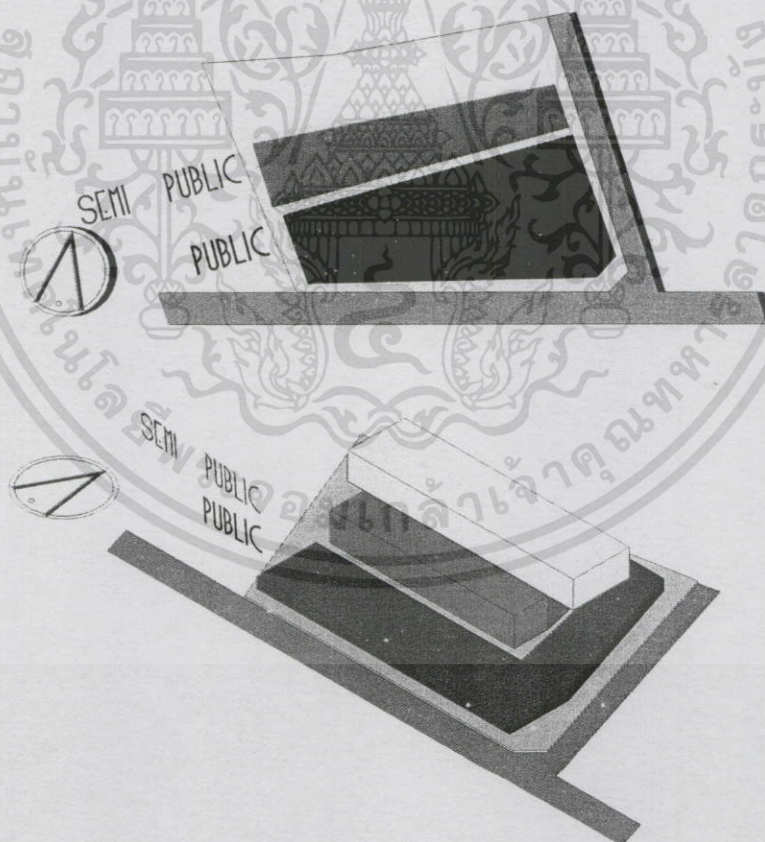
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.5.6 การวิเคราะห์มุมมองที่ตั้งโครงการ

ภาพที่ 6.20 : แสดงมุมมองที่ตั้งโครงการ

6.5.7 การวิเคราะห์การแบ่งบริเวณความเป็นส่วนตัว-สาธารณะ

ภาพที่ 6.20 : แสดงการแบ่งบริเวณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

การศึกษางานระบบที่ใช้ในการออกแบบ

สรุปงานระบบที่เกี่ยวข้องกับโครงการ มีหัวข้อดังนี้

- 7.1 ระบบวิศวกรรมโครงสร้าง
- 7.2 ระบบไฟฟ้า
- 7.3 ระบบแสง สี
- 7.4 ระบบปรับอากาศและระบายอากาศ
- 7.5 ระบบสุขาภิบาลและการบำบัดน้ำเสีย
- 7.6 ระบบป้องกันอัคคีภัยและระบบดับเพลิง
- 7.7 ระบบสื่อสารและอินเทอร์เน็ต
- 7.8 ระบบขนส่งในโครงการ
- 7.9 ระบบรักษาความปลอดภัย
- 7.10 ระบบการยืมคืนหนังสือ
- 7.11 ระบบจัดเก็บและกำจัดขยะ

7.1 ระบบวิศวกรรมโครงสร้าง

7.1.1 เสาเข็ม

รูปแบบของงานเสาเข็มที่ถูกใช้เพื่อรับน้ำหนักอาคารในโครงการ คือ

1) เสาเข็มกด เป็นการลดความสละเทือนในการตอกเข็ม และไม่ค่อยยุ่งยากใช้กับ โครงสร้างที่ไม่ใหญ่โตหรือรับน้ำหนักมากนัก เช่น กำแพงรั้วหรืองานเร่งด่วนที่ไม่ต้องการตั้งป็นจัน

ข้อดี - ทำในสถานที่คับแคบได้

- รวดเร็ว

- เสียงดังน้อยกว่า ไม่ทำให้เกิดแรงสั่นสะเทือนมากนัก

ข้อเสีย - ต้องควบคุมมาตรฐานในขณะก่อสร้างให้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) เส้าเข็มตอก คือ เส้าเข็มที่ใช้เครื่องมือตอกลงดิน มีรูปร่าง ขนาด ความยาว วัสดุที่ใช้ทำแตกต่างกันไปตามแต่ละชนิดเป็นเข็มที่มีราคาค่อนข้างประหยัด เมื่อเทียบกับเข็มเจาะสามารถทำงานได้รวดเร็ว จึงเป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย มานาน แต่ข้อเสียคือก่อให้เกิดการสั่นสะเทือนในเวลาตอกมากกว่าเข็มทุกประเภท และเกิดแรงอัดของดินที่เข็มถูกตอกลงไป แทนที่หน้าตัดของเข็ม อาจจะเป็นรูปตัว I หรือสี่เหลี่ยมตัน โดยทั่วไปจะมีขนาดยาวประมาณ 8-9 เมตรต่อท่อน จึงต้องต่อ 2 ท่อน เพื่อให้ได้ระยะความลึก เส้าเข็มชนิดนี้ อาจจะทำให้อาคารที่ติดกันแตกร้าวอันเนื่องมาจากแรงสั่นสะเทือน นอกจากนั้นการดำเนินการยังต้องใช้พื้นที่ เช่น การติดตั้งปั้นจั่นเข็มที่มีความยาวก่อให้เกิดความ ไม่สะดวก ในการเคลื่อนย้ายจากข้อมุลข้างต้นผู้ออกแบบจึงเลือกใช้เส้าเข็มเจาะในบริเวณที่ติดกับอาคารรอบข้างเส้าเข็มกดสำหรับกำแพงรั้วและเส้าเข็มตอกในส่วนอื่นๆ

ข้อดี - ราคากถูก ถ้าใช้เป็นจำนวนมาก
- ได้มาตรฐาน เพราะทำจากโรงงาน

ข้อเสีย - ราคแพงถ้าใช้จำนวนน้อย
- เวลาตอกเกิดเสียงรบกวน
- เวลาตอกเกิดแรงดันน้ำใต้ดิน

7.1.2 ฐานราก

ฐานรากเป็นโครงสร้างที่สำคัญสำหรับอาคาร โดยฐานรากจะทำหน้าที่ถ่ายน้ำหนักจากโครงสร้างของอาคารส่วนที่อยู่เหนือดินลงสู่พื้นดิน โดยมีหลักเกณฑ์ว่าการทรุดตัวของฐานรากทุกๆฐานจะต้องเท่ากัน มีค่าน้อยมากหรือมีค่าเท่ากับศูนย์ และฐานรากยังทำหน้าที่คล้ายสมอเรือในการที่จะยึดโครงสร้างของอาคารส่วนบนไม่ให้เคลื่อนที่หรือยกตัวขึ้น (Uplifting) อันเนื่องมาจากแรงดันของน้ำใต้ดิน แรงกระทำจากลมพายุหรือแผ่นดินไหว ฐานรากที่ใช้ในโครงการมีดังนี้

1) ฐานรากแบบมีเข็ม เนื่องจากบริเวณที่ตั้งมีสภาพดินอ่อน จึงต้องใช้ฐานรากแบบมีเข็ม ฐานรากชนิดนี้ จะรับน้ำหนักจาก เส้าถ่ายลง เส้าเข็ม และดิน ตามลำดับ

2) ฐานรากแท่งตอม่อ เป็นฐานคอนกรีตหล่อลึกลงไปในดินหรือน้ำ จนถึงระดับที่ ต้องการ สำหรับส่วนที่ไม่ต้องรับน้ำหนักอาคารมากนัก

หากแบ่งตามลักษณะการรับแรง สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1) ฐานรากเดี่ยว คือ ฐานรากที่รองรับเสาต้นเดียว เหมาะกับกรณีที่ไม่มีปัญหาทางการทรุดตัวของดิน

2) ฐานรากแผ่ คือ ฐานรากที่แผ่ทั้งอาคารรองรับเสาทุกต้น เหมาะกับกรณีที่มีปัญหาการทรุดตัวของดิน

7.1.3 โครงสร้างหลักของอาคารในโครงการ

เนื่องจากอาคารเป็นอาคารสถานศึกษาและมีส่วนจัดแสดงนิทรรศการ ที่มีลักษณะการใช้งานที่ต้องการพื้นที่ที่กว้าง และไม่ต้องการให้มีเสามาบังคับวิถีทัศนียภาพในการเรียนและการมอง ในขณะที่มีการเรียนการสอน จึงมีการวิเคราะห์เรื่องระบบโครงสร้างของอาคารให้มีความเหมาะสมต่อโครงการ โดยระบบโครงสร้างสามารถแบ่งออกเป็นระบบใหญ่ๆ ได้ดังนี้

- โครงสร้างพาดช่วงสั้น

- โครงสร้างพาดช่วงกว้าง

- โครงสร้างประเภทพาดช่วงสั้น ได้แก่ ระบบโครงสร้างเสา-คานาคอนกรีตเสริมเหล็ก โดยระยะที่เหมาะสมกับ โครงสร้างอยู่ที่ช่วง 6 - 9 เมตร ซึ่งการใช้โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กเป็นโครงสร้างหลักจะช่วยลดต้นทุนในการก่อสร้างได้มาก เนื่องจากในประเทศไทยเหล็กมีราคาสูง และยังเหมาะกับสภาพภูมิอากาศในเขตร้อนด้วย

- โครงสร้างพาดช่วงกว้าง เหมาะกับส่วนอาคารที่ต้องการพื้นที่กว้างเป็นพิเศษ พื้นที่ที่ต้องการเปิดที่ว่างที่มีลักษณะเฉพาะ หรือส่วนของอาคารที่ต้องการเอกลักษณ์ทางโครงสร้าง โดยโครงสร้างพาดช่วงกว้างสามารถทำได้หลายวิธี ซึ่งโครงสร้างที่นำมาพิจารณา ได้แก่

- Truss หลักการโดยทั่วไปเหมือนกับระบบเสาและคาน คือ จะรับน้ำหนักจากส่วนบน ถ่ายลงสู่เสาหรือจุดรองรับ แต่ระบบ Truss ต่างกับระบบเสา-คาน เนื่องจากระบบ Truss สามารถรับน้ำหนักได้ดีกว่า มีน้ำหนักเบากว่า หากเทียบในระยะเดียวกันและยังสามารถพาดช่วงได้ยาวกว่ามาก จึงได้มีการใช้โครงสร้าง Truss มาแทนคานคอนกรีตเสริมเหล็กในช่วงห้องโถงใหญ่ ที่ต้องการความโปร่งโล่งของพื้นที่ โดยวัสดุที่สามารถใช้ทำโครงสร้าง Truss ได้นั้น ได้แก่ เหล็ก ซึ่งจำเป็นต้องมีการเคลือบหรือเสริมในเรื่องของการป้องกันอ๊อกซิเจน

- Space Frame เป็นโครงสร้างที่ถูกพัฒนามาจาก Truss ซึ่งเป็นการนำเอา Truss มา ยึดต่อกันจาก 2 มิติให้เป็น 3 มิติ โดยได้นำมาใช้เป็นโครงสร้างในส่วน Façade ของอาคาร เนื่องจากต้องการให้อาคารมีความโปร่งเบา และเหมาะกับวัสดุปกปิดผิวอย่าง Aluminium Composite

7.1.4 โครงสร้างพื้น

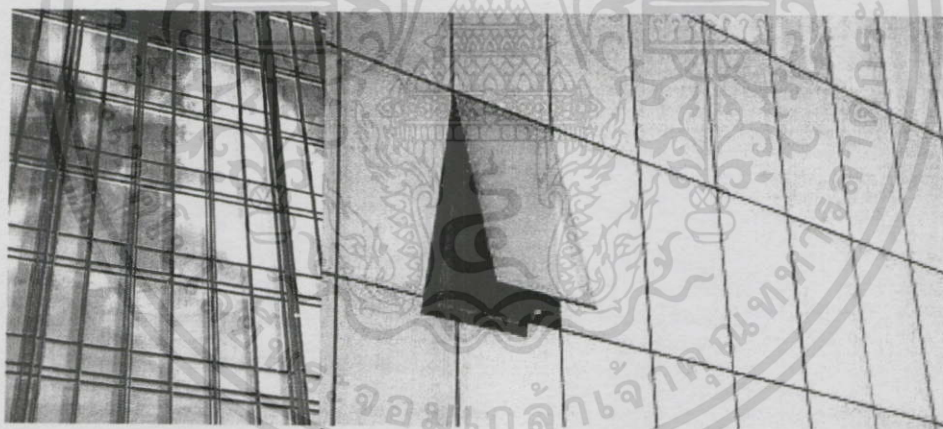
เนื่องจากโครงการ โรงเรียนออกแบบแบบเพ้นช์ มีการใช้งานที่ยืดหยุ่นและยังมีส่วนที่เป็น Open to Below และเพื่อให้สะดวกต่อการเดินท่อบางระบบต่างๆ จึงได้เลือกใช้พื้นคอนกรีตเสริมเหล็กแบบหล่อในที่ พื้นคอนกรีตเสริมเหล็กแบบหล่อในที่นี้เป็นรูปแบบของโครงสร้างพื้นที่ใช้กันมาแต่ดั้งเดิม กรรมวิธีในการทำจะต้องมีการทำไม้แบบ ผูกเหล็กเส้นในลักษณะเป็นตะแกรงโดยขนาด

ของเหล็กเส้นที่ใช้และความถี่ของช่วงตารางจะขึ้นอยู่กับปริมาณการรับน้ำหนัก ในการใช้งานแล้วเทคอนกรีตหล่อลงไป

7.1.5 โครงสร้างผนัง

ผนังเรียกได้ว่าเป็นผิวหนังของอาคาร (Skin) สำหรับผนังภายนอกนั้นจะคอยปกป้องอาคารจากความเปลี่ยนแปลงของอากาศ ร้อน หนาว แดด ลม และฝน ส่วนผนังภายในนั้นจะทำหน้าที่แบ่งส่วนการใช้งาน สอยต่างๆ ภายในอาคารให้เป็นสัดส่วนตามการใช้สอย ผนังที่ใช้ในโครงการได้แก่

- 1) ผนังก่ออิฐฉาบปูน เป็นผนังที่ใช้อิฐก่อขึ้นมาและฉาบทับด้วยปูน เพื่อความเรียบร้อย สำหรับการก่ออิฐในผนังชนิดนี้จะต่างจากการก่ออิฐของผนังก่ออิฐของผนังก่ออิฐโชว์แนว เพราะจะต้องก่ออิฐ ให้ผิวคอนกรีตมีรอยบุ๋ม ลึกประมาณ 3-5 มิลลิเมตร เพื่อเวลาฉาบปูนจะได้ยึดเกาะผิวคอนกรีตได้แน่นหนา
- 2) ผนังกระจก (Curtain wall) เป็นการนำกระจกมาใช้เป็นผนัง ในการออกแบบจะต้องคำนึงถึง ชนิด ประเภทที่มีคุณสมบัติในเรื่องการกันความร้อนด้วย

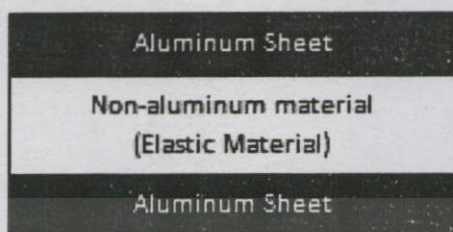
ภาพที่ 7.1 : ผนังกระจก (Curtain wall)

3) ผนังยิปซัมหรือผนังเบา เป็นผนังที่นิยมกันมากในปัจจุบัน เพราะมีน้ำหนักเบา ประหยัดและติดตั้งได้รวดเร็ว ในการติดตั้งผนังเบา นั้น ต้องคำนึงถึงตำแหน่ง สวิตช์และปลั๊กไฟให้ครบถ้วน เพราะ หากต้องการติดตั้งเพิ่มเติมที่หลังนั้นจะต้องมีความยุ่งยากมาก และอาจทำให้เกิดการเสียหายกับผนังขึ้นได้ ผนังยิปซามีอายุการใช้งานสั้นและมักจะมีปัญหาในเรื่องความชื้น จึงนิยมใช้กับผนังภายในและผนังตกแต่ง ที่มีการเปลี่ยนแปลงบ่อยๆ

4) Aluminum Composite Material (Panel) มีชื่อเรียกภาษาไทยต่างๆ เช่น แผ่นอลูมิเนียมคอมโพสิต หรือ แผ่นอลูมิเนียมคอมโพสิต หรือ อลูคาร์บอน หรือ แคลดดิ้ง (Cladding) มีลักษณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงสร้างทั่วไปประกอบด้วยแผ่นอลูมิเนียม 2 แผ่น ประกบกับแกนกลางที่ใช้วัสดุประเภทพลาสติก โดยทางโครงการได้นำมาใช้เป็นวัสดุหลักในส่วน Façade ของอาคาร

ภาพที่ 7.2 : โครงสร้างทั่วไปของแผ่นอลูมิเนียมคอมโพสิต

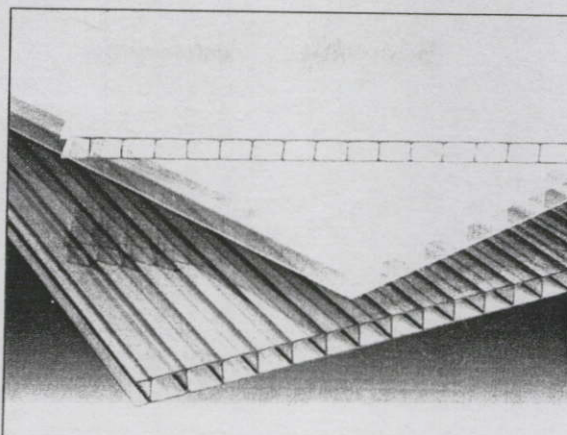

ภาพที่ 7.3 : ลักษณะแผ่นอลูมิเนียมคอมโพสิต

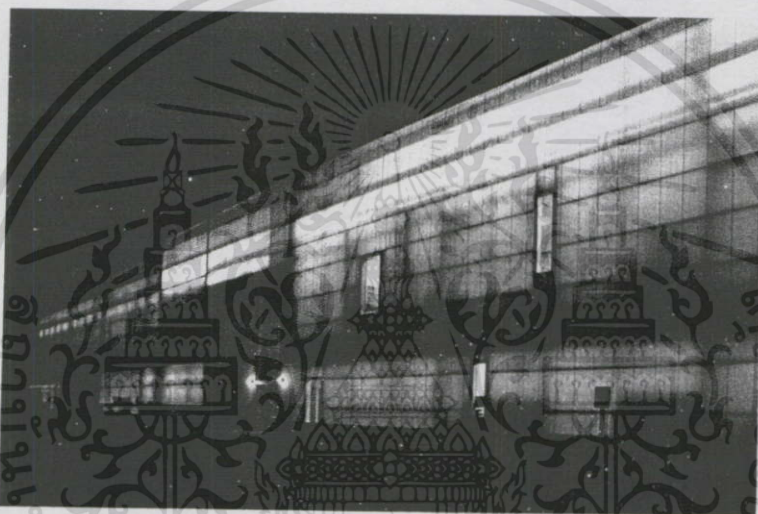
สำหรับ แผ่นอลูมิเนียมคอมโพสิตนั้น โดยทั่วไปจะใช้แผ่นประกบเป็นแผ่นอลูมิเนียมบางประมาณ 0.15 - 0.50 มม. และแกนกลางเป็น โพลีเอทิลีนความหนาแน่นต่ำ (LDPE) ด้วยคุณสมบัติที่ดีของอลูมิเนียมคือทนการกัดกร่อนได้ดี, ไม่เกิดสนิม และน้ำหนักเบา เมื่อเทียบกับเหล็ก สามารถเจาะหรือฉลุตลอดได้ มีหลากหลายสีให้เลือก แผ่นอลูมิเนียมคอมโพสิตจึงถูกนำไปใช้งานได้ อย่างหลากหลายทั้งงานภายในและงานภายนอก

5) แผ่นโพลีคาร์บอเนต (Polycarbonate Sheet) เป็นเทอร์โมพลาสติก ที่ผลิตจากเม็ดพลาสติก (Poly) ผสมด้วยสารที่มีคุณสมบัติทำให้แผ่นมีความยืดหยุ่นตัว หรือขยายตัวเมื่อได้รับความร้อน และคลายตัวเมื่ออุณหภูมิลดลง แผ่นโพลีคาร์บอเนตจึงทนต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ ได้ดีกว่าพลาสติกชนิดอื่น เนื่องจากตัวแผ่นวัสดุมีคุณสมบัติโดดเด่นหลายประการรวมกัน ทั้งมีความแข็งแรงทนทาน มีความโปร่งแสงแล้ว ส่วนใหญ่จะถูกเคลือบผิวด้วยสารดูดซับแสง UV ทำให้มีประสิทธิภาพในการกันความร้อนได้เกือบ 100% แสงที่ได้จะเป็นแสงนวลช่วยถนอมสายตา จึงนำมาเป็นวัสดุกรุผนังในส่วนสำนักงานและส่วนห้องเรียนของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 7.4 : ลักษณะแผ่นโพลีคาร์บอนเนต

ภาพที่ 7.5 : ตัวอย่างอาคารที่ใช้แผ่นโพลีคาร์บอนเนตเป็นผนังภายนอก

7.1.6 โครงสร้างหลังคา

โครงสร้างหลังคาที่เหมาะสมใช้กับอาคารจัดแสดง คือ โครงสร้างเหล็ก ได้แก่ Truss และ Space frame โครงสร้าง Truss มีหลักการทั่วไปเหมือนกันกับระบบเสา-คาน คือ การถ่ายน้ำหนักไปตามชิ้นส่วนของโครงสร้าง มีน้ำหนักเบากว่าคอนกรีตในระยะพาดช่วงที่เท่ากัน โครงสร้าง Space frame พัฒนามาจากโครงสร้าง Truss โดยยึดกันในทาง 3 มิติ มีข้อดีในเรื่องของการลดความหนาของโครงสร้างจาก Truss และคอนกรีต โดยมีอัตราส่วน ความลึก $1/6-1/2$ ของช่วงเสาและถ้าหากไม่รับน้ำหนักจะมีอัตราส่วนที่ $1/20-1/24$ ส่วนอื่นๆของอาคารที่ไม่ได้ต้องการการพาดช่วงกว้างจะใช้เป็นหลังคาคอนกรีต

ส่วนวัสดุปิดหลังคานั้นในส่วนที่ออกแบบไว้ให้มีความลาดเอียงนั้นจะใช้กระเบื้องเหล็ก (Metal Sheet) เพื่อให้หลังคามีความเบาและลดการรับน้ำหนักของโครงสร้างหลังคา ส่วนบริเวณที่มีการออกแบบให้หลังคาเรียบ จะใช้แผ่นกระเบื้องกันความร้อน (Solar Slab) เพื่อกันความร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้นหนึ่งก่อนที่จะมากระทบกับพื้นของหลังคา และไม่ทำการเทคอนกรีตปิดแผ่นกระเบื้องกันความร้อน แต่ใช้วิธีว่าถ้าแผ่นโหนดแตกก็ขึ้นไปเปลี่ยนเป็นแผ่นๆไป

7.2 ระบบไฟฟ้าและแสงสว่างภายในอาคาร

ระบบไฟฟ้าในอาคารแบ่งเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

7.2.1 ไฟฟ้าแรงสูง

สายไฟฟ้าแรงสูงที่ต่อจากสายประธานของการไฟฟ้านครหลวง ซึ่งกำหนดให้แนวการเดินทางสายไฟตามแนวถนนหน้าโครงการเป็นไฟสูงกำลัง 12 kV เข้าสู่อาคาร ใช้สายเคเบิลร้อยท่อฝังในดิน (Rigid Steel Conduct) ต่อเข้ากับห้อง High Voltage Transformer โดยมี Transformer ตัวหนึ่งใช้กับ Chiller Water Pump, Condenser Water Pump, Cooling Tower และ AHU ส่วนอีกตัวหนึ่งใช้ต่อกับไฟฟ้ากำลัง และไฟฟ้าแสงสว่างในอาคาร ซึ่ง Transformer จะแปลงไฟฟ้ากำลังสูงเป็นไฟฟ้ากำลังต่ำ ส่วนนี้จัดเป็นส่วนที่เกิดความร้อนและนิอันตราย ควรวางที่ตั้งเป็นสัดส่วนเพื่อความปลอดภัย

7.2.2 ไฟฟ้ากำลัง

เป็นระบบ 340 V, 3 Phase, 4 Wires, 50 Hz, 2.5 kW สำหรับใช้เดินเครื่องและอุปกรณ์ในระบบปรับอากาศ, ระบบไฟฟ้าในส่วนแสดงแพชชั่นโชว์ และส่วนนิทรรศการ

7.2.3 ไฟฟ้าแสงสว่าง

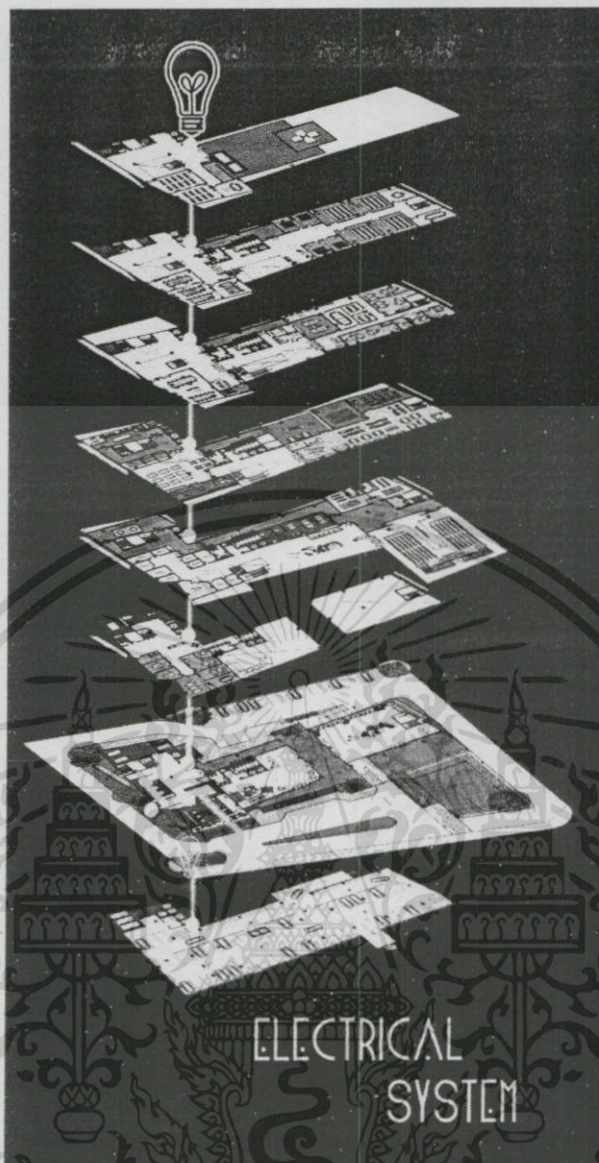
เป็นระบบ 240 V, 2 Phase, 3 Wires สำหรับใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าต่างๆ และไฟฟ้าแสงสว่างทั่วไป

7.2.4 ไฟฟ้าฉุกเฉิน

โดยพิจารณาถึงความสำคัญในแต่ละกิจกรรม จะแบ่งเครื่องกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉินออกเป็น

- เครื่องกำเนิดไฟฟ้ากลาง (Generator Set) จะจ่ายไฟฟ้าไปยังส่วนกิจกรรมที่มีผู้ใช้มาก และมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินกิจกรรมต่อไปโดยไม่ขาดตอน คือ ส่วนแสดงแพชชั่นโชว์ ส่วนห้องประชุม ส่วนนิทรรศการ ส่วนโถง และส่วนรักษาความปลอดภัย ฯลฯ

- เครื่องกำเนิดแสงสว่างฉุกเฉิน (Emergency Lighting) จะเป็นเครื่องให้แสงสว่าง เป็นจุดเพื่อป้องกันปัญหาโจรภัยที่อาจเกิดขึ้น ในกรณีที่ระบบไฟฟ้าขัดข้อง

สายไฟฟ้าแรงสูง
จากการไฟฟ้า

M

TRANSFORMER

ชั้น 1

MDB

ชั้น 1

LOAD PANEL

ALL FLOOR

GENERATOR

ชั้น 1

ภาพที่ 7.6 : Electrical Riser Diagram

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.3 ระบบแสง สี

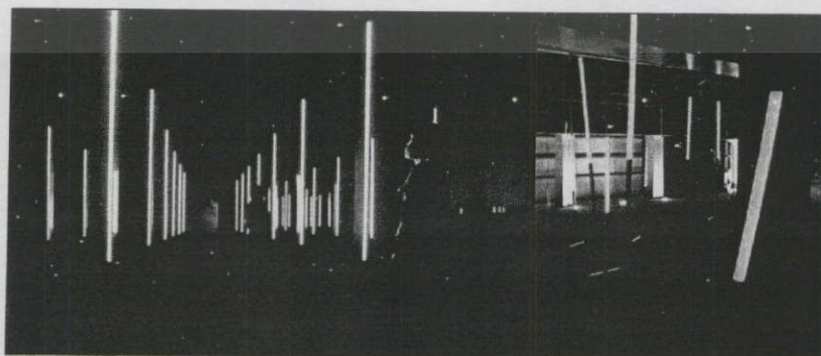
ลักษณะของระบบแสงสว่าง ที่ใช้ใน โครงการ โรงเรียนออกแบบแฟชั่น สามารถจำแนกได้เป็น 4 ประเภทใหญ่ ดังประกอบไปด้วยหัวข้อต่อไปนี้

- 7.3.1 แสงสว่างสำหรับการใช้งานทั่วไป
- 7.3.2 แสงสว่างสำหรับห้องจัดแสดงนิทรรศการ
- 7.3.3 แสงสว่างสำหรับห้องสมุด
- 7.3.4 แสงสว่างสำหรับการแสดง

7.3.1 การให้แสงสว่างสำหรับการใช้งานทั่วไป ต้องคำนึงถึงหลักการต่อไปนี้

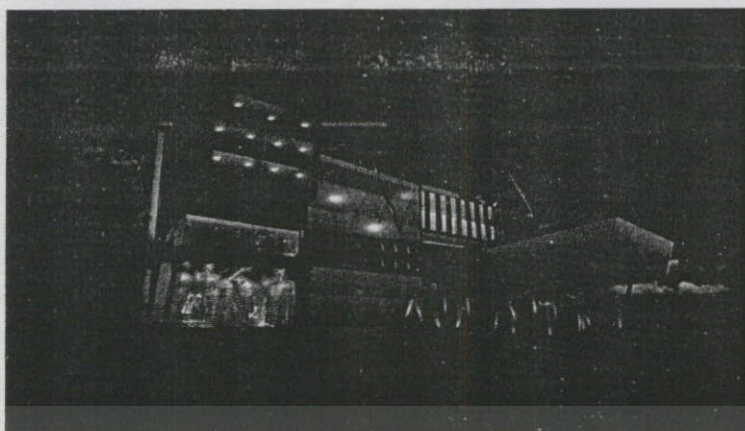
7.3.1.1 การมองเห็น (Visibility) เป็นการกำหนดความสว่างให้มีความเหมาะสมกับการใช้งานในแต่ละส่วน โดยทั่วไปแสงสว่างภายในส่วนจัดแสดงไม่ต้องการความสว่างมากนัก มักนิยมให้สว่างพอมองเห็นแถวที่นั่ง ทางเดิน ฯลฯ แสงที่ใช้จึงควรจัดให้มีลักษณะที่นุ่มนวล ไม่จ้าจนเกินไปและไม่ทำให้เกิดเงา ส่วนภายนอกอาคาร อาจกำหนดให้มีความสว่างมากกว่าได้ รวมทั้งในส่วนที่ต้องการความสว่างมาก เช่น ในห้องแต่งตัว ส่วนสำนักงาน เป็นต้นนอกจากนี้ มีแสงที่กำหนดเพื่อความปลอดภัย และตามข้อกำหนดของเทศบัญญัติ ซึ่งต้องกำหนดความสว่าง และตำแหน่งที่เหมาะสมกับการใช้งาน

7.3.1.2 ความสวยงาม และการตกแต่ง (Decoration) วัสดุอุปกรณ์ในการให้แสงสว่างควรจะได้รับกรออกแบบให้เกิดความสวยงาม เรียบร้อย บางส่วนอาจจะต้องปิดซ่อนไม่ให้มองเห็น เช่น สายไฟ และแผงไฟต่างๆ ฯลฯ หรืออุปกรณ์บางอย่าง อาจออกแบบให้เปิดโชว์ได้ นอกจากนี้ยังมีการให้แสงในบางส่วนที่อยู่นอกเหนือจากนี้เพื่อการใช้งาน หรือเพื่อการมองเห็น เช่น การให้แสงบริเวณผนัง เพดาน รอบๆ เเวที เพื่อให้ส่วนเหล่านี้เด่นขึ้นในส่วนเสาของอาคารและส่วน Façade มีการให้แสงตกแต่ง โดยใช้หลอดไฟ LED เพื่อดึงดูดความสนใจจากผู้คนมากขึ้น

ภาพที่ 7.7 : การตกแต่งเสาด้วยหลอดไฟ LED และปกปิดผิวด้วย Polycarbonate Glass

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 7.8 : ภาพบรรยากาศการใช้แสง สี ในเวลากลางคืน

7.3.1.3 บรรยากาศ (Mood & Atmosphere) การสร้างบรรยากาศ อารมณ์ร่วม เป็นสิ่งที่อยู่ในการออกแบบ และให้เป็นไปตามความต้องการเช่น ในส่วนทำงานต้องมีลักษณะที่เรียบง่าย เป็นระเบียบ หรือส่วนการแสดงต้องมีแสงที่สร้างบรรยากาศในการรับชม

7.3.2 การให้แสงสว่างสำหรับห้องจัดแสดงนิทรรศการ

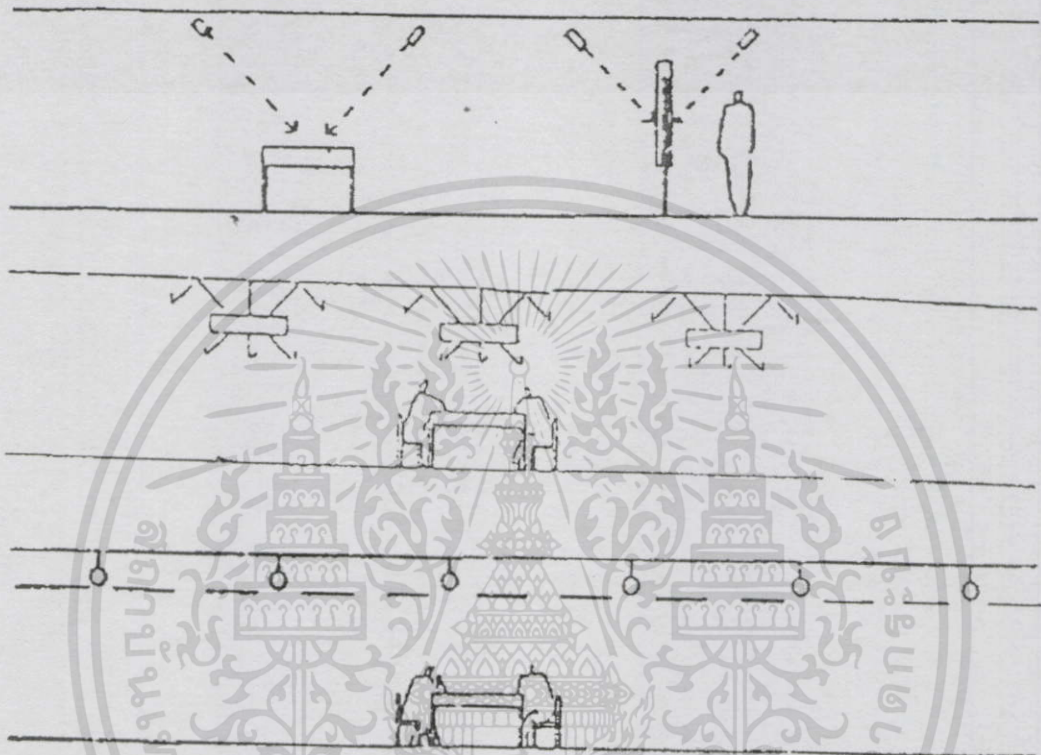
โดยทั่วไป การให้แสงสว่างในอาคารแสดงนิทรรศการ ก็เหมือนกับอาคารให้แสงสว่างในอาคารอื่นๆ เว้นแต่ส่วนแสดงงานเท่านั้น ที่ต้องการลักษณะพิเศษ ซึ่งจำเป็นต้องคำนึงถึง โดยต้องจัดให้มีความเหมาะสม เพื่อการมองเห็นได้ชัดเจน ตลอดจนการได้บรรยากาศของสิ่งแสดง นอกจากนั้น การเลือกใช้ชนิดของแสงก็มีความจำเป็นมาก เพื่อไม่ให้เป็นการทำลายสายตาของผู้เข้าชมสิ่งแสดง และไม่ทำความเสียหายต่อสิ่งแสดงด้วย การให้แสงในส่วนแสดงงาน ไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน ในการเลือกใช้แสงแต่ละประเภทย่อมมีทั้งข้อดีข้อเสียเสมอ แสงธรรมชาติเป็นแสงที่ยากต่อการควบคุม เนื่องจากแสงธรรมชาติจะเปลี่ยนแปลงไปตามวัน และฤดู ส่วนแสงประดิษฐ์ เราสามารถควบคุมได้ตามต้องการ แต่แสงที่ได้ไม่สว่างเท่าแสงธรรมชาติ และทำให้นัยน์ตาเกิดการล้าได้ง่าย เพราะไปกระตุ้นเรตินาให้ทำงานหนัก ต้องใช้อย่างถูกวิธี และมีความเหมาะสม

7.3.3 การให้แสงสว่างสำหรับห้องสมุด

การให้แสงสว่างเป็นปัญหาสำคัญในการออกแบบ การกำหนดความเข้มของแสง การสะท้อนแสง การตัดแสง การควบคุมการเกิดของเงา จะต้องออกแบบอย่างรอบคอบ หากต้องการใช้แสงธรรมชาติ ควรหลีกเลี่ยงการใช้แสงตรง (Direct Sunlight) การเปรียบเทียบระหว่างหลอดไฟฟ้าธรรมดา กับหลอดเรืองแสง สิ่งที่ต้องพิจารณาที่สุด คือ ค่าใช้จ่ายในความเข้มของแสงที่เท่ากัน การใช้หลอดธรรมดาจะสูญเสียค่าใช้จ่ายมากกว่าที่ใช้หลอดเรืองแสง ดังนั้น คุณภาพและปริมาณแสงสว่างเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะเมื่อสีเข้ามามีส่วนสัมพันธ์ด้วย ถึงแม้ว่าเราจะเปลี่ยนสีให้เข้ากับแสงได้ก็ตามเงาและแสงสะท้อน ทำให้เกิดการรบกวนประสาทตา ซึ่งการเลือกใช้วัสดุ ผืนผ้า เพดาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ดี สามารถช่วยได้เป็นอย่างดี การเลือกใช้สี ควรเป็นสีสว่าง แต่มีความเข้มของแสงน้อยกว่าบริเวณที่จัดไว้ให้อ่านหนังสือ หากเกิดการตัดกันของแสงขึ้น (สามารถดูได้จากอัตราเปรียบเทียบของความสว่าง) จะเป็นสิ่งที่เลวร้ายอย่างยิ่งเพราะจะทำให้เกิดการเพ่งและความล้าในการใช้สายตาอ่านหนังสือ (อัตราเปรียบเทียบประมาณ 3:1)

ภาพที่ 7.9 : แสดงรูปแบบของการให้แสงสว่างในห้องสมุด

7.3.4 การออกแบบแสงสว่างสำหรับการแสดง

แสงสว่างที่ใช้สำหรับการแสดงเพื่อสร้างบรรยากาศในการแสดง ที่ต้องการสร้างเทคนิคพิเศษ ตำแหน่งและดวงโคมที่ใช้ ควรเปลี่ยนแปลงได้สะดวก เพื่อให้จัดได้ตามความต้องการ ของการแสดงต่างๆ

7.3.4.1 ตำแหน่งของดวงไฟ

โดยทั่วไปการกำหนดตำแหน่งต่างๆของดวงไฟ จะต้องเป็นไปตามความต้องการของการแสดง จึงไม่มีการกำหนดตำแหน่งที่แน่นอน แต่จะสามารถกำหนดบริเวณของการติดตั้ง ให้ครอบคลุมเนื้อที่การให้แสงสว่างมากที่สุด ซึ่งสามารถโยกย้ายแสงได้ตามต้องการ การให้แสงสว่างสำหรับการแสดง อาจมาจากดวงไฟตำแหน่งเดียวหรือหลายตำแหน่ง การกำหนดตำแหน่งที่ตั้งต้องคำนึงถึงมุมที่แสงจะกวาดครอบคลุมไปถึงเนื้อที่ที่ใช้สอยการแสดง

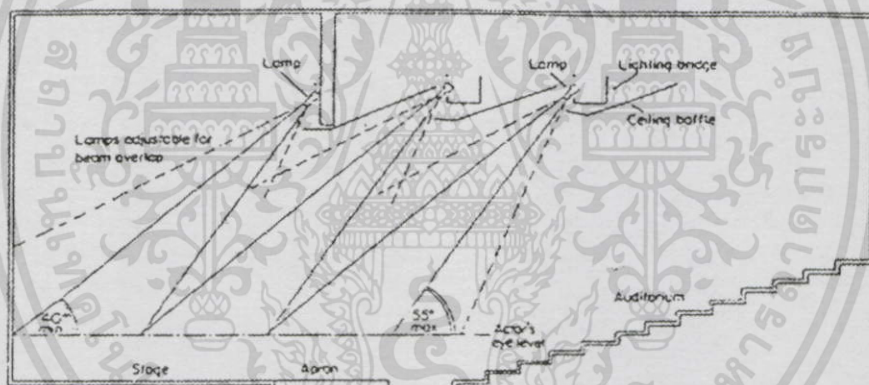
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รวมทั้งต้องคำนึงถึงมุมของแสงที่ตกกระทบด้วยว่าจะทำให้เกิดลักษณะอย่างไร แสงไฟที่ส่องมายังนักแสดงทำมุมกับแนวสายตามากกว่า 45 องศา มักจะทำให้เกิดเงาขึ้นบนใบหน้า แต่อาจแก้ไขได้โดยใช้แสงไฟจากตำแหน่งอื่นๆลบบเงาได้

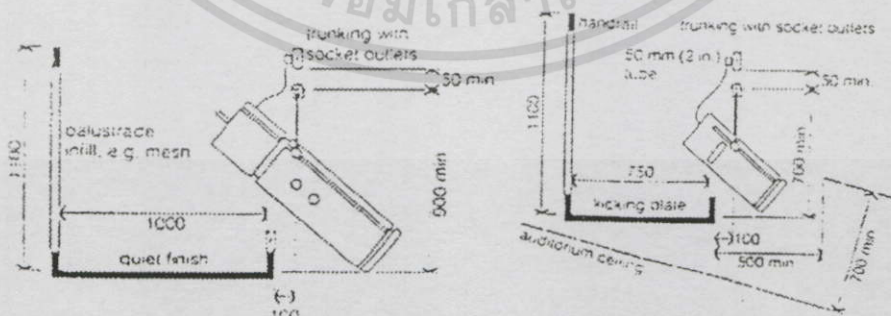
ในการกำหนดดวงไฟที่ให้แสงจากผนังก็เช่นเดียวกัน ต้องคำนึงถึงมุมของแสงและเนื้อที่ในการแสดง และดวงไฟบางชนิดยังสามารถย้ายไปมาได้ และคำนึงถึงเงาของการติดตั้งหลอดไฟอุปกรณ์ และการดูแลรักษา รวมถึงการบริการงานหลอดไฟต้องมีความสะดวกและจัดการออกแบบให้มีการเข้าถึงได้สะดวกและปลอดภัย

7.3.4.2 ตำแหน่งของดวงไฟที่ส่องมาจากเพดาน (Lighting Bridges)

ตำแหน่งของดวงไฟที่ส่องมาจากเพดาน จะอยู่เหนือเพดาน โดยมีช่องเปิดสำหรับให้แสงผ่านสู่ฉากหรือเวที ดวงไฟเหล่านั้นต้องสามารถเปลี่ยนสี ชนิดและตำแหน่งได้ อุปกรณ์สำหรับติดตั้งดวงไฟเหล่านี้คือ Lighting Bridges ซึ่งเป็นแนวหรือราง และมีช่องทางเดิน Cat Walk ด้านหลังสำหรับยื่นควบคุมดวงไฟ และในการขึ้นไปเปลี่ยนหรือติดตั้งดวงไฟเหล่านั้น ทางเดินต้องปูด้วยวัสดุที่ไม่เกิดเสียงรบกวน

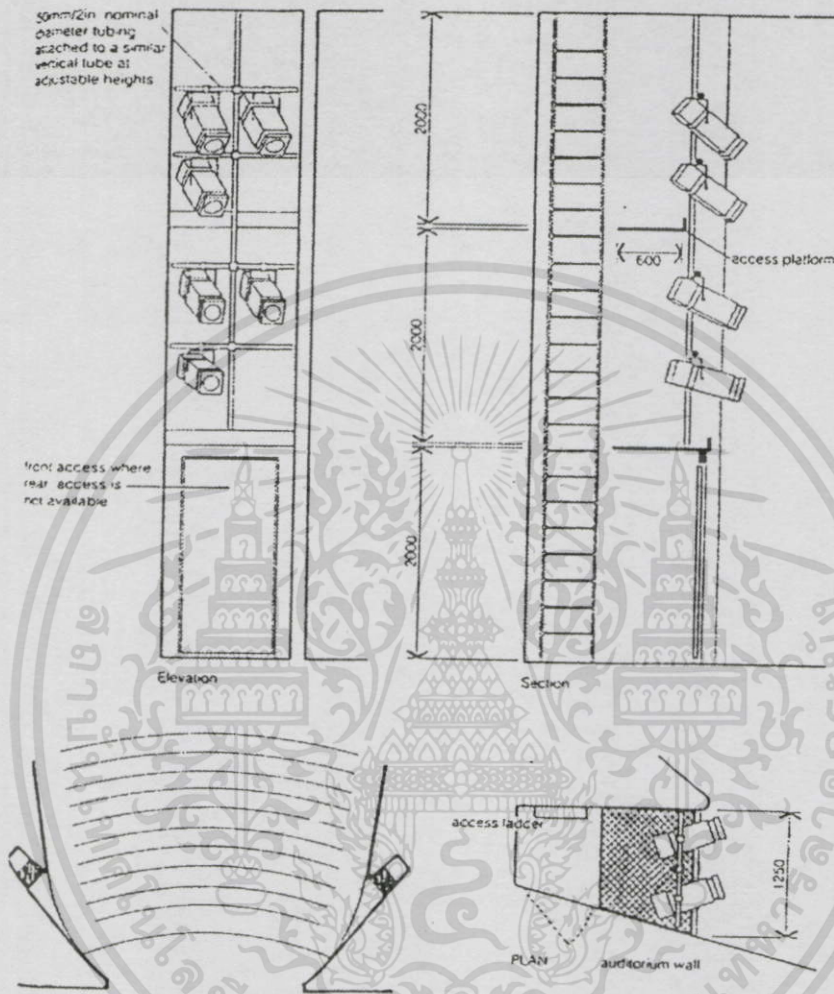
ภาพที่ 7.10 : รูปแสดงระยะติดตั้ง Lighting Bridges

ภาพที่ 7.11 : รูปแสดงระยะและขนาดการติดตั้ง Lighting Bridges

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.3.4.3 Wall Slot เป็นตำแหน่งของดวงไฟที่อยู่ตรงผนัง มักทำเป็นกล่องหรือช่องสำหรับติดตั้งดวงไฟ มีช่องเปิดอยู่ด้านหน้าที่จะส่องมาเวทีแนวสำหรับติดตั้งจะเป็นเสาหรือรางเหล็ก ตามแนวตั้งมี Platform สำหรับขึ้นทำงานหรือควบคุมแสงไฟเป็นระยะ

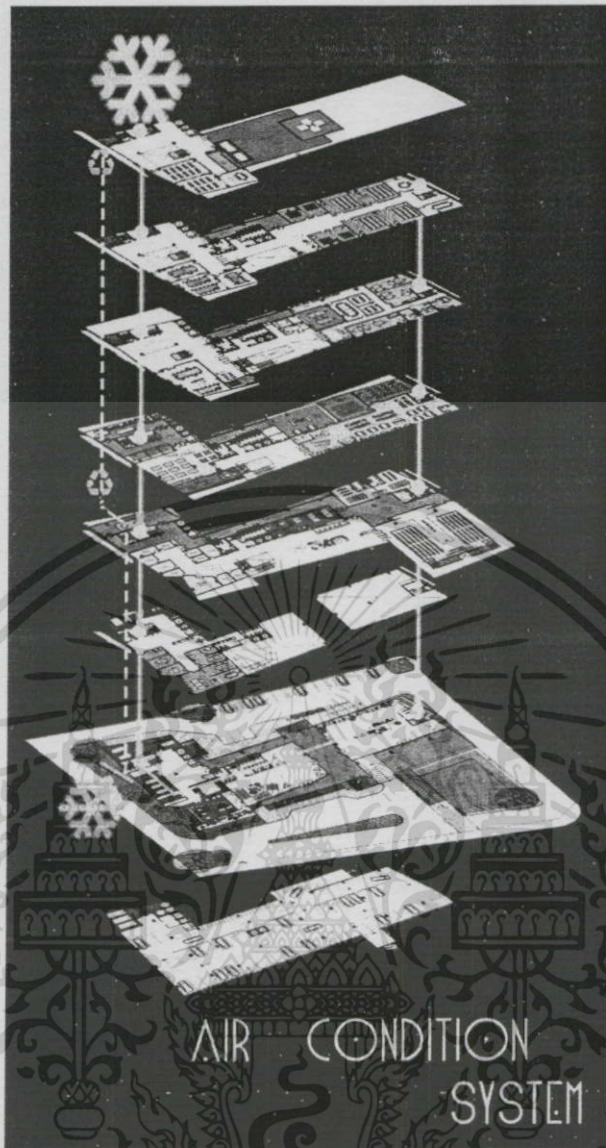
ภาพที่ 7.12 : รูปแสดงระยะและขนาดการติดตั้ง Wall Slot

7.4 ระบบปรับอากาศและระบายอากาศ

7.4.1 ระบบปรับอากาศ

ลักษณะอาคาร เป็นห้องขนาดใหญ่หรือพื้นที่ที่มีลักษณะเป็น โถง โถง ควรใช้แบบรวมศูนย์ (Central Type) ทำให้ประหยัดและทนทานกว่า เนื่องจากเป็นส่วนที่มีขนาดพื้นที่มาก ต้องการกำลังในการปรับอากาศสูง การเลือกใช้ระบบระบายความร้อนด้วยน้ำจะเป็นการประหยัดพลังงานมากกว่าแบบอื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

AHU
 ชั้น 3
 COOLING TOWER

CHILLER
 ชั้น 1

AHU
 ALL FLOOR

ภาพที่ 7.13 : Air Condition Riser Diagram

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำหนดขนาดของ Chiller เพื่อการซ่อมบำรุง และใช้งาน

พื้นที่โครงการ = 11,170.50 ตร.ม.

ตามมาตรฐาน พื้นที่ 25 ตร.ม. จะใช้เครื่องปรับอากาศ 1 ตัน

โครงการต้องการ capacity ของการทำความเย็นที่

$11,170.50/25 = 446.82$ ตัน หรือประมาณ 500 ตัน

การกำหนดเครื่อง Chiller ควรพิจารณาสำหรับกรณีที่เครื่อง Chiller ตัวใดตัวหนึ่งชำรุดต้องซ่อม เครื่อง Chiller ที่เหลือยังต้องเพียงพอต่อการใช้งานได้ ดังนี้

กำหนดเครื่อง chiller เป็น $200+200+100 = 500$ ตัน (100%)

หาก chiller 100 ตัน เสีย capacity ที่เหลือ = 400% (80%)

หาก chiller 200 ตัน เสีย capacity ที่เหลือ = 300% (60%)

7.4.2 การระบายอากาศ

การระบายอากาศ เป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับสถานที่ที่มีคนอยู่รวมกันเป็นจำนวนมาก เพราะ อุณหภูมิจะสูงขึ้น และ อากาศจะไม่บริสุทธิ์ ฉะนั้นจำเป็นต้องมีการระบายอากาศ ซึ่งทำได้ 2 วิธีคือ

- โดยวิธีธรรมชาติ คือ ทำ Opening ให้เพียงพอ
- โดยวิธีวิทยาศาสตร์ ซึ่งสิ้นเปลืองกว่า แต่ให้ผล 100%

การนำเอา Air Conditioner เข้ามาใช้ในอาคารนี้ นอกจากจะช่วยระบายอากาศ ซึ่งเป็นเรื่อง สำคัญแล้ว ยังช่วยป้องกันเสียงรบกวนทั้งภายในและภายนอกอาคาร ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะใน ห้องจัดแสดงแพ้น้ำ ไซวี่ที่ต้องการการหมุนเวียนของอากาศ เพื่อความสบายของผู้ชม และทำให้การ ระบายอากาศ กระจายความเย็น ได้ทั่วถึง การกระจายความเย็น มี 2 ระบบ คือ

1) Simple Plenum System เป็นแบบให้ลมเย็นเข้าจากผนัง ระบายอากาศร้อนออกทางด้าน บน ระบบนี้การหมุนเวียนอากาศจะช้า ช่วยในการระบายควันและอากาศร้อนได้ดี เพราะอากาศ ร้อนจะลอยขึ้นสูง การระบายอากาศเป็นไปคล้ายธรรมชาติ

2) Downward System เป็นการเป่าอากาศเย็นลงจากด้านบน และดูดอากาศออกจาก ด้านล่าง อาจช่องที่ดูดอากาศไว้ใต้เก้าอี้ของพื้นด้านล่าง ระบบนี้ช่วยให้เย็นเร็ว การกระจายอากาศ ไปได้อย่างรวดเร็ว ไม่ต้องเปิดเครื่องทิ้งไว้นาน ก่อนการใช้งานจริงๆ ระบบนี้ต้องมีการระบาย อากาศฉุกเฉินไว้ด้านล่าง เพื่อระบายความร้อนและควันทิ้งไป ระบบนี้สิ้นเปลืองมากกว่าแบบแรก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.5 ระบบสุขาภิบาลและการบำบัดน้ำเสีย

7.5.1 ระบบการจ่ายน้ำ

เลือกใช้ ระบบจ่ายน้ำลง(Down Feed) เป็นการจ่ายน้ำในอาคารชั้นบนสุดลงมายังชั้นล่างของอาคารโดยอาศัยแรงดึงดูดของโลก ระบบนี้เหมาะสำหรับอาคารทุกขนาด ระบบนี้ต้องมีเครื่องสูบน้ำช่วยสูบน้ำขึ้นไปเก็บในถัง ที่อยู่ชั้นสูงสุดของอาคาร ถังเก็บน้ำมักจะเป็น 2 ส่วน เพื่อที่จะทำความสะอาดได้ทีละส่วนขนาดของถังเก็บน้ำขึ้นอยู่กับอัตราใช้น้ำในภาวะปกติ และต้องมีส่วนสำรองเพื่อใช้ในกรณีที่เกิดเพลิงไหม้

7.5.2 ระบบระบายน้ำฝน

น้ำที่ไหลไปตามผิวดินเป็นตัวการสำคัญในการก่อให้เกิดการกัดเซาะ และพังทลาย โดยเฉพาะน้ำฝน ตามชนบททุ่งนาป่าเขาที่ยังไม่มีสิ่งก่อสร้างมาก น้ำฝนส่วนใหญ่จะสามารถซึมลงดิน เหลือเพียง 20 – 30 เปอร์เซ็นต์ ที่ไหลไปตามผิวดิน แต่สำหรับในเมืองที่มีการพัฒนาแล้ว มีสิ่งก่อสร้างหนาแน่นจะมีน้ำที่ไม่สามารถซึมลงดินถึง 90 – 95 เปอร์เซ็นต์

อุปกรณ์สำคัญในการระบายน้ำฝน คือ

- รางระบายน้ำฝน ขนาดรางน้ำจะถูกกำหนดโดยขนาดของหลังคา ความกว้างไม่น้อยกว่า 12 นิ้ว

- ช่องระบายน้ำฝน มีอยู่หลายแบบตามลักษณะการใช้งานซึ่งต้องทำการติดตั้งตำแหน่งที่เหมาะสม ช่องระบายน้ำฝนที่ดีต้องมีที่กรองผงดักอยู่ และต้องมีช่องน้ำไหลเข้าไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่าครึ่งของพื้นที่หน้าตัดท่อระบายน้ำฝน ขนาดช่องไม่น้อยกว่า 2 นิ้ว สำหรับกรณีที่เป็นหลังคาแบนอาจใช้ 3-4 นิ้ว

- ท่อระบายน้ำฝน จำนวนและขนาดของท่อระบายน้ำฝน ขึ้นอยู่กับพื้นที่หลังคาที่รองรับน้ำฝน และอัตราการตกของฝน การใช้ท่อระบายน้ำจำนวนมาก จะให้ผลดีกว่าใช้ท่อจำนวนน้อยแต่มีขนาดใหญ่ จำนวนของท่อระบายน้ำฝนควรมีอย่างน้อย 1 ช่วงต่อ 1,000 ตารางเมตร

หากบริเวณที่รองรับน้ำฝนอยู่ต่ำกว่าท่อระบายน้ำ ต้องมีร่วมน้ำฝนและใช้เครื่องสูบน้ำอย่างน้อย 2 เครื่องสูบน้ำออก และท่อระบายน้ำอย่างน้อย 2 ท่อ และมีท่อน้ำฉุกเฉิน โดยท่อฉุกเฉินนี้จะระบายออกที่ทางเข้า เพื่อป้องกันกรณีที่ท่อระบายน้ำชั้นล่างเกิดการอุดตัน และปากท่อทุกแห่งต้องมีตะแกรงกันผง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.5.3 ระบบระบายน้ำโสโครก (Sanitary Sewage)

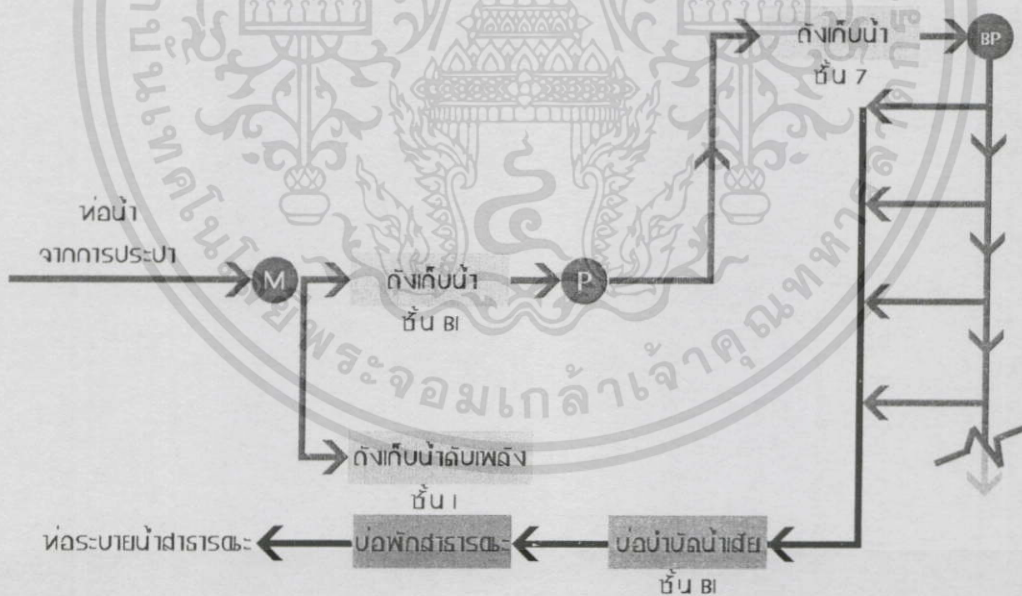
สามารถแบ่งน้ำโสโครกที่เกิดขึ้นได้เป็น 2 ชนิด คือ

7.5.3.1 น้ำทิ้ง คือ น้ำที่ผ่านการใช้งานมาแล้ว เช่น จากอ่างล้างหน้า ห้องครัว น้ำจากคอกสัตว์ซึ่งไม่มีมูลสัตว์ปะปน สามารถระบายทิ้งได้โดยการระบายลงท่อสาธารณะหรือบ่อซึมโดยตรง

7.5.3.2 น้ำเสีย เป็นน้ำทิ้งที่ไม่อนุญาตให้ระบายลงในท่อสาธารณะได้ทันที เนื่องจากเป็นน้ำที่สามารถทำให้เกิดสภาวะแวดล้อมเป็นพิษได้ เป็นน้ำที่มาจากส้วม จากโถปัสสาวะ น้ำจากคอกสัตว์ที่มีมูลสัตว์ปะปนต้องผ่านการบำบัดให้เป็นน้ำดีก่อนจึงจะอนุญาตให้ระบายลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะได้

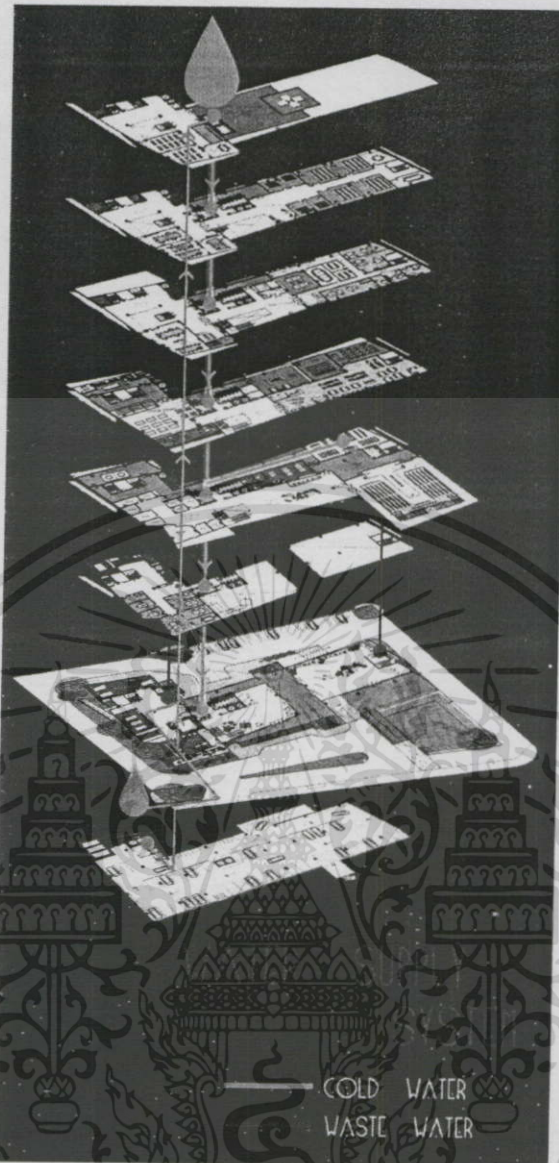
7.5.4 ระบบน้ำทิ้ง

น้ำทิ้ง คือ น้ำที่ผ่านการใช้งานจากสุขภัณฑ์ต่างๆ โดยไม่รวมถึงน้ำจากส้วมและที่ปัสสาวะ ระบบน้ำทิ้ง ประกอบด้วย ท่อระบายน้ำและท่ออากาศเป็นหลัก ท่ออากาศเป็นส่วนที่ช่วยให้อากาศผ่านเข้าออกจากระบบ ทำให้เกิดอากาศหมุนเวียน เพื่อรักษาระดับและกลิ่นของน้ำในท่อไว้

ภาพที่ 7.14 : Water Supply Riser Diagram 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 7.15 : Water Supply Riser Diagram 2

การคำนวณถังเก็บน้ำ

โรงเรียน คิด 50 ลิตร/คน/วัน

ผู้ใช้ประจำ = 342 คน

การเลือกขนาด = จำนวนคน x 50 ลิตร x จำนวนวันสำรองน้ำ

$$= 342 \times 50 \times 2$$

$$= 34,200 \text{ ลิตร}$$

เพราะฉะนั้น จะใช้ถังเก็บน้ำขนาด 10,000 ลิตร 1 ถัง (ชั้น 7)

ขนาด 8,000 ลิตร 1 ถัง (ชั้น 7)

ขนาด 6,000 ลิตร 3 ถัง (ชั้น B1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.6 ระบบป้องกันอัคคีภัยและระบบดับเพลิง

เนื่องจากโครงการเป็นโครงการสาธารณะขนาดใหญ่ จึงใช้ระบบดับเพลิงอัตโนมัติ และระบบดับเพลิงด้วยมนุษย์

7.6.1 ระบบหัวกระจายน้ำดับเพลิง (Sprinkle System) และ สายฉีด (Fire Hose Reel System) ประกอบด้วย ระบบสัญญาณเตือนภัย ห้องเครื่องและถังเก็บน้ำ ใช้ได้กับพื้นที่ทั่วไป ในอาคารที่ยกเว้นในพื้นที่ที่มีการใช้เครื่องใช้ไฟฟ้า มากๆ เช่น ห้อง MDB ห้องเครื่อง คอมพิวเตอร์ และ ส่วนห้องครัวที่มีการทำอาหารเกิดควันก็จะไม่ใช่เครื่องตรวจจับควัน จะใช้แบบตรวจจับความร้อน ที่ตั้งอุณหภูมิสูงกว่า

7.6.2 ถังดับเพลิง ที่ใช้ในโครงการ ได้แก่

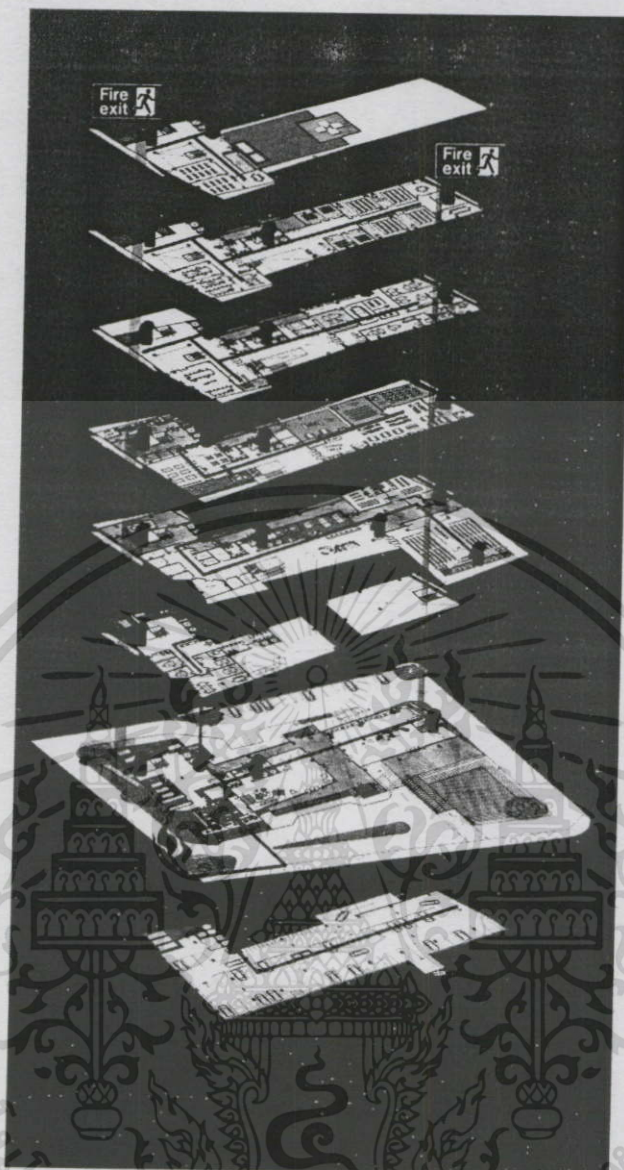
- ถังดับเพลิงชนิดผงเคมีแห้ง บรรจุถังสีแดง ภายในบรรจุผงเคมีแห้งและก๊าซในโตรเจน ลักษณะน้ำยาที่ฉีดออกมาเป็นฝุ่นละอองสามารถดับเพลิงไหม้ทุกชนิดได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพสูง เช่นเพลิงไหม้ที่เกิดจากไม้ กระดาษ สิ่งทอ ยาง น้ำมัน แก๊ส และเครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ ไม่เป็นอันตรายต่อมนุษย์และสิ่งมีชีวิตทุกประเภท

- ถังดับเพลิงชนิดสารสะอาดฮาโลรอนวัน ตัวน้ำยาเป็นแก๊สเหลวระเหยที่ไม่มีสี ไม่มีกลิ่น ไม่กัดกร่อน ไม่ติดไฟ ไม่เป็นสื่อนำไฟฟ้า และไม่ทิ้งคราบสกปรกหลังการฉีด ทำให้ไม่เกิดความเสียหายต่อสิ่งของต่างๆ จึงเหมาะที่จะใช้งานในพื้นที่ เช่น ห้องเครื่องไฟฟ้า บริเวณที่ใช้คอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และห้องสมุด เป็นต้น

ภาพที่ 7.16 : ถังดับเพลิงที่ใช้ในโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 7.17 : Fire Protection Riser Diagram

7.7 ระบบสื่อสารและอินเทอร์เน็ต

7.7.1 ระบบโทรศัพท์ แบ่งเป็นระบบภายนอกและภายใน

7.7.1.1 ระบบโทรศัพท์ภายนอก คือ ระบบที่ใช้เบอร์ โทรศัพท์ ที่ติดต่อกับ เบอร์ โทรที่มีตัวเลข 9 หลักทั้งในกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาค รวมทั้งระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ต่าง ๆ หรือแม้แต่เบอร์โทรศัพท์การให้บริการต่าง ๆ เช่นการสั่งอาหาร, โทรสอบถามเส้นทาง, โทรสอบถาม รายละเอียด อื่น ๆ การใช้โทรศัพท์ ในรูปแบบนี้ จะต้องทำเรื่องขอใช้บริการจาก องค์กร โทรศัพท์ และบริษัทเอกชนที่รับ สัมปทานจากรัฐบาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.7.1.2 ระบบโทรศัพท์ภายใน คือ ระบบที่ใช้ติดต่อกันเองภายในบ้าน, อาคาร หรือภายในหน่วยงานระบบนี้ไม่เสียค่าบริการให้กับผู้ให้บริการ แต่ต้องเสียค่าใช้จ่ายอุปกรณ์ตามปกติแล้ว ระบบโทรศัพท์ภายใน และภายนอกสามารถเชื่อมต่อกันได้ สามารถ โอนสาย หรือฟ่วงสาย ให้โทรศัพท์ได้หลายเครื่องตามต้องการ

7.7.2 ระบบอินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ตเป็นระบบการสื่อสาร ที่ทันสมัยและใช้ประโยชน์ได้หลากหลายที่สุดในปัจจุบันส่วนประกอบที่สำคัญ ในการใช้ ระบบ อินเทอร์เน็ตคือ

1. เครื่องคอมพิวเตอร์
2. ระบบโทรศัพท์
3. โมเด็ม และโปรแกรมใช้งานอินเทอร์เน็ต
4. สิทธิในการใช้อินเทอร์เน็ต หรือชั่วโมงการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ให้บริการ หรือ ISP

ในปัจจุบันมีการพัฒนาสายอินเทอร์เน็ต ความเร็วสูงจากสายโทรศัพท์ธรรมดาเป็นสายเคเบิลใยแก้ว มีผลให้การค้นหาข้อมูล และการทำงานมีความเร็ว เพิ่มขึ้นมาก การใช้งานอินเทอร์เน็ต โดยทั่วไปจะต้อง ต่อระบบสายต่างๆ เข้าไปในเครื่องคอมพิวเตอร์ ไม่ว่าจะเป็นสายไฟต่างๆ โดยเฉพาะ สายโทรศัพท์ จะเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ เพราะข้อมูลต่างๆ ในการใช้อินเทอร์เน็ต จะผ่านมา ทางสาย โทรศัพท์เป็นหลัก สำหรับ ระบบคอมพิวเตอร์ในสำนักงาน ที่มีหลายเครื่องนั้น สามารถเชื่อมต่อระหว่างเครื่องให้ถึงกันได้โดยใช้ระบบ LAN โดยผ่านแม่ข่าย เฉพาะ หรือ Server ซึ่งถือเป็น อินเทอร์เน็ต แบบย่อย อย่างหนึ่งการใช้ระบบ LAN ทั่วๆ ไป จะต้องเดิน ระบบสายสัญญาณ จากแม่ข่าย ไปยังเครื่อง คอมพิวเตอร์ แต่ละเครื่อง ซึ่งจะให้มีสายสัญญาณต่างๆ มากมาย การติดตั้งและซ่อมบำรุงทำได้ยาก แต่ในปัจจุบันมี การเชื่อมต่อ ระบบ LAN โดยไม่ต้องใช้สายสัญญาณ เรียกกันว่าระบบ WI-FI ซึ่งจะใช้กับคอมพิวเตอร์ Note Book เพราะเป็น คอมพิวเตอร์ที่ต้อง เคลื่อนย้ายอยู่ตลอดเวลา ทำให้ไม่ต้องมี สายสัญญาณระเกะระกะ ถ้าระบบแม่ข่ายกำลังเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต อยู่ด้วย คอมพิวเตอร์ เครื่องนั้นก็สามารทำงาน อินเทอร์เน็ตไปด้วยกันได้เลย

7.7.3 ระบบโทรทัศน์ ที่เราใช้งานตามปกติเป็น การรับสัญญาณภาพ และเสียงจากสถานี

เครือข่ายของสถานีโทรทัศน์ต่างๆ ในประเทศ และสัญญาณโทรทัศน์ ที่เก็บค่าชม โดยสัญญาณ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แพร่มาตาม สายเคเบิล เคเบิลทีวี เป็นการส่งข้อมูลจากต้นกำเนิดผ่าน สายเคเบิลใยแก้ว มาสู่ เครื่องรับแต่ละส่วนซึ่งแปรออกเป็นภาพ และเสียงผ่านทาง เครื่องรับโทรทัศน์ และสามารถ เชื่อมโยงจาก เครื่องหนึ่งสู่เครื่องหนึ่งได้ เคเบิลทีวีมีข้อดีคือภาพคมชัด มีรายการให้รับชมมาก และ หลากหลายรูปแบบ และทันเหตุการณ์ ซึ่งล้วนเป็นรายการ ที่เป็นที่นิยมของผู้รับชมส่วนใหญ่

7.8 ระบบขนส่งในโครงการ

สามารถจำแนกเป็นระบบบันได ระบบทางลาด และระบบลิฟต์

7.8.1 ระบบบันได

ในการออกแบบบันได จะถูกกำหนดความกว้างโดยคำนึงถึงความปลอดภัย ในการ หนีไฟเป็นหลักเกณฑ์สำคัญ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- ทางติดต่อระหว่างชั้นต่อชั้น ทางเดินระหว่างประตูด้านนอกถึงด้านใน จะต้องเป็นอิสระ สามารถถ่ายเทอากาศ และให้แสงสว่างได้พอเพียง
- การกำหนดลูกตั้งใน 1 ช่องบันไดจะต้องไม่น้อยกว่า 3 ชั้น และไม่เกิน 16 ชั้น ชานพักบันไดจะต้องมีความกว้างต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน ช่วงกว้าง ของบันได และชานพัก ต้องยาวไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร

7.8.2 ระบบทางลาด การใช้ระบบทางลาด

- บุคคลที่ใช้รถเข็นหรือบุคคลทุพพลภาพ ควรมีอัตราส่วนความลาดชัน ที่ 1:12 เมตร
- ทางลาดสำหรับเส้นทางบริการขนส่งของ และอุปกรณ์ที่จะต้องใช้รถเข็น ควรมีอัตราส่วนความลาดชัน ที่ 1:12 เมตร
- สำหรับทางลาดของรถยนต์ ควรมีอัตราส่วนความลาดชัน ที่ 1:8 เมตร
- สำหรับการเดินเท้าของบุคคลทั่วไป ควรมีอัตราส่วนความลาดชัน ที่ 1:10 เมตร

7.8.3 ระบบลิฟต์

ในการออกแบบลิฟต์ ประเภทของลิฟต์ตามลักษณะการใช้งานในโครงการ

7.8.3.1 ลิฟต์โดยสาร (Passenger Elevator)

ลิฟต์โดยสารทั่วไป ที่ใช้ในส่วนโถงกลางหลักสำหรับแจกจ่ายไปในแต่ละส่วน มีขนาด 2.20x2.50(ลึก) เมตร บรรทุกคนได้ประมาณ 17 คน และเลือกระบบควบคุมลิฟต์แบบโดยสารเดี่ยวอัตโนมัติ โดยลิฟต์โดยสารแต่ละตัวจะมีเครื่องควบคุมการทำงานเป็นอิสระต่อกัน ที่บริเวณด้านหน้าลิฟต์โดยสารแต่ละชั้นจะมีปุ่มกดเรียกประจำชั้นเป็น จำนวนเท่ากับตัวลิฟต์ สามารถเลือกใช้ลิฟต์ตัวใดก็ได้ ปกติจะมีการใช้ลิฟต์ตัวที่อยู่ใกล้และเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นทางขึ้นหรือลงตามเป้าหมายของผู้ใช้บริการ ระบบควบคุมลิฟต์ชนิดนี้จึงมีความเหมาะสมกับโครงการนี้เนื่องจากมีความต้องการลิฟต์ในจำนวนไม่มาก

7.8.3.1 ลิฟต์บรรทุกของ (Freight Elevator)

ลิฟต์บรรทุกของโดยทั่วไปจะมีความเร็วต่ำ บรรทุกน้ำหนักมาก 10 - 15 ตัน ส่วนมาก ใช้ในการขนย้ายวัสดุที่มีน้ำหนักมากหรือขนย้ายขึ้นลงอาคารลำบาก ลักษณะโดยทั่วไปมีขนาดใหญ่กว่าลิฟต์โดยสาร ขนาดลิฟต์ที่ใช้มีความลึก 2.20 แต่มีหน้ากว้าง 2.80 เมตร โดยในโครงการจะทำการใช้ลิฟต์บรรทุกของในการขนย้ายในส่วน Back Stage เช่น ราวแขวนเสื้อ กระเป่าเสื้อผ้า เป็นต้น และอุปกรณ์ต่างๆทั้งที่ใช้ในอาคาร

7.9 ระบบรักษาความปลอดภัย

การรักษาความปลอดภัยในอาคาร ประกอบด้วย

7.9.1 เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ประจำแต่ละตำแหน่งของอาคาร เพื่อให้ดูแลความปลอดภัยได้อย่างทั่วถึง

7.9.2 การออกแบบอาคาร ป้องกันการเกิดอาชญากรรมส่วนใหญ่จะเกิดในที่ลับตาหรือบริเวณที่มีด ซึ่งรูปแบบของอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นในโครงการ ได้แก่ การลักขโมยการขโมยสิ่งของมีค่าต่างๆ จนกระทั่งเหตุการณ์ก่อการร้าย ดังนั้นการออกแบบอาคารเพื่อป้องกันอาชญากรรมสามารถทำได้โดย ออกแบบอาคารให้ไม่มีมุมที่ลับตา ซอกตึก และมีการจัดแสงสว่างบริเวณทางเดิน ถนน ที่จอดรถ สวนภายใน โครงการจะต้องเป็นพื้นที่โล่งที่สามารถมองเห็นได้จากทุกส่วนของโครงการ ไม่ควรมีมุมไม้ที่สูงจนเกินไป การเข้าออกอาคาร ควรมีทางเข้าทางเดียว เพื่อให้ง่ายในการควบคุม บริเวณโดยรอบอาคารจะต้องไม่มีส่วนที่สามารถปีนขึ้นได้

7.9.3 การใช้ระบบโทรทัศน์วงจรปิด CCTV ระบบ CCTV จะมีอุปกรณ์เป็นกล้องโทรทัศน์ ซึ่งตั้งไว้ตามจุดต่างๆ โดยเฉพาะส่วนที่ล่อแหลมต่อการก่อเหตุ หรือส่วนที่อาจเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย เช่น ประตูทางเข้า, ริมรั้ว และตามทางเดินต่างๆ เมื่อกล้องส่งสัญญาณ จะมาแสดงผลที่เครื่องรับ โทรทัศน์ ซึ่งอาจเป็นส่วนที่เป็น จุฬารักษาการณ์หลักระบบการแสดงผลมีหลายรูปแบบ เช่น กล้องแต่ละตัว จะมีเครื่องรับโทรทัศน์แสดงผลตามจำนวนกล้อง หรือมีกล้องหลายตัวแต่มีเครื่องรับเครื่องเดียวโดยการตั้งเวลาแสดงผลสลับหมุนเวียนกันไป วิธีนี้จะทำให้ยามรักษาการณ์ไม่ต้องใช้จำนวนมากบางครั้งอาจ ตั้งระบบให้สามารถบันทึกเหตุการณ์ทั้งหมดลงบนม้วนวีดีโอเทปได้ เพื่อการใช้เห็นหลักฐานในการจับกุมได้ในภายหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

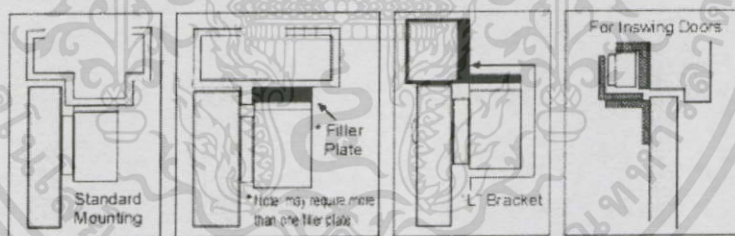
7.9.4 ระบบ Access Control เป็นระบบที่ควบคุมการเข้า หรือ ออกอัตโนมัติ ซึ่งทางโครงการได้ใช้ระบบรักษาความปลอดภัยนี้ ในส่วนการศึกษาของโรงเรียน โดยใช้บัตรเป็นอุปกรณ์สำหรับเข้าผ่าน โดยที่เครื่องควบคุม จะประกอบด้วย ส่วน 2 ส่วน หลักคือ ส่วนควบคุม (Controller) การทำงาน และส่วนของ หัวอ่านบัตร (Reader) โดยเครื่องควบคุมจะอ่านข้อมูลในบัตรหากข้อมูลถูกต้อง ก็จะส่งคำสั่งให้ อุปกรณ์อื่นๆ เช่น ตัวล็อก ให้คลายหรือปลดล็อก และเซ็นเซอร์อื่นๆ เช่น ตัวตรวจจับกันจัด ตัวตรวจจับควันไฟ ตรวจจับความร้อน ตรวจจับการเคลื่อนไหว หรือแม้แต่ เปิด-ปิด ไฟฟ้า แสงสว่างให้ทำงานต่อไปและหากข้อมูลบัตร ไม่ถูกต้อง อุปกรณ์ต่างๆก็ไม่ทำงานจึงไม่สามารถเข้าผ่านได้

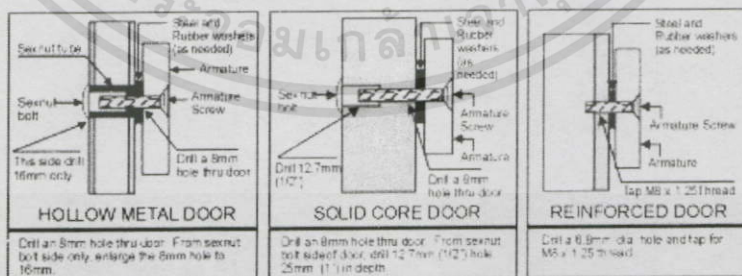
ภาพที่ 7.18 : อุปกรณ์ที่ใช้ในระบบ Access Control

ELECTROMAGNETIC LOCK Installation Manual

► FIG.1

► FIG.2

ภาพที่ 7.19 : ตัวอย่างการติดตั้งตัวล็อกประตู Magnetic Lock

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.10 ระบบการยืมคืนหนังสือ

เพื่อให้การยืมคืนหนังสือมีความเป็นระเบียบ ปู องค์กรฯ โยหนังสือและตรวจสอบวัน ยืมคืนหนังสือที่แน่นอนจึงต้องมีการติดตั้งระบบการยืมคืนหนังสือ ดังนี้

ระบบการยืมคืนภายในห้องสมุด ชุดควบคุมการทำงานระบบห้องสมุดอัจฉริยะ แยกจาก เครื่อง คอมพิวเตอร์ของ ซอฟต์แวร์ระบบห้องสมุดอัตโนมัติ (Library Management) ทำหน้าที่ ควบคุม, เชื่อมโยงและ ทำงานร่วมกับซอฟต์แวร์ระบบห้องสมุดอัตโนมัติ มีโปรโตคอล มาตรฐานสากล Standard Interchange Protocol version 2 (SIP2) ทำหน้าที่ติดต่อและเชื่อมต่อการทำงานระหว่าง ระบบห้องสมุดอัจฉริยะ และระบบห้องสมุดอัตโนมัติที่มีโปรโตคอล SIP2 เข้า ด้วยกัน โดย ไม่สร้างฐานข้อมูลที่ซ้ำซ้อนกับระบบ ห้องสมุดอัตโนมัติ พิมพ์รายงานการยืมหนังสือ จาก จุดที่ให้บริการยืม-คืนผ่านบรรณารักษ์ (Staff Station Readers) และชุดอุปกรณ์ยืม ทรัพยากร อัตโนมัติ (Self Checkout Station) โดยจะแสดงตำแหน่งที่ให้บริการ, ชื่อหนังสือ, วันและเวลาที่ยืม เป็นต้น โดยเลือกช่วงวันและเวลาที่ต้องการรายงานเพื่อการวิเคราะห์ได้

บัตรสมาชิกห้องสมุดด้วยเทคโนโลยีคลื่นวิทยุ (RFID Patron Cards) บัตรสมาชิกห้องสมุด ด้วย เทคโนโลยีคลื่นวิทยุ ที่ความถี่ 13.56 เมกะเฮิร์ต เก็บ ข้อมูลได้กว่าหนึ่งพันล้านรหัส (1 trillion+ unique codes) ทำงานร่วมกับประตูอัจฉริยะเก็บ ข้อมูลเกี่ยวกับสมาชิกได้เมื่อเดินผ่านประตูอัจฉริยะ เข้าห้องสมุด วิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้บริการของสมาชิกห้องสมุด ได้ อาทิ ระยะเวลาใน การใช้ห้องสมุดในแต่ละ ครั้ง เวลาและวันที่มีผู้เข้าใช้บริการสูงสุด ในแต่ละวัน เป็นต้น นอกจากนี้ การใช้งานกับระบบ ห้องสมุด อัจฉริยะ (ILS) บัตรสมาชิก RFID ยังสามารถใช้ร่วมกับระบบ Access Control ได้

Library of Congress Classification (LC)

เป็นระบบการจัดหมวดหนังสือของหอสมุดรัฐสภาอเมริกันและเป็นที่ยอมรับของห้องสมุด ทั่วโลกลักษณะของห้องสมุดที่จัดระบบแบบ LC

- เหมาะกับห้องสมุดขนาดใหญ่ ที่มีหนังสือมาก
- เหมาะกับห้องสมุดเฉพาะ ที่มีหนังสือเฉพาะด้าน และให้บริการเฉพาะสมาชิกสัญลักษณ์ที่ใช้
- อักษรโรมันตัวพิมพ์ใหญ่ A – Z ยกเว้น I O W X Y
- เลขอารบิกตั้งแต่ 1 – 9999 เช่น HE9881

สามารถแบ่งหมวดหมู่ดังนี้

A ความรู้ทั่วไป (General Works)

B ปรัชญา จิตวิทยาและ ศาสนา (Philosophy, Psychology, Religion)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- C ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ (Auxiliary Sciences of History)
- D ประวัติศาสตร์ : เรื่องทั่วไป ประวัติศาสตร์โลกเก่า(History, General and Old World)
- E, F ประวัติศาสตร์ : อเมริกา (History of America)
- G ภูมิศาสตร์ แผนที่ มานุษยวิทยา นันทนาการ (Geography, Anthropology, Recreation)
- H สังคมศาสตร์ (Social Sciences)
- J รัฐศาสตร์ (Political science)
- K กฎหมาย (Law)
- L การศึกษา (Education)
- M ดนตรี (Music)
- N ศิลปกรรม (Fine Arts)
- P ภาษาและวรรณคดี (Language and Literature)
- Q วิทยาศาสตร์ (Science)
- R แพทยศาสตร์ (Medicine)
- S เกษตรศาสตร์ (Agriculture)
- T เทคโนโลยี (Technology)
- U วิชาการทหาร (Military science)
- V นาวิกศาสตร์ (Naval science)
- Z บรรณานุกรม บรรณารักษศาสตร์ (Bibliography, Library science, Information resources)

7.11 ระบบจัดเก็บและกำจัดขยะ

ขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นภายในอาคารประกอบด้วย กระดาษ กุ้งพลาสติก เครื่องดื่มกระป๋อง ฯลฯ ระบบการเก็บขยะและขนถ่ายขยะมูลฝอยสำหรับอาคารเป็นระบบที่จำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อป้องกันการเกิดเพลิงไหม้ เนื่องจากขยะมูลฝอยเป็นเชื้อเพลิงอย่างดี เพื่อป้องกันกลิ่นเหม็นเนื่องจากขยะ และเพื่อจัดระบบการแยกประเภทเพื่อนำกลับมาใช้อีก

สำหรับโครงการจะมีการเตรียมจุดตามจุดต่าง ๆ ซึ่งมีหลักในการพิจารณาดังนี้

1. ต้องเป็นที่สะดวกในการรวบรวมขนถ่ายขยะออกไป คือรถขนขยะเข้าได้สะดวก
2. ต้องลับตาคนทั่วไป แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ
3. ต้องเป็นอากาศที่ถ่ายเทสะดวก
4. ไม่ควรติดถังขยะบนดิน โดยตรง เพราะอาจเปียกชื้นได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ควรตั้งบนพื้นที่แข็งแรง หรืออาจแขวนลอยติดกับ โครงสร้างแข็งแรง
ต้องไม่สร้างความรำคาญให้แก่ผู้ที่เดินผ่าน ไปผ่านมา

6. เพื่อการเก็บขยะและการขนย้ายเป็นไปได้อย่างสะดวกและถูกสุขลักษณะจึงได้จัดให้มี
ห้องขยะรวม เพื่อเป็นที่เก็บกักขยะก่อนที่จะมีการขนย้ายไปกำจัด

ลักษณะห้องรวมขยะ

สร้างด้วยวัสดุที่ไม่ติดไฟ กันซึม มีการระบายที่ดี สามารถล้างทำความสะอาด ได้ง่ายและ
ในห้องควรมีน้ำเตรียมไว้ใช้ตลอดเวลา เพื่อความสะดวกในการล้าง ขนาดห้องต้องเพียงพอสำหรับ
ปริมาณขยะในแต่ละวัน ระบบการขนถ่ายขยะภายในโครงการจะมีพนักงานจัดเก็บขยะจำถึงขยะ
บริเวณต่าง ๆ ไว้ที่ห้องรวมขยะ หลังจากนั้นจะมีรถเทศบาลมารับไปกำจัดประจำวัน

สรุปงานระบบที่เลือกใช้ในโครงการ

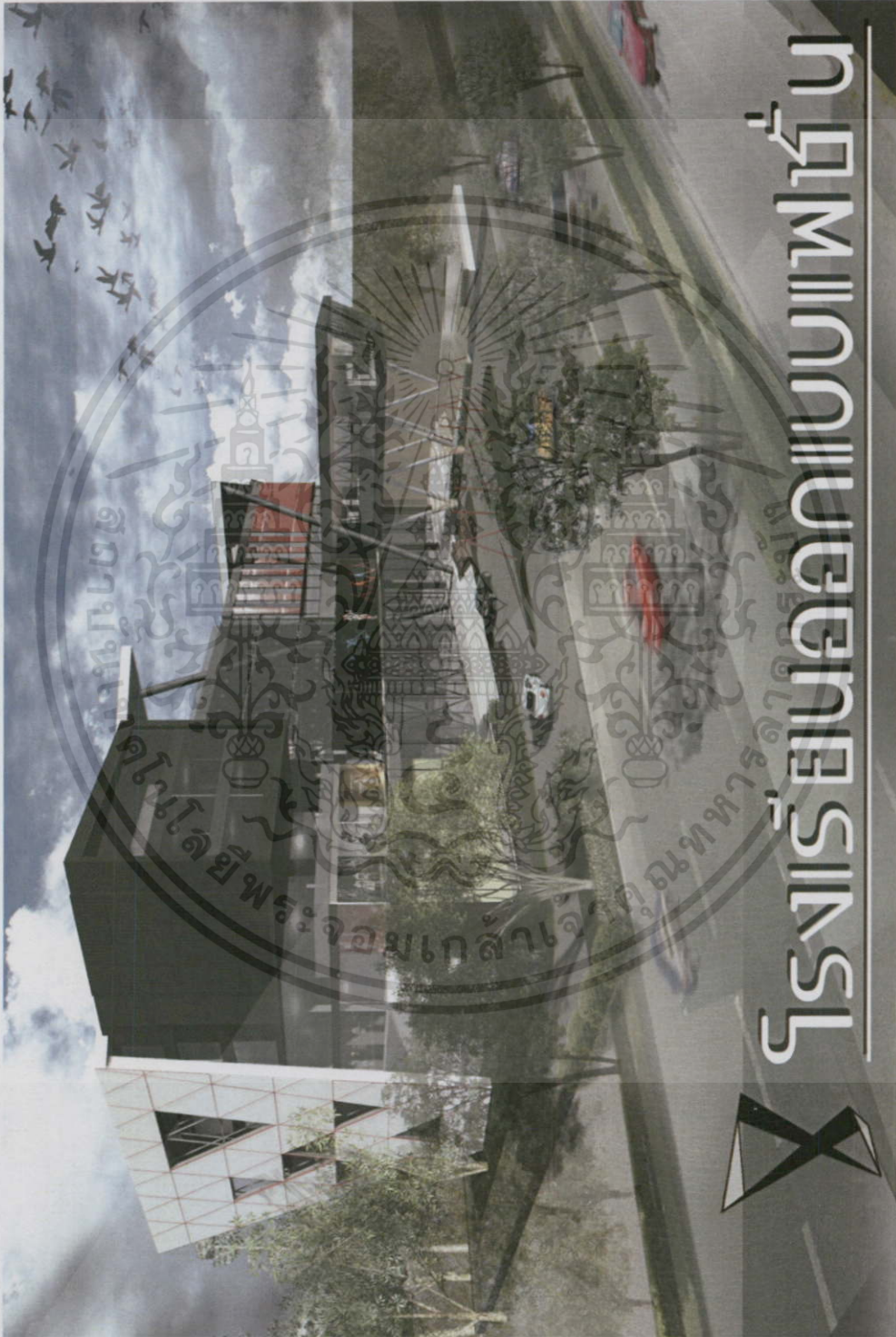
ตารางที่ 7.1 สรุปงานระบบที่เลือกใช้ในโครงการ

งานระบบ	ชนิดของงานระบบที่เลือกใช้ในโครงการ
7.1 ระบบโครงสร้าง	
- เสาเข็มและฐานราก	- เสาเข็มคดในส่วนของกำแพงรั้ว - เสาเข็มคอกในส่วนอื่นๆของอาคาร - ฐานรากแบบมีเสาเข็ม เนื่องจากต้องรับน้ำหนักมาก และเพื่อให้อาคารมีความมั่นคง
- โครงสร้างหลักของอาคาร	- โครงสร้างเสา คาน คอนกรีตเสริมเหล็ก - โครงสร้างพาดช่วงกว้าง(โครงสร้างเหล็ก)
- โครงสร้างพื้น	- โครงสร้างพื้นหล่อในที่
- โครงสร้างผนัง	- ผนังก่ออิฐฉาบปูนเรียบทาสี - ผนังกระจก (Curtain Wall) - ผนังยิปซั่มหรือผนังเบา - Aluminum Composite - Polycarbonate Sheet
- โครงสร้างหลังคา	- โครงหลังคา Truss และ Space Frame

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 8

ผลงานการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

FASHION DESIGN SCHOOL

BACKGROUND

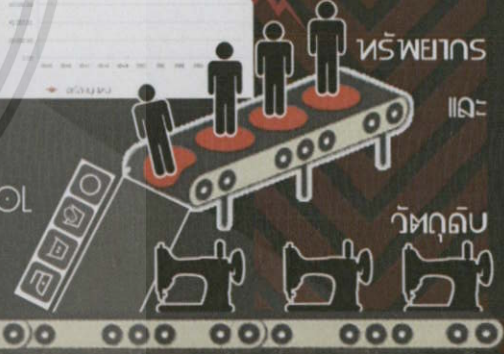
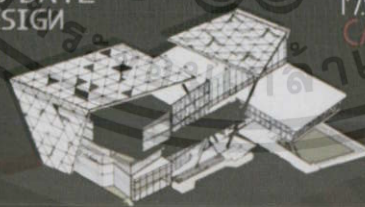
ถ้าได้พัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพมากขึ้น
 มีห้องรวบรวมความรู้ทางด้านแฟชั่น
 ความรู้ในด้านการตลาด
 ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิต
 มีสถานที่แสดงผลงานด้านศิลปะแฟชั่น
FASHION DESIGN SCHOOL
 จึงถูกจัดตั้งขึ้น เพื่อพัฒนานักออกแบบแฟชั่น
 ของไทยให้มีประสิทธิภาพ ส่งพลังให้
 เศรษฐกิจของไทยมีมาตรฐานที่ทันสมัย

ทั้งหมดในประเทศไทย
 มีสถาบันพร้อมทาง
 ด้าน IT ใช้งาน
 ทรัพย์สินทาง
 และ

UP TO DATE & DESIGN

FASHION DESIGN SCHOOL
 CATALOG
 FASHION LIBRARY
 EXHIBITION

วัตถุดิบ

วัตถุประสงค์ของโครงการ

FASHION SCHOOL

เพื่อให้บริการการศึกษาหลักสูตรทางด้านการออกแบบแฟชั่นที่ตรงประเด็นได้มาตรฐาน เพื่อพัฒนาบุคลากรไทยให้มีความพร้อมให้บริษัทรับจ้าง

FASHION LIBRARY

เพื่อเป็นศูนย์กลางให้บริการข้อมูลเชิงลึก มีองค์ความรู้ด้านแฟชั่น เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ เป็นหัวข้อวิจัยและประเด็นการแถลงออกหนังสือพิมพ์

EXHIBITION

เป็นสถานที่จัดแสดงผลงานของนิสิตออกแบบแฟชั่น "ได้แรงบันดาลใจของผลงาน เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมโครงการกรุงเทพฯเมืองแฟชั่นภายใต้แนวคิดสร้างสรรค์ที่พัฒนาให้เกิดขึ้น

ลักษณะพื้นฐานของโครงการ

FASHION SCHOOL

เป็นโรงเรียนเอกชนที่มีการจัดการศึกษาแบบครบวงจร โดยให้การศึกษาด้านการออกแบบเฉพาะทาง ครอบคลุมประกอบทั้งเตรียมให้ศึกษานิเทศศาสตร์ ได้ทำเครื่องประดับ ตกแต่งการถ่ายภาพ การออกแบบทรงผม หรือแม้กระทั่งการถ่ายภาพ

THE OBJECTIVE

FASHION LIBRARY

เป็นสถานที่ให้บริการห้องสมุดเฉพาะทางเกี่ยวกับองค์ความรู้ด้านแฟชั่น

EXHIBITION

เป็นสถานที่จัดแสดงผลงานแฟชั่น และจัดประจักษ์การออกแบบแฟชั่นนานาชาติ

THE CURRICULUM

Classification

Fashion Design

Fashion Drawing1
Fashion Drawing2
Fashion Illustrator
Fashion Design1
Fashion Design2
Intro to Pattern Making & Sewing
Pattern Basic
Pattern Intermediate
Draping1
Draping 2
Flat Pattern Drawing

Accessory

Jewelry Drawing & Design
Jewelry Making
Handbag Drawing & Design
Handbag Making
Shoes Drawing & Design
Shoes Making

Marketing & Advertising

Fashion Marketing
Fashion Merchandising & Retail
Intro to Fashion Styling
Personal Styling
Media Styling
Make Up Pro
Fashion Photo Portfolio
Photo Retouch Professional
Photo For Advertising

Theory

Fabrication
Fashion History
Great Designer
Art & Color Theory

Course Schedule

Four-Semester Curriculum

Fashion Design

Year1

Semester1 (Sep-Dec)
Fashion Drawing1
Fashion Design1
Intro to Pattern Making & Sewing
Pattern Basic
Fashion History
Great Designer

Semester2 (Jan-May)

Draping1
Fashion Illustrator
Flat Pattern Drawing
Fabrication
Art & Color Theory
Intro to Fashion Styling
Personal Styling

Year2

Semester3 (Sep-Dec)

Fashion Drawing2
Fashion Design2
Pattern Intermediate
Draping 2
Fashion Marketing
Fashion Merchandising & Retail
Media Styling

Semester4 (Jan-May)

Annual Art Thesis
Fashion Photo Portfolio
Photo Retouch Professional
Photo For Advertising
Make Up Pro

Costume Accessories Design

Year1

Semester1 (Sep-Dec)
Jewelry Drawing & Design
Jewelry Making
Fabrication
Fashion History
Art & Color Theory

Semester2 (Jan-May)

Handbag Drawing & Design
Handbag Making
Intro to Fashion Styling
Personal Styling
Great Designer

Year2

Semester3 (Sep-Dec)

Shoes Drawing & Design
Shoes Making
Fashion Marketing
Fashion Merchandising & Retail
Media Styling

Semester4 (Jan-May)

Annual Art Thesis
Fashion Photo Portfolio
Photo Retouch Professional
Photo For Advertising
Make Up Pro

Short Course

on Sat-Sun @ 10.00am-13.00pm, 14.00pm-17.00pm // Summer session

Fashion Design

Fashion Drawing
Fashion Design
Fashion Illustrator
Intro to Pattern Making & Sewing
Pattern Basic
Draping
Flat Pattern Drawing

Accessory

Jewelry Design & Making
Handbag Design & Making
Shoes Design & Making

Advertising

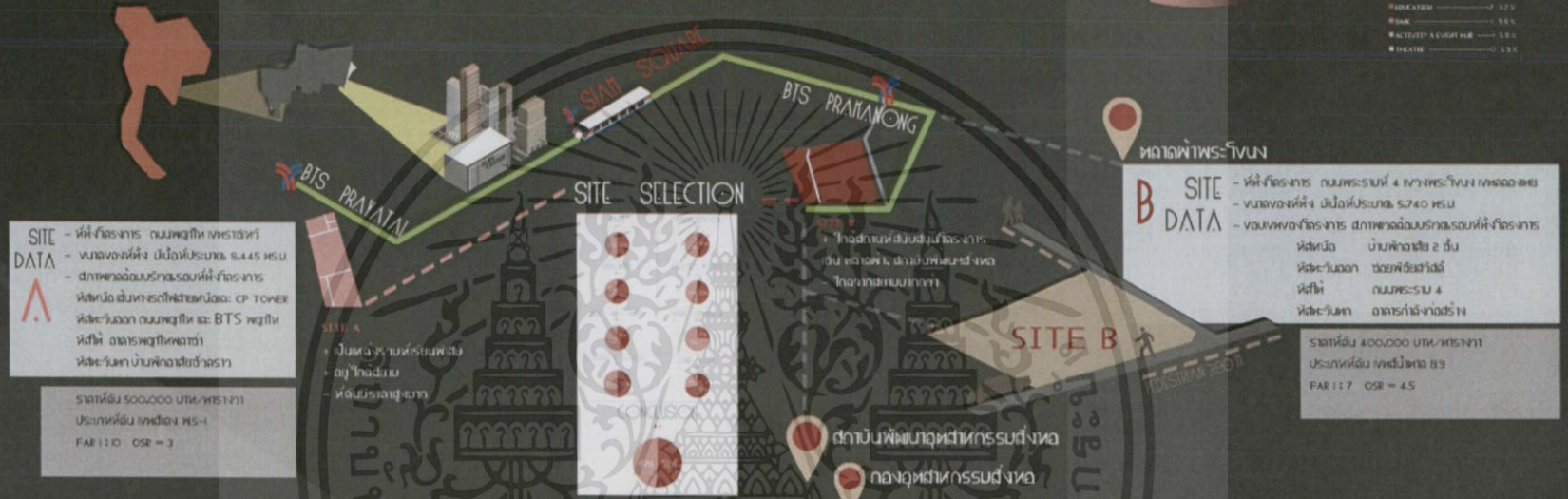
Make Up Pro
Fashion Photo Portfolio

Theory

Fabrication
Art & Color Theory

SITE SELECTION

"โครงการนี้เป็นสถานศึกษาที่ 'ได้ความรู้' ในด้านการออกแบบพื้นที่
นำผลงานหรือคอนเซ็ปต์การวิเคราะห์แบบละเอียดไปกลายร่างตัวโครงการในรูป
ด้านที่จับต้องได้จากงานเขียนแบบ นั่นคือ **Siteplan (Site Map)**"

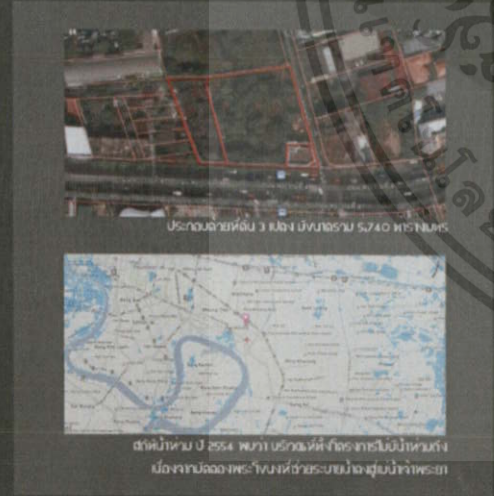

B SITE DATA

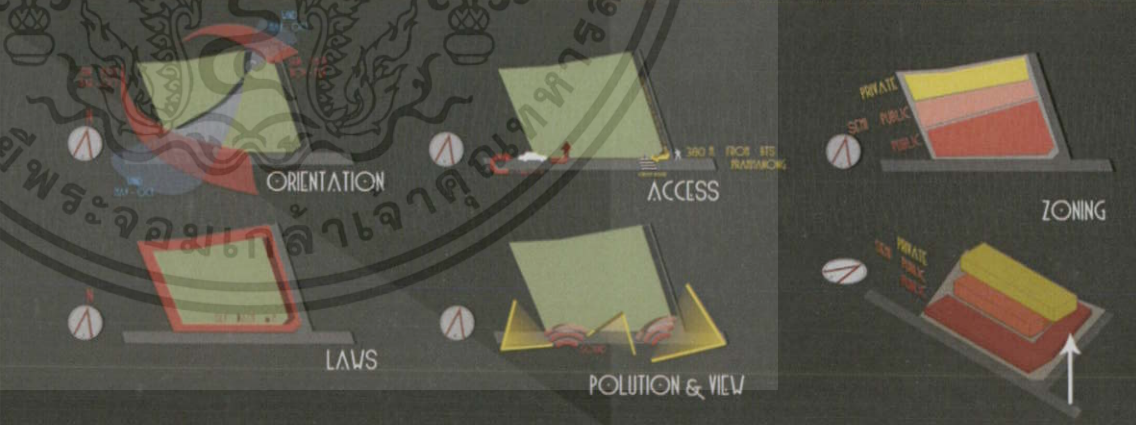
ตลาดพาหุรัด-วังบูรพาภิรมย์

- ที่ตั้งโครงการ บนถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร
- ขนาดของที่ดิน มีเนื้อที่ประมาณ 5.740 ไร่
- ลักษณะของบริเวณรอบพื้นที่โครงการ
- ฝั่งถนนด้านทิศใต้เชื่อมต่อกับ: CP Tower
- ฝั่งตะวันออก ถนนพหลโยธิน ใต้: BTS พหลโยธิน
- ฝั่งใต้ อาคารพหลโยธินพาร์ค
- ฝั่งตะวันตก บ้านพักอาศัยข้าราชการ

ราคาที่ดิน 400,000 บาท/ไร่/ตร.กม.
ประเภทที่ดิน เขตเมือง พ.ศ.-1
FAR 1:7 OSR = 4.5

SITE ANALYSIS

CONCEPT MODEL MOVEMENT

ลักษณะท่าทางการเดินของนางแบบ/นายแบบ บน CATWALK
ที่ท่าทางสง่างามก้าวลงไปในนาฬิกาเช่นทรงเดียวกัน
เปล่งออกถึงฉาบส่งงานมีเงา เป็นการสะท้อนภาพลักษณะ
และรูปร่างภาพเชื่อมกับในศักยภาพของโรงเรียน
ให้กับผู้ที่เข้ามาศึกษาในโรงเรียนออกแบบแฟชั่นแห่งนี้

COLOR THEME

จุดเด่นที่โดดเด่นที่เห็นได้ชัดในชุด design ของนางแบบที่
จะออกมาแสดงในโชว์แฟชั่น // ให้ความสำคัญกับสีของชุด
เพื่อไม่ให้สีที่ออกมาดูซ้ำ // ให้ความสำคัญกับสีที่ดูดี
ไม่ซ้ำกันจนเกินไป

ด้านที่เป็นสีที่ดูโดดเด่น ด้านที่ดูดีที่ดูน่าสนใจ
หรือการรวมกันของสี // ให้ความสำคัญกับสีที่ดูดี
ไม่ซ้ำกันจนเกินไป // ให้ความสำคัญกับสีที่ดูดี
ไม่ซ้ำกันจนเกินไป

ด้านที่เป็นสีที่ดูโดดเด่น ด้านที่ดูดีที่ดูน่าสนใจ
หรือการรวมกันของสี // ให้ความสำคัญกับสีที่ดูดี
ไม่ซ้ำกันจนเกินไป

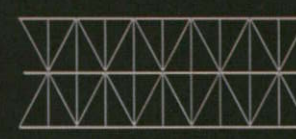
ด้านที่เป็นสีที่ดูโดดเด่น ด้านที่ดูดีที่ดูน่าสนใจ
หรือการรวมกันของสี // ให้ความสำคัญกับสีที่ดูดี
ไม่ซ้ำกันจนเกินไป

FONT

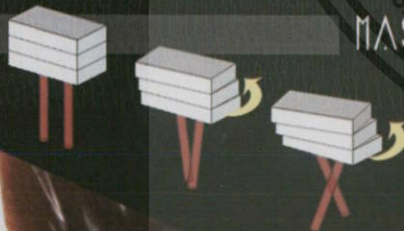

SIDE

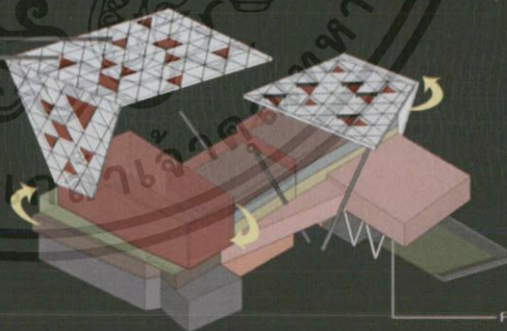

STRUCTURE CONCEPT

MASS CONCEPT

ลักษณะท่าทางการเดิน
จึงทำให้การเคลื่อนไหวของ
ร่างกายที่ก้าวลงบนเวที
รูปทรงสถาปัตยกรรมที่โดดเด่น
MODEL MOVEMENT

FACADE

FORM สถาปัตยกรรมที่โดดเด่นที่เห็นได้ชัด
เน้นกับ CATWALK STAGE

COLORFUL NIGHT

LED MODE

บรรยากาศการแสดงผลพรีเซนเทชัน ส่วนที่เป็นจุดสปริงจากผู้คนมากที่สุด
คือ CAT WALK STAGE เนื่องจากมีการส่องแสงสว่าง
ไปเพียงจุดๆเดียว การใช้สีส้มของแสงไฟกลางดึก
จะช่วยดึงดูดผู้คนภายนอกได้เป็นอย่างดี

CIRCULATION

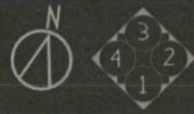
LAYOUT

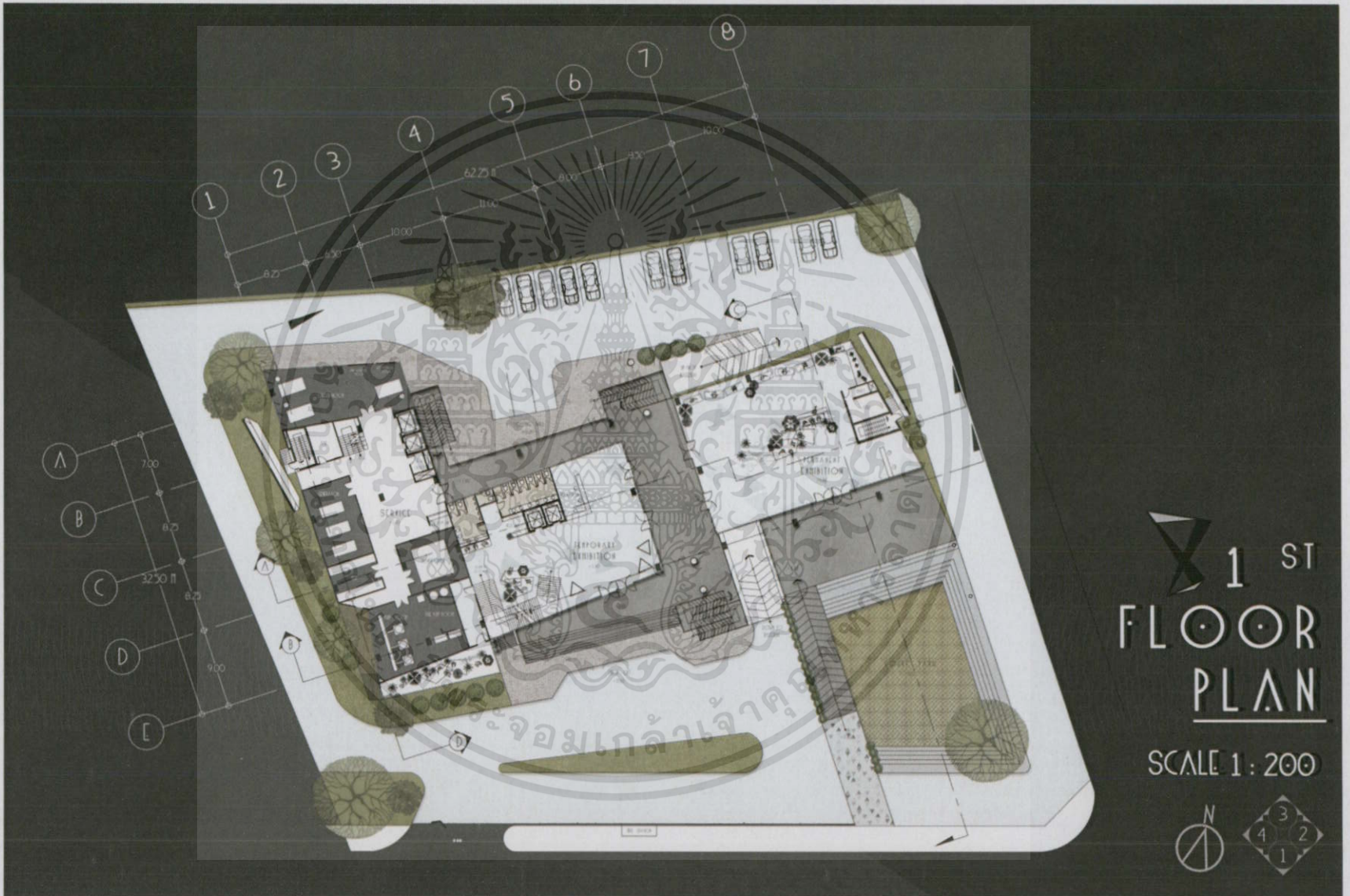
SCALE 1 : 500

BASEMENT PLAN

SCALE 1 : 200

1ST
FLOOR
PLAN

SCALE 1 : 200

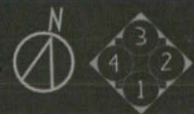

3RD FLOOR PLAN

SCALE 1 : 200

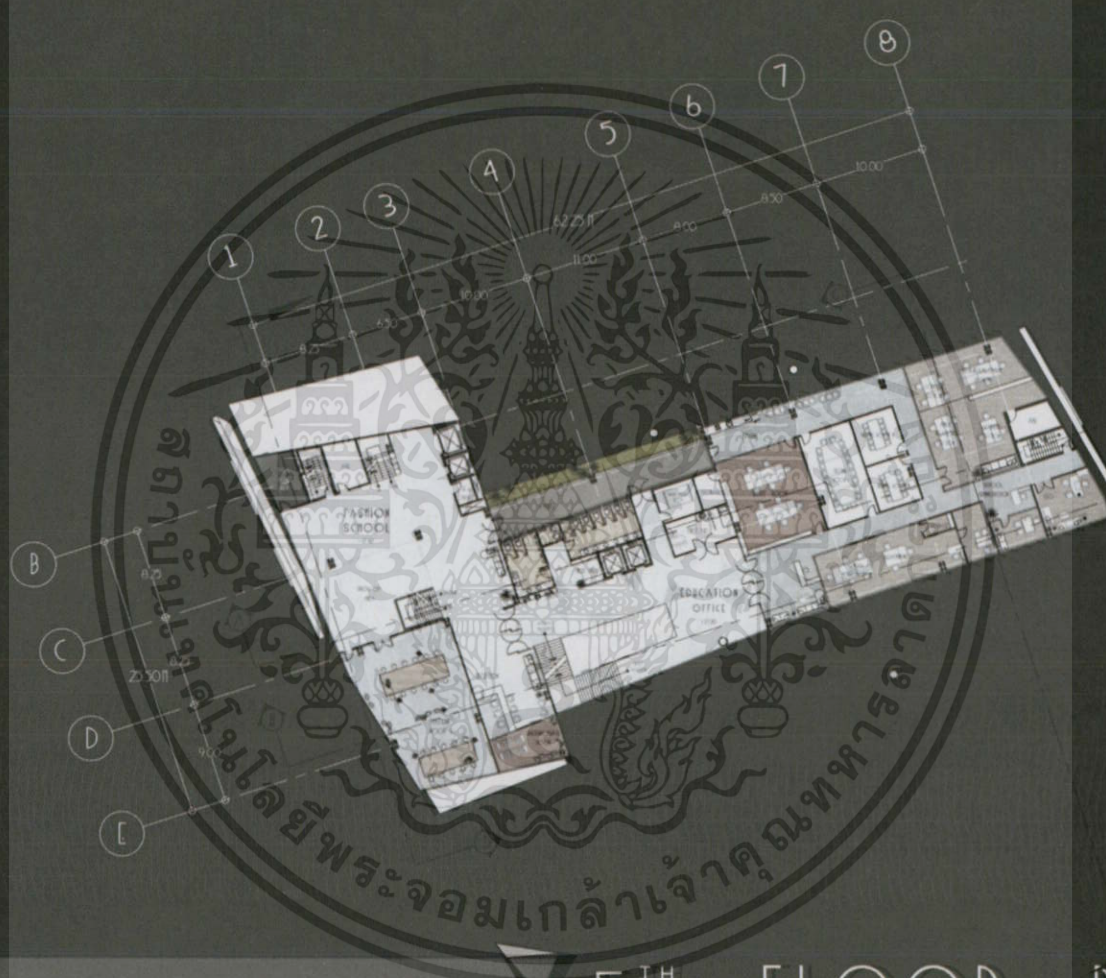

4TH FLOOR PLAN

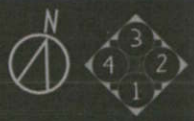
SCALE 1 : 200

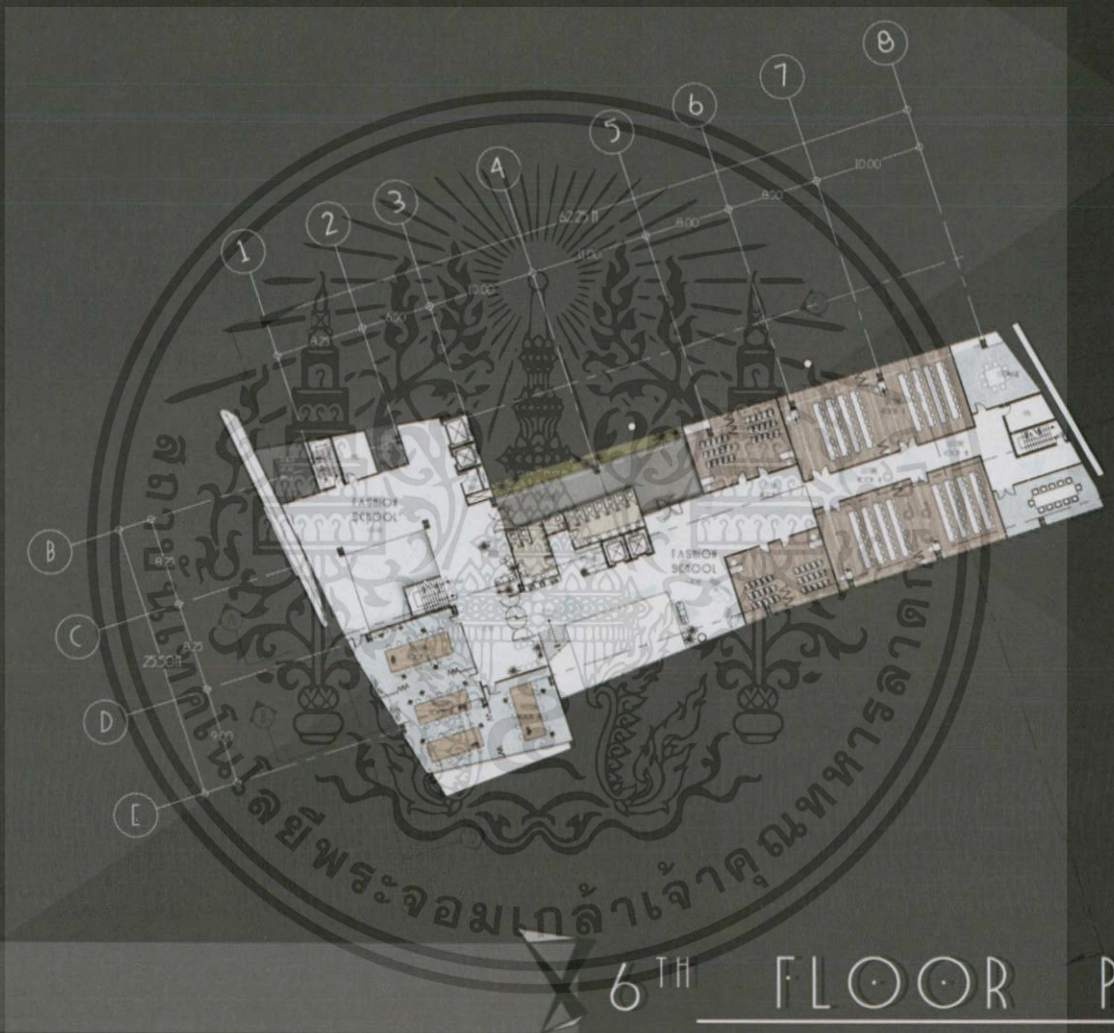

5TH FLOOR PLAN

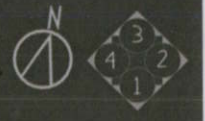
SCALE 1 : 200

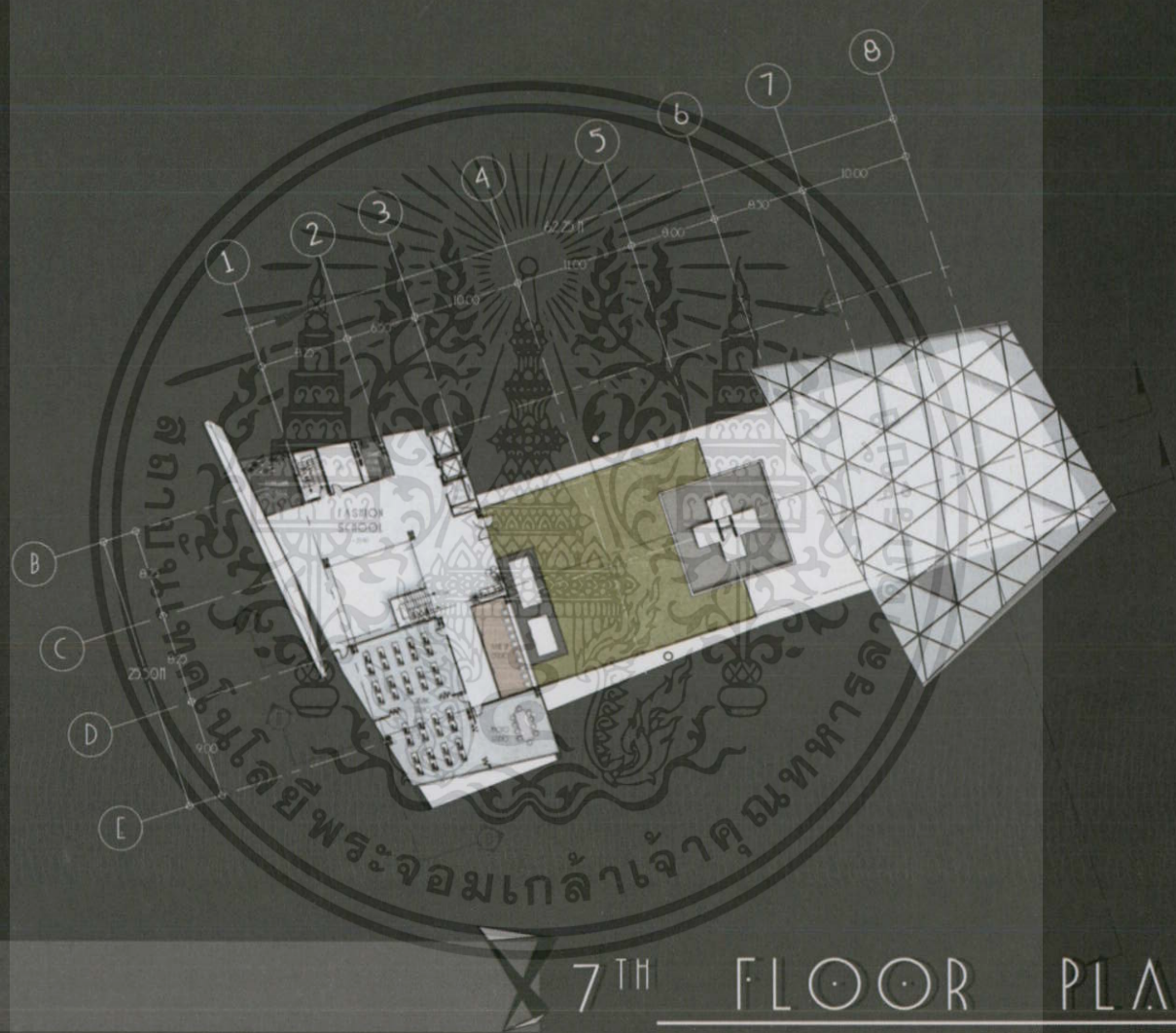

6TH FLOOR PLAN

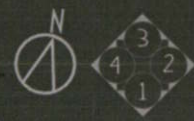
SCALE 1 : 200

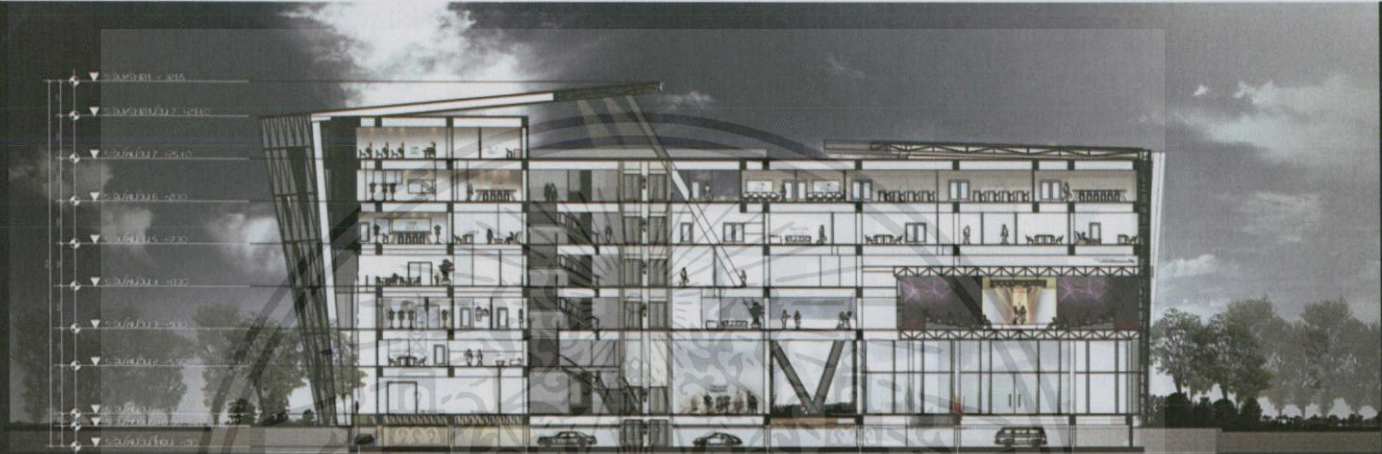

7TH FLOOR PLAN

SCALE 1 : 200

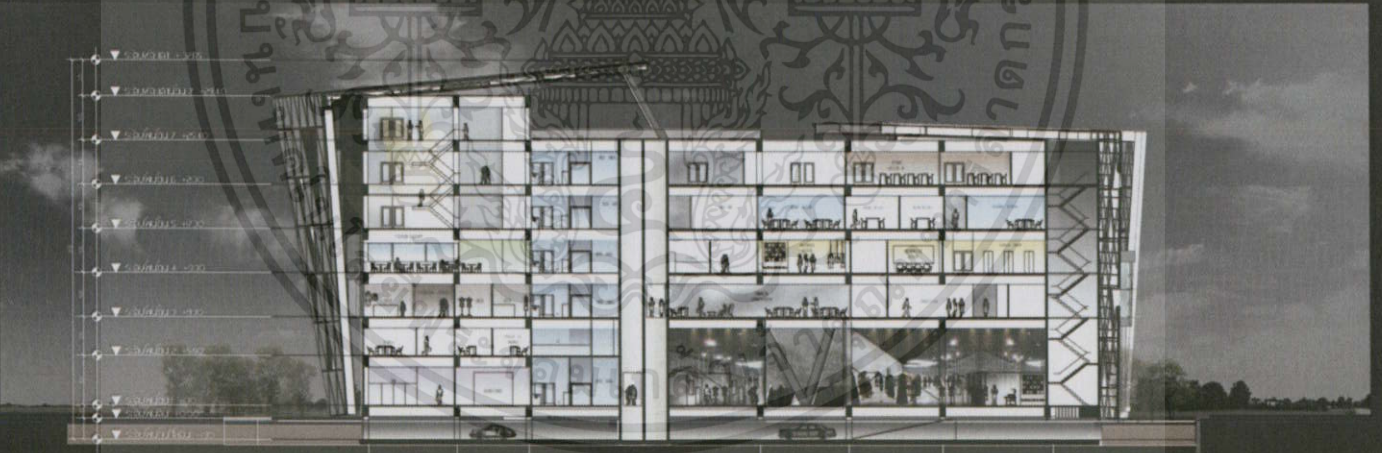

▼ สันนิบาต - 300
▼ สันนิบาต - 200
▼ สันนิบาต - 100
▼ สันนิบาต - 000
▼ สันนิบาต - 100
▼ สันนิบาต - 200
▼ สันนิบาต - 300
▼ สันนิบาต - 400
▼ สันนิบาต - 500
▼ สันนิบาต - 600
▼ สันนิบาต - 700
▼ สันนิบาต - 800
▼ สันนิบาต - 900
▼ สันนิบาต - 1000

1 2 3 5 6 7 8

SECTION A
SCALE 1 : 200

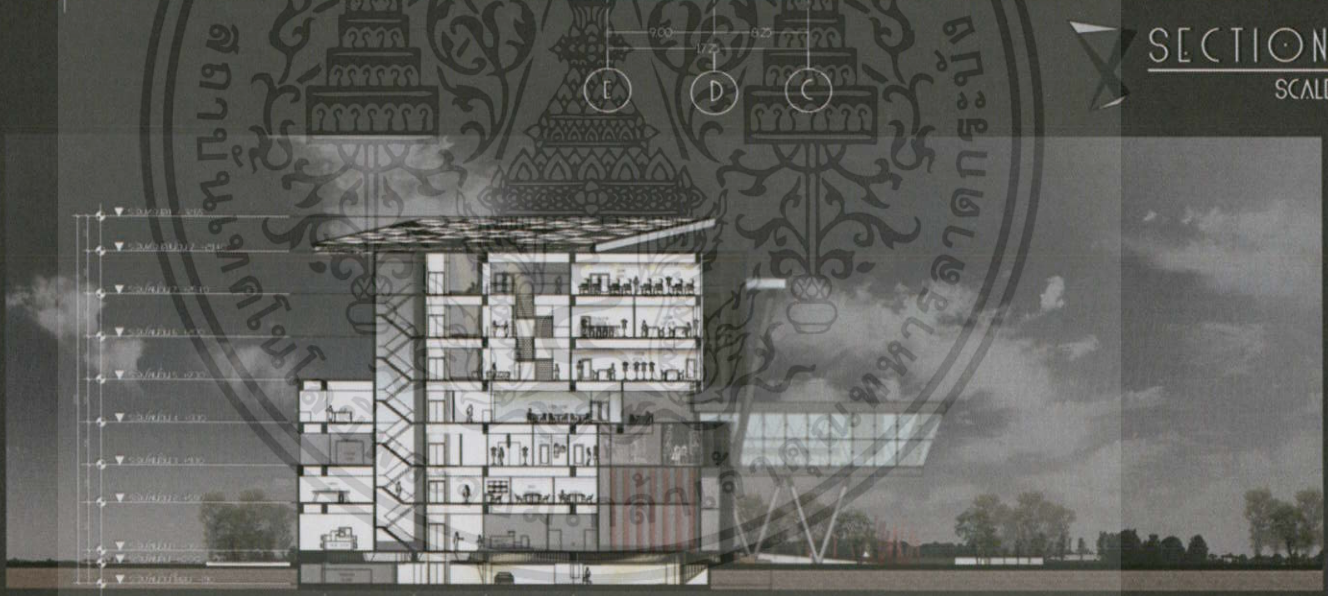
▼ สันนิบาต - 300
▼ สันนิบาต - 200
▼ สันนิบาต - 100
▼ สันนิบาต - 000
▼ สันนิบาต - 100
▼ สันนิบาต - 200
▼ สันนิบาต - 300
▼ สันนิบาต - 400
▼ สันนิบาต - 500
▼ สันนิบาต - 600
▼ สันนิบาต - 700
▼ สันนิบาต - 800
▼ สันนิบาต - 900
▼ สันนิบาต - 1000

1 2 3 5 6 7 8

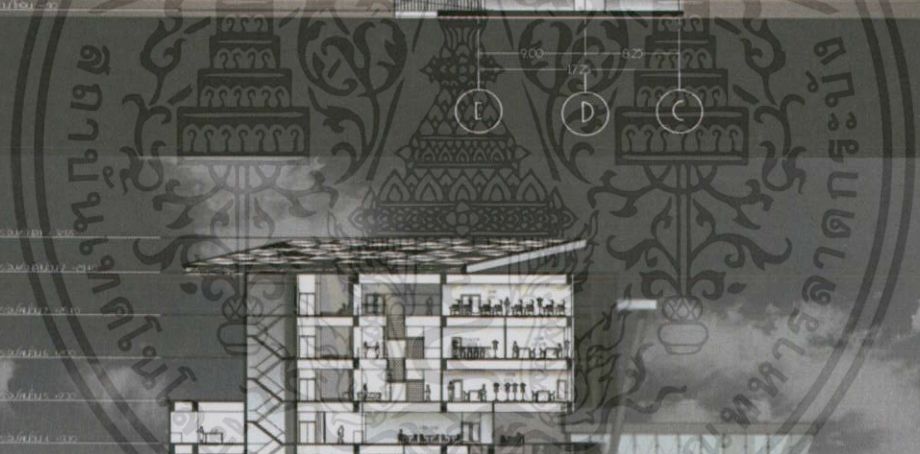
SECTION B
SCALE 1 : 200

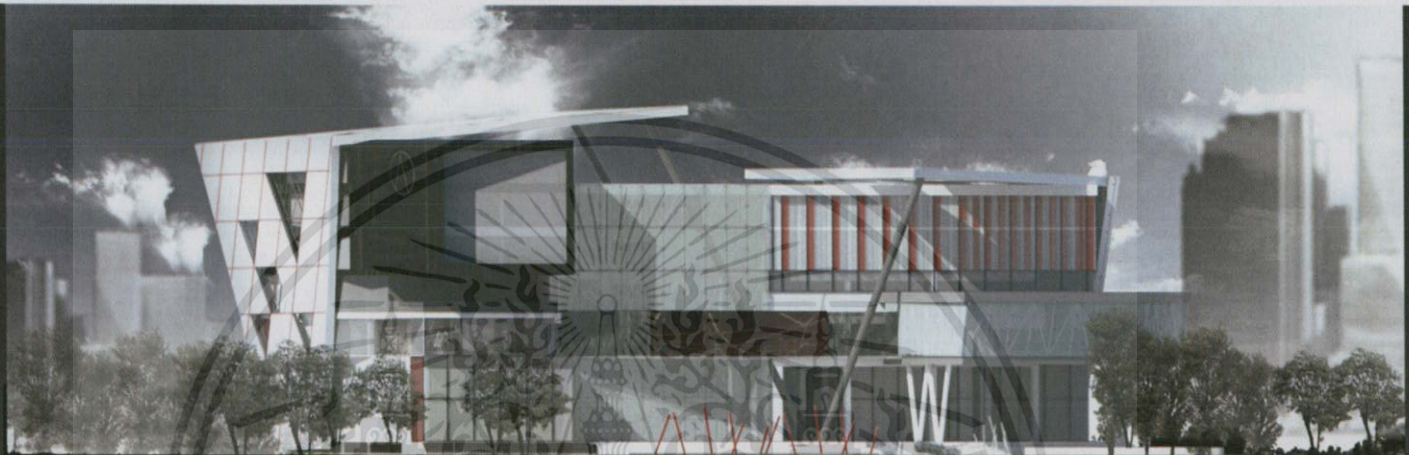

SECTION C
SCALE 1 : 200

SECTION D
SCALE 1 : 200

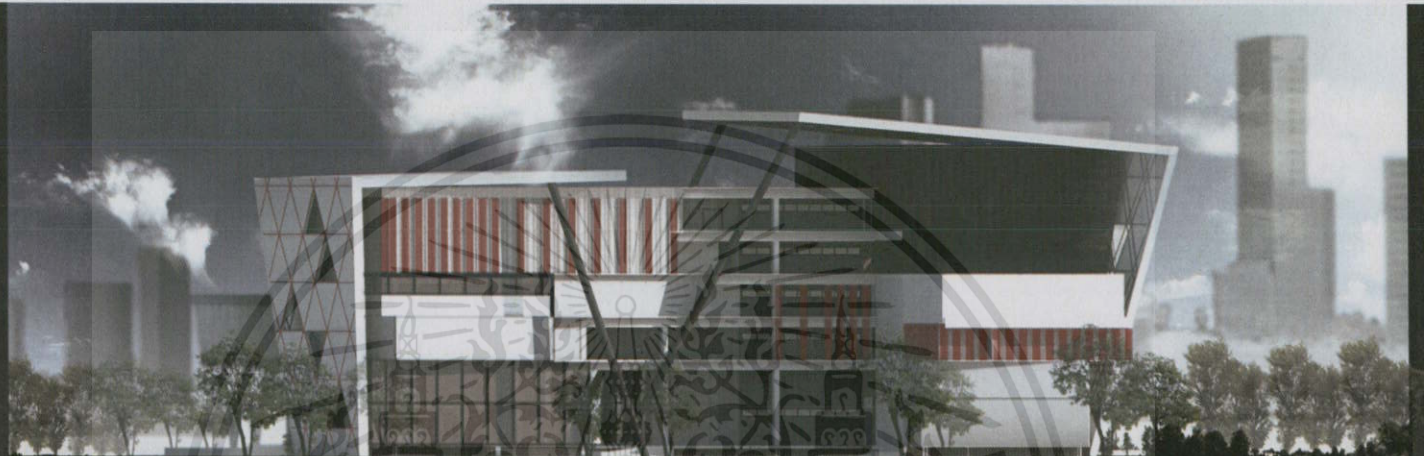

ELEVATION 1
SCALE 1 : 200

ELEVATION 2
SCALE 1 : 200

ELEVATION 3

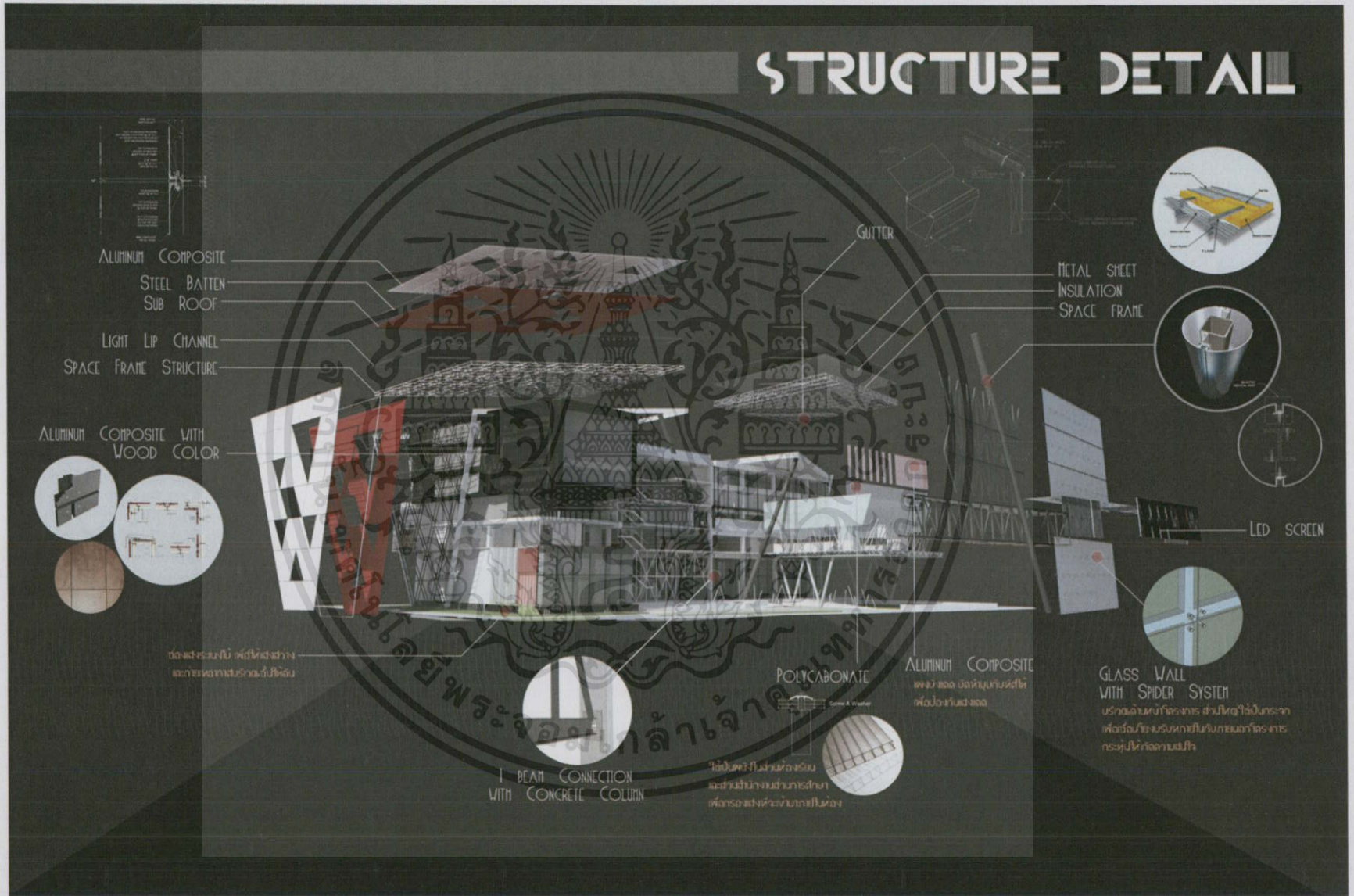
SCALE 1 : 200

ELEVATION 4

SCALE 1 : 200

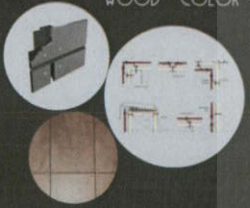
STRUCTURE DETAIL

ALUMINUM COMPOSITE
STEEL BATTEN
SUB ROOF

LIGHT LIP CHANNEL
SPACE FRAME STRUCTURE

ALUMINUM COMPOSITE WITH
WOOD COLOR

ผนังระบบผนัง ผนังโครงสร้าง
และกั้นห้องภายในระบบผนัง

I BEAM CONNECTION
WITH CONCRETE COLUMN

ใช้โพลีคาร์บอเนต
และระบบกั้นหน้าต่างระบบ
เพื่อประหยัดพลังงานภายใน

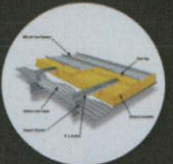
POLYCARBONATE

ALUMINUM COMPOSITE
ระบบ 3003 ยึดกับระบบผนัง
เพื่อป้องกันน้ำซึม

GUTTER

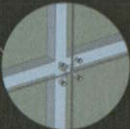
METAL SHEET
INSULATION
SPACE FRAME

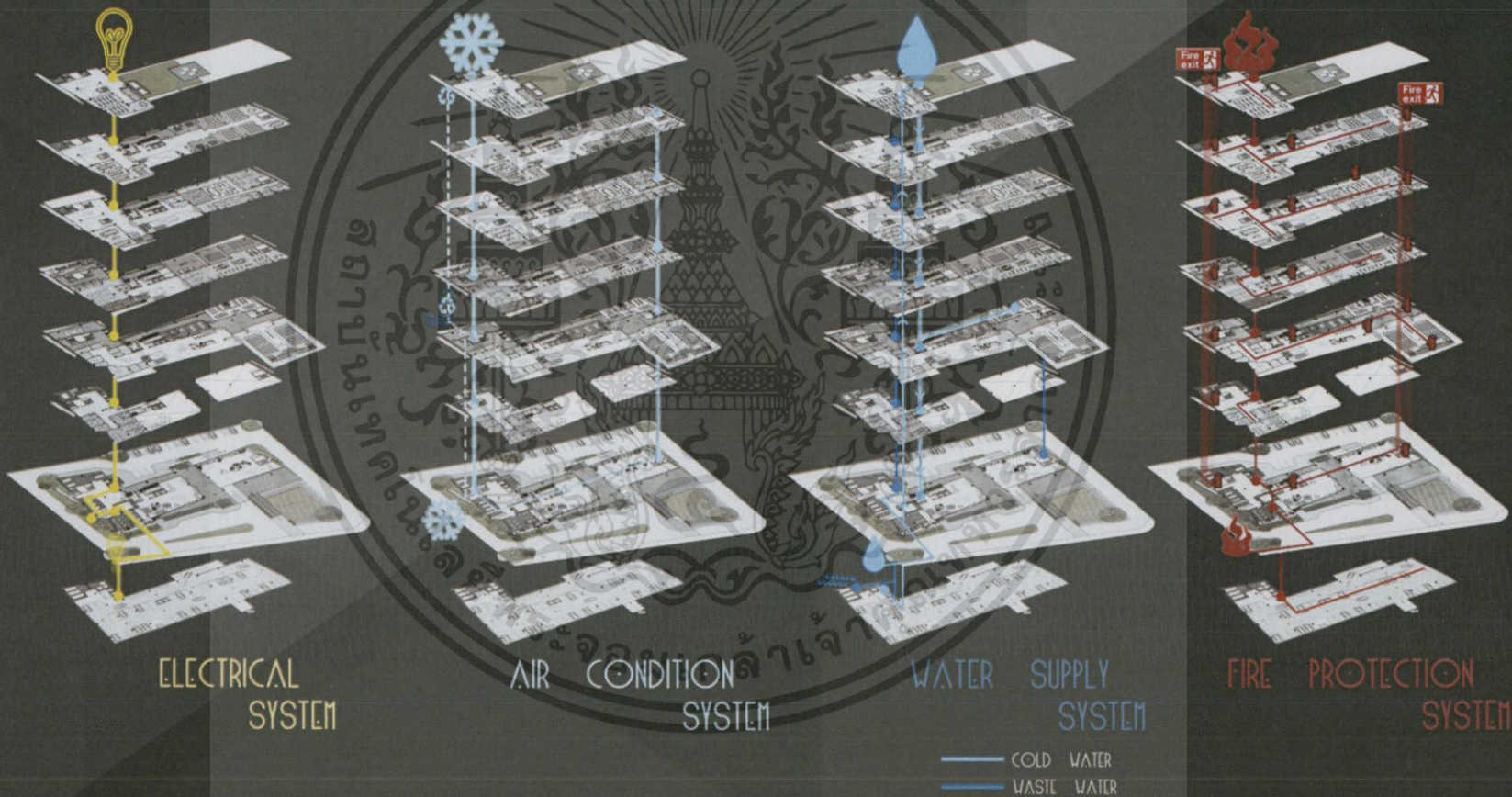
LED SCREEN

GLASS WALL
WITH SPIDER SYSTEM

บริเวณด้านหน้าอาคาร ส่วนใหญ่ใช้กระจก
เพื่อรับชมบรรยากาศภายในอาคาร
กรุผนังให้กลมมนเป็น

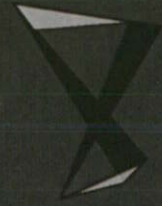
RISER DIAGRAM

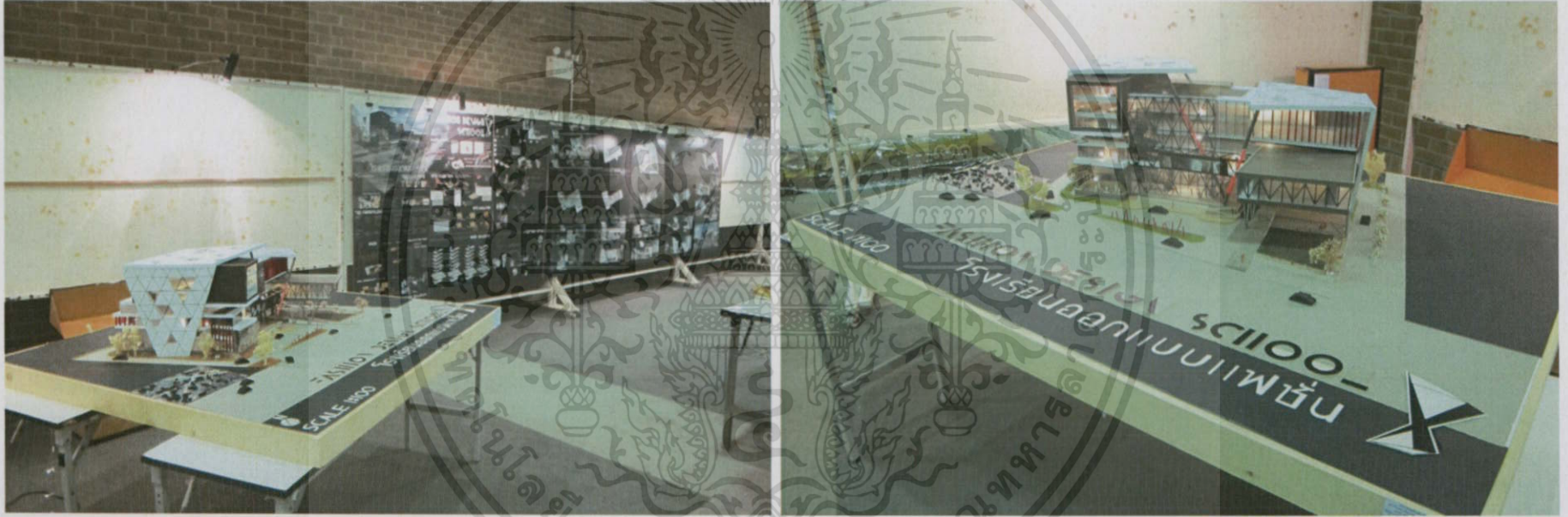

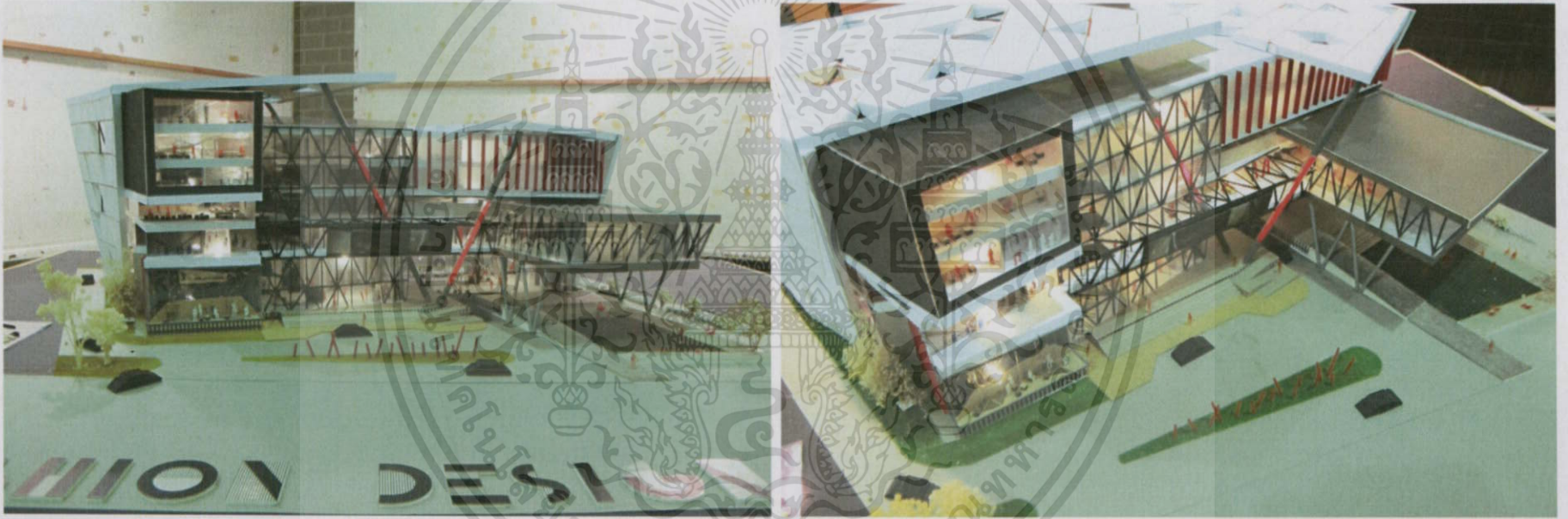

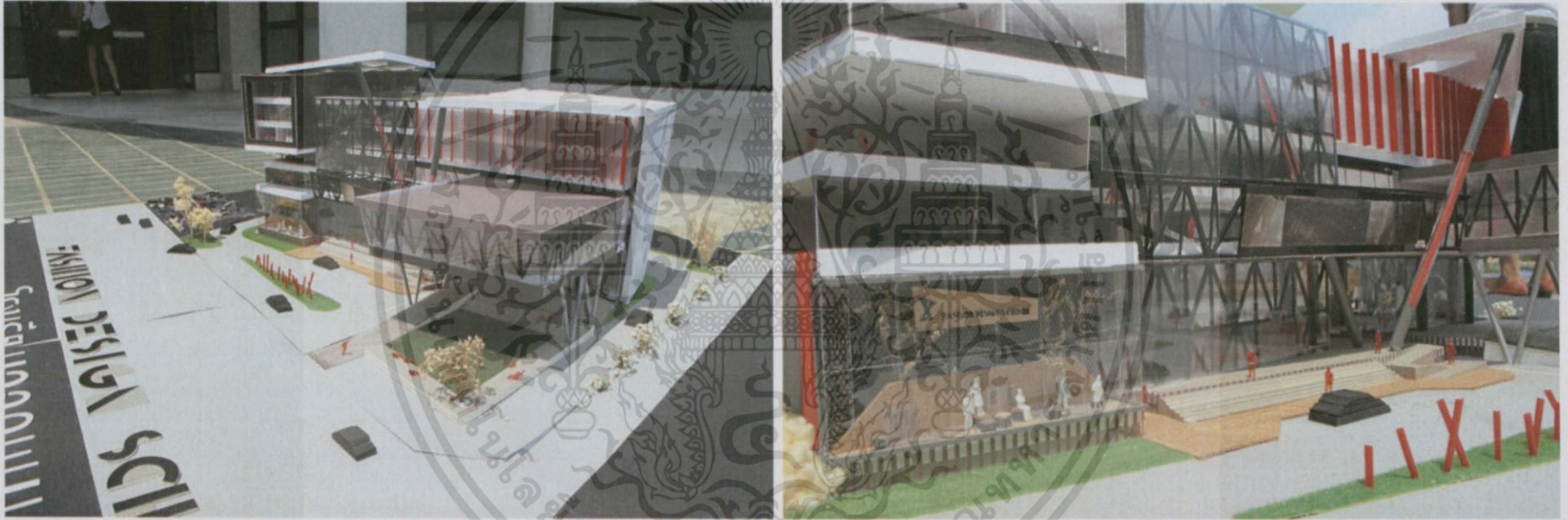
FASHION CAT WALK

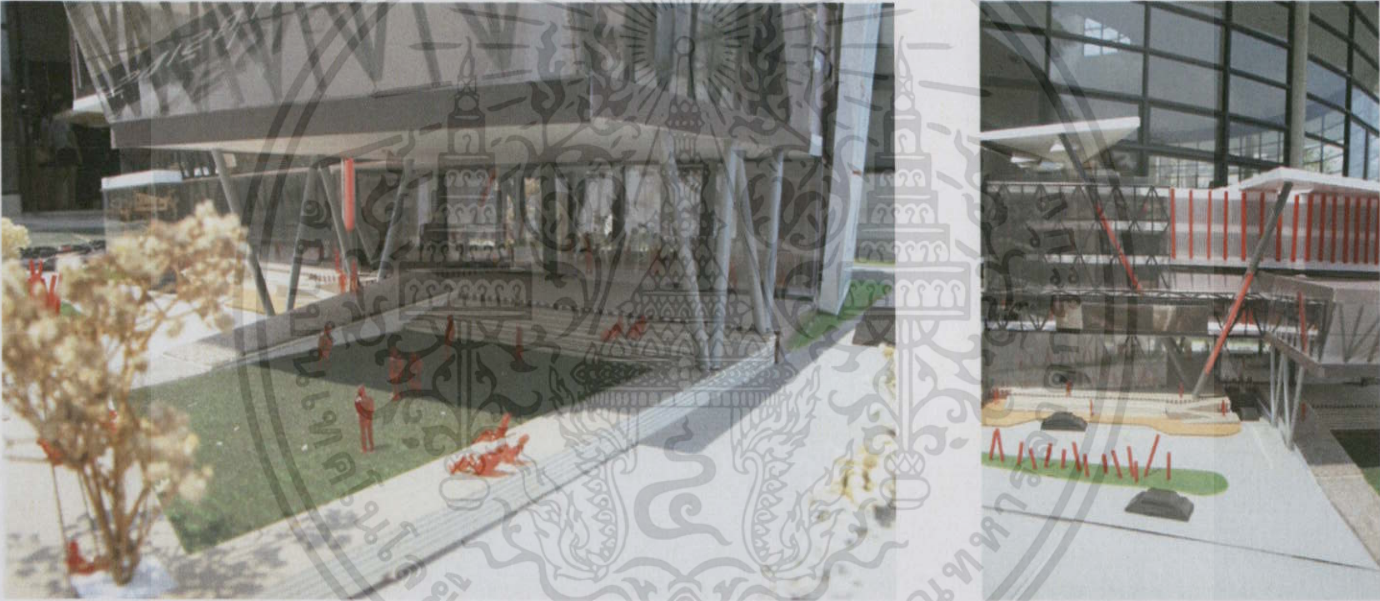
INTERIOR & EXTERIOR PERSPECTIVE

บรรณานุกรม

- [1] City Research Unit and TCDC, ปี พ.ศ.2554
- [2] ข้อมูลสถิติสินค้าส่งออกสำคัญของไทย, ปี พ.ศ.2445-2555
- [3] พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542
- [4] พระราชบัญญัติ โรงเรียนเอกชน พ.ศ.2550
- [5] อัญชลี ธรรมะวิฑูล. 2552. การศึกษานอกระบบโรงเรียน. [Online]. Available : <http://panchalee.wordpress.com/2009/05/17/non-formaleducation/>
- [6] รายงานการติดตามผล โครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น, สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- [7] สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, ปี พ.ศ.2554
- [8] ธโนทัย มงคลสินธุ์. จัปตันชนปลายแฟชั่นโชว์. วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. หน้า 56-64.
- [9] แบงคอก เอฟ เอ (Bangkok Fashion & Arts School)
- [10] สถาบันออกแบบนานาชาติพัฒนา (Chanapatana International Design Institute)
- [11] Pearl Academy of Fashion / Morphogenesis. 13 Nov 2009. ArchDaily. Accessed 09 Mar 2014. [Online]. Available : <http://www.archdaily.com/?p=40716>
- [12] Jarz, Hank. Fashion & Art Graduate School in Tel Aviv/ Chyutin Architects. 29 Jun 2011. ArchDaily. Accessed 09 Mar 2014. [Online]. Available : <http://www.archdaily.com/?p=145985>
- [13] สำนักประเมินราคาทรัพย์สิน, กรมธนารักษ์
- [14] อังสนา บุญฤทธิ. 2554. “ศูนย์ส่งเสริมการออกแบบและพัฒนาอุตสาหกรรมแฟชั่น.”
วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน,
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก.

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2543)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

พ.ศ. 2522

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

“อาคารสาธารณะ” หมายความว่า อาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการชุมนุมคนได้โดยทั่วไป เพื่อกิจกรรมทางราชการ การเมือง การศึกษา การศาสนา การสังคม การนันทนาการ หรือการพาณิชย์กรรม เช่น โรงมหรสพ หอประชุม โรงแรม โรงพยาบาล สถานศึกษา หอสมุด สนามกีฬากลางแจ้ง สนามกีฬาในร่ม ตลาด ห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้า สถานบริการ ท่าอากาศยาน อุโมงค์ สะพาน อาคารจอดรถ สถานีรถไฟ ท่าจอดเรือ โป๊ะจอดเรือ สุสาน ฌาปนสถาน ศาสนสถาน เป็นต้น

“อาคารพิเศษ” หมายความว่า อาคารที่ต้องการมาตรฐานความมั่นคงแข็งแรง และความปลอดภัยเป็นพิเศษ เช่น อาคารดังต่อไปนี้

- (ก) โรงมหรสพ อัฒจันทร์ หอประชุม หอสมุด หอศิลป์ พิพิธภัณฑ์สถาน หรือศาสนสถาน
- (ข) อุโมงค์ คานเรือ หรือท่าจอดเรือ สำหรับเรือขนาดใหญ่เกิน 100 ตันกรอส
- (ค) อาคารหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสูงเกิน 15 เมตร หรือสะพานหรืออาคารหรือโครงหลังคาช่วงหนึ่งเกิน 10 เมตร หรือมีลักษณะ โครงสร้างที่อาจก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อสาธารณชนได้
- (ง) อาคารที่เก็บวัสดุไวไฟ วัสดุระเบิด หรือวัสดุกระจายแพร่พิษ หรือรังสีตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

“อาคารอยู่อาศัยรวม” หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคารที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยสำหรับหลายครอบครัว โดยแบ่งออกเป็นหน่วยแยกจากกันสำหรับแต่ละครอบครัว

“อาคารขนาดใหญ่” หมายความว่า อาคารที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน 2,000 ตารางเมตร หรืออาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 15.00 เมตรขึ้นไป และมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน 1,000 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 2,000 ตารางเมตร การวัดความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงพื้นคาบฟ้า สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยา

ให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“สำนักงาน” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นสำนักงานหรือที่ทำการ

“โรงมหรสพ” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับฉายภาพยนตร์ แสดงละคร แสดงดนตรี หรือแสดงมหรสพอื่นใด และมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดให้สาธารณชนเข้าชมการแสดงนั้น โดยจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

“ที่ว่าง” หมายความว่า พื้นที่อันปราศจากหลังคาหรือสิ่งก่อสร้างปกคลุม ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวอาจจะจัดให้เป็นบ่อน้ำ สระว่ายน้ำ บ่อพักน้ำเสีย ที่พักมูลฝอย ที่พักรวมมูลฝอย หรือที่จอดรถ ที่อยู่ภายนอกอาคารก็ได้ และให้หมายความรวมถึงพื้นที่ของสิ่งก่อสร้าง หรืออาคารที่สูงจากระดับพื้นดินไม่เกิน 1.20 เมตร และไม่มีหลังคาหรือสิ่งก่อสร้างปกคลุมเหนือระดับนั้น

“ถนนสาธารณะ” หมายความว่า ถนนที่เปิดหรือยินยอมให้ประชาชนเข้าไปหรือใช้เป็นทางสัญจรได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าตอบแทนหรือไม่

หมวดที่ 2

ส่วนต่างๆ ของอาคาร

ส่วนที่ 1 วัสดุของอาคาร

ข้อ 15 เสา คาน พื้น บันได และผนังของอาคารที่สูงตั้งแต่สามชั้นขึ้นไป โรงมหรสพ หอประชุม โรงงาน โรงแรม โรงพยาบาล หอสมุด ห้างสรรพสินค้า อาคารขนาดใหญ่ สถานบริการ ตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ ท่าอากาศยาน หรืออุโมงค์ ต้องทำด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟด้วย

ข้อ 18 คราวในอาคารต้องมีพื้นและผนังที่ทำด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟ ส่วนฝาและเพดานนั้น หากไม่ได้ทำด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟ ก็ให้บุด้วยวัสดุทนไฟ

ส่วนที่ 2 พื้นที่ภายในอาคาร

ข้อ 21 ช่องทางเดินในอาคาร ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่าตามที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

อาคารอยู่อาศัยรวม หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก สำนักงาน อาคารสาธารณะ อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคารพิเศษ 1.50 เมตร

ข้อ 22 ห้องหรือส่วนของอาคารที่ใช้ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ต้องมีระยะดิ่งไม่น้อยกว่าตามที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

- ห้องที่ใช้เป็นสำนักงาน ห้องเรียน ห้องอาหาร ห้องโถงภัตตาคาร โรงงาน 3.00 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์ การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ห้องขายสินค้า ห้องประชุม ห้องคนไข้รวม คลังสินค้า โรงครัว ตลาด และอื่น ๆ ที่คล้ายกัน

3.50 เมตร

- ระเบียบ 2.20 เมตร

ระยะดังตามวรรคหนึ่งให้วัดจากพื้นถึงพื้น ในกรณีของชั้นใต้หลังคาให้วัดจากพื้นถึงยอดฝาหรือยอดผนังอาคาร และในกรณีของห้องหรือส่วนของอาคารที่อยู่ภายในโครงสร้างของหลังคาให้วัดจากพื้นถึงยอดฝาหรือยอดผนังของห้องหรือส่วนของอาคารดังกล่าวที่ไม่ใช่โครงสร้างของหลังคา

ห้องในอาคารซึ่งมีระยะดังระหว่างพื้นถึงพื้นอีกชั้นหนึ่งตั้งแต่ 5 เมตรขึ้นไป จะทำพื้นชั้นลอยในห้องนั้นก็ได้ โดยพื้นชั้นลอยดังกล่าวนั้นต้องมีเนื้อที่ไม่เกินร้อยละสี่สิบของเนื้อที่ห้อง ระยะดังระหว่างพื้นชั้นลอยถึงพื้นอีกชั้นหนึ่งต้องไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร และระยะดังระหว่างพื้นห้องถึงพื้นชั้นลอยต้องไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร ด้วย

ห้องน้ำ ห้องส้วม ต้องมีระยะดังระหว่างพื้นถึงเพดานไม่น้อยกว่า 2 เมตร

ส่วนที่ 3 บันไดของอาคาร

ข้อ 23 บันไดของอาคารอยู่อาศัยต้องมีอย่างน้อยหนึ่งบันไดที่มีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 80 เซนติเมตร ช่วงหนึ่งสูงไม่เกิน 3 เมตร ลกตั้งสูงไม่เกิน 20 เซนติเมตร ลูกนอนเมื่อหักส่วนที่ขึ้นบันไดเหลื่อมกันออกแล้วเหลือความกว้างไม่น้อยกว่า 22 เซนติเมตร และต้องมีพื้นหน้าบันไดมีความกว้างและยาวไม่น้อยกว่าความกว้างของบันได

บันไดที่สูงเกิน 3 เมตร ต้องมีชานพักบันไดทุกช่วง 3 เมตร หรือน้อยกว่านั้น และชานพักบันไดต้องมีความกว้างและยาวไม่น้อยกว่าความกว้างของบันได ระยะดังจากขั้นบันไดหรือชานพักบันไดถึงส่วนต่ำสุดของอาคารที่อยู่เหนือขึ้นไปต้องสูงไม่น้อยกว่า 1.90 เมตร

ข้อ 24 บันไดของอาคารอยู่อาศัยรวม หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก สำนักงาน อาคารสาธารณะ อาคารพาณิชย์ โรงงาน และอาคารพิเศษ สำหรับที่ใช้กับชั้นที่มีพื้นที่อาคารชั้นเหนือขึ้นไปรวมกันไม่เกิน 300 ตารางเมตร ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1.20 เมตร แต่สำหรับบันไดของอาคารดังกล่าวที่ใช้กับชั้นที่มีพื้นที่อาคารชั้นเหนือขึ้นไปรวมกันเกิน 300 ตารางเมตร ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร ถ้าความกว้างสุทธิของบันไดน้อยกว่า 1.50 เมตร ต้องมีบันไดอย่างน้อยสองบันได และแต่ละบันไดต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1.20 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันไดของอาคารที่ใช้เป็นที่ชุมนุมของคนจำนวนมาก เช่น บันไดห้องประชุมหรือห้องบรรยายที่มีพื้นที่รวมกันตั้งแต่ 500 ตารางเมตรขึ้นไป หรือบันไดห้องรับประทานอาหารหรือสถานบริการที่มีพื้นที่รวมกันตั้งแต่ 1,000 ตารางเมตรขึ้นไป หรือบันไดของแต่ละชั้นของอาคารนั้นที่มีพื้นที่รวมกันตั้งแต่ 2,000 ตารางเมตรขึ้นไป ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร อย่างน้อยสองบันได ถ้ามีบันไดเดียวต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 3 เมตร

บันไดที่สูงเกิน 4 เมตร ต้องมีชานพักบันไดทุกช่วง 4 เมตร หรือน้อยกว่านั้น และระยะตั้งจากชั้นบันไดหรือชานพักบันไดถึงส่วนต่ำสุดของอาคารที่อยู่เหนือขึ้นไปต้องสูงไม่น้อยกว่า 2.10 เมตร

ชานพักบันไดและพื้นหน้าบันไดต้องมีความกว้างและความยาวไม่น้อยกว่าความกว้างสุทธิของบันได เว้นแต่บันไดที่มีความกว้างสุทธิเกิน 2 เมตร ชานพักบันไดและพื้นหน้าบันไดจะมีความยาวไม่เกิน 2 เมตรก็ได้

บันไดตามวรรคหนึ่งและวรรคสองต้องมีลูกตั้งสูงไม่เกิน 18 เซนติเมตร ลูกนอนเมื่อหักส่วนที่ขึ้นบันไดเหลื่อมกันออกแล้วเหลือความกว้างไม่น้อยกว่า 25 เซนติเมตร และต้องมีราวบันไดกันตก บันไดที่มีความกว้างสุทธิเกิน 6 เมตร และช่วงบันไดสูงเกิน 1 เมตร ต้องมีราวบันไดทั้งสองข้าง บริเวณจมูกบันไดต้องมีวัสดุกันลื่น

ข้อ 25 บันไดตามข้อ 24 จะต้องมีระยะห่างไม่เกิน 40 เมตร จากจุดที่ไกลสุดบนพื้นชั้นนั้น

ข้อ 26 บันไดตามข้อ 23 และข้อ 24 ที่เป็นแนวโค้งเกิน 90 องศา จะไม่มีชานพักบันไดก็ได้ แต่ต้องมีความกว้างเฉลี่ยของลูกนอนไม่น้อยกว่า 22 เซนติเมตร สำหรับบันไดตามข้อ 23 และไม่น้อยกว่า 25 เซนติเมตร สำหรับบันไดตามข้อ 24

ส่วนที่ 4 บันไดหนีไฟ

ข้อ 27 อาคารที่สูงตั้งแต่สี่ชั้นขึ้นไปและสูงไม่เกิน 23 เมตร หรืออาคารที่สูงสามชั้นและมีลาดฟ้าเหนือชั้นที่สามที่มีพื้นที่เกิน 16 ตารางเมตร นอกจากมีบันไดของอาคารตามปกติแล้ว ต้องมีบันไดหนีไฟที่ทำด้วยวัสดุทนไฟอย่างน้อยหนึ่งแห่ง และต้องมีทางเดินไปยังบันไดหนีไฟนั้นได้ โดยไม่มีสิ่งกีดขวาง

ข้อ 28 บันไดหนีไฟต้องมีความลาดชันน้อยกว่า 60 องศา เว้นแต่ค้ำและบ้านแถวที่สูงไม่เกินสี่ชั้น ให้มีบันไดหนีไฟที่มีความลาดชันเกิน 60 องศาได้ และต้องมีชานพักบันไดทุกชั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ 29 บันไดหนีไฟภายนอกอาคารต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร และต้องมีผนังส่วนที่บันไดหนีไฟพาดผ่านเป็นผนังที่ปิดก่อสร้างด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟ

ข้อ 30 บันไดหนีไฟภายในอาคารต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 80 เซนติเมตร มีผนังที่ปิดก่อสร้างด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟกันโดยรอบ เว้นแต่ส่วนที่เป็นช่องระบายอากาศและช่องประตูหนีไฟ และต้องมีอากาศถ่ายเทจากภายนอกอาคารได้โดยแต่ละชั้นต้องมีช่องระบายอากาศที่เปิดสู่ภายนอกอาคารได้มีพื้นที่รวมกันไม่น้อยกว่า 1.4 ตารางเมตร กับต้องมีแสงสว่างให้เพียงพอทั้งกลางวันและกลางคืน

ข้อ 31 ประตูหนีไฟต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ มีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 80 เซนติเมตร สูงไม่น้อยกว่า 1.90 เมตร และต้องทำเป็นบานเปิดชนิดผลักออกสู่ภายนอกเท่านั้น กับต้องติดอุปกรณ์ชนิดที่บังคับให้บานประตูปิดได้เอง และต้องสามารถเปิดออกได้โดยสะดวกตลอดเวลา ประตูหรือทางออกสู่บันไดหนีไฟต้องไม่มีธรณีหรือขอบกั้น

ข้อ 32 พื้นหน้าบันไดหนีไฟต้องกว้างไม่น้อยกว่าความกว้างของบันไดและอีกด้านหนึ่งกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร

หมวด 3

ที่ว่างภายนอกอาคาร

ข้อ 33 อาคารแต่ละหลังหรือหน่วยต้องมีที่ว่างตามที่กำหนดดังต่อไปนี้

(2) ห้องแถว ตึกแถว อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคารสาธารณะ และอาคารอื่นซึ่งไม่ได้ใช้เป็นที่อยู่อาศัย ต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่า 10 ใน 100 ส่วน ของพื้นที่ชั้นใดชั้นหนึ่งที่มีมากที่สุดของอาคาร

หมวด 4

แนวอาคารและระยะต่าง ๆ ของอาคาร

ข้อ 41 อาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้ถนนสาธารณะที่มีความกว้างน้อยกว่า 6 เมตร ให้เว้นแนวอาคารห่างจากกึ่งกลางถนนสาธารณะอย่างน้อย 3 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาคารที่สูงเกินสองชั้นหรือเกิน 8 เมตร ห้องแถว ตึกแถว บ้านแถว อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคารสาธารณะ ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้าย หรือคลังสินค้า ที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้ถนนสาธารณะ

(1) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างน้อยกว่า 10 เมตร ให้รั้นแนวอาคารห่างจากกึ่งกลางถนนสาธารณะอย่างน้อย 6 เมตร

(2) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน 20 เมตร ให้รั้นแนวอาคารห่างจากเขตถนนสาธารณะอย่างน้อย 1 ใน 10 ของความกว้างของถนนสาธารณะ

(3) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างเกิน 20 เมตรขึ้นไป ให้รั้นแนวอาคารห่างจากเขตถนนสาธารณะอย่างน้อย 2 เมตร

ข้อ 44 ความสูงของอาคารไม่ว่าจากจุดหนึ่งจุดใด ต้องไม่เกินสองเท่าของระยะราบ วัดจากจุดนั้น ไปตั้งฉากกับแนวเขตด้านตรงข้ามของถนนสาธารณะที่อยู่ใกล้อาคารนั้นที่สุด ความสูงของอาคารให้วัดแนวตั้งจากระดับถนนหรือระดับพื้นดินที่ก่อสร้างขึ้นไปถึงส่วนของอาคารที่สูงที่สุด สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยาให้วัดถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด

ข้อ 45 อาคารหลังเดียวกันซึ่งมีถนนสาธารณะสองสายขนาดไม่เท่ากันขนานอยู่เมื่อระยะระหว่างถนนสาธารณะสองสายนั้นไม่เกิน 60 เมตร และส่วนกว้างของอาคารตามแนวถนนสาธารณะที่กว้างกว่าไม่เกิน 60 เมตร ความสูงของอาคาร ณ จุดใดต้องไม่เกินสองเท่าของระยะราบที่ใกล้ที่สุดจากจุดนั้น ไปตั้งฉากกับแนวเขตถนนสาธารณะด้านตรงข้ามของสายที่กว้างกว่า

ข้อ 46 อาคารหลังเดียวกันซึ่งอยู่ที่มุมถนนสาธารณะสองสายขนาดไม่เท่ากัน ความสูงของอาคาร ณ จุดใดต้องไม่เกินสองเท่าของระยะราบที่ใกล้ที่สุด จากจุดนั้นไปตั้งฉากกับแนวเขตถนนสาธารณะด้านตรงข้ามของสายที่กว้างกว่า และความยาวของอาคารตามแนวถนนสาธารณะที่แคบกว่าต้องไม่เกิน 60 เมตร

ข้อ 47 รั้วหรือกำแพงที่สร้างขึ้นติดต่อหรือห่างจากถนนสาธารณะน้อยกว่าความสูงของรั้วให้ก่อสร้างได้สูงไม่เกิน 3 เมตร เหนือระดับทางเท้าหรือถนนสาธารณะ

ข้อ 49 การก่อสร้างอาคารในบริเวณด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถว

(1) ถ้าห้องแถวหรือตึกแถวนั้นมีจำนวนรวมกันได้ตั้งแต่สิบคูหา หรือมีความยาวรวมกันได้ตั้งแต่ 40 เมตรขึ้นไป และอาคารที่จะสร้างขึ้นเป็นห้องแถวหรือตึกแถว ห้องแถวหรือตึกแถวที่จะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สร้างขึ้นต้องห่างจากผนังด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถวเดิมไม่น้อยกว่า 4 เมตร แต่ถ้าเป็นอาคารอื่นต้องห่างจากผนังด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถวเดิมไม่น้อยกว่า 2 เมตร

(2) ถ้าห้องแถวหรือตึกแถวนั้นมีจำนวนไม่ถึงสิบคูหาและมีความยาวรวมกันไม่ถึง 40 เมตร อาคารที่สร้างขึ้นจะต้องห่างจากผนังด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถวเดิมไม่น้อยกว่า 2 เมตร เว้นแต่การสร้างห้องแถวหรือตึกแถวต่อจากห้องแถวหรือตึกแถวเดิมตามข้อ 4

ข้อ 50 ผนังของอาคารที่มีหน้าต่าง ประตู ช่องระบายอากาศหรือช่องแสง หรือระเบียงของอาคารต้องมีระยะห่างจากแนวเขตที่ดิน ดังนี้

(1) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน 9 เมตร ผนังหรือระเบียงต้องอยู่ห่างเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 2 เมตร

(2) อาคารที่มีความสูงเกิน 9 เมตร แต่ไม่ถึง 23 เมตร ผนังหรือระเบียงต้องอยู่ห่างเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 3 เมตร

ผนังของอาคารที่อยู่ห่างเขตที่ดินน้อยกว่าตามที่กำหนดไว้ใน (1) หรือ (2) ต้องอยู่ห่างจากเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร เว้นแต่จะก่อสร้างชิดเขตที่ดินและอาคารดังกล่าวจะก่อสร้างได้สูงไม่เกิน 15 เมตร ผนังของอาคารที่อยู่ชิดเขตที่ดิน หรือห่างจากเขตที่ดินน้อยกว่าที่ระบุไว้ใน (1) หรือ (2) ต้องก่อสร้างเป็นผนังทึบ และคานฟ้าของอาคารด้านนั้นให้ทำผนังทึบสูงจากคานฟ้าไม่น้อยกว่า 1.80 เมตร ในกรณีก่อสร้างชิดเขตที่ดินต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของที่ดินข้างเคียงด้านนั้นด้วย

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 39 (พ.ศ. 2537)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

พ.ศ. 2522

หมวด 1

แบบและวิธีการเกี่ยวกับการติดตั้งระบบการป้องกันอัคคีภัย

ข้อ 2 อาคารดังต่อไปนี้ต้องมีวิธีการเกี่ยวกับการป้องกันอัคคีภัยตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

(2) อาคารที่ใช้เป็นที่ชุมนุมของประชาชน เช่น โรงมหรสพ หอประชุม โรงแรม สถานพยาบาลสถานศึกษา หอสมุด สถานีกีฬาในร่ม ตลาด ห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้า สถานบริการ ท่าอากาศยาน อาคารจอดรถสถานีขนส่งมวลชน ที่จอดรถ ท่าจอดเรือ กัณฑ์อาคาร สำนักงาน สถานที่ทำการของราชการ โรงแรม และอาคารพาณิชย์ เป็นต้น

ข้อ 5 อาคารอื่นนอกจากอาคารตามข้อ 3 วรรคหนึ่ง ที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นในหลังเดียวกันเกิน 2000 ตารางเมตร ต้องมีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้ทุกชั้นด้วย

ข้อ 6 ระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้ตามข้อ 5 อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(1) อุปกรณ์แจ้งเหตุที่มีทั้งระบบแจ้งเหตุอัตโนมัติและระบบแจ้งเหตุที่ใช้มือเพื่อให้อุปกรณ์ส่งสัญญาณเตือนเพลิงไหม้ทำงาน

(2) อุปกรณ์ส่งสัญญาณเตือนเพลิงไหม้ที่สามารถส่งเสียงหรือสัญญาณให้คนที่อยู่ในอาคารได้ยินหรือทราบอย่างทั่วถึงเพื่อให้หนีไฟ

ข้อ 7 อาคารตามข้อ 2 (2) และ (3) ที่มีความสูงตั้งแต่ 2 ชั้นขึ้นไป และอาคารตามข้อ 2 (4) ที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นในหลังเดียวกันเกิน 2000 ตารางเมตร ในแต่ละชั้นต้องมีป้ายบอกชั้นและป้ายบอกทางหนีไฟด้วยตัวอักษรขนาดที่มีความสูงไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร หรือ สัญลักษณ์ที่อยู่ในตำแหน่งที่จะมองเห็นได้ชัดเจนตลอดเวลา และต้องมีแสงสว่างจากระบบไฟฟ้าฉุกเฉินเพียงพอที่จะมองเห็นช่องทางหนีไฟได้ชัดเจนขณะเพลิงไหม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวด 2

แบบและจำนวนของห้องน้ำและห้องส้วม

ข้อ 8 อาคารที่บุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมไม่น้อยกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในตารางที่ 2 ท้ายกฎกระทรวงนี้

จำนวนห้องน้ำและห้องส้วมที่กำหนดไว้ในตารางตามวรรคหนึ่ง เป็นจำนวนขั้นต่ำที่ต้องจัดให้มีแม้ว่าอาคารนั้นจะมีพื้นที่อาคารหรือจำนวนคนน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในตารางตามวรรคหนึ่งก็ตาม

ถ้าอาคารที่มีพื้นที่ของอาคารหรือจำนวนคนมากเกินไปที่กำหนดไว้ในตารางตามวรรคหนึ่ง จะต้องจัดให้มีห้องน้ำและห้องส้วมเพิ่มขึ้นตามอัตราส่วนพื้นที่อาคารหรือจำนวนคนที่มากเกินไปนั้น ถ้ามีเศษให้คิดเต็มอัตรา

ชนิดหรือประเภทของอาคารที่มีได้กำหนดไว้ในตารางตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาเทียบเคียงลักษณะการใช้สอยของอาคารนั้น โดยถือจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมที่กำหนดไว้ในตารางดังกล่าวเป็นหลัก

ข้อ 9 ห้องน้ำและห้องส้วมจะแยกจากกันหรือรวมอยู่ในห้องเดียวกันก็ได้ แต่ต้องมีลักษณะที่จะรักษาความสะอาดได้ง่าย และต้องมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของพื้นที่ห้อง หรือมีพัดลมระบายอากาศได้เพียงพอระยะครึ่งระหว่างพื้นห้องถึงเพดานยอดฝาหรือผนังตอนต่ำสุดต้องไม่ต่ำกว่า 1.80 เมตร

ในกรณีที่ห้องน้ำและห้องส้วมแยกกัน ต้องมีขนาดพื้นที่ของห้องแต่ละห้องไม่น้อยกว่า 0.90 ตารางเมตร และต้องมีความกว้างภายในไม่น้อยกว่า 0.90 เมตร แต่ถ้าห้องน้ำและห้องส้วมรวมอยู่ในห้องเดียวกัน ต้องมีพื้นที่ภายในไม่น้อยกว่า 1.50 ตารางเมตร

ข้อ 10 บ่อเกรอะ บ่อซึมของส้วมต้องอยู่ห่างจากแม่น้ำ คู คลอง หรือแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า 10 เมตร เว้นแต่ส้วมที่มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องตามหลักการสาธารณสุขและมีขนาดที่เหมาะสม ทั้งนี้ตามที่กระทรวงมหาดไทยด้วยความเห็นชอบของกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

หมวด 3

ระบบการจัดแสงสว่างและการระบายอากาศ

ข้อ 11 ส่วนต่าง ๆ ของอาคารต้องมีความเข้มของแสงสว่างไม่น้อยกว่าความเข้มที่กำหนดไว้ในตารางที่ 3 ทั่วทุกกระทรงนี้

สถานที่อื่นที่มีได้ระบุไว้ในตารางตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้ความเข้มของแสงสว่างของสถานที่ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับความเข้มที่กำหนดไว้ในตารางดังกล่าว

ข้อ 12 ระบบการระบายอากาศในอาคารจะจัดให้มีการระบายอากาศโดยวิธีธรรมชาติหรือโดยวิธีกลก็ได้

ข้อ 13 ในกรณีที่จะจัดให้มีการระบายอากาศโดยวิธีธรรมชาติ ห้องในอาคารทุกชนิดทุกประเภทต้องมีประตู หน้าต่าง หรือ ช่องระบายอากาศด้านติดกับ อากาศภายนอกเป็น พื้นที่ร่วมกันไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของพื้นที่ของห้องนั้น ทั้งนี้ ไม่นับรวมพื้นที่ของประตู หน้าต่าง และช่องระบายอากาศที่ติดต่อกับห้องอื่นหรือช่องทางเดินภายในอาคาร

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่อาคารหรือสถานที่ที่ใช้เก็บของหรือสินค้า

ข้อ 14 ในกรณีที่ไม้อาจจัดให้มีการระบายอากาศโดยวิธีธรรมชาติตามข้อ 13 ได้ ให้จัดให้มีการระบายอากาศโดยวิธีกลซึ่งใช้กลอุปรกรณ์ขับเคลื่อนอากาศกลอุปรกรณ์นี้ต้องทำงานตลอดเวลา ระหว่างที่ใช้สอยพื้นที่นั้นและการระบายอากาศต้องมีการนำอากาศภายนอกเข้ามาในพื้นที่ไม่น้อยกว่าอัตราที่กำหนดไว้ในตารางที่ 4 ทั่วทุกกระทรงนี้

สำหรับห้องครัวของสถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ถ้าได้จัดให้มีการระบายอากาศครอบคลุมแหล่งที่เกิดของกลิ่น คิว้น หรือก๊าซ ที่ต้องการระบายในขนาดที่เหมาะสมแล้ว จะมีอัตราการระบายอากาศในส่วนอื่นของห้องครัวนั้นน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในตารางตามวรรคหนึ่งก็ได้ แต่ต้องไม่น้อยกว่า 12 เท่าของปริมาตรของห้องใน 1 ชั่วโมง

สถานที่อื่นที่มีได้ระบุไว้ในตารางตามวรรคหนึ่งให้ใช้อัตราการระบายอากาศของสถานที่ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับอัตราที่กำหนดไว้ในตารางดังกล่าว

ข้อ 15 ในกรณีที่จัดให้มีการระบายอากาศด้วยระบบการปรับภาวะอากาศต้องมีการนำอากาศภายนอกเข้ามาในพื้นที่ปรับภาวะอากาศหรือดูดอากาศจากภายในพื้นที่ปรับภาวะอากาศออกไปไม่น้อยกว่าอัตราที่กำหนดไว้ในตารางที่ 5 ทั่วทุกกระทรงนี้

สถานที่อื่นที่มีได้ระบุไว้ในตารางตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้อัตราการระบายอากาศของสถานที่ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับอัตราที่กำหนดไว้ในตารางดังกล่าว

ข้อ 16 ตำแหน่งของช่องนำอากาศภายนอกเข้าโดยวิธีกล ต้องห่างจากที่เกิดอากาศเสียและช่องระบายอากาศทิ้งไม่น้อยกว่า ๕ เมตร และสูงจากพื้นดินไม่น้อยกว่า 1.50 เมตรการนำอากาศภายนอกเข้าและการระบายอากาศทิ้งโดยวิธีกล ต้องไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

ข้อ 17 โรงงาน โรงแรม โรงมหรสพ ห้องประชุม สถานกีฬาในร่ม สถานพยาบาล สถานิชนสงฆ์ มวลชน สำนักงาน ห้างสรรพสินค้า หรือตลาด ต้องจัดให้มีระบบจ่ายพลังงานไฟฟ้าสำรองสำหรับกรณีฉุกเฉิน เช่น แบตเตอรี่ หรือเครื่องกำเนิดไฟฟ้า เป็นต้น แยกเป็นอิสระจากระบบที่ใช้อยู่ตามปกติ และสามารถทำงานได้โดยอัตโนมัติเมื่อระบบจ่ายพลังงานไฟฟ้าปกติหยุดทำงาน แหล่งจ่ายพลังงานไฟฟ้าสำรองสำหรับกรณีฉุกเฉินตามวรรคหนึ่ง ต้องสามารถจ่ายพลังงานไฟฟ้าได้เพียงพอตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (1) จ่ายพลังงานไฟฟ้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ชั่วโมง สำหรับเครื่องหมายแสดงทางออกฉุกเฉิน ทางเดิน ห้องโถง บันได บันไดหนีไฟ และระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้
- (2) จ่ายพลังงานไฟฟ้าตลอดเวลาที่ใช้งานสำหรับห้องไอ.ซี.ยู. ห้องซี.ซี.ยู. ห้องช่วยชีวิต ฉุกเฉินระบบสื่อสาร และเครื่องสูบน้ำดับเพลิง เพื่อความปลอดภัยสาธารณะและกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรมที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพอนามัยเมื่อกระแสไฟฟ้าขัดข้อง

ตารางที่ ผ.1 ชนิดและขนาดของเครื่องดับเพลิงแบบมือถือ

ชนิดของเครื่องดับเพลิง	ขนาดบรรจุ \geq
(1) โฟมเคมี	10 ลิตร
(2) ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์	4 กิโลกรัม
(3) ผงเคมีแห้ง	4 กิโลกรัม
(4) HALON 1211	4 กิโลกรัม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ผ.2 จำนวนห้องน้ำและห้องส้วมของอาคาร

ชนิดหรือประเภทของอาคาร	ห้องส้วม		ห้องน้ำ	อ่างล้างมือ
	โถส้วม	โถปัสสาวะ		
(7) หอประชุมหรือโรงมหรสพ ต่อพื้นที่อาคาร 200 ตารางเมตร หรือ 100 คน				
ก. สำหรับผู้ชาย	1	2	-	1
ข. สำหรับผู้หญิง	2	-	-	1
(9) สำนักงานต่อพื้นที่อาคาร 300 ตารางเมตร				
ก. สำหรับผู้ชาย	1	2	-	1
ข. สำหรับผู้หญิง	2	-	-	1
(10) ภัตตาคารต่อพื้นที่สำหรับตั้งโต๊ะอาหาร 200 ตารางเมตร				
ก. สำหรับผู้ชาย	1	2	-	1
ข. สำหรับผู้หญิง	2	-	-	1

ตารางที่ ผ.3 ความเข้มของแสงสว่าง

ลำดับ	สถานที่ (ประเภทการใช้)	หน่วยความเข้มของแสงสว่างลักซ์ (LUX)
1	ที่จอดรถ	50
4	ห้องน้ำ ห้องส้วมของโรงงาน โรงเรียน โรงแรม สำนักงาน หรืออาคารอยู่อาศัยรวม	100
5	โรงมหรสพ (บริเวณที่นั่งสำหรับคนดูขณะที่ไม่มีการแสดง)	100
6	ช่องทางเดินภายในโรงงาน โรงเรียน โรงแรม สำนักงานหรือสถานพยาบาล	200
ลำดับ	สถานที่ (ประเภทการใช้)	หน่วยความเข้มของแสงสว่างลักซ์ (LUX)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11	ห้องน้ำ ห้องส้วมของ โรงมหรสพสถานพยาบาล สถานีขนส่งมวลชน ห้างสรรพสินค้า หรือตลาด	200
12	ห้องสมุด ห้องเรียน	300
13	ห้องประชุม	300
14	บริเวณที่ทำงานในสำนักงาน	300

ตารางที่ ผ.4 อัตราการระบายอากาศโดยวิธีกล

ลำดับ	สถานที่ (ประเภทการใช้)	อัตราการระบายอากาศ ไม่น้อยกว่าจำนวนเท่าของ ปริมาตรของห้องใน 1 ชั่วโมง
1	ห้องน้ำ ห้องส้วมของที่พักรถหรือสำนักงาน	2
2	ห้องน้ำ ห้องส้วมของอาคารสาธารณะ	4
3	ที่จอดรถที่อยู่ต่ำกว่าระดับพื้นดิน	4
5	โรงมหรสพ	4
8	สถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม	7
9	สำนักงาน	7
12	ห้องครัวของสถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม	24

ตารางที่ ผ.5 อัตราการระบายอากาศในกรณีที่มีระบบการปรับภาวะอากาศ

ลำดับ	สถานที่ (ประเภทการใช้)	ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมงตาราง เมตร
3	สำนักงาน	2
10	โรงมหรสพ (บริเวณที่นั่งสำหรับคนดู)	4
14	ห้องประชุม	6
15	ห้องน้ำ ห้องส้วม	10
ลำดับ	สถานที่ (ประเภทการใช้)	ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมงตาราง เมตร
16	สถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม(ห้อง รับประทานอาหาร)	10
18	ห้องครัว	30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
เรื่อง ควบคุมอาคาร
พ.ศ. 2544

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยการควบคุมอาคาร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 99 และมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 มาตรา 35 มาตรา 48 มาตรา 49 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายและมาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 กรุงเทพมหานคร โดยความเห็นชอบของสภากรุงเทพมหานครจึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2544”

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก

(1) ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2522

(2) ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง อาคารจอดรถยนต์ พ.ศ. 2521

บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้บัญญัติไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด 4

บันไดและบันไดหนีไฟ

ข้อ 39 โรงมหรสพ หอประชุม โรงงาน โรงแรม โรงพยาบาล หอสมุด ห้างสรรพสินค้า ตลาด สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ ท่าอากาศยาน สถานีขนส่งมวลชน ที่ก่อสร้างหรือดัดแปลง เกิน 1 ชั้น นอกจากมีบันไดตามปกติแล้วต้องมีทางหนีไฟโดยเฉพาะอย่างน้อยอีกหนึ่งทาง และต้องมีทางเดินไปยังทางหนีไฟนั้นได้โดยไม่มีสิ่งกีดขวาง

อาคารสาธารณะที่มีชั้นใต้ดินตั้งแต่ 1 ชั้นขึ้นไป นอกจากมีบันไดตามปกติแล้วจะต้องมีทางหนีไฟ โดยเฉพาะอย่างน้อยอีกหนึ่งทางด้วย

ข้อ 40 อาคารที่มีชั้นใต้ดินตั้งแต่ 2 ชั้นขึ้นไป นอกจากจะมีบันไดตามปกติแล้วจะต้องมีทางหนีไฟโดยเฉพาะอย่างน้อยอีกหนึ่งทางด้วย

ข้อ 41 บันไดหนีไฟต้องทำด้วยวัสดุทนไฟและถาวร มีความกว้างไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร และไม่เกิน 150 เซนติเมตร ลูกตั้งสูงไม่เกิน 20 เซนติเมตร และลูกนอนกว้างไม่น้อยกว่า 22 เซนติเมตร ชานพักกว้างไม่น้อยกว่าความกว้างของบันได มีราวบันไดสูง 90 เซนติเมตร ห้ามสร้างบันไดหนีไฟเป็น แบบบันไดเวียน

พื้นหน้าบันไดหนีไฟต้องกว้างไม่น้อยกว่าความกว้างของบันได และอีกด้านหนึ่งกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร

กรณีใช้ทางลาดหนีไฟแทนบันไดหนีไฟ ความลาดชันของทางหนีไฟดังกล่าวต้องมีความลาดชัน ไม่เกินกว่าร้อยละ 12

ข้อ 42 บันไดหนีไฟภายในอาคารที่ไม่ใช่อาคารสูง ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร มี ผนัง ที่บก่อสร้างด้วยวัสดุทนไฟและถาวรกัน โดยรอบเว้นแต่ส่วนที่เป็นช่องระบายอากาศและช่องประตูหนีไฟ และแต่ละชั้นต้องมีช่องระบายอากาศที่เปิดสู่ภายนอกอาคารได้มีพื้นที่รวมกันไม่น้อยกว่า 1.40 เซนติเมตร โดยต้องมีแสงสว่างให้เพียงพอทั้งกลางวันและกลางคืน

บันไดหนีไฟภายในอาคารตามวรรคหนึ่ง ที่เป็นอาคารขนาดใหญ่พิเศษ ที่ไม่สามารถเปิดช่องระบายอากาศได้ตามวรรคหนึ่ง ต้องมีระบบอัดลมภายในช่องบันไดหนีไฟที่มีความดันลมขณะใช้งานไม่น้อยกว่า 38.6 ปาสกาลมาตร ที่ทำงานได้โดยอัตโนมัติเมื่อเกิดเพลิงไหม้ และบันไดหนีไฟที่ลงหรือขึ้นสู่พื้นของ อาคารนั้นต้องอยู่ในตำแหน่งที่สามารถออกสู่ภายนอกได้โดยสะดวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ 44 ตำแหน่งที่ตั้งบันไดหนีไฟ ยกเว้นอาคารตามข้อ 43 ต้องมีระยะห่างระหว่างประตูห้องสุดท้ายด้านทางเดินที่เป็นทางตันไม่เกิน 10 เมตร ระยะห่างระหว่างบันไดหนีไฟตามทางเดินต้องไม่เกิน 60 เมตร ต้องมีบันไดหนีไฟจากชั้นสูงสุดหรือคานฝ้าสู่พื้นดินถ้าเป็นบันไดหนีไฟภายในอาคารและถึงพื้น ชั้นสองถ้าเป็นบันไดหนีไฟภายนอกอาคาร

ข้อ 45 ประตูของบันไดหนีไฟต้องทำด้วยวัสดุทนไฟมีความกว้างไม่น้อยกว่า 80 เซนติเมตร สูง ไม่น้อยกว่า 1.90 เมตร สามารถทนไฟได้ไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมงและต้องเป็นบานเปิดชนิดผลักเข้าสู่บันได เท่านั้น ชั้นคานฝ้า ชั้นล่างและชั้นที่ออกเพื่อหนีไฟสู่ภายนอกอาคารให้เปิดออกจากห้องบันไดหนีไฟพร้อม ติดตั้งอุปกรณ์ชนิดที่บังคับให้บานประตูปิดได้เอง ประตูหรือทางออกสู่บันไดหนีไฟต้องมีขั้นหรือธรณี ประตูหรือขอบกัน

ข้อ 46 ต้องมีป้ายเรืองแสงหรือเครื่องหมายไฟแสงสว่างด้วยไฟสำรองฉุกเฉินบอกทางออกสู่บันได หนีไฟ ติดตั้งเป็นระยะตามทางเดินบริเวณหน้าทางออกสู่บันไดหนีไฟ และทางออกจากบันไดหนีไฟ สู่ ภายนอกอาคารหรือชั้นที่มีทางหนีไฟได้ปลอดภัยต่อเนื่อง โดยป้ายดังกล่าวต้องแสดงข้อความทางหนีไฟ เป็นอักษรมีขนาดสูงไม่น้อยกว่า 15 เซนติเมตร หรือเครื่องหมายที่มีแสงสว่างและแสดงว่าเป็นทางหนีไฟ ให้ชัดเจน

หมวด 5

แนวอาคารและระยะต่างๆ

ข้อ 49 ความสูงอาคารไม่ว่าจากจุดหนึ่งจุดใด ต้องไม่เกิน 2 เท่าของระยะราบ วัดจากจุดนั้นไปตั้งฉากกับแนวถนนด้านตรงข้ามของถนนสาธารณะที่อยู่ใกล้อาคารนั้นที่สุด กรณีอาคารตั้งอยู่ริมหรือห่างไม่เกิน 100 เมตร จากถนนสาธารณะที่กว้างไม่น้อยกว่า 80 เมตร และมีทางเข้าออกจากอาคารสู่ทางสาธารณะนั้นกว้างไม่น้อยกว่า 12 เมตร ให้คิดความสูงของอาคารจากความกว้างของถนนสาธารณะที่กว้างที่สุดเป็นเกณฑ์

ข้อ 50 อาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้ถนนสาธารณะที่มีความกว้างน้อยกว่า 6 เมตร ให้เว้นแนวอาคารห่างจากกึ่งกลางถนนสาธารณะอย่างน้อย 3 เมตร มิให้มีส่วนของอาคารล้ำเข้ามาในแนวร่น ดังกล่าว ยกเว้นรั้วหรือกำแพงกันแนวเขตที่สูงไม่เกิน 2 เมตร

อาคารที่สูงเกิน 2 ชั้นหรือเกิน 8 เมตร อาคารขนาดใหญ่ ห้องแถว ตึกแถว อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคารสาธารณะ คลังสินค้า ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้าย ยกเว้นอาคารอยู่อาศัย สูงไม่เกิน 3 ชั้นหรือไม่เกิน 10 เมตร และพื้นที่ไม่เกิน 1,000 ตารางเมตร ที่ก่อสร้างหรือคัดแปลงใกล้ ถนนสาธารณะ ต้องมีระยะร่นดังต่อไปนี้

(1) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างน้อยกว่า 10 เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากกึ่งกลางถนนสาธารณะอย่างน้อย 6 เมตร

(2) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน 20 เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากเขตถนนสาธารณะอย่างน้อย 1 ใน 10 ของความกว้างของถนนสาธารณะ

(3) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างเกิน 20 เมตรขึ้นไป ให้ร่นแนวอาคารห่างจากเขตถนนสาธารณะอย่างน้อย 2 เมตร

ข้อ 51 ที่ดินที่อยู่ริมถนนสาธารณะที่กว้างตั้งแต่ 3 เมตรขึ้นไปแต่ไม่เกิน 8 เมตร และมีมุมหัก น้อยกว่า 135 องศา รั้วหรือกำแพงกั้นเขตต้องปาดมุมมีระยะไม่น้อยกว่า 4 เมตร และทำมุมกับแนวถนน สาธารณะเป็นมุมเท่า ๆ กัน

ห้ามมิให้รั้ว กำแพง หรือส่วนของอาคารยื่นล้ำเข้ามาในที่ดินส่วนที่ปาดมุม

ข้อ 53 อาคารอยู่ริมทางสาธารณะที่ไม่ต้องมีที่ว่างตามข้อ 52 (3) และ 52 (6) ต้องมีลักษณะ ดังนี้ แนวอาคารด้านที่ประชิดติดริมทางสาธารณะ ต้องมีความยาวมากกว่า 1 ใน 8 ส่วนของความยาว เส้นรอบรูปภายนอกของอาคาร ทั้งนี้ แนวอาคารด้านที่ประชิดติดทางสาธารณะ ต้องห่างทางสาธารณะ ไม่เกิน 20 เมตร

กรณี ห้องแถว ตึกแถว ด้านหน้าอาคารทุกคูหาต้องประชิดติดริมทางสาธารณะและมีแนวอาคาร ห่างจากทางสาธารณะไม่เกิน 20 เมตร

ข้อ 54 อาคารด้านชิดที่ดินเอกชน ช่องเปิด ประตู หน้าต่าง ช่องระบายอากาศ หรืออิมระเบียง สำหรับชั้น 2 ลงมาหรือสูงไม่เกิน 9 เมตร ต้องอยู่ห่างเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 2 เมตร และสำหรับชั้น 3 ขึ้น ไปหรือสูงเกิน 9 เมตร ต้องห่างไม่น้อยกว่า 3 เมตร

ข้อ 55 อาคารที่มีความสูงไม่เกิน 15 เมตร ต้องมีที่ว่างโดยรอบอาคารไม่น้อยกว่า 1 เมตร ยกเว้น บ้านพักอาศัยที่มีพื้นที่ไม่เกิน 300 ตารางเมตร

อาคารที่มีความสูงเกิน 15 เมตร ต้องมีที่ว่างโดยรอบอาคารไม่น้อยกว่า 2 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ว่างตามวรรคหนึ่งและวรรคสองจะใช้ร่วมกับที่ว่างของอาคารอีกหลังหนึ่งไม่ได้ เว้นแต่ใช้ร่วมกับที่ว่างของอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษ

หมวด 6

แบบและจำนวนของห้องน้ำและห้องส้วม

ข้อ 60 อาคารซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่ หรือเข้าใช้สอยได้แต่ละหลังต้องมีห้องอาบน้ำและห้องส้วมไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในตาราง ดังต่อไปนี้

ชนิดหรือประเภทอาคาร	ห้องส้วม		ห้องอาบน้ำ	อ่างล้างมือ		
	ส้วม	ที่ปัสสาวะ				
7. หอประชุม โรงมหรสพ ห้องโถง ต่อพื้นที่อาคาร 200 ตารางเมตร หรือต่อ 100 คน ที่กำหนดให้ใช้ สอยอาคารนั้น ทั้งนี้ให้ถือ จำนวนมากกว่าเป็นเกณฑ์	ก. สำหรับผู้ชาย และ	1	2	-	1	
	ข. สำหรับผู้หญิง	2	-	-	1	
8. สถานศึกษา ยกเว้นโรงเรียนอนุบาล ต่อพื้นที่ห้องเรียน 300 ตารางเมตร หรือต่อนักเรียน นักศึกษา 50 คน	ก. สถานศึกษาชาย	2	2	-	1	
	ข. สถานศึกษาหญิง	3	-	-	1	
	ค. สหศึกษา					
	สำหรับนักเรียนนักศึกษาชาย	1	1	-	1	
	สำหรับนักเรียนนักศึกษาหญิง	1	-	-	1	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. สำนักงานต่อพื้นที่ทำงาน				
300 ตารางเมตร				
ก. สำหรับผู้ชาย และ	1	2	-	1
ข. สำหรับผู้หญิง	2	-	-	1
สำหรับพื้นที่ทำงานส่วนที่เกิน				
1,200 ตารางเมตร ให้ลดจำนวนลง				
ครึ่งหนึ่งที่ระบุไว้				

ห้องส้วมและห้องอาบน้ำจะรวมเป็นห้องเดียวกันก็ได้ จำนวนห้องส้วมและห้องอาบน้ำตามที่กำหนดไว้ในตารางข้างต้นเป็นอัตราต่ำสุดที่ต้องจัดให้มีถึงแม้อาคารนั้นจะมีพื้นที่อาคารหรือจำนวนคนน้อยกว่าที่กำหนดไว้ก็ตาม

ถ้าอาคารมีพื้นที่หรือจำนวนมากกว่าที่กำหนดไว้จะต้องจัดให้มีจำนวนห้องส้วมและห้องอาบน้ำเพิ่มขึ้นตามอัตราที่กำหนด และจำนวนที่มากเกินนั้นถ้าต่ำกว่าครึ่งหนึ่งตามอัตราที่กำหนดไว้ให้ปัดทิ้ง ตั้งแต่ กึ่งหนึ่งขึ้นไปให้คิดเต็ม

ชนิดหรือประเภทของอาคารที่มีได้กำหนดไว้ในตารางนี้ ให้พิจารณาเทียบเคียงลักษณะการใช้สอย ของอาคารนั้น โดยถืออัตราจำนวนห้องส้วม ห้องอาบน้ำและอ่างล้างมือในตารางข้างต้นเป็นหลัก

ข้อ 61 ห้องส้วมและห้องอาบน้ำที่แยกกัน ต้องมีขนาดของพื้นที่ห้องแต่ละห้องไม่น้อยกว่า 0.9 ตารางเมตร และมีความกว้างไม่น้อยกว่า 0.9 เมตร ถ้าห้องส้วมและห้องอาบน้ำรวมอยู่ในห้องเดียวกันต้องมีพื้นที่ภายในไม่น้อยกว่า 1.50 ตารางเมตร

ห้องส้วมและห้องอาบน้ำ ต้องมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของพื้นที่ห้อง หรือมีพัดลม ระบายอากาศได้เพียงพอ ระยะตั้งระหว่างพื้นห้องถึงเพดานยอดฝา หรือผนังคอนกรีตไม่น้อยกว่า 2 เมตร

หมวด 9

อาคารจอดรถ ที่จอดรถ ที่กัณฑ์รถและทางเข้าออกของรถ

ส่วนที่ 1

ที่จอดรถ ที่กัณฑ์รถ และทางเข้าออกของรถ

ข้อ 83 อาคารตามประเภทดังต่อไปนี้ ต้องมีที่จอดรถ ที่กัณฑ์รถ และทางเข้าออกของรถ
คือ

- (1) โรงมหรสพ
- (6) สำนักงานที่มีพื้นที่ห้องทำงานรวมตั้งแต่ 300 ตารางเมตรขึ้นไป
- (13) สถานศึกษา ที่มีพื้นที่ใช้สอยในแต่ละหลังตั้งแต่ 300 ตารางเมตรขึ้นไป
- (14) สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ ที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันตั้งแต่ 300 ตารางเมตรขึ้นไป
- (16) อาคารขนาดใหญ่ยกเว้นถึงเก็บของเหลว สารเคมี หรือวัสดุอื่น ๆ ที่คล้ายกัน ไซโล อ่างเก็บน้ำ
- (17) ห้องโถงของโรงแรมตาม (2) กัณฑ์อาคารตาม (4) อาคารขนาดใหญ่ตาม (16) การคิดพื้นที่ตาม (4) (5) (6) (7) (8) (9) (10) (12) (13) (15) (17) และ (18) ให้คิดพื้นที่รวม ทุกห้องที่ใช้สอยประเภทเดียวกันภายในอาคารโดยไม่รวมพื้นที่ห้องน้ำ สุวม ลิฟต์ ห้องนิรภัย ห้องเก็บ เอกสารที่ไม่มีคนเข้าใช้สอย

ข้อ 84 อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารหลังเดียว หรือหลายหลังที่เป็นอาคารประเภทที่ต้อง มีที่จอดรถ ที่กัณฑ์รถ และทางเข้าออกของรถตามข้อ 83 ต้องจัดให้มีที่จอดรถตามจำนวนของแต่ละ ประเภทของอาคารที่ใช้เพื่อการนั้น ๆ ดังต่อไปนี้

- (6) สำนักงาน ให้มีที่จอดรถ 1 คันต่อพื้นที่อาคาร 60 ตารางเมตร
- (13) สถานศึกษา ให้มีที่จอดรถ 1 คันต่อพื้นที่อาคาร 240 ตารางเมตร
- (16) อาคารขนาดใหญ่ ให้มีที่จอดรถ 1 คันต่อพื้นที่อาคาร 120 ตารางเมตร หรือให้มีที่ จอดรถตามจำนวนที่กำหนดของแต่ละประเภทของอาคารที่ใช้เป็นที่ประกอบกิจการในอาคารขนาดใหญ่ นั้น รวมกัน ทั้งนี้ ให้ถือที่จอดรถจำนวนที่มากกว่าเป็นเกณฑ์บังคับ ยกเว้น โรงงานคลังสินค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

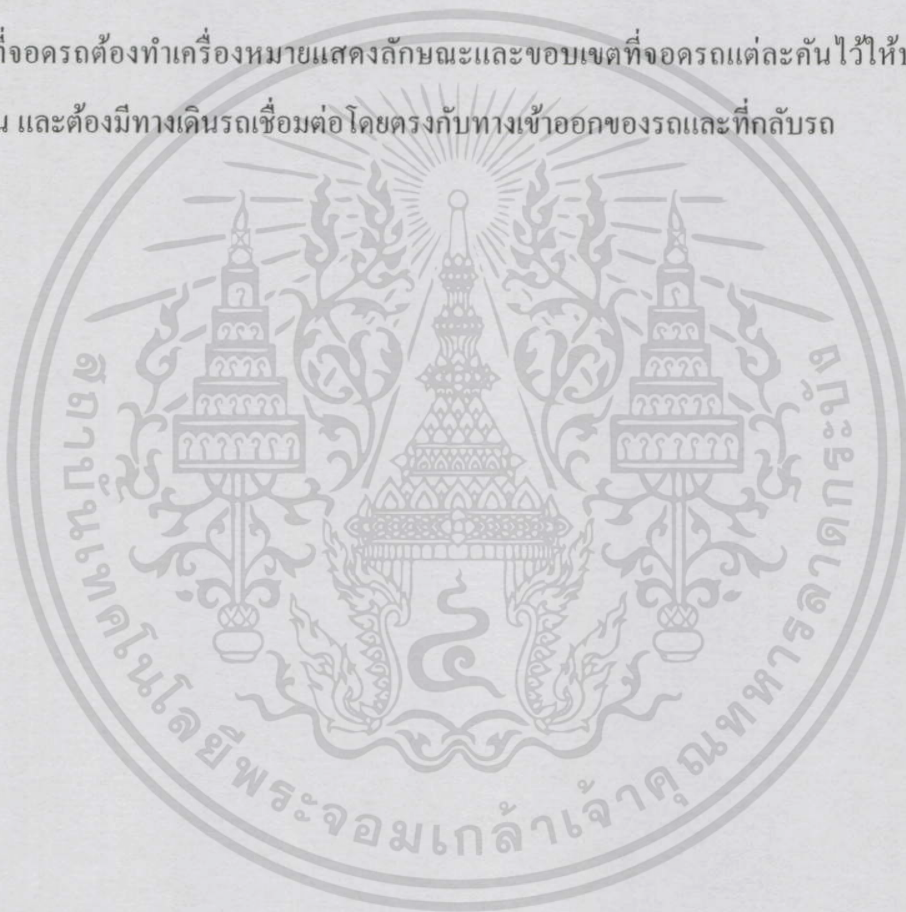
ข้อ 86 ที่จอดรถหนึ่งคันต้องเป็นพื้นที่สี่เหลี่ยมผืนผ้าและต้องมีลักษณะดังนี้

(1) ในกรณีที่จอดรถตั้งฉากกับแนวทางเดินรถ ให้มีความกว้างไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร และความยาวไม่น้อยกว่า 5 เมตร

(2) ในกรณีที่จอดรถขนานกับแนวทางเดินรถ หรือทำมุมกับทางเดินรถน้อยกว่า 30 องศา ให้มีความกว้างไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร และความยาวไม่น้อยกว่า 6 เมตร

(3) ในกรณีที่จอดรถทำมุมกับทางเดินรถตั้งแต่ 30 องศาขึ้นไป ให้มีความกว้างไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร และความยาวไม่น้อยกว่า 5.50 เมตร

ที่จอดรถต้องทำเครื่องหมายแสดงลักษณะและขอบเขตที่จอดรถแต่ละคันไว้ให้ปรากฏที่จอดรถนั้น และต้องมีทางเดินรถเชื่อมต่อโดยตรงกับทางเข้าออกของรถและที่กักบริเวณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กฎกระทรวง

กำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร

สำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

พ.ศ. 2548

ข้อ 2 ในกฎกระทรวงนี้

“สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา” หมายความว่า ส่วนของอาคารที่สร้างขึ้นและอุปกรณ์อันเป็นส่วนประกอบของอาคารที่ติดหรือตั้งอยู่ภายในและภายนอกอาคารเพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้อาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

ข้อ 3 อาคารประเภทและลักษณะดังต่อไปนี้ ต้องจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ ในบริเวณที่เปิดให้บริการแก่บุคคลทั่วไป

(1) โรงพยาบาล สถานพยาบาล ศูนย์บริการสาธารณสุข สถานีอนามัย อาคารที่ทำการของราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย สถานศึกษา หอสมุดและพิพิธภัณฑ์สถานของรัฐ สถานขนส่งมวลชน เช่น ท่าอากาศยาน สถานีรถไฟ สถานีรถ ท่าเทียบเรือที่มีพื้นที่ส่วนใดของอาคารที่เปิดให้บริการแก่บุคคลทั่วไปเกิน 300 ตารางเมตร

(2) สำนักงาน โรงแรม หอประชุม สนามกีฬา ศูนย์การค้า ห้างสรรพสินค้าประเภทต่าง ๆ ที่มีพื้นที่ส่วนใดของอาคารที่เปิดให้บริการแก่บุคคลทั่วไปเกิน 2000 ตารางเมตร

หมวด 2

ทางลาดและลิฟต์

ข้อ 8 ทางลาดให้มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (1) พื้นผิวทางลาดต้องเป็นวัสดุที่ไม่ลื่น
- (2) พื้นผิวของจุดต่อเนื่องระหว่างพื้นกับทางลาดต้องเรียบไม่สะดุด
- (3) ความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 900 มิลลิเมตร ในกรณีที่ทางลาดมีความยาวของทุก

ช่วง รวมกันตั้งแต่ 6000 มิลลิเมตร ขึ้นไป ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1500 มิลลิเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (4) มีพื้นที่หน้าทางลาดเป็นที่ว่างยาวไม่น้อยกว่า 1500 มิลลิเมตร
- (5) ทางลาดต้องมีความลาดชันไม่เกิน ๑:๑๒ และมีความยาวช่วงละไม่เกิน 6000 มิลลิเมตร ในกรณีที่ทางลาดยาวเกิน ๖,๐๐๐ มิลลิเมตร ต้องจัดให้มีชานพักยาวไม่น้อยกว่า 1500 มิลลิเมตร คั่นระหว่างแต่ละช่วงของทางลาด
- (6) ทางลาดด้านที่ไม่มีผนังกันให้ยกขอบสูงจากพื้นผิวของทางลาดไม่น้อยกว่า 50 มิลลิเมตร และมีราวกันตก
- (7) ทางลาดที่มีความยาวตั้งแต่ 2500 มิลลิเมตร ขึ้นไป ต้องมีราวจับทั้งสองด้าน

ข้อ 9 อาคารตามข้อ 3 ที่มีจำนวนชั้นตั้งแต่สองชั้นขึ้นไป ต้องจัดให้มีลิฟต์หรือทางลาดที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราใช้ได้ระหว่างชั้นของอาคาร

ข้อ 10 ลิฟต์ที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราใช้ได้ที่มีลักษณะเป็นห้องลิฟต์ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (1) ขนาดของห้องลิฟต์ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 1100 มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า 1400 มิลลิเมตร
- (2) ช่องประตูลิฟต์ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 900 มิลลิเมตร และต้องมีระบบแสงเพื่อป้องกันไม่ให้ประตูลิฟต์หนีบผู้โดยสาร
- (3) มีพื้นผิวต่างสัมผัสบนพื้นบริเวณหน้าประตูลิฟต์กว้าง 300 มิลลิเมตร และยาว 900 มิลลิเมตร ซึ่งอยู่ห่างจากประตูลิฟต์ไม่น้อยกว่า 300 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 600 มิลลิเมตร

หมวด 3

บันได

ข้อ 11 อาคารตามข้อ 3 ต้องจัดให้มีบันไดที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราใช้ได้อย่างน้อยชั้นละ 1 แห่ง โดยต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (1) มีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1500 มิลลิเมตร
- (2) มีชานพักทุกระยะในแนวตั้งไม่เกิน 2000 มิลลิเมตร
- (3) มีราวบันไดทั้งสองข้าง โดยให้ราวมีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ 8 (7)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (4) ลูกตั้งสูงไม่เกิน 150 มิลลิเมตร ลูกนอนเมื่อหักส่วนที่ขึ้นบันไดเหลื่อมกันออกแล้ว เหลือความกว้างไม่น้อยกว่า 280 มิลลิเมตร และมีขนาดสม่ำเสมอตลอดช่วงบันได ในกรณีที่ ขึ้นบันไดเหลื่อมกันหรือมีจุกบันไดให้มีระยะเหลื่อมกันได้ไม่เกิน 20 มิลลิเมตร
- (5) ลูกตั้งบันไดห้ามเปิดเป็นช่องโถง

หมวด 4

ที่จอดรถ

ข้อ 12 อาคารตามข้อ 3 ต้องจัดให้มีที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา อย่างน้อยตามอัตราส่วน ดังนี้

- (1) ถ้าจำนวนที่จอดรถตั้งแต่ 10 คัน แต่ไม่เกิน 50 คัน ให้มีที่จอดรถสำหรับผู้พิการ หรือ ทุพพลภาพ และคนชราอย่างน้อย 1 คัน
- (2) ถ้าจำนวนที่จอดรถตั้งแต่ 51 คัน แต่ไม่เกิน 100 คัน ให้มีที่จอดรถสำหรับผู้พิการ หรือทุพพลภาพ และคนชราอย่างน้อย 2 คัน
- (3) ถ้าจำนวนที่จอดรถตั้งแต่ 101 คัน ขึ้นไป ให้มีที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพล ภาพและคนชราอย่างน้อย 2 คัน และเพิ่มขึ้นอีก 1 คัน สำหรับทุก ๆ จำนวนรถ 100 คันที่เพิ่มขึ้น เศษของ 100 คัน ถ้าเกินกว่า 50 คัน ให้คิดเป็น 100 คัน

ข้อ 14 ที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราต้องเป็นพื้นที่สี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้างไม่น้อยกว่า 2400 มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า 6000 มิลลิเมตร และจัดให้มีที่ว่างข้างที่จอด รถกว้างไม่น้อยกว่า 1000 มิลลิเมตร ตลอดความยาวของที่จอดรถ โดยที่ว่างดังกล่าวต้องมี ลักษณะพื้นผิวเรียบและมีระดับเสมอกับที่จอดรถ

หมวด 7

ห้องส้วม

ข้อ 20 อาคารตามข้อ 3 ที่จัดให้มีห้องส้วมสำหรับบุคคลทั่วไป ต้องจัดให้มีห้องส้วมสำหรับ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราเข้าใช้ได้อย่างน้อย 1 ห้องในห้องส้วมนั้นหรือจะจัดแยกออกมา อยู่ในบริเวณเดียวกันกับห้องส้วมสำหรับบุคคลทั่วไปก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ 21 ห้องส้วมสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (1) มีพื้นที่ว่างภายในห้องส้วมเพื่อให้เก้าอี้ล้อสามารถหมุนตัวกลับได้ซึ่งมีเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 1500 มิลลิเมตร
- (2) ประตูของห้องที่ติดตั้งส้วมเป็นแบบบานเปิดออกสู่ภายนอก โดยต้องเปิดค้างได้ไม่น้อยกว่า 90 องศา หรือเป็นแบบบานเลื่อน และมีสัญลักษณ์รูปผู้พิการติดไว้ที่ประตูด้านหน้าห้องส้วมลักษณะของประตูนอกจากที่กล่าวมาข้างต้น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในหมวด 6

หมวด 9

โรงแรมหรู หอประชุม และโรงแรม

ข้อ 26 อาคารตามข้อ 3 ที่เป็นโรงแรมหรูหรือหอประชุมต้องจัดให้มีพื้นที่เฉพาะสำหรับเก้าอี้ล้ออย่างน้อยหนึ่งทีทุก ๆ จำนวน 100 ที่นั่ง โดยพื้นที่เฉพาะนี้เป็นพื้นที่ราบขนาดความกว้างไม่น้อยกว่า 900 มิลลิเมตร และความยาวไม่น้อยกว่า 1400 มิลลิเมตร ต่อหนึ่งที อยู่ในตำแหน่งที่เข้าออกได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พระราชบัญญัติ

โรงเรียนเอกชน

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล

ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“โรงเรียน” หมายความว่า สถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนในระบบ หรือโรงเรียนนอกระบบ ที่มีไว้เป็นสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

“โรงเรียนในระบบ” หมายความว่า โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผลซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จ การศึกษาที่แน่นอน

“โรงเรียนนอกระบบ” หมายความว่า โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยมีความยืดหยุ่นในการกำหนด จุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไข สำคัญของการสำเร็จการศึกษา

“นักเรียน” หมายความว่า ผู้รับการศึกษาในโรงเรียน

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียน

“ผู้จัดการ” หมายความว่า ผู้จัดการของโรงเรียนในระบบ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการของโรงเรียนในระบบ

“ผู้บริหาร” หมายความว่า ผู้บริหารของโรงเรียนนอกระบบ

“ครู” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและส่งเสริม การเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ในโรงเรียน

“ผู้สอน” หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่ด้านการเรียนการสอนและส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยวิธีการ ต่าง ๆ ในโรงเรียนนอกระบบ

“บุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า ผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริหารการศึกษาใน โรงเรียน

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า เลขธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนหรือผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งเลขธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมอบหมาย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

“ตราสารจัดตั้ง” หมายความว่า ตราสารจัดตั้งนิติบุคคลของโรงเรียนในระบบ

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมโรงเรียนในระบบ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๒
เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดย
อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นในส่วนที่ได้
บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้
แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและ
สังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลง

ร.ก.๒๕๔๒/๗๔ก/๑/๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๒

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“การศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า การศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษา

“การศึกษาตลอดชีวิต” หมายความว่า การศึกษาที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียนรู้ วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชน ที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

“สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

“มาตรฐานการศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ ที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพทางการศึกษา

“การประกันคุณภาพภายใน” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น

“การประกันคุณภาพภายนอก” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง เพื่อเป็นการประกันคุณภาพและให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

“ผู้สอน” หมายความว่า ครูและคณาจารย์ในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ

“ครู” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

“คณาจารย์” หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัยในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาของรัฐและเอกชน

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารสถานศึกษาแต่ละแห่ง ทั้งของรัฐและเอกชน

“ผู้บริหารการศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารการศึกษานอกสถานศึกษาตั้งแต่ระดับเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นไป

“บุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา รวมทั้งผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ

“กระทรวง”^๒ หมายความว่า กระทรวงศึกษาธิการ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕^๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

ความมุ่งหมายและหลักการ

มาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา ๗ ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรา ๘ การจัดการศึกษาให้ยึดหลักดังนี้

- (๑) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน
- (๒) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
- (๓) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

มาตรา ๙ การจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลักดังนี้

^๒ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “กฎกระทรวง” แก้ไขโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

พ.ศ. ๒๕๔๕

^๓ มาตรา ๕ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(๑) มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ

(๒) มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่น

(๓) มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ

และประเภทการศึกษา

(๔) มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และ
การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

(๕) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา

(๖) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

หมวด ๒

สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา

มาตรา ๑๐ การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับ
การศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์
สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเอง
ได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
เป็นพิเศษ

การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่
เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่น
ใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสม
โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

มาตรา ๑๑ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแล
ได้รับการศึกษาภาคบังคับตามมาตรา ๑๗ และตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องตลอดจนให้ได้รับการศึกษา
นอกเหนือจากการศึกษาภาคบังคับ ตามความพร้อมของครอบครัว

มาตรา ๑๒ นอกเหนือจากรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บุคคล
ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบัน
สังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้

- (๑) การสนับสนุนจากรัฐ ให้มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดู และการให้การศึกษาแก่บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแล
- (๒) เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของบุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลที่ครอบครัวจัดให้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด
- (๓) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๑๔ บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ซึ่งสนับสนุนหรือจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ตามควรแก่กรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) การสนับสนุนจากรัฐให้มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลรับผิดชอบ
- (๒) เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามที่กฎหมายกำหนด
- (๓) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด

หมวด ๓
ระบบการศึกษา

มาตรา ๑๕ การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

- (๑) การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน
- (๒) การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม
- (๓) การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อม และโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อหรือแหล่งความรู้อื่น ๆ

สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้

ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่างรูปแบบเดียวกันหรือต่าง

รูปแบบได้ ไม่ว่าจะเป็ผลการศึกษาจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้นอกระบบตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ หรือจากประสบการณ์การทำงาน

มาตรา ๑๖ การศึกษาในระบบมีสองระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา

การศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วย การศึกษาซึ่งจัดไม่น้อยกว่าสิบสองปีก่อนระดับอุดมศึกษา การแบ่งระดับและประเภทของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา

การแบ่งระดับหรือการเทียบระดับการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ ให้มีการศึกษาภาคบังคับจำนวนเก้าปี โดยให้เด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่เจ็ด เข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่สอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับ หลักเกณฑ์และวิธีการนับอายุให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ การจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐานให้จัดในสถานศึกษาดังต่อไปนี้

(๑) สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ได้แก่ ศูนย์เด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนเกณฑ์ของสถาบันศาสนา ศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กพิการและเด็กซึ่งมีความต้องการพิเศษ หรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่เรียกชื่ออย่างอื่น

(๒) โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนของรัฐ โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนที่สังกัดสถาบันพุทธศาสนาหรือศาสนาอื่น

(๓) ศูนย์การเรียน ได้แก่ สถานที่เรียนที่หน่วยงานจัดการศึกษานอกโรงเรียน บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์ และสถาบันสังคมอื่นเป็นผู้จัด

มาตรา ๑๙ การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้จัดในมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๐ การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๑ กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ อาจจัดการศึกษาเฉพาะทางตามความต้องการและความชำนาญของหน่วยงานนั้นได้ โดยคำนึงถึงนโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔
แนวการจัดการศึกษา

มาตรา ๒๒ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา ๒๓ การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

- (๑) ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทยและระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน
- (๓) ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา
- (๔) ความรู้ และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง
- (๕) ความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

มาตรา ๒๔ การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
- (๒) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
- (๓) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(๔) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

(๕) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ

(๖) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

มาตรา ๒๕ รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูล และแหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๒๖ ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา

ให้สถานศึกษาใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อ และให้นำผลการประเมินผู้เรียนตามวาระหนึ่งมาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย

มาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจนจนเพื่อการศึกษาต่อ

ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

มาตรา ๒๘ หลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาสำหรับบุคคลตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับโดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัยและศักยภาพ

สาระของหลักสูตร ทั้งที่เป็นวิชาการ และวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุล ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม

สำหรับหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา นอกจากคุณลักษณะในวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้วยังมีความมุ่งหมายเฉพาะที่จะพัฒนาวิชาการ วิชาชีพขั้นสูงและการค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาสังคม

มาตรา ๒๙ ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนา ระหว่างชุมชน

มาตรา ๓๐ ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

หมวด ๕

การบริหารและการจัดการศึกษา

ส่วนที่ ๑

การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ

มาตรา ๓๑^๑ กระทรวงมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริม และกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท กำหนดนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษา สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา ส่งเสริมและประสานงานการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬาเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาและราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวง

มาตรา ๓๒^๒ การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงให้มีองค์กรหลักที่เป็นคณะบุคคลในรูปสภาหรือในรูปคณะกรรมการจำนวนสี่องค์กร ได้แก่ สภาการศึกษา คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา และคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นหรือให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรี และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๓๓^๓ สภาการศึกษา มีหน้าที่

(๑) พิจารณาเสนอแผนการศึกษาแห่งชาติที่บูรณาการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และกีฬากับการศึกษาทุกระดับ

^๑ มาตรา ๓๑ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

^๒ มาตรา ๓๒ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

^๓ มาตรา ๓๓ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิได้อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้